Library

ANATOLIAN 1957

LIBRARY
ANATOLIA COLLEGE
Thessaloniki, Greece

ANATOLIAN 1957

EDITORS: CHRIS YESSIOS • GEORGE DIDASKALOU • TOIIS NIKIFOROU • OLGA BOUSIOU • VIKY KALOYEROPOULOU
RIGAS TZELEPOGLOU • CHRIS HADJITHEODOROU • ROULA VERVELIDOU • ALKMINI STAVRIDOU • THANASIS MATSOUKIS
REA SAVVOPOULOU • DEMETRIOS DEMETRIOU • AGLA MODI • ADVISORS: ANASTASIOS GEORGOPAPADAKOS • JOHN DENNIS

Foreword

The years of our youth pass quickly; all too soon we realize that we have crossed the bridge to adulthood. We have lost one thing and gained another; in the process we have gathered unforgetable memories.

This year's "Anatolian" contains the record of one school year: The lives and experiences of all of us. This year as in years past, we learned new names and dates, we were taught more rules and theorems, and we wondered and argued and wrote. But those of us who are about to graduate felt other things too: more strength, confidence and stability.

Whoever reads this book will encounter the people and events which helped to bring about our sense of maturity. We are grateful for all of them.

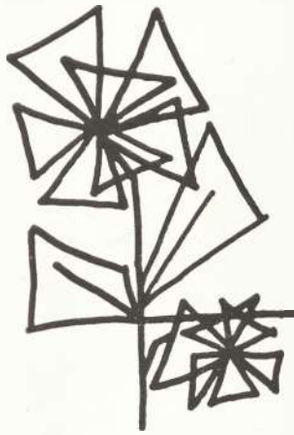

Dedication

As a very small token of our most deep and sincere gratitude we offer this year's "Anatolian" to all who have loved us and helped us to seek, to find and to know.

Σ' ὅλους ἐκείνους ποὺ στὸ Anatolia μᾶς ἀγάπησαν καὶ μᾶς βοήθησαν νὰ ἀναζητήσωμε, νὰ βροῦμε, νὰ μάθωμε, ἀφιερώνομε τὴν Ἐπετηρίδα μας αὐτὴ ὡς ἕνα πολὺ μικρὸ δεῖγμα τῆς βαθύτατης καὶ εἰλικρινοῦς εὐγνωμοσύνης μας.

Dr. CARL C. COMPTON
PRESIDENT

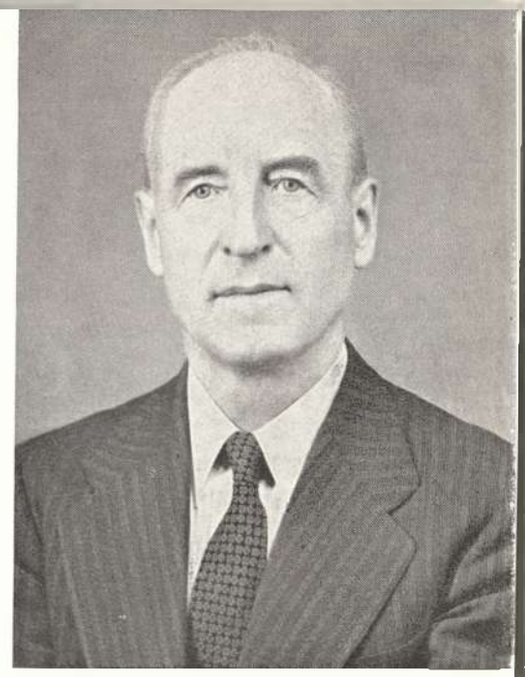

I have been asked to give a message to the students of Anatolia College, and I would like to do this by telling a story. In this story two desert chieftains who had been helpful to the Allies during the war were taken on a visit to London as a reward. It was their first trip away from the desert and they were struck with wonder by the crowds, the automobiles, the great buildings, and all the bewildering array of modern inventions.

Coming from the dry and parched desert, they were especially impressed by the water in their hotel rooms. It was a never failing wonder to them to be able to turn on one faucet and get cold water and to turn the other and get hot water.

When the time came for them to leave, their host wished to give them a present to take back to their desert homes with them, and asked them what they would most like to have. The chiefs asked for time to think it over as there were so many things they wanted that they did not know which to choose. Finally, they made up their minds. They said: "We have decided what we would rather have than anything else. We would like to have two water faucets, one that gives hot water and one that gives cold."

These uneducated men from the desert thought that the faucets were the magic instruments that gave the water. They did not realize all of the work that had to be done before this benefit could be received. They knew nothing of the labor that went into finding springs and digging wells; into installing pumps and laying pipes; and all of the rest of the complicated work required in order to supply a city with water.

Some people make much the same mistake about education. They think that the thing of value is the certificate that they carry away with them. They seem to think that this is the magic instrument and do not realize that it is of little worth without all of the hard work that must be done before education can have any value. You do not get water just by turning on a faucet, neither do you get an education just by going to school or by having a diploma in your hand. The thing that gives real value to education is the long, hard effort that should go into getting this diploma. Much of school work seems rather commonplace; no one lesson seems of much importance; yet day after day of faithful preparation of one's lessons, and of dependability in meeting one's obligations, no matter how unimportant any one of them may seem,—these are the things that make the difference between an educated and an uneducated person.

One who thinks he can get the values of education without the faithful performance of the rather common-place duties of everyday is like the chieftain who expected to provide water in the desert by carrying a water faucet home with him.

Faculty

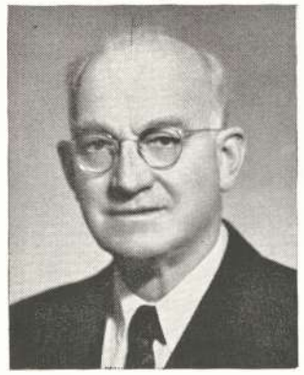

DEAN - BOYS' SCHOOL
VEO F. SMALL

DEAN - GIRLS' SCHOOL
MARY INGLE

ΓΥΜΝ. ΔΡΡΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ
ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΑΡΑΡΑΣ

ΓΥΜΝ. ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ
ΟΛ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΦΙΛΟΛΟΓΟΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΡΔΑΣ

Α. ΓΕΩΡΓΟΠΑΠΑΔΑΚΟΣ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΓΟΔΗ

ΑΘΑΝ. ΑΤΕΣΟΓΛΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛ. ΚΑΛΦΕΛΗΣ

ΕΛ. ΜΑΛΙΚΕΝΤΖΟΥ

Θ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Γ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝ. ΜΠΑΓΛΑΝΗ

ΕΥΔ. ΜΠΑΚΑΛΑΚΗ

ΝΙΚ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΡΑΓΚΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΦΡΑΓΚΟΥ

ΒΕΝ. ΧΑΤΖΗΤΖΑΝΗ

Ν. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ

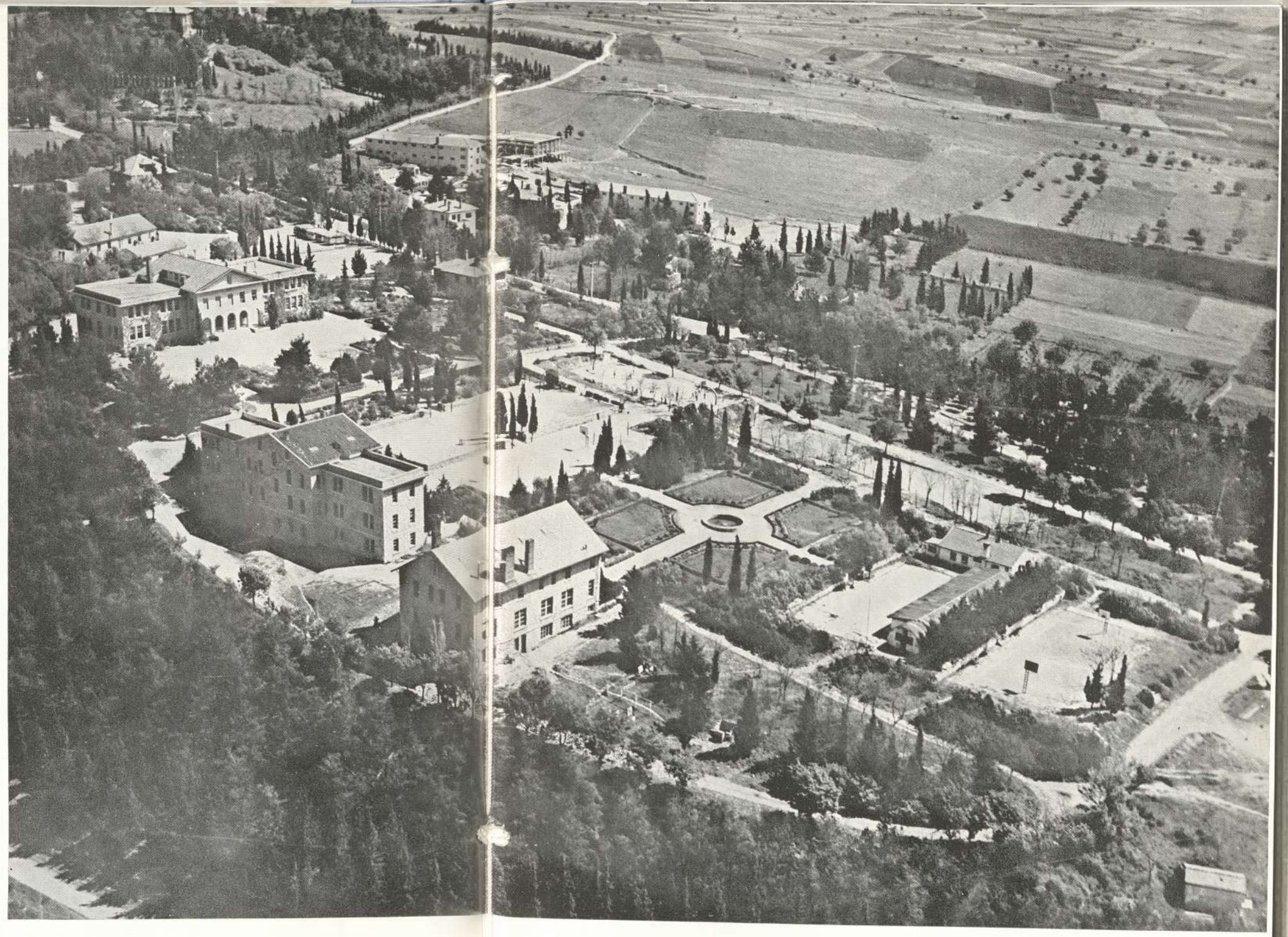

ANATOLIA COLLEGE

ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΙ

Α. ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΔΟΥ

ΜΑΡΙΑ ΖΗΚΑ

ΔΗΜ. ΚΑΡΑΔΗΜΟΣ

ΑΡ. ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ

ΓΕΩΡ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΣΟΦ. ΚΑΡΑΒΕΛΑΣ

ΜΑΡΓ. ΦΑΛΑΡΗ

WILLIAM SANFORD

ΚΩΝ. ΜΠΟΤΣΑΚΗΣ

Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΓΥΜΝΑΣΤΑΙ

ΒΑΣ. ΑΤΤΑΛΕΙΑΔΗΣ

ΜΑΡ. ΚΟΝΤΟΖΟΓΛΟΥ

Ρ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΡΥΣΗΣ

ΘΕΟΛΟΓΟΙ

ΑΙΔΕΣ. ΧΡ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ

ΑΙΔΕΣ. ΙΩΑΝ. ΑΡΓΥΡΟΣ

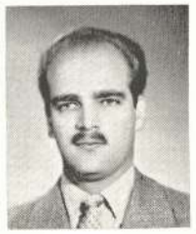
ΚΩΝ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΕΧΝΙΚΩΝ
ΓΕΩΡ. ΠΑΡΑΛΗΣ

ΓΕΩΜ. ΣΧΕΔΙΟΥ
ΔΗΜ. ΠΑΡΟΥΤΗΣ

ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΑΝΑΣΤ. ΠΑΠΑΣ

ΓΑΛΛΙΚΩΝ
ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΑΓΟΣ

HOME - ECONOMICS
CARRIE LAKE

ENGLISH

D. ATTALIADES

EVA BURKET

JOHN DENNIS

ORESTES IATRIDES

B. KALOYEROPOULOU

SPYROS LEKKAS

S. PAPADOPOULOS

NANCY SCOTT

OSB SMALLWOOD

BILL TAYLOR

PRODROMOS EBLOGLOU, *BUSINESS MANAGER*

FOFO ENGONOPOULOU, *B. S. SECRETARY*
SIRATOS PARASKEVAIDES, *B. S. REGISTRAR*

MARIKA PARASKEVAIDES, *G S REGISTRAR AND SECRETARY*

THALIA KOMNINOU
CASHIER

ERNEST ARCAS
ACCOUNTANT

GEORGE MARKOGLOU
ACCOUNTANT

THEANO TYRIKI
LIBRARIAN

GEORGE GEORGIADES
SUPERINTENTENT
OF BUILDINGS AND GROUNDS

η ἱστορία μιᾶς χρονιᾶς

1956
1957

Τό Anatolia στέκει στόν τόπο του τό χρόνο ὁλόκληρο, ζῆ ὅμως ἔντονα τίς τρεῖς ἐποχές του μόνο. Τό καλοκαίρι, ποὺ γύρω του ὀργιάζει ἡ βλάστηση κι εἶναι παντοῦ διάχυτη ἡ ζεστή ἀνάσα τῆς ζωῆς καὶ τό χαδευτικό καὶ μεθυστικό της ἄρωμα, ρίχνει σκυθρωπή τή σκιά του καὶ προβάλλει ἐπιβλητική τήν πέτρινη κορμοστασιά του καὶ τόν ὑποβλητικό ὄγκο του. Κι ἐκεῖ ποὺ σφύζει ἡ ζωή καὶ φαντάζει μέ χιλιάδες χρώματα, αὐτό στέκει στή θέση του μελαγχολικό, θαρρεῖς, κι ἀπρόσιτο σά πανάρχαιος ναός ποὺ πρόωρα τόν ἔχουν ἐγκαταλείψει οἱ πιστοὶ προσκυνητές του...

Κι ὅμως... Ὅταν σέ λίγο ἀρχίζουν κεῖνα τά πρωτοβρόχια ποὺ μιλᾶνε γιά τό φθινόπωρο ποὺ 'ρχεται καὶ τό πυρωμένο φύσημα τοῦ ἀέρα ποὺ προμηνᾶ τήν ἀλλαγή, τότε μιά σημαία ὑψώνεται στήν γωνιά τοῦ Macedonia σάν σύμβολο καὶ σύνθημα μιᾶς ἀκόμη σχολικῆς χρονιᾶς ποὺ σέ λίγο θ' ἀρχίση. Ἔτσι σπάει ἐκεῖνο τό γαλήνιο καὶ νεκρικό τοῦ καλοκαιριοῦ καὶ μιά γλυκειά προσμονή ἁπλώνεται παντοῦ.

When summer gives way to autumn there is a change in the air, a quickening that touches you. The parched and dusty earth waits for rain. And a school is waiting for students.

When is a school not a school? When it has no students crowding its hallways, bent over books in classrooms, playing on its fields. The school without students is a lonely place, and lifeless, too.

When fall comes, life returns to Anatolia. Old students return with memories, seeking familiar faces. New students arrive ready to find friends and to become part of a family, an old, cultivated, respected family whose domain is as wide as the world.

That's the way the year begins; with waiting, arrival, searching and belonging at our beloved Anatolia.

The flood of summer passes and leaves us autumn, a season of contrasts: color, richness, and the end of something is the beginning of something else, for Anatolia is a school once more--college life begins anew.
The first boaders arrive on a lonely campus, obviously glad to be back...
The busses are rolling again, and the first busload of day students swings past the gatehouse...
The sanctification ceremony in Willard Hall officially inangurates a new school year...
And there's the annual scramble of students to be assigned to sections...
We're on the way!

Καὶ νά...

Τό Οἰκοτροφεῖο καλωσορίζει τὶς πρῶτες ἐσωτερικές. Πόσο παιδιάστικη καὶ ἀνέμελα συγκινητική ἡ ἀτμόσφαιρα!....

Τό πρῶτο λεωφορεῖο τῶν ἐξωτερικῶν παίρνει ἀργά τὴν στροφὴ καὶ κατευθύνεται πρός τὴν πλατεῖα τοῦ Macedonia φέρνοντας μαζί του τὴν ἴδια τὴν ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος τοῦ σχολείου, τὴν ὑπόσχεση μιᾶς ἀλησμόνητης σχολικῆς χρονιᾶς...

Μὲ τὸν ἁγιασμό στό chapel γίνεται ἡ ἐπίσημη ἔναρξη τῶν μαθημάτων.

Μετά οἱ μαθητὲς προσπαθοῦν νά βροῦν τὴν αἴθουσα τῆς νέας τους τάξεως καὶ νά τακτοποιηθοῦν στὶς θέσεις τους. Σὲ λίγο θὰ μπῆ ὁ καθηγητὴς γιά τό πρῶτο μάθημα.

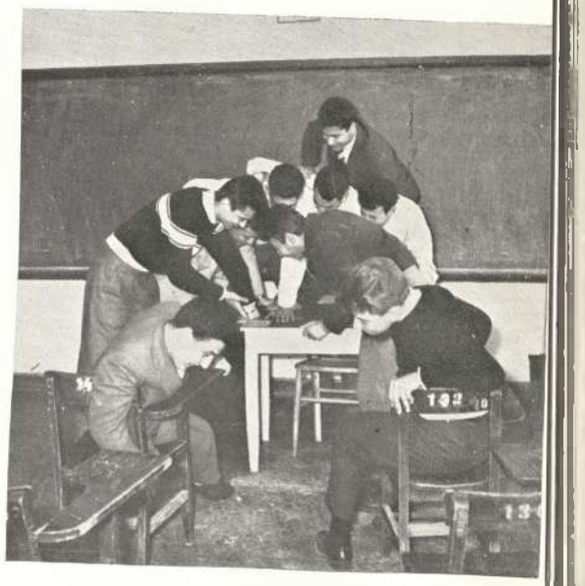

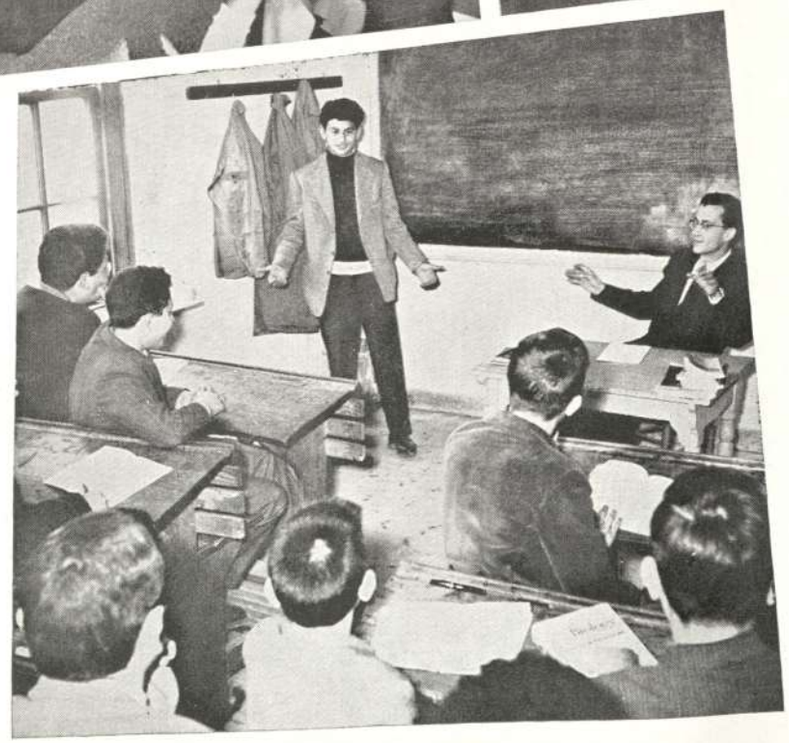

Classes... The forty hour week... students at work under the guidance of their teachers. In the dining rooms, in the library, and all around the campus friends meet friends... Anatolia is a friendly school.

Καὶ στὸ Κολλέγιο ἀρχίζει ξανὰ ἡ ζωὴ ποὺ εἶχε σταματήσει γιὰ τρεῖς μῆνες. Σοῦ φαίνεται πὼς εἶναι ἡ ἴδια ἡ περσινὴ ἡ ἡ προπέρσινη χρονιὰ χωρὶς νὰ 'χουν ἀλλάξει τίποτα οἱ διακοπὲς ποὺ πέρασαν.

Ὅλα ξαναπαίρνουν γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὸν παλιὸ γνώριμο. φιλικὸ τόνο κι ἡ μόνη διαφορὰ εἶναι ὅτι ἔφυγαν πιὰ μερικοὶ καλοὶ φίλοι καὶ στὴ θέση τους ἦρθαν κάτι πιτσιρίκοι μ' ἄταχτα μαλλιὰ καὶ μὲ κατακόκκινα μάγουλα, π' ὡστόσο συναισθάνεσαι πὼς θὰ σφυρηλατήσουν μὲ τὸν καιρὸ νέους δεσμοὺς μὲ τὸ παντοτινὸ σχολειό μας καὶ πὼς θὰ διαδεχθοῦν ἐπάξια τοὺς μεγαλύτερους, σὰν τοῦτοι φύγουν.

Στὶς τάξεις ἀκούγεται πάλι ὁ γνώριμος ἐκεῖνος θόρυβος καὶ τὸ βουητὸ τῆς ζωῆς. Κεφάλια σκυμμένα πάν' ἀπ' τὰ βιβλία μελετοῦν προσεχτικὰ ἢ ἀκοῦνε τὶς ἐξηγήσεις ποὺ δίνει ἐξετάζοντας κάποιον ὁ καθηγητής.

Ὕστερα ἀπ' τὰ μαθήματα ὑπάρχει μεγάλη ὄρεξη στὴν τραπεζαρία· εἶναι καὶ τὸ ὅλον περιβάλλον τοῦ Κολλεγίου ποὺ συντελεῖ σ' αὐτό.

Τὸ πιὸ σοβαρὸ μαζὶ κι ἐγκάρδιο μέρος τοῦ σχολείου εἶναι ἡ βιβλιοθήκη, ποὺ ξαναβρίσκει τοὺς παλιοὺς ἀλλὰ καὶ πολλοὺς νέους φίλους.
Τὰ πάρκα, τὰ δρομάκια, τὰ πάντα ἔχουν γεμίσει μὲ χαμογελαστὰ παιδικὰ πρόσωπα. Ἡ ζωὴ ἔχει ρίξει κι ἐδῶ μιὰ πολὺ λαμπερή της ἀχτίδα. Κι ἀπ' τὴ νεανικὴ αὐτὴ δροσιὰ κι εὐθυμία ἀναδίδεται κάτι ἀθάνατο γιὰ νὰ κερδηθῆ ἀπ' ὅλους ὅσους ζοῦμε τὴν ἀτμόσφαιρα αὐτὴ καὶ νὰ γίνη κτῆμα ἐσαεί...

Elections have come and gone. Initiation of new students and officers takes place during a chapel period in the Girls School. And boys' and girls' Student Councils and their advisors begin their complex task.
Anatolia stresses extra-curricular activities because they help to train students for leadership now and in later life.

Στὸ σχολεῖο μας δίνεται ὅλως ἰδιαίτερη φροντίδα στὶς ἐξωσχολικὲς δράσεις τῶν μαθητῶν καὶ τῶν μαθητριῶν. Διοργανώνονται καὶ διαρθρώνονται διάφοροι σύλλογοι καὶ ὁμάδες μὲ διαφορετικὸ σκοπὸ ἡ καθεμιά, ἀλλὰ μὲ τὴν ἴδια ἀποστολή.
Μαζί, δηλαδή, μὲ τὴν ἱκανοποίηση τῶν πολύπλευρων μαθητικῶν ἐνδιαφερόντων ἐπιδιώκεται καὶ ἡ ἀπρόσκοπτη ἀνάπτυξη τῆς πρωτοβουλίας καὶ τῆς ἐνεργητικότητας τῶν μαθητῶν, γιὰ σημαντική τους, κατὰ γενικὴν ὁμολογία, ὠφέλεια. Ἡ πεῖρα ἀπὸ τὶς ἐξωσχολικὲς δράσεις θά' ναι σημαντικὸ ἐφόδιο γιὰ τὴν μετέπειτα ζωή μας ὡς μελῶν τῆς κοινωνίας.
Ἔτσι καὶ φέτος ἔγιναν οἱ ἐκλογές στὶς τάξεις, διωργανώθηκαν τὰ Μαθητικὰ Συμβούλια καὶ ἀμέσως ἔπειτα οἱ διάφοροι ἄλλοι σύλλογοι.
Ἔγινε ἀκόμη ἡ ὁρκωμοσία τῶν νέων μαθητριῶν καὶ τῶν προέδρων τῶν διαφόρων συλλόγων μέσα σὲ μιὰ ὑποβλητικὴ ἀτμόσφαιρα. Ὅλα εἶναι ἕτοιμα γιὰ νὰ ἀρχίση καὶ ἡ ἐξωσχολικὴ ἐργασία μὲ τὴ νέα χρονιά.

ΤΑ ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ
THE STUDENT COUNCILS

PRESIDENT: ANGELOS MYLONIADES; VICE PRESIDENT: PAUL VOYROS; SECRETARY: RIGAS TZELEPOGLOU; ADVISORS: Mr. VEO SMALL, Mr. TH. MAVROPOULOS

PRESIDENT: KOMARIC KOUYIOUMTJIAN; VICE PRESIDENT: LINA LAMBRAKI; SECRETARY: FILITSA GOULOPOULOU; TREASURER: MARY SMYRLI; ADVISORS: Miss MARY INGLE

Ἡ πρώτη καλλιτεχνική ἐκδήλωση τῆς χρονιᾶς ἦταν ἕνα πολὺ ἐνδιαφέρον ρεσιτάλ μουσικῆς δωματίου ποὺ δόθηκε ἀπὸ τὸ Τρίο Ἐγχόρδων τῆς 7ης Στρατιᾶς τῶν Η.Π.Α. μὲ ἔργα J. A. Galliard, J. S. Bach, Benedetto Marcello, G. P. Telemann καὶ Heitor Villa - Lobos. Οἱ μαθητὲς καὶ οἱ μαθήτριες τῶν ἀνωτέρων τάξεων, ποὺ ἀποτέλεσαν τὸ πυκνὸ ἀκροατήριο στὸ chapel, ἔφυγαν πολὺ ἱκανοποιημένοι, γιατὶ ἄκουσαν ἕνα πρόγραμμα ἐκλεκτὸ καὶ ἄριστα ἐκτελεσμένο, παρὰ τὸ νεαρὸ τῆς ἡλικίας τῶν μουσικῶν.

In mid-October the Symphony Orchestra of the U. S. Seventh Army visited Salonica and many Anatolians had the pleasure of hearing a chamber music concert in Willard Hall.

Λίγες μέρες ἀργότερα ἀκολούθησε ἡ καθιερωμένη φθινοπωρινὴ ἐκδρομὴ κατὰ τὴν «ἡμέρα τοῦ βουνοῦ» στὰ συνηθισμένα μέρη. Τὰ κορίτσια πῆγαν στὸ Κουρὶ καὶ τὰ ἀγόρια στὸν Χορτιάτη. Οἱ ἐκδρομὲς εἶναι μέρος τῆς ζωῆς τοῦ σχολείου καὶ μιὰ εὐκαιρία ἐπιδείξεως τῶν χιουμοριστικῶν ἱκανοτήτων ἀτόμων καὶ τάξεων κατὰ τὴν ἀπογευματινὴ συγκέντρωση. Ἀφήνουν πάντοτε εὐχάριστες ἀναμνήσεις καί.....πολλὲς φωτογραφίες· π.χ. ἀποδεικνύει ὅτι καὶ οἱ κ.κ. καθηγητὲς χαίρονται τὶς ἐκδρομὲς ἴδια μὲ τοὺς μαθητές. Ὁ συνωστισμός, ἄλλωστε, στὴ βρύση εἶναι μιὰ ἀκόμα ἀπὸ τὶς ἀπολαύσεις τῆς ἐκδρομῆς. Ἀμφίβολο μόνο εἶναι ἂν ὅλες οἱ προσερχόμενες διψᾶνε πραγματικὰ γιὰ νερὸ καὶ ὄχι γιὰ καλαμπούρι.

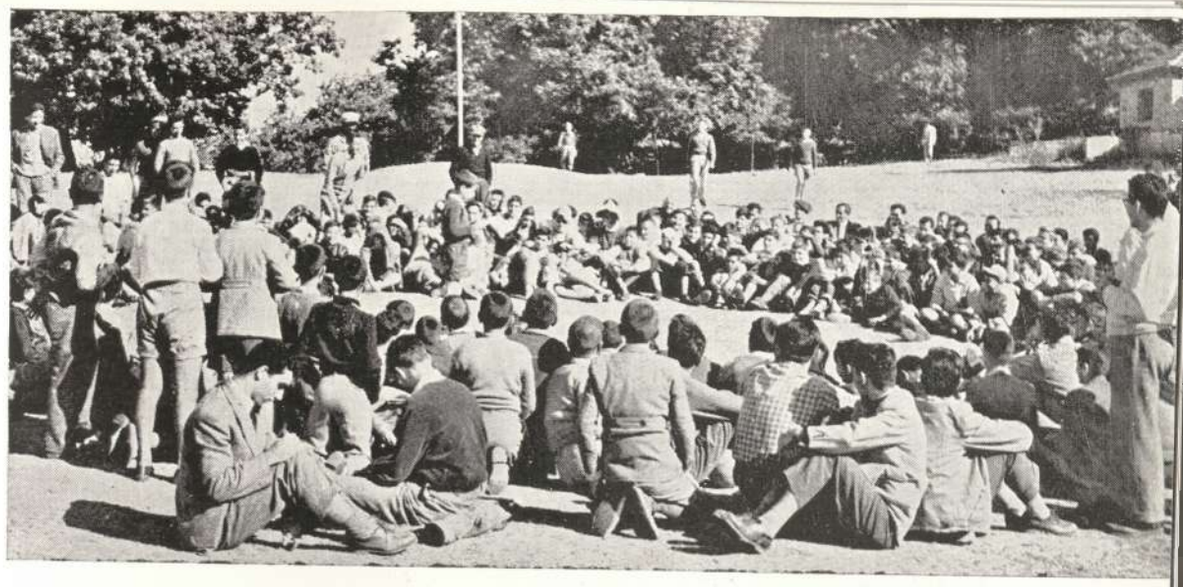

On Mountain Day, the Boys' School went to Hortiatis, and the Girls' School to Kouri. Obviously a fine idea... The boys are looking for laughs; the girls are looking for water. No one was disappointed, evidently!

Ἡ πρώτη «δοση» στήν κούραση τῶν μαθημάτων εἶναι ἡ διπλή γιορτή τῆς 26ης - 28ης Ὀκτωβρίου. Οἱ δύο αὐτές σπουδαιότατες ἐθνικές μας ἐπέτειοι ἑορτάζονται πανηγυρικά στό σχολεῖο μας.

Προηγεῖται ἡ ἑορτή τῆς σημαίας ταυτόχρονα καί γιά τά δυό σχολεῖα καί ἀκολουθεῖ ἡ ξεχωριστή γιά κάθε σχολειό ἑορτή στό chapel μέ ἀπαγγελίες, τραγούδια, πανηγυρικούς κ.λ.π.

Τό ἀπόγευμα τῆς 25ης, μαζί μέ τρία ἄλλα σχολεῖα, καταθέσαμε στεφάνι στό ἄγαλμα τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως Γεωργίου Α'. Καί δέν νιώθομε χαρά μόνο γιατί λίγες μέρες ξεφεύγομε ἀπό τό «ζυγό» τῆς σχολικῆς ζωῆς· πιό πολύ χαιρόμαστε γιατί ἔχουμε τήν εὐκαιρία νά σκεφθοῦμε καί νά νιώσουμε τήν ἀξία καί τή λαμπρότητα τῆς προγονικῆς ἀρετῆς.

Ἐφέτος παρελάσαμε στήν λεωφόρο Νίκης ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, τῆς βασιλίσσης καί τοῦ διαδόχου καί κατά γενικήν ὁμολογία ἡ ἐμφάνισή μας ἦταν πολύ καλή.

October 26 and 28 are two of the most important days in recent Greek history.

On October 26, 1912, Thessaloniki was liberated from Turkish domination. It is believed that St. Demetrius, Thessaloniki's Patron Saint, appeared on that day and led the Greek army into the city.

On October 28, 1940, the Greek Prime Minister John Metaxas, hurled the famous "OXI" ultimatum at Mussolini's Italy. When the Italian wouldn't take "NO" for an answer, the Greek army drove the Italian army out of Greece in one of the most heroic offensives of World War II.

Anatolia remembers October 26 and 28 with solemn pride. The student Council presidents and the flag bearers received the flags from Dr. Carl Compton, the school president, who spoke these words:

"On behalf of the Faculty and student body of Anatolia College, I entrust to you the Student Color Guard the flags of our school, both Greek and American. In every land and in every institution, to be selected as guardians of the flag is both a great honor and a great responsibility. I charge you to be worthy of the honor and to be loyal in carrying out the responsibility; serving your country faithfully, and guarding carefully the flag which is its symbol".

Afterwards in chapel, the speech of the day was given, poems were recited and national songs were sung. Later in the afternoon, Anatolia was represented in the School Parade which was reviewed by King Paul, Queen Frederika, and the Crown Prince Konstantinos. The final action was that of laying a wreath before the statue of King George A.

The first Saturday in November was a gay one for the two boarding departments, for Hallowe'en was celebrated. Where did all those spooks come from, we wonder. Dances and games were the order of the day.

Τά δύο Οἰκοτροφεῖα γιόρτασαν καὶ φέτος τό πρῶτο Σάββατο τοῦ Νοέμβρη τήν ἀμερικανική γιορτή τῶν Halloween. Ποῦ βρέθηκαν τόσα «φαντάσματα» πού «παρήλασαν» στήν διακοσμημένη μέ γατιά, ποντικούς καί ἄδειες κολοκύφες αἴθουσα τοῦ Macedonia μόν' οἱ θεοί τό ξέρουν. Χοροί, παιχνίδια, καθώς κι ἐκεῖνες οἱ λειχουδιές, τά «ντόνατς», χάρισαν στούς ἐσωτερικούς ἕνα χαρούμενο ἀπογευματινό.

American Thanksgiving was celebrated on November 22nd. President Eisenhower's proclamation was read, a collection for Soldiers' Flannel was made, and the speaker of the day was Mr. John Dennis, Fulbright teacher at the Girls' School. The theme of Mr. Dennis's speach was, "The Passion for Freedom", and the debt we owe to all those who have struggled and are struggling to be free. The faculty dinner took place that afternoon in the boarding department dining room.

Στίς 22 Νοεμβρίου ἡ ἡμέρα τῶν εὐχαριστιῶν γιορτάστηκε καί στό Κολλέγιο. Τό πρόγραμμα περιλάμβανε: Ἀνάγνωση τοῦ μηνύματος τοῦ προέδρου Eisenhower, Ἔρανο γιά τήν «Φανέλλα τοῦ Στρατιώτου» καί ὁμιλία τοῦ κ. Dennis πού, ἐντός τῶν πλαισίων τῆς ἡμέρας, παρουσίασε τήν ἀνάγκη τῆς ἐλευθερίας στούς ἀνθρώπους καί τήν ἀνάγκη τῆς εὐχαριστίας πρός τό Θεό σέ κάθε ἐποχή καί τόπο.
Οἱ κ. κ. καθηγητές εἶχαν ἐπίσης τό βράδυ τό καθιερωμένο κοινό γεῦμα μέ τούς οἰκοτρόφους μαθητές.

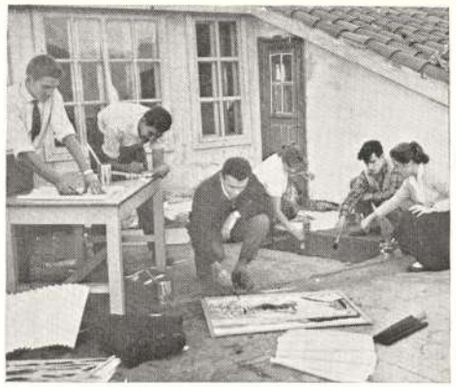

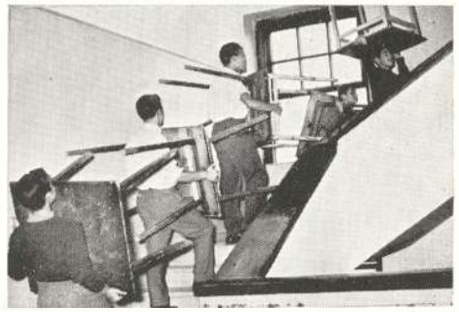

Τὸ ἐτήσιο Bazaar εἶναι μία ἀπὸ τὶς σημαντικώτερες ἐξωσχολικὲς δράσεις τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου μας καὶ οἱ εἰσπραξεις του διατίθενται γιὰ ποικίλους φιλανθρωπικούς σκοπούς.
Ὁλόψυχα βοηθοῦν ὅλοι οἱ μαθητὲς γιὰ τὴν ὅσο τὸ δυνατὸ καλύτερη προετοιμασία καὶ τὴν διακόσμηση τῶν αἰθουσῶν. Οἱ ἐπισκέπτες πρέπει νὰ τὰ βροῦν ὅλα τακτοποιημένα μὲ γοῦστο.

Ἡ Μαυροράχη εἶναι ἡ θετὴ κόρη τοῦ σχολείου μας. Τὰ προϊόντα τῆς ἑλληνικῆς γῆς φαντάζουν πλούσια κι ἡ χωριατοπούλα ποὺ καμαρώνει δίπλα τους ἀντιπροσωπεύει ὁλόκληρη τὴ σφριγηλὴ νεολαία τῆς ὑπαίθρου. Στὴν αἴθουσα τοῦ χωριοῦ μὲ φωτογραφίες, ἔντυπα καὶ ἄλλα δείγματα δόθηκε μιὰ εἰκόνα τῆς ἐργασίας καὶ τῆς συνεχοῦς συμπαραστασης τῶν μαθητῶν πρὸς τοὺς Μαυροραχίτες.

Δυὸ σκηνὲς ἀπὸ τὰ ἔργα ποὺ ἀνέβασε ὁ Θεατρικὸς Ὅμιλος τοῦ σχολείου μας: «Ὁ ἀστυνόμος, τὸ καλὸ παιδὶ» καὶ «Παραμυθόδραμα».

Bazaar comes to Anatolia but once a year, and everybody is in act. Once again Miss Carrie Lake coordinated the whole affair with major assistance from Christian Efforts Club, Christian Association, Mavrorachi Committee, Drama Clubs, the Anatolia Alumni Association and other groups.
Visitors poured into the building all afternoon, looking, enjoying and buying.
A great succes in a great cause, for all the profit goes to charity.

Τὸ κάπως «κοσμικὸ» μέρος τοῦ Bazaar εἶναι τὸ τσάι. Σερβίρει ἡ «ἀφρόκρεμα» τῶν Ἀποφοίτων καὶ τοῦ Παρθεναγωγείου ἀφράτα κέικς καὶ ζεστὸ «τέιον».

Στὸ ἰσόγειο βρίσκονταν τὰ ἄλλα παιχνίδια: σκοποβολή, παλιάτσοι, κρίκοι κ.ἄ. Τὸ ποδόσφαιρο «καὶ δὴ τὸ ἐπιτραπέζιον» εἶναι τὸ καινούργιο...σπὸρ τῶν μικρῶν. Ἀπὸ πάνω χαμογελᾶ ὁ κ. Κυριακάκης.

Οἱ εἰκονιζόμενοι «ψαρεύοντες», μᾶλλον «ψαρεύτηκαν» γιὰ νὰ βοηθήσουν στοὺς φιλανθρωπικούς μας σκοπούς. Βλέπετε οἱ «ψαράδες» καμμιὰ φορὰ γίνονται καὶ «ψάρια».

The Sun and Mt. Hortiatis are our symbols. The first autumn rains and the first mud remind us that it's autumn time. The sun, our fickle friend, does not seem to mind although he knows that he will have to disappear for a while, now and then

Οἱ πρῶτες φθινοπωριάτικες βροχές δὲν κατορθώνουν τά κατσουφιάσουν καὶ πολύ τὸ αἰώνια χαμογελαστό, στρόγγυλο πρόσωπο τοῦ ἥλιου. Ἀπτόητος κι ἀτάραχος αὐτὸς συνεχίζει τὸ ἀτέλειωτο πήγαινε — ἔλα του καὶ παρατηρεῖ μέ σκανταλιάρικο μάτι κι «ἀφ' ὑψηλοῦ» τ' ἀνθρωπάκια πού προσπαθοῦν νὰ ξεδιαλύνουν μέ τό ἀδύνατό τους μυαλουδάκι τὰ μυστήρια πού τοὺς τριγυρίζουν. Περνάει κι ἀπ' τό Κολλέγιο, σὰν ἀρχίσουν νὰ στάζουν οἱ πρῶτες ψιχάλες, καὶ κουνάει ἐπιδοκιμαστικὰ τὸ κεφάλι του. Ἔξαφνα ὅμως σὰ νὰ τοῦ κατέβηκε μιὰ «φαεινή» ἰδέα στὸ φλογισμένο «κεφάλι» του, γλιστράει γιὰ νὰ πάρη κι αὐτὸς μιὰ θέση στό σύμβολο τοῦ Κολλεγίου. Μένει ἱκανοποιημένος μέ τὸ θριαμβευτικό του «σουξέ» καὶ καρφωμένος τώρα στό στερέωμα βλέπει τὰ πάντα μέ στοργή.
Κι ἡ ζωή κυλᾶ στὸν ἴδιο, παλιό ἀργὸ καὶ σίγουρο ρυθμό. Ἡ μέρα ἀρχίζει μέ τὴν πρωινὴ προσευχὴ καὶ τὴν καθιερωμένη ὁμιλία στό chapel καὶ τελειώνει μέ τήν ἀπογευματινὴ συγκέντρωση τῶν κοριτσιῶν ἢ μέ κανένα ἐνδιαφέρον μάτς στὰ γήπεδα τοῦ ἀρρεναγωγείου.
Καί, τί παράξενο! Ὅλοι συμφωνοῦν ὅτι ἡ καθημερινὴ σχολικὴ ρουτίνα εἶναι ἐκείνη πού προσφέρει τὶς ὡραιότερες καὶ διαρκέστερες ἀναμνήσεις στὴν μετέπειτα ζωή.
Ὁ καιρός περνάει γρήγορα· ὅποιος τὸ καταλαβαίνει αὐτό, βγαίνει στὸ τέλος κερδισμένος.....

The day in Anatolia begins with the morning prayer and ends in the Girls' School with the afternoon assemply and in the Boys' school with an interesting game.

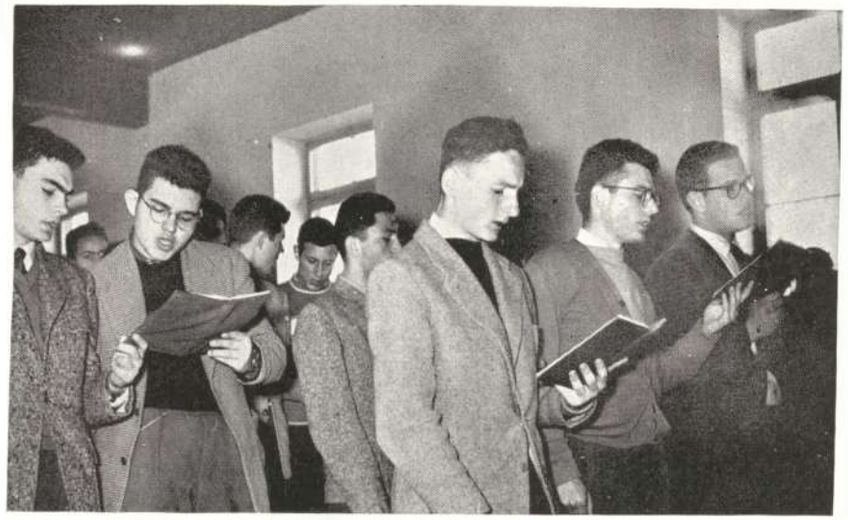

Τὴν ἐποχή αὐτή, ἀκόμη δὲν ἔχει καλὰ καλὰ ξημερώσει, καὶ τὸ λεωφορεῖο σκαρφαλώνει τὸν ἀνήφορο γιὰ τὸ Κολλέγιο. Τα καθίσματα φαίνονται ἀρκετὰ ἀναπαυτικὰ στοὺς νυσταλέους ποὺ δὲν θέλουν νὰ διακόψουν τὸ πρωινὸ χουζούρι τους. Ἄλλοι ἀγωνίζονται νὰ κρατήσουν τὰ μάτια τους ἀνοιχτὰ γιὰ νὰ «περάσουν» κανένα μάθημα.

Ὅταν ἀργῆ τὸ λεωφορεῖο μεγάλη εἶναι ἡ ἀγανάκτηση «τῶν εἰς ματην καὶ ἐπὶ μακρὸν ἀναμενόντων». Ὁ Δώρης, ἰδιαίτερα, εἶναι ἀσυγκράτητος.

8.00 π. μ.
Ἡ προπόνηση τῶν πρακτικῶν.

8.30 π. μ.
Τὸ μάτς. Πρὸς τὸ παρὸν ὑπερέχει ὁ κ. Παπαδημητρίου...

Οἱ κλασσικοὶ ἑκταῖοι προετοιμάζονται «πυρετωδῶς» γιὰ τὸ θέμα. Λίγα λεπτὰ πρίν, ὅπως δείχνει ὁ πίνακας, εἶχαν ἀσχοληθῆ μὲ τὰ μαθηματικά, τὰ ἱσπανικά (!) καὶ τὶς καλὲς τέχνες. Εἶναι, βλέπετε, πολύπλευρα παιδιά.

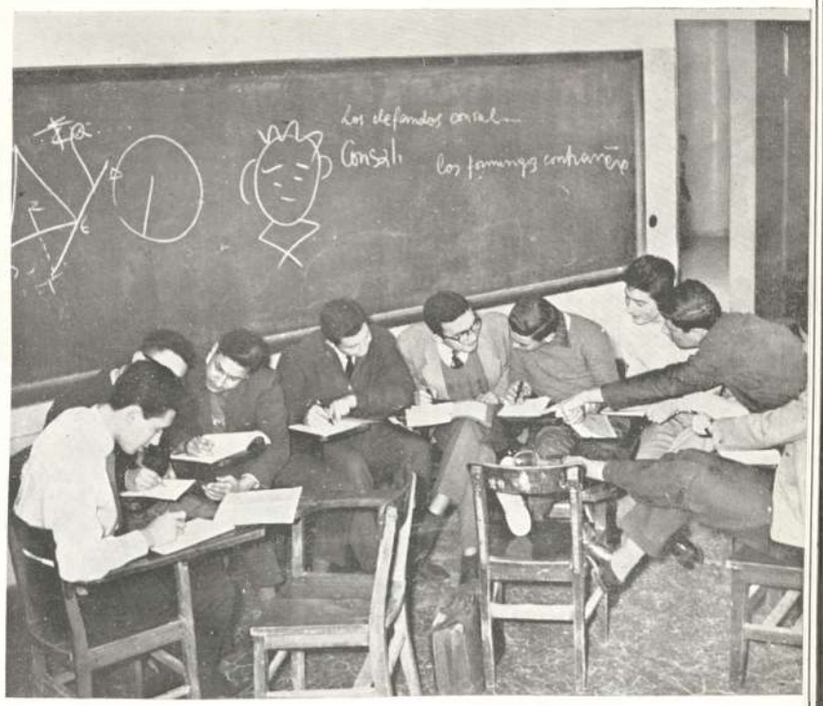

Ἡ πιὸ ξεκούραστη καὶ διασκεδαστική ὥρα γιὰ μᾶς τοὺς μαθητὲς εἶναι τὰ διαλείμματα καὶ κυρίως τὸ δεκαπεντάλεπτο πρωινὸ καὶ ἡ ὡριαία μεσημεριάτικη ἀνάπαυση. Μὲ τὸ δεύτερο χτύπημα τοῦ κουδουνιοῦ σχηματίζονται ἀστραπιαῖα ἀναρίθμητες ὁμάδες παιδιῶν ποὺ συζητοῦν καὶ σχολιάζουν μεγαλόφωνα τὰ πάντα, γελᾶνε βροντερὰ καὶ γενικὰ δίνουν ἕνα ζωηρὸ τόνο στὴ σχολική ζωή.
Οἱ συναναστροφὲς αὐτὲς μᾶς δίνουν μιὰν ἀκόμη εὐκαιρία νὰ ἐκδηλώσουμε τὴν πρωτοβουλία μας καὶ νὰ ἀποκτήσουμε αὐτοπεποίθηση καὶ ἐμπιστοσύνη στοὺς ἄλλους.
Στὰ κλασσικὰ τμήματα τῆς 5ης καὶ κυρίως τῆς 6ης τάξεως ἐπικρατοῦν φυσικὰ οἱ κλασσικὲς συζητήσεις, ἂν καὶ συχνὰ μεταβάλλονται σὲ ... ὁμηρικοὺς καβγάδες.
Οἱ πρακτικοί, πιὸ ἥσυχοι, συζητοῦν τὴ λύση μιᾶς ἀσκήσεως ἢ ἀσχολοῦνται μὲ κανένα πείραμα.
Οἱ μικρότεροι μαθητές, μᾶλλον συνεσταλμένοι, ρίχνουν καμμιὰ ματιὰ στὰ μαθήματα ἢ κάθονται σκεπτικοὶ στὰ θρανία τους. Τὸ γρασίδι ἔχει χάσει τώρα τοὺς φίλους του τῆς ξάπλας καὶ περιμένει τὴν Ἄνοιξη γιὰ νὰ τὸ φουντώση καὶ τὸν ἥλιο γιὰ νὰ τὸ στεγνώση ὥστε γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη νὰ ξεχυθοῦν ὅλοι γύρω στὸ campus καὶ νὰ ἀπολαύσουν τὴ φύση.

In a school the students don't get their education just from the lessons in class. A person can learn much more if he makes observations on his own or discuss matters with others.
All people want to live their lives happily and if happiness doesn't come to them easily, they themselves try to give rise to it. This is the spirit of all those who at the present moment are passing through their childish years as well as of those who have been already through them.
In Anatolia you won't find many sullen faces and if you happen to pass by the College during recess time you will find groups of boys or girls here and there talking loudly and laughing heartily.
At 11.00 o'clock a quite great number of students are gathered outside the canteen. In the library there are students at any time and you can imagine the satisfaction of a young boy when he finally takes from a high shelf the book that stuck in his mind. Also in the class-rooms you will see student one time busy with Ancient Greek and another time with mathematics or some other lesson. And when nothing is left to do, some drawing on the blackboard doesn't hurt at all.

Πεῖνα ποὺ τὴν ἔχει ὁ κόσμος στὸ Κολλέγιο (!).

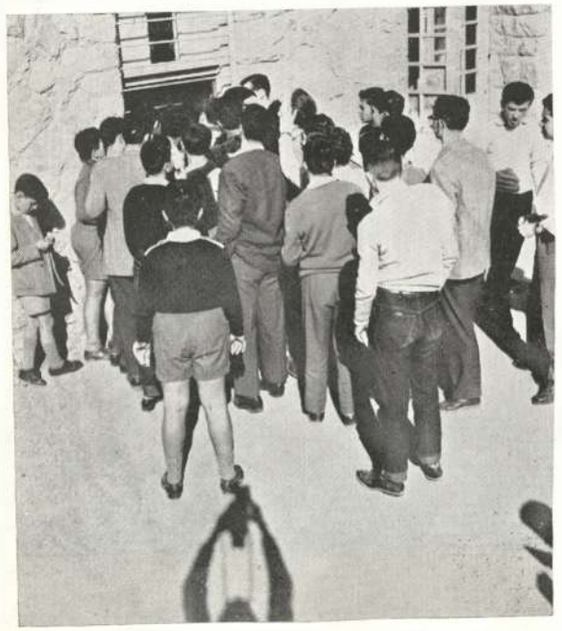

Ὁ Θανασάκης δὲν φαίνεται νὰ βρίσκη στὰ μέτρα του τὰ ράφια τῆς βιβλιοθήκης.

Τόσα ταλέντα καὶ νὰ μένουν στὴν ἀφάνεια!

Οἱ τεταρταῖες, ὅπως πάντα, διακρίνονται στὰ... μαθηματικά.

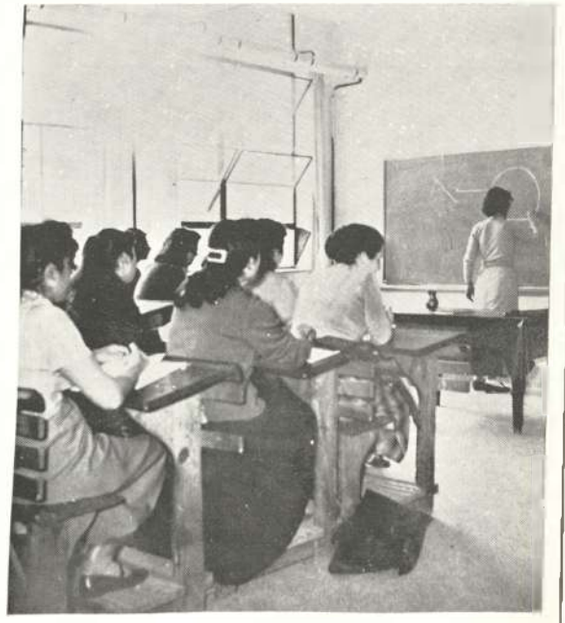

Ὁ *Φιλοσοφικὸς Ὅμιλος* συνεδριάζει κάθε Παρασκευή. Τὰ μέλη συζητοῦν πάνω σὲ διάφορα φιλοσοφικὰ θέματα τόσο γενικὰ ὅσο καὶ εἰδικά. Ἔτσι συζητήθηκαν οἱ φιλοσοφικές ἰδέες τοῦ Καντίου, τοῦ Μπέρκλεϋ, τοῦ Ντεκάρτ, ἐνῶ μεταξὺ τῶν γενικῶν ζητημάτων συζητήθηκε τὸ πρόβλημα τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ, τὸ κοινωνικὸ πρόβλημα διὰ μέσου τῶν αἰώνων κ.ἄ.

At noon you won't find many idlers. It is the time the clubs hold their meetings. There are many clubs each with a different purpose but all have one basic function to enrich our personality.

Philosophy Club
Pres.: Tolis Nikiforou
Advisor:
Mr. A. Georgopapadakos

The *Philosophy Club* is discussing several theories of outstanding philosophers.

Οἱ *Θεατρικοὶ Ὅμιλοι* μετὰ τὸ ἔργο ποὺ ἀνέβασαν στὸ Bazaar, καὶ πρὶν ἀρχίσουν τὶς προετοιμασίες γιὰ τὸ ἔργο ποὺ δίνουν στὸ τέλος τῆς χρονιᾶς, ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἀνάγνωση θεατρικῶν ἔργων.
Παράλληλα στὶς συνεδριάσεις τοῦ ὁμίλου τοῦ Ἀρρεναγωγείου, μὲ ὁμιλίες μελῶν ἢ τοῦ συμβούλου καθηγητοῦ, παρουσιάζονται διάφορα θεατρικὰ θέματα. Ὁ Θεατρικὸς Ὅμιλος τοῦ Παρθεναγωγείου ἑτοιμάζεται ἐπίσης γιὰ μιὰ παράσταση κατὰ τὰ Χριστούγεννα.

Boys' Drama Club
Pres.:
Theod. Hadjipandajis
Secr.: K. Bitsakis
Treas.: G. Misirlis
Advisor:
Mr. N. Hourmouziades

Girls' Drama Club
Pres.: Kiki Demou
Secr.: Litsa Sakellaridou
Treas.: Rania Lada
Advisor:
Miss El. Malikendjou

The *Boys' Drama Club* at the present time is reading some plays while the *Girls' Drama Club* is preparing a Christmas show.

Debate Council
Pres.: Chris Hadjitheodorou
Vice-Pr.: Rigas Tzelopoglou
Secr.: Jim Adamopoulos
Advis.: Dr. O. Smallwood

The *Debate Council* has discussed the following topics: "Resolved, that the military budget of Greece should be decreased," and "Resolved, that the custom of giving 'prikes' (dowries) should be outlawed in Greece." The last topic will be discussed in a students' assembly.

Στὸ *Σύλλογο Συζητήσεων* συζητοῦνται διάφορα θέματα. Γιὰ τὴν καλὴ διεξαγωγὴ τῆς συζητήσεως τὰ μέλη χωρίζονται σὲ δυὸ ὁμάδες, μιὰν ὑπὲρ καὶ ἄλλη κατὰ τῆς συζητουμένης ἀπόψεως.

Chess Club
Pres.: Dem. Papasteriou
Secr.: Man. Bakopoulos
Advis.: Mr. Sof. Karavelas

The *Chess Club* continues its meetings with games between the members and advice on the game from the experts.

Τὶς συνεδριάσεις του συνεχίζει κανονικὰ καὶ ὁ *Σκακιστικὸς Ὅμιλος* μὲ παιχνίδια μεταξὺ τῶν μελῶν, ὁδηγίες σχετικὲς μὲ τὸ παιχνίδι κλπ. Ὅλα ἀποβλέπουν στὴν εὐόδωση τοῦ σκοποῦ τοῦ Ὁμίλου ποὺ εἶναι ἡ διάδοση τοῦ δύσκολου αὐτοῦ παιχνιδιοῦ στοὺς μαθητές.

The members of *Plastic Arts* create some small pretty things with clay. They are probably preparing them for next years' bazaar.

Plastic Arts
Pres.:
K. Kirimloglou
Treas.:
M. Karatsinidou
Advisor:
Miss Atesoglou

Ὁ Ὅμιλος *Πλαστικῆς* μᾶς παρουσίασε κάμποσα δείγματα τῆς ἐργασίας του στό Bazaar. Ἐξακολουθεῖ τή δουλειά του καί τά μέλη φτιάχνουν καί χρωματίζουν ἐκεῖνα τά χαριτωμένα μπιμπελό ἤ τ'ἄλλα μικροπραγματάκια, μέ τήν χαρά ποὺ δίνει κάθε δημιουργία.

The *Music Study Group* analyses and listens to music of great composers with the purpose of gaining a broader knowledge of music.

Music Study Group
Pres.:
Frank Bledjian
Advisor:
Mr. A. Kyriakakis
Mr. G. Ioannides

Ὁ σκοπός τοῦ *Ὁμίλου Σπουδῆς Μουσικῆς* εἶναι νά κάνη στά μέλη του προσιτή τήν κλασσική μουσική. Ἔτσι στίς συνεδριάσεις τά μέλη ἄκουσαν σχετικά εἰσαγωγικά σημειώματα, ἀναλύσεις καί δίσκους μέ μουσική ἀπό τούς: Χαΐντελ, Χάνδυ, Μπάχ, Μότσαρτ, Μπετόβεν, Σοπέν, Λίστ, Μέντελσον κ.λ.π.

Σέ μιά συγκέντρωση ποὺ διωργάνωσε ὁ *Σύλλογος Διεθνῶν Σχέσεων* μίλησε ὁ παλαιός ἀπόφοιτος τοῦ Κολλεγίου, καί σήμερα καθηγητής τῆς Φιλοσοφίας στό Πανεπιστήμιο Harvard, κ. Ραφαήλ Δῆμος μέ θέμα: «Οἱ ἰδέες τοῦ Πλάτωνος καί τοῦ Ἀριστοτέλους γιά τήν δημοκρατία».

International Relations Club organized an assembly in which the speaker was Dr. Rafael Demos. Dr. Demos's topic was, "The philosophy of Plato and Aristoteles about Democracy."

You can imagine how welcome is the *College News*, the monthly paper edited by the *Press Club*. The photo shows its reception very clearly.

Τά *Κολλεγιακά Νέα*, τό περιοδικό ποὺ ἐκδίδει ὁ *Δημοσιογραφικός Ὅμιλος* τοῦ σχολείου, φαίνεται νά τά βρίσκουν πολύ ἐνδιαφέροντα οἱ μαθητές, ἄν κρίνη κανείς ἀπό τή φωτογραφία. Ἄλλωστε ἡ συντακτική ἐπιτροπή φαίνεται ἀποφασισμένη νά παρουσιάση καλή ἐργασία φέτος.

THE ATHLETIC ASSOCIATIONS
ΤΑ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

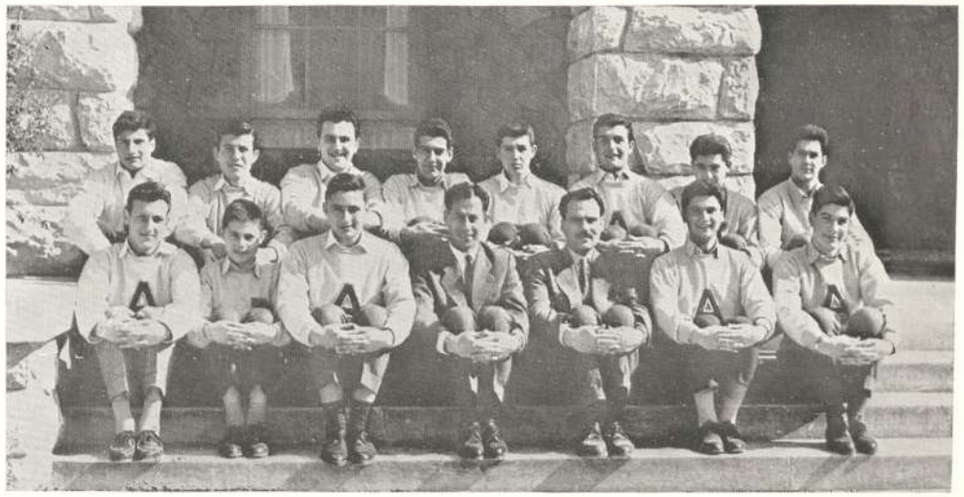

PRESIDENT: PAUL VOUROS; *VICE - PRESIDENT*: NICK ZELOMOSIDES; *SECRETARY*: JOHN ELIADES
ADVISORS: Mr. V. ATTALIADES; Mr. V. KALFELIS.

PRESIDENT: STAVROULA SPILIAKOU; *VICE - PRESIDENT*: THOULI KARAKIOULAKI; *SECRETARY*: KATY PETRIDOU; *ADVISORS*: Miss M.KONDOZOGLOU; Miss R. CHRISTODOULOPOULOU.

Ἡ ἀθλητική κίνηση, πού τὴν κατευθύνουν τά Ἀθλητικά Συμβούλια Ἀρρεναγωγείου καὶ Παρθεναγωγείου, παρουσίασε καὶ φέτος ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον.
Κατὰ τοὺς τρεῖς φθινοπωρινοὺς μῆνες ἄρχισε καὶ τέλειωσε ὁ πρῶτος γύρος τοῦ πρωταθλήματος μπάσκετ τῆς πρώτης κατηγορίας μὲ πρώτη τὴν ὁμάδα τῶν τελειοφοίτων.
Διεξήχθησαν ἐπίσης τά πρωταθλήματα ποδοσφαίρου. Στὴν πρώτη κατηγορία πρωταθλήτρια ἀναδείχθηκε ἡ ἕκτη τάξη, ἐνῶ στὴ δεύτερη κατηγορία τὸ πρωτάθλημα κέρδισε ἡ δευτέρα, δεύτερο τμῆμα.
Πολὺ ἐνδιαφέροντα ὑπῆρξαν τά παιχνίδια τῶν μεικτῶν μας μὲ ἄλλες ὁμάδες τῆς πόλεώς μας.

Basket - Ball

Anatolia — Νομική Σχ. Πανεπ. Θεσ.	*51—55*
Anatolia — Πειραματικὸ Σχολεῖο	*89—68*
Anatolia — Ἰατρική Σχ. Πανεπ. Θεσ.	*63—81*

Volley - Ball

Anatolia — Ὁμάδα Ἀμερ. Στόλου	*15—5, 7—15, 15—9*
Anatolia — Χ.Α.Ν.Θ	*10—15, 12—15*
Anatolia — Χ.Α.Ν.Θ.	*15—7, 9—15, 15 - 6*

Foot - Ball

Anatolia — Τρίτο Γυμνάσιο	*8—1*
Anatolia — Τρίτο Γυμνάσιο	*5—2*
Anatolia — Σχολὴ Κωνσταντινίδη	*5—1*

Ἡ μεικτὴ τοῦ μπάσκετ τοῦ Παρθεναγωγείου, ἐξ ἄλλου, ἀντιμετώπισε καὶ νικήθηκε ἀπὸ τὴν ὁμάδα κοριτσιῶν τοῦ Π.Α.Ο.Κ. μὲ σκὸρ 55—49.

Athletics are very interesting this year. In the Boys' School the championships in football are over. In the first category the champion class was the 6th Class while in the second category 2B was the first.
Very interesting, too, were the games between our varcity teams and teams from outside the College. In November our Boys' School teams went to Athens to play with the teams of Athens College there (Anatolia C. — Athens C.: basket ball 54 - 37; volley ball 15 - 2, 15 - 1; football 3 - 3).
In the Girls' School some friendly games took place between the classes. The Girls' School varcity basket-ball team played against the team of Π.Α.Ο.Κ. but lost the game.

Τὴν πρώτη ἑβδομάδα τοῦ Νοέμβρη οἱ τρεῖς μεικτές ὁμάδες τοῦ Ἀρρεναγωγείου ταξίδεψαν στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ συναντηθοῦν μὲ τὶς ἀντίστοιχες ὁμάδες τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν.

Στὸ μπάσκετ κερδίσαμε τοὺς Ἀθηναίους μὲ σκὸρ 54 - 37. Ἦταν ἕνα συναρπαστικὸ παιχνίδι μὲ καταφανῆ τὴν ὑπεροχὴ τῆς ὁμάδας μας τόσο στὸ παίξιμο δσο καὶ στὸ σκόρ.

Στὸ πίνγκ-πόνγκ ὁ Ἀστ. Παρίσης ἀντιμετώπισε καὶ νίκησε τὸν Κώνστα τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν, ἀφοῦ κέρδισε τρία σέτ καὶ ἔχασε μόνο ἕνα (21-16, 15-21, 21-12, 21-14).

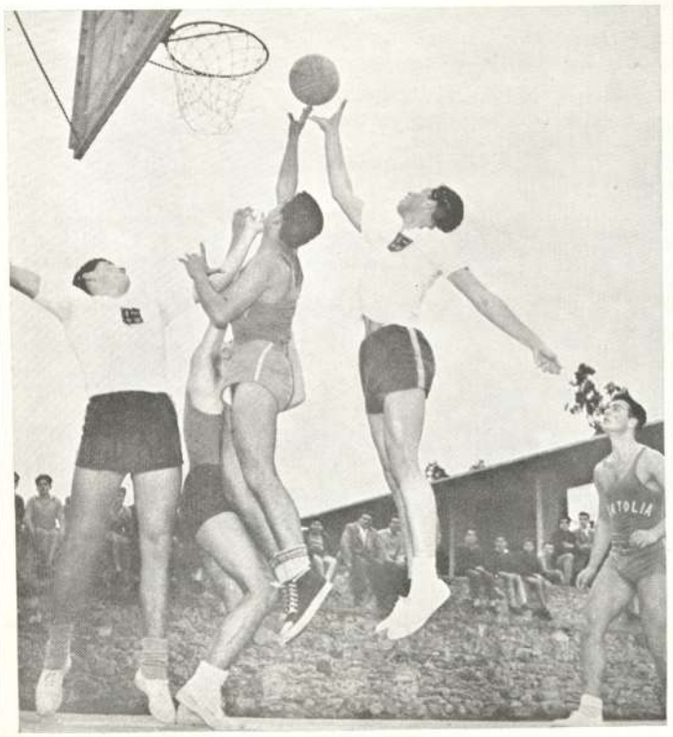

Τὸ πσιχνίδι τοῦ βόλεϋ ἦταν τὸ πιὸ εὔκολο γιὰ τὴν ὁμάδα μας ποὺ ἄνετα κέρδισε τὰ δύο σέτ (15 - 2, 15 - 1).

Τὸ ποδόσφαιρο ἔληξε μὲ ἰσοπαλία 3 - 3, ἐνῶ στὸ τέλος τοῦ πρώτου ἡμιχρονίου ἡ ὁμάδα μας νικοῦσε μὲ 2 - 1. Σκορέρς οἱ Γκοτζαμάνης (2) καὶ Ἀντύπας (1).

Τ' ἀραιά, γριζωπὰ συννεφάκια τοῦ φθινοπώρου γί-
νονται σκοῦρα καὶ πυκνὰ καὶ κρύβουν τὸ γελαστὸ
οὐρανό. Ὁ ἀέρας φέρνει παγωμένες ἀνατριχίλες ποὺ
δίνουν ἕνα χειμωνιάτικο τόνο στὸ τοπίο. Ἄλλες μέ-
ρες ὅμως τὰ σύννεφα χάνονται καὶ παρουσιάζεται
ἕνας ἥλιος ἀγνώριστος. Βαθιὰ χωμένος μές στὸ βαρὺ
παλτό του φαίνεται νὰ μὴ νοιάζεται γιὰ μᾶς ποὺ
τουρτουρίζουμε ἐδῶ κάτω. Καὶ γιὰ φόντο του πίσω
ἔχει τώρα ἕνα Χορτιάτη βαρυφορτωμένο μὲ χιόνια
ποὺ στέκει μεγαλόπρεπος ἀπὸ μακριὰ καὶ μᾶς κοι-
τάζει μ' ἕνα μελαγχολικὸ ἀλλὰ καὶ ἀρχοντικὸ βλέμμα.
Δυνατὴ μυρωδιὰ σηκώνεται ἀπ' τὴ γῆ — ἡ μυρωδιὰ
τοῦ χειμώνα ποὺ μηνάει χιόνια καὶ βροχές — καὶ πλημ-
μυρίζει τὴν ἀτμόσφαιρα συμπληρώνοντας τὸ σκυ-
θρωπὸ περιβάλλον.
Κι ὅμως στὸ Κολλέγιο, σ' ἀντίθεση μὲ τὸ μελαγχο-
λικὸ τοπίο, σφύζει πάντα ἡ ζωή. Ὁ χειμώνας εἶναι
ἡ ἐποχὴ ποὺ ἐμφανίζει μιὰ φύση οὐδέτερη, στὸν
καιρὸ τῆς προετοιμασίας της.
Μαζὶ μὲ τὴ φύση κι ἐμεῖς ἑτοιμαζόμαστε τώρα γιὰ
τὴν κατοπινὴ συγκομιδὴ καὶ προσπαθοῦμε νὰ κα-
μωμε κτῆμα μας τὰ πνευματικὰ ἐφόδια ποὺ μᾶς
προσφέρονται.

Autumn is already past and winter has taken its place.
This year the snow didn't reach our canpus but stopped nearby. Again Hortiatis presented a magnificent site with its white mantle. When the clouds were drawn back, the sun, our friend, again made his appearance.
He seemed not to be afraid of catching cold, and at certain moments he threw scandalized glances upon us.

Τώρα μὲ τὸ κρύο μιὰ ζεστὴ σούπα εἶναι ὅ,τι χρειάζεται.

Μπορεῖ κανεὶς ν' ἀρνηθῆ ὅτι τὸ χειμώνα τὸ καλοριφέρ εἶναι ἡ καλύτερη συντροφιά;

Μιὰ ποὺ ὁ καιρὸς δὲν ἐπιτρέπει βόλτα, λίγο ἀκόμη διάβασμα δὲν βλάπτει.

On December 5, the new American Ambassador to Greece, the Honorable George Allen, was invited to visit our school. He addressed a short greeting to the students who gathered to welcome him.

The Boys gave the last years *Anatolian* to Mr. Allen and the Girls an Anatolia Cook-book for Mrs. Allen.

Mr. Allen visited the Art room, the new Girls' Dormitory and other places on campus and was interested in getting information about our school. He said he would like to visit Anatolia College again. He is the probable speaker for Commencement

Στίς 5 Δεκεμβρίου τὸ σχολεῖο μας ἐπισκέφθηκε ὁ νέος πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν κ. George Allen. Στὴν συγκέντρωση τῶν μαθητῶν καὶ τῶν μαθητριῶν μπροστὰ στὸ Macedonia ὁ κ. Allen ἀπηύθυνε ἕνα σύντομο ἀλλὰ θερμὸ χαιρετισμό. Ὁ κ. Allen ἔδειξε ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ σχολεῖο μας, μίλησε μὲ τοὺς καθηγητὰς καὶ περιῆλθε ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ κτήρια καὶ τὶς ἐγκαταστάσεις, ἀκόμη καὶ τὰ ἀνεγειρόμενα. Ὁ κ. Allen θὰ εἶναι, πιθανώτατα, ὁ ὁμιλητὴς τοῦ Commencement.

Στή χριστουγεννιάτικη γιορτή ὁ Θεατρικὸς Ὅμιλος τοῦ Παρθεναγωγείου ἀνέβασε τὸ ἔργο «Καλικαντζαράκια» καὶ ἡ τρίτη τάξη τοῦ ἴδιου σχολείου παρουσίασε ἕνα σκέτς μὲ διηγήσεις πάνω στὰ χριστουγεννιάτικα ἔθιμα διαφόρων χωρῶν. Τὰ κάλαντα, ποὺ σὲ συνέχεια ψάλλανε μικροὶ μαθητὲς τῆς Προκαταρκτικῆς, δημιούργησαν μιὰ πραγματικὰ ἑορταστικὴ καὶ χαρούμενη χριστουγεννιάτικη ἀτμόσφαιρα. Κατόπιν τὰ κορίτσια εἶχαν στὶς στολισμένες τάξεις τους τὰ καθιερωμένα parties μὲ ἀνταλλαγὴ δώρων, τραγούδια κλπ.

For the Christmas program the Girls' Drama Club prepared a small play named "Kalikandjarakia". The 3rd form presented a sketch in which they gave us an idea about Christmas customs in different countries. After that the boys of the preparatory form sang the carols and the atmosphere became very joyful and festive. The Chorale took also part in the program.
The girls had their classrooms decorated and they held the customary Christmas parties. They exchanged presents, sang several carols and had a wonderful time. On one of these days the two Boarding departments had their parties. There was the Christmas tree very nicely decorated and Santa Claus came and gave a gift to everybody.
Representatives of the Mavrorachi Committee sang carols at the homes of students, teachers, and friends and they collected a very satisfactory sum of money to be used for the needs of the village.

Ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ ἀπογεύματα εἶχαν τὸ Χριστουγεννιάτικο party τους καὶ τὰ δύο Οἰκοτροφεῖα. Κεφάτη, ἑορταστικὴ ἀτμόσφαιρα μὲ τὸ χριστουγεννιάτικο δένδρο νὰ δεσπόζη στὴ μέση τῆς αἴθουσας. Ὁ ἐρχομὸς τοῦ Ἅι - Βασίλη μὲ κούκλες, παλιάτσους καὶ ἄλλα τέτοια μικροδῶρα γιὰ τὸν καθένα, πρόσθεσε ἀκόμη περισσότερο στὸ κέφι τῶν ἐσωτερικῶν. Ἡ γιορτὴ ἔκλεισε μὲ ἑλληνικοὺς χοροὺς καὶ τραγούδια.
Καὶ φέτος ἡ ἐπιτροπὴ υἱοθεσίας τῆς Μαυροράχης ὠργάνωσε ὁμάδες μελῶν της, ποὺ ψάλλανε τὰ κάλαντα σὲ σπίτια μαθητῶν, καθηγητῶν καὶ φίλων τοῦ Κολλεγίου. Μιὰ διασκεδαστικὴ ἀπασχόληση μὲ μεγάλα ὅμως οἰκονομικὰ ὀφέλη γιὰ τὸ ταμεῖο τῆς Ἐπιτροπῆς.
Τὰ κάλαντα ψάλανε καὶ οἱ τελειόφοιτοι στὰ σπίτια τῶν καθηγητῶν. Εἶναι ἕνα ἔθιμο ποὺ ἔχει καθιερωθῆ τὰ τελευταῖα χρόνια στὸ Κολλέγιο καὶ ποὺ δείχνει τὸ στενὸ σύνδεσμο διδασκόντων καὶ διδασκομένων.

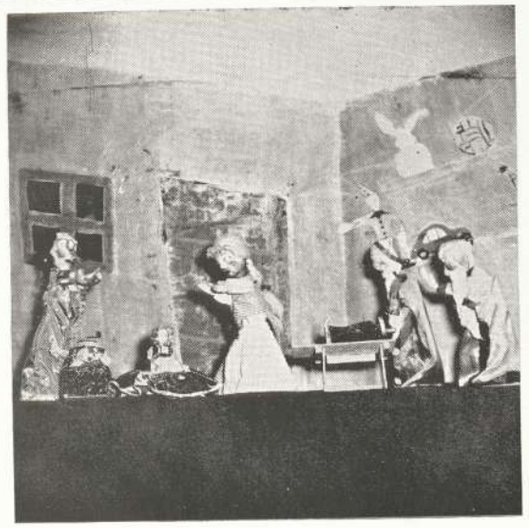

Ένα πρωὶ τοῦ Ἰανουαρίου τὸ Chapel μᾶς ὑποδέχτηκε σκοτεινιασμένο. Ἡ τρίτη τάξη τῶν κοριτσιῶν, μὲ τὴν καθοδήγηση τῆς συμβούλου της δίδος Ἀτέσογλου, μᾶς ἔδωσε μιὰ παράσταση κουκλοθέατρου. Μόνες τους ἑτοίμασαν τὰ κουκλάκια, τὰ ντύσανε, σκαρώσαν τὸ σκηνικὸ καὶ διάλεξαν τὸ ἐργάκι τους, ἕνα παιδικὸ παραμύθι μὲ νεράιδες, μάγισσες καὶ δράκους.
Τὰ χειροκροτήματα ἦρθαν αὐθόρμητα στὸ τέλος τῆς παράστασης σὰν μιὰ μικρὴ ἀμοιβὴ στὰ παιδιὰ ποὺ ἐργάστηκαν καὶ παρουσίασαν κάτι καλὸ καὶ πρωτότυπο.

In chapel one morning the third form with the help of their advisor, Miss Atesoglou, prepared and presented a very lovely and unusual program, a puppet-show in three acts. The story was well liked even though it was childish. At the end the audience applauded the inanimate heros.

Τὰ μέλη τοῦ *Ὁμίλου Συζητήσεων* πῆραν ὁπωσδήποτε στὰ σοβαρὰ τὴν ἐργασία τους στὸ club ἐφέτος. Διάλεξαν ἕνα ἀπὸ τὰ θέματα ποὺ συζήτησαν καὶ στὶς συνεδριάσεις τους τό: «Πρέπει νὰ καταργηθῆ ἡ προίκα στὴν Ἑλλάδα ἢ ὄχι;» καὶ τὸ παρουσίασαν στὸ Assembly τοῦ Ἰανουαρίου. Οἱ κριτὲς καθηγητὲς ἀποφάνθηκαν πὼς ἡ ὑπὲρ τῆς καταργήσεως ὁμάδα ὑποστήριξε πειστικώτερα τὶς ἀπόψεις της καὶ σ' αὐτὴ δόθηκε γιὰ βραβεῖο ἕνα ἀγγλικὸ βιβλίο.

The January Assembly was given to the Debate Council. It's theme was "Resolved: the custom of giving prikes (doweries) must be outlawed." Two pairs of students presented their arguments for and against the question. Those who spoke in favor of the abolition did a better job, convinced the judges and the audience and each one of the group was given an English book as a prize.

It's always a pleasant change in the daily routine when some friend of our school comes to speak to us in chapel.
This year in November we were really glad to listen to Dr. Howard Schomer of the World Council of Churches, Mademoiselle Madeleine Barot of the same Council and Dr. Demos, professor of Harvard University and a graduate of Anatolia College.
In January we listened to Mr. Walter A. Graham vicepresident of Pembroke, Ky., National Bank and Executive Director of the Congregational Christian Laymen's Fellowship.
Later on we had two speeches concerning art. One by the young painter from Brazil, Mr. Cyro del Nero, and one by Mr. Socrates Karadinos.

Τὸ σχολεῖο μας συχνὰ ἐπισκέπτονται διάφοροι φίλοι, Ἕλληνες ἢ ξένοι, πού, τὶς περισσότερες φορές, εἶναι σὲ θέση νὰ μιλήσουν ὑπεύθυνα, στὴν πρωινή μας συγκέντρωση, ἐπάνω σὲ διάφορα θέματα.
Τὸν Νοέμβριο μᾶς εἶχαν μιλήσει ὁ Dr. Howard Schomer, τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, ἡ κ. Madeleine Barot, τοῦ ἰδίου Συμβουλίου, καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Harvard κ. Δῆμος.
Τὸν Ἰανουάριο ἀκούσαμε τὸν κ. Walter A Graham, ἀντιπρόεδρο τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τοῦ Pembroke.
Πάνω σὲ καλλιτεχνικὰ θέματα εἴχαμε δύο ὁμιλητές: τὸν νεαρὸ Βραζιλιανὸ ζωγράφο κ. Cyro del Nero, ποὺ ἐπισκέφθηκε τὸ σχολεῖο μας ὅταν ἐξέθετε πίνακές του στὴ Θεσσαλονίκη, καὶ τὸν κ. Σωκράτη Καραντινό, ὅταν εἶχε ἐπισκεσκεφθῆ τὴν πόλη μας μὲ τὸν θίασό του.

Τέλη Φεβρουαρίου οἱ Ἀπόφοιτοι κάλεσαν σὲ τσάι τοὺς τελειοφοίτους τῶν δύο σχολείων. Ὅσο κι ἂν φαίνονταν αὐτὸ δύσκολο στὴν ἀρχή, ἡ ἀτμόσφαιρα δὲν ἄργησε νὰ γίνη θερμὴ κι εὐχάριστη γιὰ ὅλους. Ὁ χορὸς ποὺ ἀκολούθησε προκάλεσε τὴν ἀνησυχίατῶν Ἀποφοίτων γιὰ τὸ δάπεδο τῆς αἴθουσας ποὺ πάλι λονταν ἐπικίνδυνα. Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως καλεσμένοι καὶ οἰκοδεσπότες χάρηκαν μιὰ γεμάτη εὐθυμία βραδιά. Προσκεκλημένοι τῶν Ἀποφοίτων ἦταν ἐπίσης ὁ πρόεδρος καὶ οἱ διευθυντὲς τῶν δύο σχολείων. Σκοπὸς τῆς ἐκδήλωσης ἦταν ἡ γνωριμία τῶν μελλοντικῶν μελῶν μὲ τὰ παλαιὰ μέλη τοῦ Συλλόγου.

One Sunday in February the two undergraduate classes were invited by the College graduates to the Alumni Club. At the beginning the environment was strange and they felt quite uneasy but later on the atmosphere became warm and relaxed.
The purpose of this meeting was to further the acquaintance between the future members of the Alumni Association and the old ones. Also invited to the tea were President and Mrs. Compton, Dean and Mrs. Small, and Dean Mary Ingle.

Στὶς 21 Φεβρουαρίου συμπληρώθηκαν ἑκατὸ χρόνια ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ ἐθνικοῦ μας βάρδου Δ. Σολωμοῦ. Ὁ Σολωμὸς ἦταν ἐκεῖνος ποὺ συνέλαβε πληρέστερα ἀπὸ κάθε ἄλλον τὸ μεγαλεῖο καὶ τὸν ἡρωισμὸ τοῦ ἐθνικοῦ μας ἀγώνα καὶ κατώρθωσε νὰ ἐκφράση τὰ αἰσθήματα ποὺ τοῦ γέννησε σ' ἀθάνατους στίχους.
Τιμώντας καὶ μεῖς τὸν μεγάλο αὐτὸ ὑμνητὴ τῆς Ἐλευθερίας διωργανώσαμε μιὰ σεμνὴ ἑορτὴ μὲ ἀπαγγελίες, πανηγυρικοὺς καὶ μιὰ ἐκλεκτὴ ὁμιλία ἀπὸ τὸν καθηγητὴ τῆς Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κ. Πολίτη. Τὴν γιορτὴ ὠργάνωσε καὶ παρουσίασε ὁ Ὅμιλος Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας. Ἐπίσης τὰ College News ἀφιέρωσαν μερικὲς σελίδες στὴ μνήμη του.

The 21st of February marked the centenary of the death of our national poet, Dionysios Solomos, to whom we owe our national anthem, the famous "Hymn to Liberty".
Solomos was really great and we, as a school, decided to offer him our honors. Some programs were organized in which students recited poems and we had a speech by the professor of Modern Greek Literature in the University of Salonika, Mr. Linos Politis. *College News* also dedicated some pages to Solomos' memory.

Εἶναι πίστη ἀκράδαντη κάθε Ἕλληνα ὅτι ἡ Κύπρος μᾶς ἀνήκει. Ὁ ἑλληνικὸς χαρακτήρας τῆς νήσου, ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου καὶ ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια πείθουν κάθε καλοπροαίρετο ἄνθρωπο γιὰ τὸ δίκαιο καὶ τὴν ἱερότητα τοῦ ἀγῶνα τῶν Κυπρίων. Ἀκόμη περισσότερο γιὰ μᾶς τοὺς νέους οἱ θυσίες τῆς κυπριακῆς νεολαίας στὸν βωμὸ τῆς Ἐλευθερίας, ποὺ βρίσκεται πάνω στὰ ἴχνη τῶν ἐνδοξοτέρων σελίδων τῆς ἱστορίας μας, δημιουργεῖ ἕνα ἀκόμη ὑπέροχο παράδειγμα γιὰ μίμηση. Ἔτσι ἡ 14 Φεβρουαρίου ὡρίσθηκε ὡς ἡμέρα διαμαρτυρίας γιὰ τὸ κυπριακὸ ζήτημα. Στὸ σχολεῖο μας πραγματοποιήθηκε μιὰ συγκινητικὴ τελετὴ μὲ ὡραῖες ἀπαγγελίες καὶ ἐμπνευσμένη ὁμιλία τοῦ κ. Γυμνασιάρχου. Τὰ κορίτσια κράτησαν γιὰ λίγα λεπτὰ σιγὴ συγκεντρωμένα στὸ Chapel καὶ ἄκουσαν ἕνα χρονογράφημα ἀφιερωμένο στὴν Ἑλληνίδα μητέρα τῆς Κύπρου.

Our country is small and the big nations very seldom pay attention to us. But we think that our duty is to show the truth and to try to convince everybody that the right way is with us.
The 14th of February was decided as a day of protest about Cyprus. In our school we had a very simple ceremony where students recited poems and the Greek co-director gave an inspired speech. The girls kept silence for some moments in chapel and heard a feature dedicated to the Greek Mother of Cyprus. All the Greek people believe that Cyprus belongs to us. We support this belief for two fundamental reasons. The first one is that in the past the island was a part of the Greek nation and later it was occupied together with all Greece by the Turks. Many years later Greece became partly free but Cyprus and some other parts remained still unredeemed. The second reason is that today in Cyprus four fifths of the population are Greeks. Generally there is the Greek spirit which has withstood all the efforts of the conquerors who at certain times tried to change it.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ νέα περιοχὴ τοῦ Παρθεναγωγείου φαίνεται ξένη πρὸς τὸ ὅλο περιβάλλον τοῦ Κολλεγίου. Κι αὐτὸ γιατὶ τῆς λείπουν τὰ δένδρα καὶ ἡ ἔλλειψη αὐτὴ ἀποτελεῖ ἀντίθεση μέσα στὴν πευκόφυτη περιοχὴ τοῦ Anatolia. Μὴ θαρρεῖτε ὅμως πὼς τὸ γεγονὸς περνᾶ ἀπαρατήρητο καὶ ὁ κὺρ Μῆτσος, ὁ κηπουρός, μένει ἀργός. Ὕστερα ἀπὸ μερικὰ χρόνια τὸ πράσινο θὰ ὑπάρχη παντοῦ.

Something that makes an impression on a stranger who visits our school is the pine-tree-planted area that surrounds our college and gives it a lovely green setting. An exception to this environment is the Girls' School area. The new buildings in addition to the new dormitory appear white and impressive without much green around there because the trees are still young and short. Very often groups of college-men visit certain seed-plots and try to increase the number of trees on the Anatolia campus.

Ἡμέρες γιὰ τοὺς γονεῖς. Δυστυχῶς—ἢ μᾶλλον εὐτυχῶς—συνηθίζονται πολὺ στὸ Κολλέγιο. Οἱ καθηγητές μας πιστεύουν ὅτι γιὰ νὰ πετύχουν στὴν ὁλοκληρωμένη μόρφωσή μας πρέπει νὰ συνεργαστοῦν καὶ μὲ τοὺς γονεῖς μας. Οἱ πρῶτοι στὸ σχολεῖο οἱ δεύτεροι στὸ σπίτι.
Καὶ ἀκοῦς: «Τὰ θερμά μου συγχαρητήρια γιὰ τὸ παιδί σας». «Λυποῦμαι πολύ, ἀλλά...». «Ξέρετε...». «Ἔ! καλὸς εἶναι...». «Πότε μῆλα πότε φύλλα», ὅπως λέει ἡ παροιμία...

Parents' Days take place quite often in our College, both in the girls' and the boys' school after the grades are filed in the office each term.
The faculty believes that more co-operation between the parents and the teachers will achieve better education for the students.
Those days you may see some parents with smiling faces and others with sullen faces. You may hear teachers congratulating or saying, "I am sorry, sir, but your son..." You can realize that all of us can't be perfect because then the good ones would lose their value!

If you ask a villager of Mavroraki to show you his village, the first thing he will choose to show will be the school. Then will follow the church and the Agrotoleshi, (youth club).
The school is a new imposing building, a building that was built just over two years ago with the help of the college students who have adopted the village. The students helped in the repairing of the church and club room; afterwards they began working on the formation of an Agrotoleshi.
Last year a poultry farm was built and this year a blacksmith shop. The Club, already finished, is working now completely supplied with carpentry tools and a loom for the needs of the village; the villagers can find many ways to enjoy themselves there.
Our purpose is not only to help these unfortunate people financially but to gain the precious experience and knowledge that one may have from his association with the industrious peasants. At the same time we try to teach them whatever we ourselves know.

Ἂν πάρῃς τὸν ἄσφαλτο ποὺ ὁδηγεῖ στὶς Σέρρες, στὸ τριακοστὸ τέταρτο περίπου χιλιόμετρο, δύσκολα προσέχεις ἕνα χωραφόδρομο, ποὺ ὁδηγεῖ στὴ Μαυροράχη. Ἑκατὸν ὀγδόντα ἄνθρωποι ὅλοι ὅλοι κατοικοῦν ἐδῶ, ποὺ ἦρθαν μετὰ τὴν καταστροφὴ τοῦ 1922. Κυνηγημένοι καὶ χτυπημένοι ἀπὸ τὴ γερμανικὴ μπότα καὶ τὸ κομμουνιστικὸ μαχαίρι, βρέθηκαν πάμπτωχοι κι ὁλομόναχοι, ὅταν ἡ εἰρήνη ἀποκαταστάθηκε στὴν ταλαιπωρη πατρίδα μας.
Ἀγαπήσαμε τὸ χωριὸ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν καὶ τοὺς δώσαμε τὴ βοήθειά μας ἀπὸ τὸ 1950. Τοὺς βοηθήσαμε νὰ χτίσουνε τὸ σχολεῖο τους, νὰ φέρουν νερὸ στὸ χωριό, νὰ διορθώσουν τὴν ἐκκλησία τους, νὰ θρέψουν τὰ ζωντανά τους, νὰ σπείρουν τὰ χωράφια τους, νὰ πευκοφυτέψουν τοὺς λόφους τους καὶ, τελευταῖα, νὰ ὀργανώσουν τὴν Ἀγροτολέσχη τους. Τώρα ὅλα αὐτὰ ἄρχισαν νὰ ἀποδίδουν. Μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς ἡ πρόοδος καὶ ἡ εὐημερία τοῦ χωριοῦ ἔχουν ἐξασφαλισθῆ.

Ἔφετος ἡ Ἐπιτροπὴ ἀσχολήθηκε κυρίως μὲ τὴν Ἀγροτολέσχη. Τὸ καλοκαίρι, μὲ μιὰ κατασκήνωση ποὺ εἶχε ὀργανωθῆ, χτίστηκε τὸ ἀποχωρητήριο. Τὸ χειμῶνα χτίστηκε ἕνα σιδηρουργεῖο, γιὰ τὶς ἀνάγκες τῶν χωρικῶν, καὶ ἡ λέσχη ἐφωδιάστηκε μὲ ἐργαλεῖα ξυλουργικῆς γιὰ τὸν ἴδιο σκοπό. Στὴ λέσχη ἐπίσης λειτουργεῖ ἀργαλειὸς γιὰ τὶς γυναῖκες, καὶ ὑπάρχουν πάντα περιοδικὰ καὶ ἐπιτραπέζια παιχνίδια γιὰ τὴν ψυχαγωγία τῶν χωρικῶν.

Ἡ ἐπιτροπή φροντίζει καὶ ὀργανώνει κατηχητικό σχολεῖο γιά τά παιδιά, κάθε Κυριακή πού ἐπισκέπτεται τό χωριό. Ἡ συναναστροφή, ἐξ ἄλλου, μέ τά παιδιά εἶναι ἀπό τίς πιό εὐχάριστες ἀπασχολήσεις. Παράλληλα ὅμως εἶναι μιά ἀπό τίς μεγαλύτερες ἀνάγκες. Φροντίζοντας τά παιδιά, φροντίζουμε τό μέλλον τοῦ χωριοῦ!

The thing that gives us the greatest pleasure when we go to Maurorachi is to spend some time with the children. At the established Sunday school we tell them stories and teach them songs and some games. We know that the future of the village depends on these youngsters. So we think that we spend our time with them usefully.

Mavrorachi Committee

Presidents: Frank Bledjian, Youli Smyrli
Secretaries: Christos Sakizlis, Santa Nousia
Treasurer: Angelos Mylonades
Advisors: Mr. William Sanford, Mrs. Kaloyeropoulou

The clubs at the same time keep carrying on their meetings.

Ἡ ἐργασία τῶν διαφόρων συλλόγων συνεχίζεται ἐν τῷ μεταξύ ἱκανοποιητικά.

The purpose of the *Correspondence Club* is to develop a friendship between people and students of other countries through correspondence with several pen-pal friends. The most interesting letters are read at the meetings.

Τά μέλη τοῦ *Συλλόγου Ἀλληλογραφίας* στό Παρθεναγωγεῖο ἀλληλογραφοῦν μέ μαθητές ἄλλων χωρῶν. Τά πιό ἐνδιαφέροντα γράμματα διαβάζονται καί στίς συνεδριάσεις τοῦ συλλόγου.

Correspondence Club

Pres.: K. Vassiliadou
Advis.: Miss N. Scott

Every Friday you will find a great number of *Light Music Club* members listening to records of light music with great pleasure.

Ὁ *Ὅμιλος Ἐλαφρᾶς μουσικῆς* ἱδρύθηκε φέτος πρώτη φορά, κέρδισε ὅμως σύντομα τήν ἀγάπη τῶν μαθητῶν. Ἔτσι κάθε Παρασκευή μεσημέρι θά βρῆς τά πολυάριθμα μέλη του ν' ἀκοῦνε δίσκους μοντέρνας μουσικῆς μέ φανερή τήν εὐχαρίστηση.

Light Music Club

Pres.: Rigas Tzelepoglou
Officers:
Sakis Papademetriou
Sofokles Theodorides
Advis.: Mr. G. Ioannides

The *Creative Arts Club* in their meetings create some toys, handicrafts and other interesting small things out of rough material to be sold in the Bazaar.

Creative Arts Club
Pres. : Germain Ispirian
Treas : Anna Michaelidou
Advis. : Mrs. Attaliades

Στὸ *Creative Arts* τὰ κορίτσια κεντοῦν, πλέκουν, ράβουν καὶ καταγίνονται μὲ ἄλλες παρόμοιες ἀσχολίες. Τὰ κατασκευάσματά τους μᾶς τὰ παρουσιάζουν κάθε χρόνο στὸ Bazaar.

The *Literature Club* is a new club but it is quite successful. The members read and discuss poems and short-stories and have speakers speak to them. Among the speakers were Dr. Freeman, Mr. Dennis, Dr. Current - Carcia and others.

Literature Club
Pres. : Irene Politou
Advis. : Mr. J. Dennis

Ὁ *Λογοτεχνικὸς ὅμιλος* τοῦ Παρθεναγωγείου πρωτοργανώθηκε ἐφέτος. Ἀναλύσεις διηγημάτων καὶ ποιημάτων καὶ ὁμιλίες ἐπὶ λογοτεχνικῶν θεμάτων περιλαμβάνει τὸ πρόγραμμά του.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Annual Book βγάζει ἐν τῷ μεταξὺ τὶς φωτογραφίες γιὰ τὸ Anatolian.

Οἱ μαθητὲς ἦταν πάντα πρόθυμοι νὰ κουβαλήσουν μερικὰ σκαμνιά, ν' ἀνέβουν ἐπάνω καὶ νὰ πάρουν τὴν πόζα τους. ἀρκεῖ... νὰ χάνανε κανένα μάθημα!

The Anatolian Committee began its work very early this year and tried to circulate the book on time. (Don't you think we have succeeded?). Mr. Ebeoglou helped us to collect the money and that matter didn't trouble us any more.
It's true that sometimes we were troublesome to other students but we think that they didn't mind if they escaped for some time from the lesson. After all they seemed quite willing to co - operate in that.
But if some students and especially teachers are opposed to our activities we ask them very politely to excuse us. You see the job is quite troublesome and we were trying to give you something good. Now it's your turn to tell us whether or not we have succeeded. As soon as you finish turning these pages your opinion will be valuable to us and very welcomed.

Ἡ Miss Marika προσέχει ἰδιαίτερα τὶς μαθήτριές της. Δὲν νομίζετε ;

Χαμογελάστε! Ἔτσι μπράβο... Κι' ἄλλη μιὰ φορὰ παρακαλῶ... Ἕτοιμες...Εὐχαριστῶ.

The girls find Miss Lake's lessons very useful but on the other hand quite pleasant. The future housewives must learn to take care of the house, to cook and to do everything concerning housekeeping.
Chemistry is difficult but the practical divisions of the sixth and fifth forms find the lessons in the Chemistry laboratory very interesting.

Οἱ μέλλουσες νοικοκυρὲς προετοιμάζονται γιὰ τὰ μελλοντικά τους βάρη: Συγύρισμα σπιτιοῦ, μαγείρεμα. περιποίηση βρεφῶν κλπ. Ἐ, χρειάζονται κι αὐτά! Δὲν εἶναι ἔτσι κορίτσια;
Ὁ κ. Καραδῆμος φαίνεται ἱκανοποιημένος. Πιὸ κάτω οἱ πρακτικοὶ ἐργάζονται πυρετωδῶς. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ τὰ μπλέξῃ κανεὶς μέσα ἐκεῖ στὸ Χημεῖο μὲ τὶς ἀτέλειωτες σειρὲς τῶν δοκιμαστικῶν σωλήνων, τῶν μπουκαλιῶν, τὶς ζυγαριές, τὰ μικροσκόπια, τοὺς λύχνους, τὰ καμινέτα, τοὺς σωλῆνες φυγοκεντρώσεως καὶ τόσες ἄλλες συσκευές;

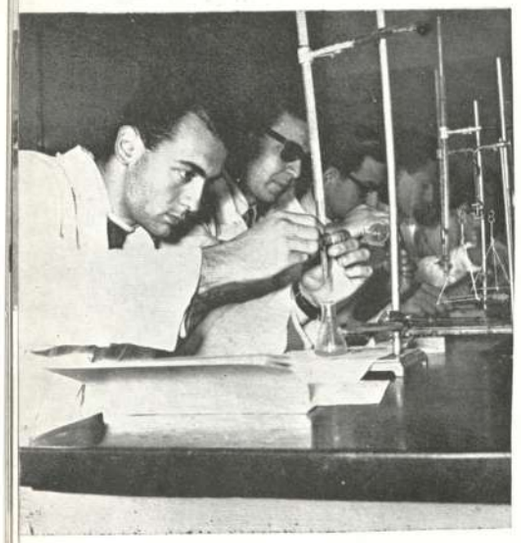

Διαγωνισμοί. Δυὸ ἑβδομάδες παθῶν καὶ.... ἀξυρισιῶν. Ἰδοὺ ἕνα στιγμιότυπο ἀπὸ τὸ Παρθεναγωγεῖο.

Μετὰ τοὺς διαγωνισμοὺς τοῦ Φεβρουαρίου κάνει τὴν ἐμφάνισή του ὁ κατάλογος τῶν «πεσόντων». Ἐπικολλᾶται στὸ «τζαμωτὸ» πρὸς ἀποφυγὴν.... τροποποιήσεων. Λίγοι τολμοῦν νὰ τὸν διαβάσουν κι αὐτοὶ δὰ πρέπῃ νὰ εἶναι πολὺ σίγουροι γιὰ τὸν ἑαυτό τους.

When exams were over and the results were ready, a list of names appeared on the bulletin board - those who failed.

An exposition of Christian Books took place in our school. The students seemed to be quite interested in it because many of them gathered around the tables where the books were displayed.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ Μάρτη ἔγινε στὸ σχολεῖο μας μιὰ ἔκθεση χριστιανικοῦ βιβλίου. Τράβηξε ἀρκετὰ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μαθητῶν καὶ πάντα ἔβλεπες παιδιὰ νὰ ἐξετάζουν τὰ ἐκτεθειμένα βιβλία.

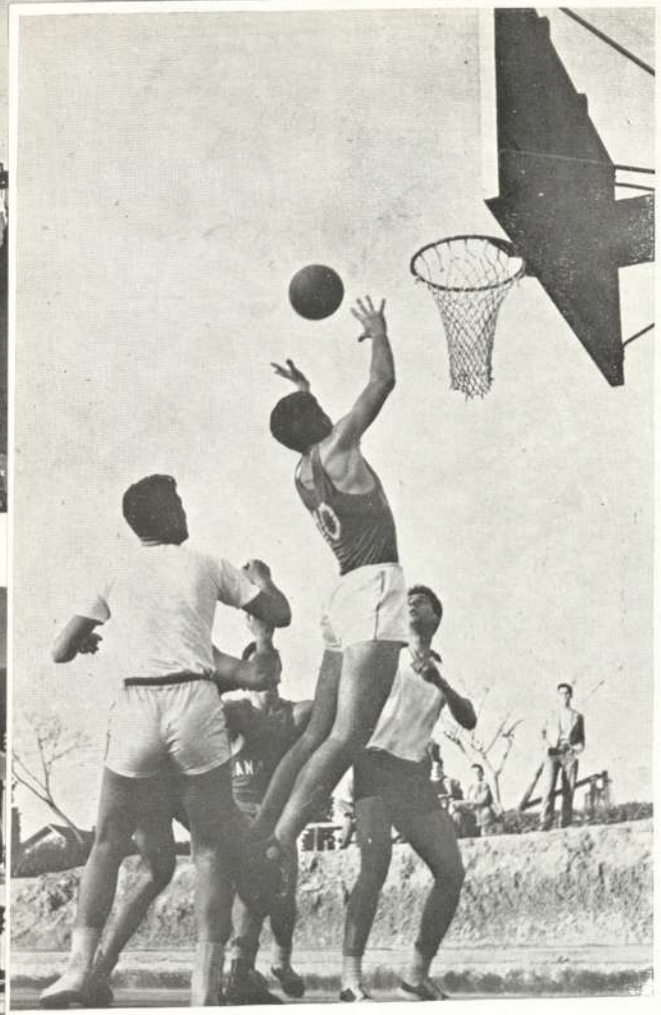

During the Winter months the basket - ball championships of A and B categories were held and they were won by the 6th and 2A forms.
Our varsity teams have had a few more games with other teams.
Vlachos (6) and Mellios (2A) won the table - tennis championships of A and B categories.

Ἡ ἀθλητική κίνηση παρουσιάστηκε ἐνδιαφέρουσα καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῶν τριῶν μηνῶν τοῦ χειμώνα.
Διεξήχθη καὶ ὁ δεύτερος γύρος τοῦ πρωταθλήματος μπάσκετ Α΄ κατηγορίας, τὸ ὁποῖο κέρδισε ἡ ὁμάδα τῶν τελειοφοίτων, καθώς καὶ τὸ πρωτάθλημα Β΄ κατηγορίας πού ἀνάδειξε πρωταθλήτρια τὴν δευτέρα τάξη (πρῶτο τμῆμα).
Οἱ μεικτές μας ὁμάδες δώσανε τά παρακάτω παιχνίδια :

Basket - Ball

Anatolia — Ἐκπαιδευτ. Ξένων Γλωσσῶν 64—62
Anatolia — Ἐκπαιδευτ. Ξένων Γλωσσῶν 68—72

Foot Ball

Anatolia — Κολλέγιο Δελφιάλ 2—0
Anatolia — Παιδαγωγικό Σχολεῖο 10—0
Anatolia — 37ο Κ.Τ.Ε.Α. 2—0

Παράλληλα διεξήχθησαν καὶ τά πρωταθλήματα πίνγκ - πόνγκ πού ἀνάδειξαν πρωταθλητή Α΄ κατηγορίας τόν Βόρωνα Βλάχο (6ης) καὶ Β΄ κατηγορίας τόν Μέλλιο (2ας).

Μποροῦσε τό Καρναβάλι νά μή δώση τό παρόν καὶ στό Κολλέγιο ;
Κάνανε οἱ τάξεις διάφορα parties, ἀλλά κυρίως τά δύο Οἰκοτροφεῖα. Ἡ ἀτμόσφαιρα γελαστή, τά κομφετὶ καὶ οἱ σερπαντίνες ἄφθονα, κι ὅλα τόσο διαφορετικά ἀπ' τό συνηθισμένο δίναν ἕνα πραγματικό τόνο Καρναβαλιοῦ.
Ἰδιαίτερη ἐπιτυχία εἶχε τό party τῶν μαθητριῶν τῆς τρίτης, ἀπ' ὅπου κι οἱ φωτογραφίες. Οἱ δύο ὑπνοβάτες κάθε ἄλλο παρά νυσταλέοι φαίνονται ἀφοῦ κοιτοῦν μὲ κρυφή λαχτάρα στό φακό. Κι οἱ μάσκες ; Ἔ ! δέν θέλουν νά τίς γνωρίσετε. Εἶναι, βλέπετε, σοβαρά κορίτσια.
Ὁ τσιγκάνος κι ἡ ἀρκούδα του εἶναι παλιό θέαμα τῶν ἡμερῶν αὐτῶν. Τώρα ἂν χορεύη ἡ ἀρκούδα καὶ πῶς, αὐτό εἶναι ἄλλο ζήτημα. Παρακάτω... Ἄμ ἐδῶ σέ θέλω... Μόνο μιά λέξη : χαριτωμένες.
Τόσα καὶ τόσα χαρωπά Καρναβάλια παρελαύνουν στίς αἴθουσες τοῦ Κολλεγίου τίς μέρες τῶν Ἀπόκρεω πού δέν ξέρεις ποιό νά πρωτοεπαινέσης. Τό γεγονός εἶναι πάντως ὅτι πολλά παλιά σεντούκια ἀνοίχτηκαν ἀπό χέρια νεανικά καὶ βιαστικά, γιά νά ζήση μιά ξεχασμένη ἐποχή ἀκόμη μιά φορά.

The Carnival made its appearance again at the College this year. The photos you see here are from the party that took place among the third form girls. In addition to this other parties took place in the boarding departments. A delightful atmosphere was evident and the masquerades were here and there in a pleasant confusion. This was a gay carnival.

Καὶ τώρα μιὰ ἀδιάκριτη ματιά. Ποῦ; Στὸ «σπίτι μας!» Καὶ βέβαια μονάχα τοὺς ἐσωτερικοὺς περιέχει τὸ «μας». Καὶ βέβαια θέλουμε νὰ σᾶς κάνουμε νὰ ζηλέψετε, ἀφοῦ εἶναι τόσο συμπαθητικὸ τὸ Οἰκοτροφεῖο μας!

Ἐπειδὴ οἱ μεγαλύτεροι, σὰν σοβαροὶ κύριοι καὶ δεσποινίδες, δὲν δέχτηκαν νὰ βγοῦν φωτογραφία μὲ τὶς πυζάμες καὶ τὰ νυχτικά, σᾶς παρουσιάζουμε ἐμεῖς οἱ μικρότεροι τὴν νυχτερινὴ ζωὴ τοῦ Οἰκοτροφείου.

Τὸ βράδυ ἢ τὸ πρωί, ἀρκεῖ νὰ εἶναι τὰ μαθήματα διαβασμένα, τὸ σκάκι βρίσκεται στὴν ἡμερησία διάταξη. Ἀκονίζει, λένε, τὸ μυαλὸ καὶ μεῖς θέλουμε νὰ γίνουμε ἔξυπνα παιδιά!

Μόλις ἔχει τελειώσει ἡ διήγηση κάποιου ἀστυνομικοῦ φίλμ καὶ ἀκολουθεῖ ἡ ἀναπαράσταση μιᾶς συναρπαστικῆς σκηνῆς.

Κάθε βδομάδα παραδίνουμε τὰ ἄπλυτά μας στὸ πλυντήριο. Τώρα, πῶς δὲν τὰ μπερδεύουμε κεῖ μέσα, αὐτὸ εἶναι ἀπορίας ἄξιο πραγματικά!

Life in the dormitory begins as soon as lessons are over and ends as soon as they begin. As yon can see, the fractions are inverted.
Chess is something that offers much entertainment and helps to fill our leisure time.
The small students find their beds soft enough for plunges, acrobatics and other crazy childish games and all these things happen, you understand, when Mr. Botsakis is absent.

And the girls' dormitory? Of course some embellishment is necessary for a girl and a good housewife must make her bed and put her things in order every morning. The smaller boarders have pillow-fights; the sick ones are under the care of Mrs. Theochari. Those who like music play the piano. Don't you think we have everything we need?

Στὸ Οἰκοτροφεῖο τῶν κοριτσιῶν μόλις ἔχουν ξυπνήσει οἱ πρῶτες μαθήτριες. Σὲ λίγο θὰ βουίξη τὸ κτήριο ἀπὸ τὶς νεανικὲς φωνές.
Ἀπὸ τότε ποὺ τὶς ὠνόμασαν ὡραῖο φύλο βαρέθηκε νὰ τὶς βλέπη ὁ καθρέφτης! Σὲ κάθε πόζα καὶ στάση παρελαύνουν ἀπὸ μπροστά του.
Πρώτιστο καθῆκον κάθε μέλλουσας νοικοκυρᾶς εἶναι νὰ στρώση τὸ κρεββάτι της καὶ νὰ συγυρίση τὴν ντουλάπα της. Ἐπὶ τὸ ἔργον λοιπόν!
Οἱ ἀρρώστιες εἶναι κι αὐτὲς γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. Γιὰ τὶς ἄρρωστες φροντίζει στοργικὰ ἡ κ. Θεοχάρη, κι ὅσο γιὰ τὶς φιλόμουσες, ἂς εἶναι καλὰ τὸ πιάνο!
Ὅπως βλέπετε δὲν μᾶς λείπει τίποτα κι ἂς παραπονιόμαστε καμμιὰ φορά!

Τὴν ἄνοιξη τὴν ἔχουν ὑμνήσει οἱ ποιητές σὰν τὴν ἐποχὴ ποὺ φέρνει τὴ χαρὰ σ' ὅλους. Ἀκόμη καὶ στὸν ἥλιο ποὺ συναισθάνεται νὰ πλησιάζη ἡ ἀπρόσκοπτη βασιλεία του. Γι'αὐτὸ καμαρώνει καὶ χαμογελᾶ χαρούμενος καὶ φαίνεται πιὸ κεφάτος ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά. Κι ὁ γερο - Χορτιάτης σὰν πιὸ ἀνάλαφρος νὰ 'ναι τὶς μέρες αὐτές. Ἡ μόνιμη παρέα του, τὰ σύννεφα, τὸν ἔχουν ἐγκαταλείψει πιὰ καὶ τὶς πλαγιές του στολίζει τώρα ἕνα ἔντονο πράσινο χρῶμα. Ἡ ἄνοιξη σημαίνει τὸ τέλος μιᾶς ἀκόμη σχολικῆς περιόδου. Γιὰ μερικοὺς τὸ ὁριστικὸ τέλος μιᾶς ζωῆς στὰ θρανία. Σκορπίζονται ὅλοι τὸ μεσημέρι στὸ "campus" νὰ μυρίσουν τὸ διάχυτο ἄρωμα καὶ τὸ ὄργιο τῶν χρωμάτων ποὺ προσφέρει μιὰ ζωὴ ποὺ σφύζει.

Νιώθεις τότε ἕνα παράξενο αἴσθημα μέσα σου καὶ μιὰ ἀνατριχίλα ποὺ σὲ συγκλονίζει ὅπως τὸ μικρὸ πουλάκι ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ ξετινάζει τὰ ἀδύναμα φτεράκια του γιὰ νὰ πετάξη ψηλὰ στὸ ἄγνωστο. Καὶ μαζὶ μ' αὐτὸ ἕνα ἀσυνήθιστο ξαλάφρωμα καὶ μιὰ ξεγνοιασιὰ καὶ ἀφροντισιὰ ποὺ σ' ἀνακουφίζει.
Ἡ φύση ὁλόκληρη ξαναγεννιέται τὴν ἄνοιξη· θαρρεῖς πὼς τὸ αἷμα σου τρέχει πιὸ γρήγορα στὶς φλέβες σου, μ' ἕνα ξέφρενο ρυθμό. Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ποὺ ἀναζωογονεῖ τὰ πάντα καταλαβαίνεις τὸ πραγματικὸ νόημα τῆς ζωῆς. Κι ἀκόμη κάτι πιὸ σπουδαῖο: τὴν ἴδια τὴ ζωὴ σ' ὅλη της τὴν ἀλήθεια καὶ τὴ δυσκολοσύλληπτη οὐσία της.

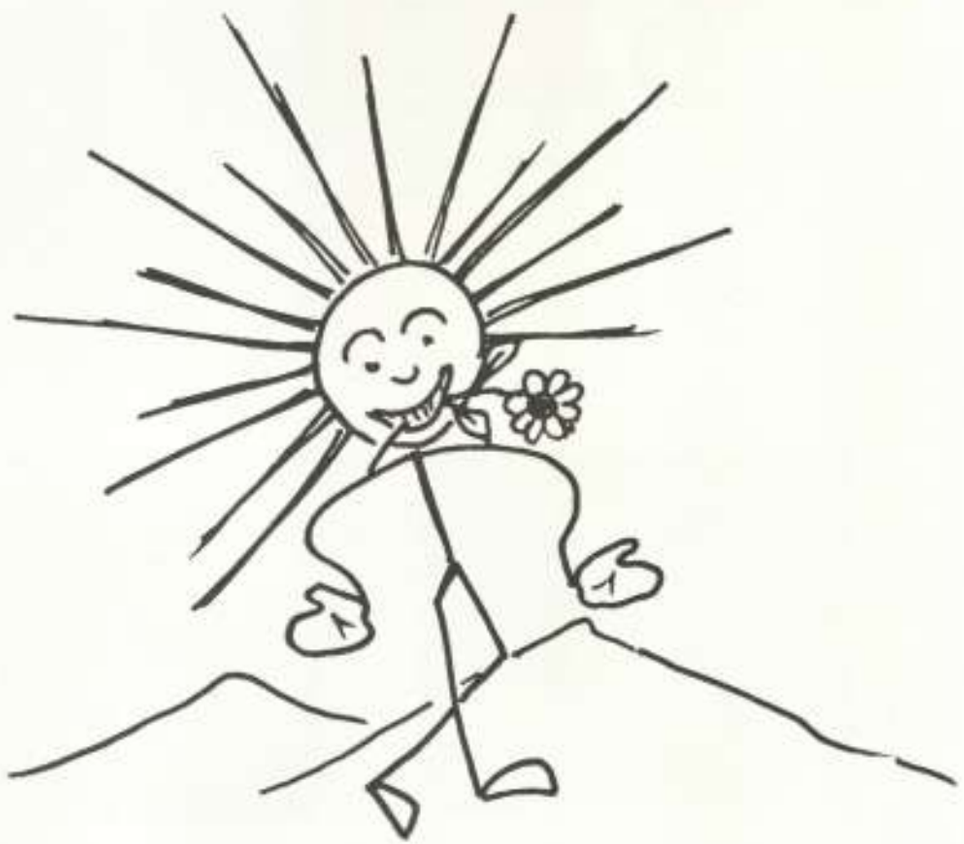

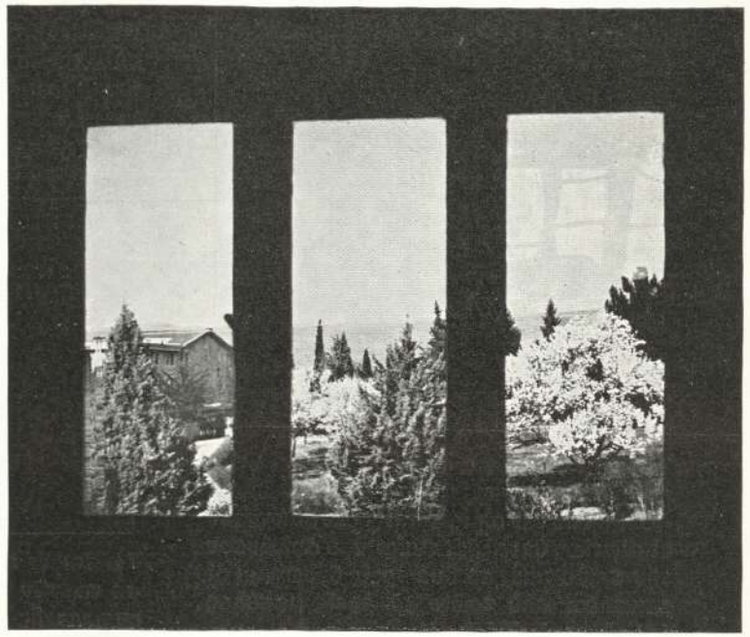

Time passes... and tree branches that once held autumn's faded leaves and were bare in winter are now in blossom: a panoply of vari-colored bloom carpets our campus.
Spring—that best of seasons—is the renewal of life within nature and within us.
The sun is once more his old, intrepid self, and appears from behind winter's mask of cloud, rain and snow. Smiling from Hortiatis, he offers a morning benediction to gardens and students alike...

Τώρα πιά ἔχει γιά καλά ξημερώσει ὅταν παίρνουμε τό λεωφορεῖο γιά τό Κολλέγιο. Αὐτό ὅμως δέν σημαίνει ὅτι δέν ὑπάρχουν οἱ αἰωνίως ὑπναλέοι τύποι πού ἁπλώνουν τήν ἀρίδα τους σέ δυό-τρεῖς θέσεις, κι οἱ πειναλέοι πού τρῶνε μέ...τρεῖς μασέλες ἀπ' τό πρωί ἀκόμη.

Γιά φαγητό δέν μιλούσαμε παραπάνω; Ἔ λοιπόν, τώρα μέ τήν ἄνοιξη ὁ κύρ-Χρῆστος γίνεται ἐξαιρετικά δημοφιλής μιά καί μπαίνουν εἰς ἐνέργειαν οἱ δεύτερες καί οἱ τρίτες μερίδες στήν τραπεζαρία.

Lessons are obligatory and it's natural not to consider them as very pleasant. But the free time we have before and after the lessons and the recesses during the school day are those which offer us the greater enjoyment in school. We believe that you will agree with us if you take a look at the photos.

Τά παιδία παίζει! Ἀνοιξιάτικη παρέλαση νεαρῶν ὑπάρξεων μέ κάθε ἐργαλεῖο κηπουρικῆς ἀνά χεῖρας. Μέ τήν ἐμφάνιση τοῦ κύρ Μήτσου ὅμως, σκορπίσανε σάν σπουργίτια!

Τά ἐπιτραπέζια παιχνίδια στρώνονται μιά χαρά σέ κανένα πεζούλι ἤ καί στό χῶμα ἀκόμη. Ἔτσι εἶναι ὅ,τι χρειάζεται γιά νά περάσουμε τά μεσημεριανά διαλείμματα ὅταν δέν ὑπάρχη τίποτε καλύτερο νά κάνουμε.

Οἱ πεμπταῖες φαίνονται ξένοιαστες! Ἕνας χρόνος εἶναι αὐτός καί θά περάση. Γιά τήν ὥρα... ὄνειρα γιά τίς ἐκδρομές τοῦ καλοκαιριοῦ.

Οἱ ἑκταῖες ὅμως εἶναι πολύ δύσκολο νά συγκρατηθοῦν. Σέ λίγες μέρες τελειώνει γιά πάντα ἡ σχολική τους ζωή. Τό μέλλον γιά ἄλλες σιγουριά καί γιά ἄλλες ἀβεβαιότητα.

Σᾶς παρουσιάζουμε:

Τό τρίο «φάλτσο» τῆς πέμπτης ἀρρένων καί τό τρίο «τσαχπινιά» τῆς πρώτης θηλέων. Τακτικαί ἐμφανίσεις καθ' ἑκάστην κατά τά διαλείμματα καί τό μεσημέρι ἄνευ εἰσιτηρίου!

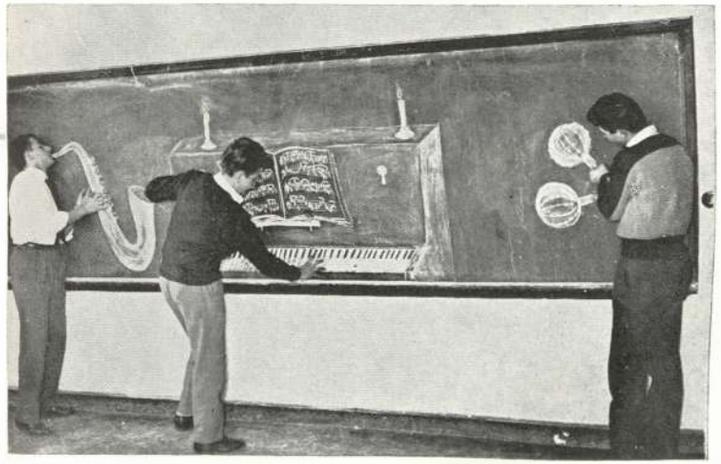

The practical divisions of the sixth form have visited different factories in town to watch the way the machines work and the way the products are made. In the photos the students are visiting the beer factory of FIX.

Οἱ ἑκταῖοι πρακτικοὶ ἐπισκέφθηκαν κάμποσα ἐργοστάσια τῆς πόλης μας γιὰ νὰ παρακολουθήσουν ἀπὸ κοντὰ τὴ λειτουργία τους.
Τὸ τερπνὸν ὅμως μετὰ τοῦ ὠφελίμου. Ἔτσι μετὰ ἀπὸ τὴ διδασκαλία, στὸ ἐργοστάσιο τοῦ ΦΙΞ, δοκίμασαν καὶ τὸ ἴδιο τὸ προϊόν.

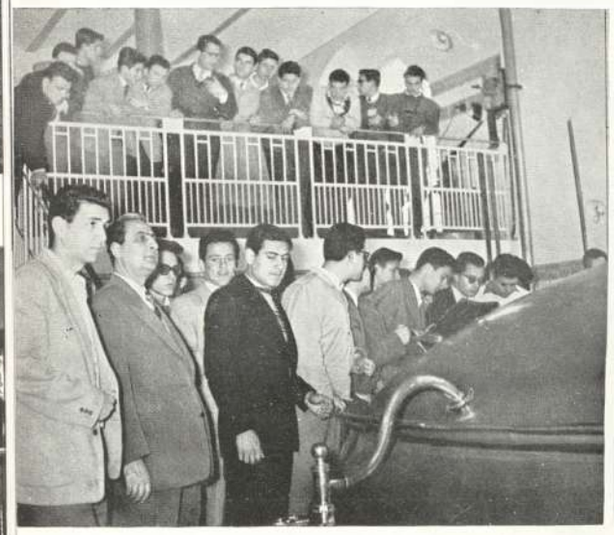

On the 2nd of March an American gym teacher, Miss D. Ainsworth head of the Departement of Athletics of Smith College, Northamton, Mass., visited our school. The girls presented some Greek dances in her honour.

Ἡ Ἀμερικανίδα γυμνάστρια Miss D. Ainsworth ἐπισκέφθηκε τὸ σχολεῖο μας στὶς 2 Μαρτίου. Πρὸς τιμήν της οἱ μαθήτριες χόρεψαν ἑλληνικοὺς χοροὺς καὶ τῆς πρόσφεραν ἕνα βιβλίο λαϊκῆς τέχνης.

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐπίσκεψης τοῦ Dr. καὶ τῆς κ. Temple Burling ἔγινε ἡ ἀφιέρωση τῶν δύο κτηρίων τοῦ Παρθεναγωγείου τοῦ White Hall καὶ τοῦ Riggs Hall. Ἡ κ. Catherine T. Burling εἶναι κόρη τοῦ δεύτερου προέδρου τοῦ Κολλεγίου, ἀείμνηστου Dr. White. Τὴ σεμνὴ τελετὴ παρακολούθησαν τὰ δύο σχολεῖα καὶ ὅλοι οἱ καθηγητές.

In March, we had the privilege of having with us a couple of special friends. They were Mrs. Catherine Temple Burling, who is the daughter of Dr. George White, and her husband, Dr. Temple Burling, professor of psychology at Cornell University.
Taking advantage of their visit, the school decided to put on the new girls' buildings two marble plaques with the names of Dr. White and Dr. Riggs in the memory of whom these buildings were named.
So we had a small ceremony where the plaques were unveiled. Mrs. Burling was presented with flowers by the girls. The entire boys' and girls' schools witnessed the event.
At the end of the ceremony we all sang the Anatolia Hymn and the school offered a present to Dr. and Mrs. Burling.

Ἡ 25η Μαρτίου ἔφερε καὶ φέτος στὸ νοῦ μας τοὺς προγονικοὺς ἀγῶνες καὶ τὶς μορφὲς ἐκείνων ποὺ θυσιάστηκαν γιὰ νὰ χαρίσουν σὲ μᾶς, τοὺς νέους Ἕλληνες, τὴν πολυπόθητη ἐλευθερία, τὸ ἀτίμητο ἀγαθὸ καὶ ἀναφαίρετο δικαίωμα κάθε ἀνθρώπου.

Στὸ σχολειό μας παρουσιάστηκε ἕνα ἔργο μὲ ὑπόθεση παρμένη ἀπὸ τοὺς κρητικοὺς ἀγῶνες. Ἦταν μιὰ παράσταση ποὺ μᾶς συνεκίνησε βαθύτατα.
Ἡ μεικτὴ χορωδία μας ἔδωσε ἐπίσης ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα προγράμματά της μὲ ἐθνικὰ τραγούδια. Τὸ ὅλο πρόγραμμα ἔκλεισε μὲ ἑλληνικοὺς χοροὺς ποὺ χόρεψαν οἱ μαθήτριες τοῦ Παρθεναγωγείου.
Τὸ σχολειό μας ἀντιπροσωπεύτηκε καὶ πάλι στὴ μαθητικὴ παρέλαση καὶ κατάθεσε στεφάνι στὸ ἄγαλμα τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως μας Γεωργίου Α'.

On March 25th, 1821 the Greek revolution broke out, but liberty came only after great conflicts, bloody battles and many Greek sacrifices. Our ancestors preferred death to slavery and they filled the pages of Greek history with the names of many heroes in the struggle to be free from the Turks. The anniversary of the independence is celebrated every year in Greece. In our school on that day we have special programs to give honour to those who sacrificed themselves for us. This year we had a representation of the conflict in Crete. It is a famous date on which the head monk of the Arkadi Monastery blew up the monastery because he wanted to save all those who were inside from slavery and he killed with them all the Turks who had entered the monastery.
The choral made one of its best appearances and sang national anthems. Some Greek dances by the girls followed and in the afternoon representatives of our school took part in the school parade.

Στὶς 24 Μαρτίου ἔγινε καὶ ὁ ἀνώμαλος τοῦ Κολλεγίου. Νίκησε ὁ Γιάννης Μίσιος τῆς ἕκτης, ποὺ ἔσπασε τὸ παλιὸ ρεκόρ τερματίζοντας σὲ 5' 6' 8. Δεύτερος τερμάτισε ὁ Βακιάνης τῆς πέμπτης καὶ τρίτος ὁ Νεγρεπόντης τῆς ἕκτης. Τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν ξέσπασε κραυγάζοντας σ' ἕνα ἀτέλειωτο χειροκρότημα, ὅταν ὁ Μίσιος ἔκοβε τὸ νῆμα τῆς νίκης.

The Cross Country run took place on the 24th of March. The winner was John Missios who broke the old College record.

Τὶς τελευταῖες μέρες τοῦ Μαρτίου οἱ μεικτὲς ὁμάδες τοῦ Παρθεναγωγείου ταξίδεψαν στὴν Ἀθήνα καὶ παίξανε τρία παιχνίδια μὲ τὶς μεικτὲς τοῦ ἐκεῖ Pierce College.
Ἀκολουθώντας τὸ παράδειγμα τῶν ἀγοριῶν καὶ ξεπερνώντας τους μᾶς φέρανε τρεῖς νίκες καὶ φυσικὰ τὸ πολυπόθητο κύπελλο.
Τὸ volley καὶ τὸ basket ἦταν τὰ δύσκολα παιχνίδια. Κερδίσαμε τὸ πρῶτο μὲ 15 - 12, 15 - 12, 15 - 11 καὶ τὸ δεύτερο μὲ 34 - 32. Τὴ νίκη μας στὸ base τὴν εἴχαμε σίγουρη ἐκ τῶν προτέρων (23 - 3).

During the last days of March the varsity of the girls' school made a trip to Athens to play with teams of Pierce College. We won in all three games (volley - ball: 15 - 12, 12 - 15, 15 - 11; Base - ball: 22 - 3; basket-ball: 34 - 32) and received the winners' trophy.

Τὸ φετινὸ συμβούλιο τῶν Ἀποφοίτων μας—ἀποτελούμενο κυρίως ἀπὸ νέους—καταβάλλει μιὰ προσπάθεια νὰ φέρη σὲ στενότερη ἐπαφὴ τοὺς Ἀποφοίτους καὶ τοὺς μαθητές. Ἔτσι τὸ Assembly τοῦ Μαρτίου δόθηκε σ' αὐτοὺς καὶ μᾶς παρουσίασαν ἕνα καλλιτεχνικὸ μεσημεριανὸ μὲ ἀπαγγελίες, μουσικὴ καὶ τραγούδια.
The March assembly was given over to the Alumni Association, which organized and presented an artistic program containing Greek music, recitations and songs. Their main purpose was to come closer to the students and to get acquainted with them.

First of April.

Πρώτη Ἀπριλίου.
Τὰ δύο σχολεῖα προσεκλήθησαν νὰ παρακολουθήσουν ἕνα θέαμα ἄνευ προηγουμένου: πήδημα ἀπὸ τὴν ταράτσα τοῦ Macedonia (πληροφοροῦμε τοὺς ἀγνοοῦντας ὅτι τὸ κτήριο ἔχει ὕψος γύρω στὰ 15 μέτρα). Οἱ τολμηροὶ μαθητὲς ποὺ λάβανε μέρος ὀτὸ πήδημα κατέπληξαν τοὺς πάντας. (Ἐπαναλαμβάνουμε: Πρωταπριλιά!).

The Light Music Club invited the well known musician Karanikas who played selections for us at noon time on his accordion.

Προσκεκλημένος τοῦ Συλλόγου Ἐλαφρᾶς Μουσικῆς ὁ γνωστός Θεσσαλονικεὺς ἀκορντεονίστας κ. Καρανίκας, παρουσίασε ἕνα ἡμίωρο πρόγραμμα γιὰ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ ἄλλους μαθητές.

Ὁ Θεατρικὸς Ὅμιλος συνεχίζει ἐντατικὰ τὶς πρόβες του γιὰ τὸ ἔργο τῆς χρονιᾶς ποὺ φέτος θὰ εἶναι «Ἡ μικρή μας πόλη». Τὸ πῆραν ἀπόφαση τὰ παιδιὰ νὰ παρουσιάσουν κάτι καλό.

The Drama Club is preparing a play for the end of the school year, "Our Town" by Thornton Wilder. All of the members are working hard to present something good to us.

Ὁ κ. Smallwood καὶ τὰ μέλη τοῦ Debate. Τοὺς ἔχει καλέσει σὲ τσαὶ στὸ σπίτι του. Δὲν πιστεύουμε ἄλλος σύμβουλος νὰ περιποιῆται περισσότερο τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου του.

Dr. Smallwood seems to treat especially kindly the members of the Debate Council. He has invited them to his house for tea.

Harmonica Club
Advis.: Mr. V. Attaliades

Τὸ Harmonica Club ἔκανε δύο ἐμφανίσεις ἐφέτος ποὺ ὅπως πάντα κατευχαρίστησαν τοὺς μαθητές.

The *Harmonica Club* presented two chapel programs this year.

Walking Club
Advisors:
Mrs. Anagnostidou
Miss Zika

Ὁ *Σύλλογος Περιπάτων* ὠργανώθηκε τώρα τελευταῖα καὶ φυσικὰ ἡ ἄνοιξη εἶναι ἡ καλύτερη ἐποχὴ γιὰ ν' ἀναπτύξη τὴ δράση του. Συζητοῦν περπατώντας ἤ, ἀφοῦ περπατήσουν κάμποσο, σταματοῦν καὶ τὸ ρίχνουν στὴ συζήτηση.

The *Walking Club* is a new spring club. The members walk and discuss different subjects.

During the first two months all members of the *Christian Efforts Club* worked hard getting things ready for the Bazaar. The money we earned was used in different ways. A large portion of it was sent to Vienna for Hungarian Relief. There it was used by the "Children's Friendship Fund".

The rest was used for helping the poor Farm, St Stylianos Nursery School and for aiding recreation in various institutions.

Cloth for underwear for all the inmates was given to the Poor Farm; shoes, bedding, sweets and toys were given to the children of the St. Stylianos Nursery School.

The girls often visited the institutions and gave Christmas parties for the children of St. Stylianos, of the Preventorium and of the Alatini Nursery.

All these are concerned with the Club's welfare activities. We had other activities too. Twice in the year speeches about welfare were given for the members by Mrs. Mendelhall and Mrs. Ceevers.

The pictures published show some of the Christian Efforts members visiting the Poor Farm.

Christian Efforts Club

Pres.: Katy Papasymeon
Vice-pres: Alk. Stavridou
Secr.: Irene Politis
Treas.: Amalia Ioannidou
Advis.: Mrs. Dennis

Τοὺς πρώτους μῆνες τὰ μέλη τοῦ *Συλλόγου Χριστιανικῆς Προσπαθείας* ἐργάστηκαν γιὰ τὸ Bajaar ἀπ' ὅπου καὶ ἐξασφάλισαν τοὺς πόρους γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν φιλανθρωπικῶν τους σκοπῶν. Ἕνα ποσὸ χρημάτων στάλθηκε στοὺς Οὔγγρους πρόσφυγες στὴ Βιέννη, ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα χρήματα χρησιμοποιήθηκαν γιὰ τὸ Βρεφοκομεῖο τοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ καὶ τὸ Πτωχοκομεῖο. Παράλληλα τὰ μέλη διωργάνωσαν ψυχαγωγικὲς γιορτὲς στὰ παραπάνω Ἱδρύματα, ἐνῶ τὰ ἴδια παρακολούθησαν ὁμιλίες πάνω σὲ θέματα σχετικὰ μὲ τὴ φιλανθρωπία.

Ἡ *Χριστιανικὴ Ἀδελφότης* μετὰ τὴ συμμετοχή της στὴν διοργάνωση τοῦ Bajaar — ἀπ' ὅπου καὶ κυρίως ἔχει τοὺς πόρους της — ἐπιδόθηκε σὲ διαφόρους φιλανθρωπικοὺς σκοπούς. Κατέβαλε τὰ δίδακτρα καὶ τὰ τροφεῖα μερικῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου μας, καὶ βοήθησε διάφορες ἄπορες οἰκογένειες καὶ μεμονωμένα ἄτομα.

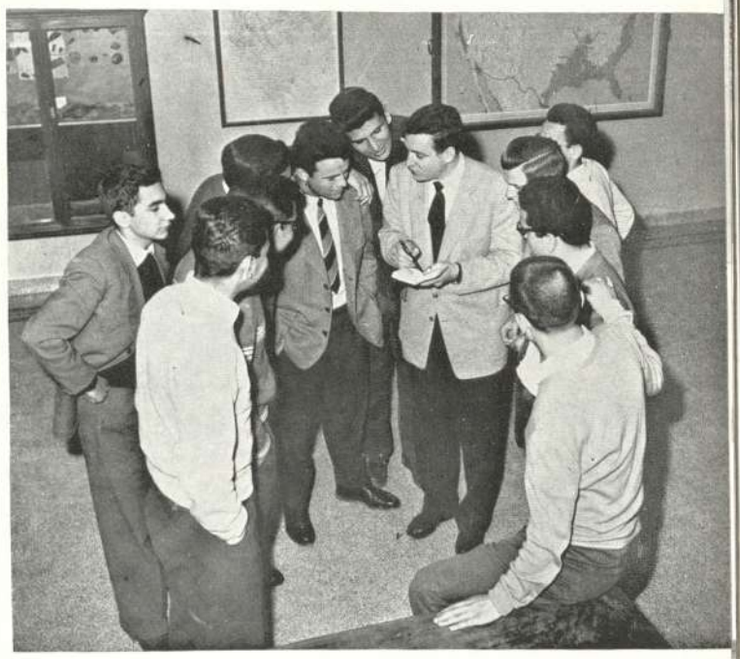

Christian Association

Pres.: T. Staikopoulos
Secret.: Th. Dodos
Treas.: Sav. Michaelides
Advis.: Father Argyros
Mr. Sp. Lekas

The Christian Association members after participating in the Bazaar and using the money they got from it helped some of the students in their tuition and lunches. They also helped poor families and individuals.

Nature Loving Club

Pres: Rigas Tjelepoglou
Advis.: Mr. Sp. Lekas

Ὁ *Φυσιολατρικὸς Ὅμιλος* διωργανώθηκε προσωρινὰ φέτος γιὰ νὰ ὀργανωθῆ συστηματικὰ τοῦ χρόνου.

Stamp Club

Pres.: J. Elklides
Advis.: Mr. Ev. Kalfelis

Ὁ *Σύλλογος Γραμματοσήμων* μὲ μέλη ἀπὸ τὶς μικρὲς κυρίως τάξεις, ἀσχολεῖται μὲ τὴν συλλογὴ καὶ τὴ μελέτη τῶν γραμματοσήμων.

Press - Club

Editor in chief: Chris Yessios
Literature Editors:
Tolis Nikiforou
Roula Vervelidou
News Editors:
Chris Hadjitheodorou
Lina Lambraki
Eva Anastasiadou
Sports Editors:
Demetrios Parisis
Roula Demetriadou
Secretary: Chr. Michaleas
Advisors:
Mr. A. Georgopapadakos
Mr. John Dennis

The *Press - Club* worked excellently this year. There were more issues, with better material and better arranged. Two of them were printed in our school's printing - house and the other four down town. Besides that publication the members listened to speeches about journalistic ethics.

Ο *Δημοσιογραφικός Όμιλος* παρουσίασε φέτος, κατά γενικήν ὁμολογία, ἀξιόλογη ἐργασία. Τά δυό τεύχη τοῦ περιοδικοῦ τυπώθηκαν στό τυπογραφεῖο τοῦ σχολείου, ἐνῶ τά ὑπόλοιπα τέσσερα σὲ τυπογραφεῖο τῆς πόλης. Τά φετινά περιοδικά ὑπερεῖχαν σὲ περιεχόμενο, ἐμφάνιση καὶ ὄγκο.
Παράλληλα μὲ τήν ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ τά μέλη παρακολούθησαν διαλέξεις, κυρίως πάνω σὲ θέματα σχετικά μὲ τήν δημοσιογραφική ἠθική.

Modern Greek Literature Club

Pres.: Pol Petropoulos
Advis.: Mr. Chr. Frangos

The members of the *Modern Greek Literature Club* discussed literary subjects, organized the assembly for Solomos, and wrote articles in the *College News*.

Ο *Ὅμιλος Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας* συζήτησε στίς συνεδριάσεις του διάφορα λογοτεχνικά θέματα. Ὠργάνωσε τό Asemlly γιά τό Σολωμό καὶ ἔδωσε τακτική συνεργασία στά *Κολλεγιανά Νέα* σχετική μὲ τήν λογοτεχνική καὶ καλλιτεχνική κίνηση τῆς πόλης μας.

Ο *Σύλλογος Διεθνῶν Σχέσεων* ἐργάστηκε καὶ φέτος πρὸς ἐξυπηρέτηση τοῦ σκοποῦ του ποὺ εἶναι ἡ ἀνάπτυξη τοῦ πνεύματος διεθνοῦς κατανοήσεως καὶ συνεργασίας. Ἀμερικανοὶ καὶ Ἕλληνες καθηγητὲς καὶ ἄλλοι ἁρμόδιοι ἀπό τήν πόλη μίλησαν σὲ συνεδριάσεις τοῦ Συλλόγου. Στήν ἀρχή τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου ἐπίσης ὁ Σύλλογος διωργάνωσε τήν Ἑβδομάδα τῆς Διεθνοῦς Φιλίας μὲ ὁμιλίες καὶ προβολὲς ταινιῶν.

The *International Relations Club* worked again this year accomplishing the club's purpose: To promote international friendship and understanding. Greek and American teachers and other competent persons spoke to the club's meetings. They also organized an "International Friendship Week" with speeches and film presentations.

International Relations Club

Pres.: St. Achtsivasilis
Exec. Com.:
Ch. Michaleas
K. Vervelidou
L. Psomoyeridou
Advis.: Mr. O. Iatrides
Miss M. Ingle

Model Aeroplane Club

Pres.: D. Sinis
Advis.: Mr. B. Taylor

Ο *Σύλλογος Model Aeroplane* εἶναι κι αὐτός καινούργιος. Τά μέλη καταγίνονται στήν κατασκευή μικρῶν ἀεροπλάνων βάσει σχεδίων ποὺ ἀγοράζουν ἀπό τήν Ἀμερική.

The *Model Aeroplane Club* members work and make small aeroplanes on the basis of plans they get from U.S.A.

Τὰ μέλη τοῦ *Φωτογραφικοῦ Ὁμίλου* καταγίνονται μὲ καθετὶ σχετικὸ μὲ τὴν φωτογραφία. Σχεδίαζαν νὰ διοργανώσουν ἔκθεση καὶ νὰ βραβεύσουν τὴν καλύτερη φωτογραφία. Τὰ σχέδια τους ὅμως ναυάγησαν λόγω μικρῆς συμμετοχῆς τῶν μαθητῶν.

Camera Club

Pres.: K. Gleoudes
Advis.: Mr. S. Karavelas
Mr. B. Taylor

Τὸ *Glee Club* τῶν κοριτσιῶν χαρίζει στὰ μέλη του μὲ τὰ τραγούδια του εὐχάριστες στιγμές.

Glee - Club

Advis.: Mr. A. Pappas

The Drama Club presented a few programs on the tape recorder. They were pieces of American plays.

The second form gave one more puppet show which was as good and interesting as the first one.

Ὁ Θεατρικὸς Ὅμιλος παρουσίασε μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἠχογραφημένα προγράμματα στὸ chapel. Ἦταν διασκευὲς ἀμερικανικῶν θεατρικῶν ἔργων στὰ ἑλληνικὰ γιὰ ἑπτὰ λεπτά. Ὅλη ἡ ἐργασία, μετάφραση, διασκευή, παρουσίαση, ἠχογράφηση ἔγινε ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ παιδιὰ μὲ τὴν βοήθεια τοῦ κ. Sanford.

Ἡ δευτέρα τάξη ἔδωσε ἀκόμη μιὰ παράσταση κουκλοθέατρου μὲ τὴν ἴδια ἐπιτυχία ποὺ εἶχε ἡ προηγούμενη.

The volley ball championship has been won by the sixth formers. 2 B came out as the base-ball champion of B category.
The boys school teams won the championships in basket - ball and volley - ball of the private Gymnasiums in Thessaloniki while the girls were not lucky enough and lost in some of the first games.
Our varsity teams also played some additional games with other teams and won most of them. It's a fact that our teams this year were very good. For our volley-ball varsity we can say that it is the best in town since it defeated the champion team of the YMCA.

Τοὺς τελευταίους ἀνοιξιάτικους σχολικοὺς μῆνες διεξήχθησαν τὸ πρωτάθλημα volley ποὺ κέρδισαν οἱ τελειόφοιτοι καὶ τὸ πρωτάθλημα base - ball ποὺ ἀνέδειξε πρωταθλήτρια Β΄ κατηγορίας τὴν 2Β΄.
Διεξήχθησαν ἐπίσης τὰ πρωταθλήματα Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ὅπου οἱ ὁμάδες τοῦ Ἀρρεναγωγείου κατέκτησαν τὰ πρωταθλήματα τῶν ἰδιωτικῶν καὶ στὸ basket καὶ στὸ volley, ἐνῶ οἱ ὁμάδες τοῦ Παρθεναγωγείου ἀτύχησαν στοὺς προκριματικούς.

Οἱ μεικτὲς τοῦ Ἀρρεναγωγείου εἶχαν πάλι πολλὲς ἐνδιαφέρουσες συναντήσεις:

Basket - Ball

Anatolia — Σχολὴ Ζαχαριάδη	74—43
Anatolia — U. S. Navy	61—57
Anatolia — Πειραματικὸ Σχολεῖο	63—51
Anatolia — Κολλέγιο Δελασάλ	46—17
Anatolia — Ἀριστοτέλεια	45— 9

Volley - Ball

Anatolia — Ἀπόφοιτοι	5—15, 15—9, 17—15
Anatolia — Σχολὴ Ζαχαριάδη	15—2, 15—5
Anatolia — Σχολὴ Δέλλιου	15—3, 15—4
Anatolia — Κολλέγιο Δελασάλ	15—3, 15—4
Anatolia — Σχολὴ Κωνσταντινίδη	15—5, 15—8

Foot - Ball

Anatolia — Σχολὴ Τζημουρώτα	2—2
Anatolia — Farm School	1—3
Anatolia — Ἀπόφοιτοι '55	3—1
Anatolia — Β΄ Γυμνάσιο	1—1

Οἱ ἐφετινὲς ἐμφανίσεις τῶν ὁμάδων μας ὑπῆρξαν καλύτερες ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά. Ἡ μεικτὴ τοῦ *volley - ball* ἔκανε φέτος τὰ καλύτερά της παιχνίδια· ἦταν τὸ φαβορὶ τοῦ σχολικοῦ πρωταθλήματος πόλεως, ἀλλὰ ἀπεκλείσθη τῶν περαιτέρω ἀγώνων λόγῳ τοῦ ὅτι στὴν ὁμάδα μετεῖχαν καὶ παίκτριες συλλόγων. Οἱ παίκτριες τῆς μεικτῆς μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν Θ. Ψωμογερίδου εἶναι οἱ: Ὄλγα Μπούσιου, Σταυρούλα Σπηλιάκου, Βέτα Οἰκονομίδου καὶ Ἄλεξ Λάμπρου.

Στὴν ὁμάδα τοῦ *base - ball* παίζουν οἱ: Ν. Παπανακλῆ, Ἄ. Λάμπρου, Θ. Καρακιουλάκη, Μ. Σμυρλῆ, Ἀ. Στεφανίδου, Ἐ. Βασιλάκη καὶ Σ. Σπηλιάκου.

Ἡ ἀξία τῆς ὁμάδας τοῦ base-ball φάνηκε καθαρὰ στὴν Ἀθήνα. Ἡ μεικτή μας νίκησε τὴν μεικτὴ Pierce College μὲ 32 - 2.

Τὶς πιὸ πολλὲς νίκες εἶχε ἡ ὁμάδα τοῦ *basket-ball*. Σ'αὐτὴν μετέχουν πολλὲς καὶ καλὲς παίκτριες. Τὸ παιχνίδι τῆς μεικτῆς ἦταν αἰφνιδιαστικό. Στοὺς ἀγῶνες διακρίθηκαν ἡ Ἀναγνώστου γιὰ τὰ ὡραῖα καλάθια της, πάντοτε σκορὲρ τῶν ἀγώνων, ἡ Βασιλάκη γιὰ τὸ ὑπέροχο ἀμυντικὸ παιχνίδι της, ἡ Σπηλιάκου γιὰ τὴν ἀντοχὴ καὶ τὰ μπασίματα καὶ ἡ Καρακιουλάκη γιὰ τὰ μακρινὰ καλάθια. Γενικὰ ἡ ὁμάδα παρουσίασε ἕνα καλὸ σύνολο.

Basket - Ball

Ἡ φετινὴ ὁμάδα μας, ἂν καὶ δὲν εἶχε τὸ δυναμισμὸ τῆς περσινῆς, δὲν ὑστέρησε σὲ νίκες.

Τὰ δυὸ γκάρ. Χατζηνάκος (ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδας) καὶ Λυγεράκης, ἔπαιξαν πάντοτε ἀκούραστα καὶ δυναμικὰ χωρὶς ὅμως νὰ συντελέσουν στὶς νίκες, ὅσο ὁ καταπληκτικὸς στὰ fast break καὶ ἀποτελεσματικὸς Παπαγεωργίου καὶ ὁ Σκίζας. Τὸ σέντερ φὸρ τῆς ὁμάδας Ἰατσόπουλος ὑπῆρξε ὁμολογουμένως ὁ καλύτερος παίκτης τῆς χρονιᾶς. Οἱ ἀναπληρωματικοὶ Ἠλιάδης, Παπαδήμας, Ταστσόγλου, Τζελέπογλου, Παπαχριστόπουλος καὶ Δ. Παρίσης συνέβαλαν ἐπίσης πολὺ στὶς ἐπιτυχίες τῆς μεικτῆς.

Volley - Ball

Ἀναμφισβήτητα ἐφέτος ἡ ὁμάδα μας ὑπῆρξε ἡ ἰσχυρότερη μεικτή μας καὶ ἡ καλύτερη, μποροῦμε ἀκόμη νὰ ποῦμε, ὁμάδα στὴν πόλη. Ἡ ἐξάδα της μὲ συστηματικὴ προπόνηση τριῶν κατὰ σειρὰ ἐτῶν καὶ μὲ δυναμικὸ παίξιμο κατώρθωσε ν' ἀποσπάση σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς συναντήσεις της νίκες. Ὡς ἀνεβαδόροι παίξανε οἱ: Βοῦρος (ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδας ἐπὶ δύο ἔτη), Ἀγάπης καὶ Γκοτζαμάνης μὲ κατεβαδόρους τους: Ἰατσόπουλο, Ἀχτσιβασίλη καὶ Παρίση Δ. Ἀντάξιοι ἀναπληρωματικοὶ ἐπαιξαν οἱ: Καμπουράκης, Γιοβάνογλου καὶ Παπαγιαννόπουλος (ἀνεβαδόροι) καὶ Λυγεράκης, Ταστσόγλου (κατεβαδόροι). Προπονητὴς καὶ coach τῆς ὁμάδας ὁ κ. Ἀτταλειάδης.

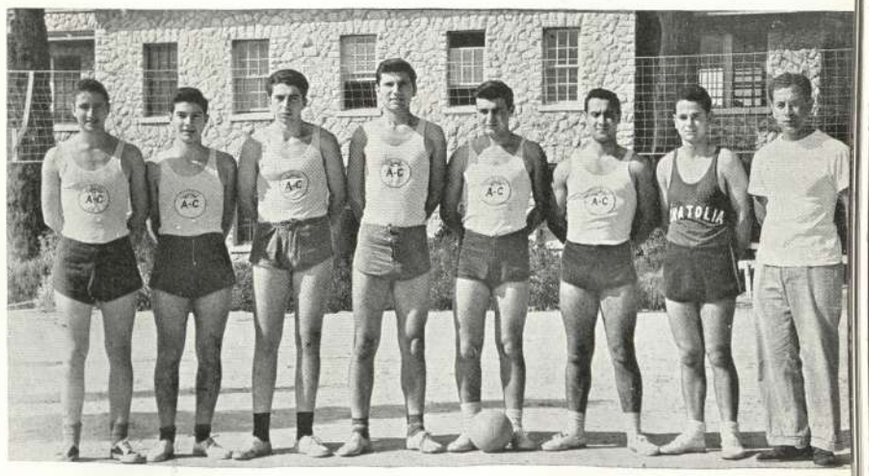

Foot - ball

Ἀρκετά ἰσχυρὴ καὶ φέτος ἡ ὁμάδα τοῦ ποδοσφαίρου. Ἔχασε ἕνα της μονάχα παιγνίδι. Γκολκῆπερ ὁ Βοῦρος, στάθηκε στό ὕψος του καὶ στά περισσότερα παιχνίδια ἐξέπληξε μέ τίς θεαματικές ἀποκρούσεις του. Ὀπισθοφύλακες οἱ: Σταϊκόπουλος, Τερζόπουλος καὶ Παπαδημητρίου μέ καλύτερο τόν δεύτερο. Στό κέντρο ὁ τεχνίτης Βακιάνης ὡς δεξί χάφ κράτησε καλά τή θέση του καὶ ὁ Τσαχτσιρλῆς ὡς ἀριστερό ἔπαιξε ἀθόρυβα, δημιουργικά. Ἡ ἐπίθεση ἦταν τό καλύτερο μέρος τῆς μεικτῆς. Σεντερφόρ ὁ Γκοτζαμάνης, ὁ συνήθης καὶ καλός τεχνίτης. Ἀριστερό ντεμί καὶ ἀρχηγός τῆς ὁμάδας ὁ Ζελομοσίδης, συνδετικός κρίκος ἀμύνης καὶ ἐπιθέσεως, ὡδηγοῦσε ἐπιτυχῶς τίς ἐπιθέσεις τῆς ὁμάδας μας. Δεξί ντεμί ὁ Κύρου δημιούργησε πολλές εὐκαιρίες στήν ἐπίθεση. Ἐξτρέμ οἱ: Ἀντύπας καὶ Σκίζας, καλοί καὶ οἱ δυό, ἀλλά κυρίως ὁ πρῶτος. Ἀναπληρωματικοί οἱ: Ἀναστασιάδης, Ἀσημακόπουλος καὶ Βοσκερτζιάν.

On April 12 and May 13, we had the track and field meets and on May 16, the pentathlon.

Στίς 12 Ἀπριλίου καὶ στίς 13 Μαΐου εἴχαμε τίς δύο ἡμερίδες. Πρωταθλητής τῶν ρίψεων ἀναδείχτηκε ὁ Π. Τατσόπουλος, τῶν ἁλμάτων ὁ Τερζῆς καὶ τῶν δρόμων ὁ Ἀχιλ. Κόκκας. Σ' αὐτούς ἀπονεμήθηκαν κύπελλα ἀθλοθετημένα ἀπό τό Ἀθλητικό Συμβούλιο τοῦ σχολείου μας.
Τό πένταθλο ἔγινε στίς 15 Μαΐου καὶ ἀνάδειξε νικητή τόν Ἀχιλ. Κόκκα, ὁ ὁποῖος συγκέντρωσε 1.952 βαθμούς. Τό κύπελλο τοῦ πεντάθλου εἶχε ἀθλοθετήσει ὁ εὑρισκόμενος στήν Αὐστραλία ἀπόφοιτος τοῦ σχολείου μας Εὐρ. Γαβριηλίδης.

Τό μάθημα τῆς Μετεωρολογίας μπορεῖ νά μήν διδάσκεται στό Κολλέγιο, αὐτό ὅμως δέν σημαίνει ὅτι λείπει ὁ Μετεωρολόγος, πού εἶναι ὁ πασίγνωστος, ὁ ἀλάνθαστος κύρ Ἀναστάσης! Ὅπως βλέπετε δέν τοῦ λείπει τίποτε. Τηλεσκόπιο, βαρόμετρα, θερμόμετρα κλπ. κλπ. Μετεωρολογικός σταθμός τό Gate House.

Στὴν νότια πλαγιὰ τοῦ Παρνασσοῦ, στὰ δελφικὰ ἐρείπια, περάσανε φέτος τὸ Πάσχα λίγες ἀξέχαστες μέρες οἱ μαθήτριες τῆς 5Β καὶ τοὺς δόθηκε εὐκαιρία νὰ γνωρίσουν ὅλα τὰ στάδια τῆς ἐξέλιξης τῆς τέχνης. Νιώσανε κι αὐτὲς τὸν ἴδιο θαυμασμό, ποὺ ἔνιωσαν καὶ τόσοι ἄλλοι παλιοὶ καὶ σύγχρονοι, μπρὸς στὸν Ἡνίοχο, στὶς Κόρες τοῦ θησαυροῦ τῶν Σιφνίων καὶ γύρισαν κατενθουσιασμένες μετὰ τέσσερεις μέρες.

The second week of Easter - vacations the fifth formers, the girls, went on trips. The first section went to North-West Macedonia and visited Kastoria, Florina, Edessa etc. The second section went to Delphus, that ancient place of the gods Sure they had a nice time and lot of fun. How couldn't they?
The sixth formers also went on a trip to Rhodes and Athens. The pictures of their trips are published later in the sixth formers pages.

Τὸ ἄλλο τμῆμα τῆς πέμπτης ἔκανε ἕνα γύρο στὴν βορειοδυτικὴ Μακεδονία. Ἐπισκέφθηκαν τὴν Καστοριά, μὲ τὶς πάμπολλες βυζαντινὲς ἐκκλησίες καὶ τ' ἀρχοντικά της, τὴν Φλώρινα, τὴν Ἔδεσσα μὲ τὸ πολὺ πράσινο καὶ τοὺς καταρράκτες κι ἔφτασαν μέχρι τὴν Πρέσπα.

Chorale

Presidents:
Angelos Mylonades
Katy Vamvaka
Conductor: Mr. A. Pappas

On May 4, our *Chorale* participated in the music-festival of Pierce College. Every one liked the songs our Chorale sang with Mr. A. Pappas conducting. Princess Sophia who attended the program had a good word for them. The Crown - Prince Constantinos was also singing in the festival among the members of the Choir of Anavrita School.

Στὶς 4 Μαΐου ἡ μεικτὴ χορωδία τοῦ σχολείου μας ταξίδεψε στὴν Ἀθήνα καὶ ἔλαβε μέρος στὸ μουσικὸ Φεστιβὰλ τοῦ Pierce College στὸ Ἑλληνικό. Στὸ πρόγραμμα ἔλαβαν ἐπίσης μέρος ἡ χορωδία τοῦ Pierce, τοῦ Προτύπου Λυκείου καὶ τῆς Σχολῆς Ἀναβρύτων στὴν ὁποία τραγουδοῦσε καὶ ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος.
Τὰ τραγούδια ποὺ τραγούδησε ἡ χορωδία μας ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ κ. Ἀ. Παππᾶ ἐνθουσίασαν καὶ ἀπέσπασαν ἐπανειλημμένα χειροκροτήματα. Εὐχαρίστησαν ἐπίσης ἰδιαίτερα καὶ τὴν Α.Β.Υ. τὴν πριγκίπισσα Σοφία, ἡ ὁποία εὐαρεστήθηκε νὰ παρακολουθήση τὸ πρόγραμμα.

On the last school - days we had an exibition of the Art Department.

Τὶς τελευταῖες σχολικὲς μέρες ὁ κ. Γ. Παραλῆς διωργάνωσε στὸ Art Room ἔκθεση ζωγραφικῆς τῶν μαθητῶν. Ἦταν μιὰ πλούσια σὲ ἔργα ἔκθεση μὲ ποικιλία εἰκόνων καὶ σχεδίων καὶ πολὺ ἐνδιαφέρον.

At the end of May the *Drama Club* gave some excellent presentations of the play "Our town" by Thorton Wilder. All those who saw had a good word for the young actors and Miss El. Malikendjou and Mr. N. Hourmouziades who directed the play. The students performed much better than was expected of a student group.

Τέλη Μαΐου οἱ Θεατρικοὶ Ὅμιλοι καὶ τῶν δύο σχολείων ἔδωσαν τέσσερεις παραστάσεις γιὰ τοὺς μαθητές, τὶς μαθήτριες καὶ τοὺς γονεῖς, παρουσιάζοντας τὸ ἔργο «Ἡ μικρή μας πόλη» τοῦ Th. Wilder. Οἱ παραστάσεις ἀπέσπασαν τὰ καλύτερα σχόλια καὶ ὅλοι θέλησαν νὰ συγχαροῦν τόσο τοὺς νεαροὺς ἐρασιτέχνες ἠθοποιούς, ποὺ ἔδωσαν κάτι περισσότερο ἀπὸ μιὰ σχολικὴ παράσταση, ὅσο καὶ τοὺς διδάξαντας τὸ ἔργο καθηγητὲς κ. Ν. Χουρμουζιάδη καὶ δίδα Ἐλπ. Μαλικέντζου, μιὰ καὶ σ' αὐτοὺς ὀφείλεται κατὰ ἕνα μεγάλο μέρος ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου. Ὁ ἀναγνώστης παραπλεύρως βλέπει μερικὲς φωτογραφίες ἀπὸ τὴν παράσταση.

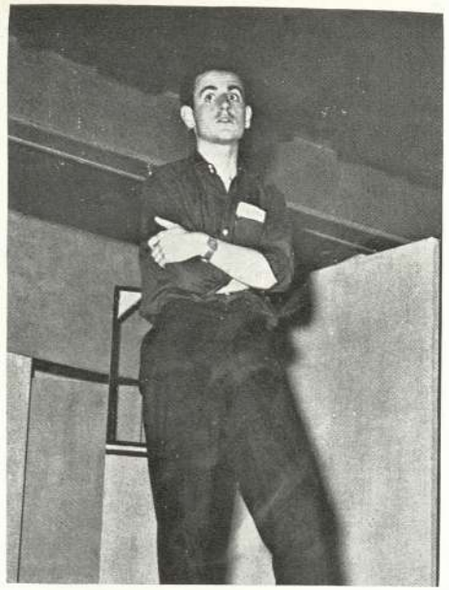

— Ἡ μικρή μας πόλη ὀνομάζεται Γκρόβερς Κόρνερς.

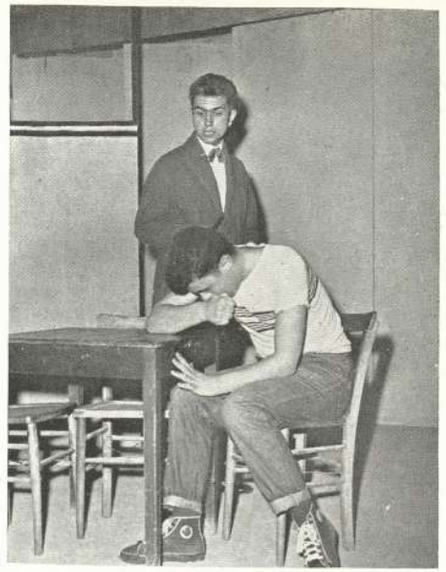

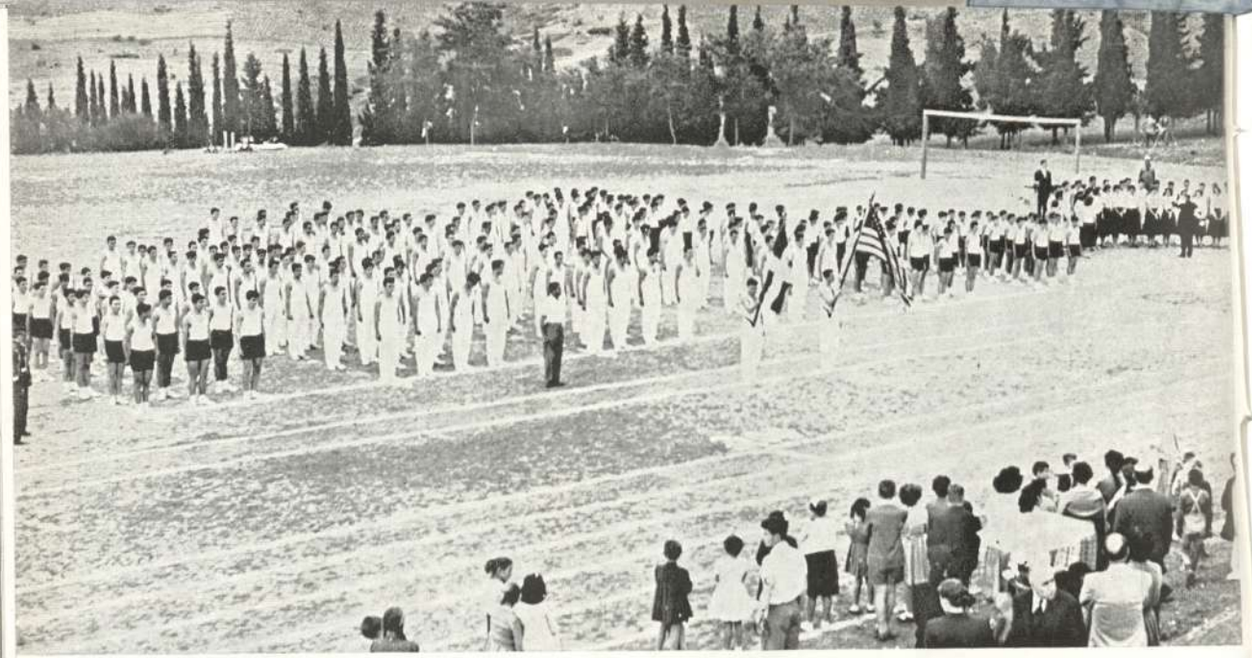

Sunday, May 26, the Field Day. On such a day we are accustomed to see only the regular track events. But this year was an exception. The classes worked out some fine gymnastic exercises, jumped and performed many other feats which were a pleasure to watch. Then followed the field events. About ten records have been broken this year which means that athletics in our College are more succesful than in previous years.

The sixth form emerged as the champion of A category, the third form of B category and the first form of C category.

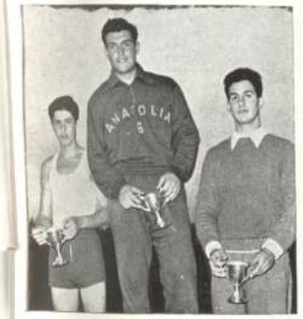

Κυριακὴ 26 Μαΐου, τὸ Field-Day. Ἔχουμε συνηθίσει τὴν ἡμέρα αὐτὴ νὰ βλέπουμε μονάχα ἀγῶνες κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ. Φέτος εἴδαμε κάτι πσραπάνω: θεαματικώτατες ἀσκήσεις καὶ τοῦμπες τῶν μικρῶν καὶ τῶν μεγάλων τάξεων ποὺ ἐνθουσίασαν τοὺς γονεῖς μας καὶ τοὺς ἄλλους καλεσμένους μας. Ἀκολούθησαν οἱ ἀγῶνες. Φέτος σπάσανε περὶ τὰ δέκα ρεκὸρ ποὺ σημαίνει ὅτι ὅσο πάει τὸ standard τοῦ ἀθλητισμοῦ ἀνεβαίνει στὸ Κολλέγιο. Πρωταθλήτρια τῶν ἀγώνων στὴν Α' κατηγορία ἀναδείχτηκε ἡ 6η ('57) τάξη, στὴ Β' κατηγορία ἡ 3η ('60) καὶ στὴν Γ' ἡ 1Α ('62).

Saturday, June 1, was the Shore Day. The boys went to Ayia Trias, and the girls to Perea.
Tuesday, June 4, was the Founder's Day. A short play with the story of Anatolia was presented by a group of students under the direction of Mr. J. Dennis and Mr. W. Sanford.
On Friday, June 7, we had the Prize Day.
Saturday, June 8, the Commencement. The sixth formers are leaving school, are leaving their Alma Mater and are entering life. Good luck to you, our friends!
Finally come the exams. When they end the school-year is finished. Yes, the school year is finished. All those faces you have seen filling the pages of this book and writing the story we are telling you will leave school for a few months and most of them will have a wonderful summer time. When fall comes they will come back again ready to write one more story. This story will be about the same as this one, only that the faces will have changed and will be one year older.

Τέλη Μαΐου ἄρχισαν στό Παρθεναγωγεῖο τά παιχνίδια τοῦ Sports Week γιά νά ἀναδείξουν τίς πρωταθλήτριες τάξεις στό basket, volley καί base-ball.

Τό Σάββατο 1 Ἰουνίου ἦταν ἡ «μέρα τῆς θάλασσας» καί πήγαμε τήν καθιερωμένη ἐκδρομή. Τό Ἀρρεναγωγεῖο στήν Ἁγία Τριάδα καί τό Παρθεναγωγεῖο στήν Περσία.
Τήν Τρίτη, 4 Ἰουνίου, ἦταν ἡ ἡμέρα τῶν Ἱδρυτῶν. Δόθηκε ἕνα πρόγραμμα στό chapel μέ μιά σύντομη ἐξιστόρηση τῆς Ἱστορίας τοῦ Κολλεγίου. Ἡ μέρα αὐτή ἀφιερώνεται σέ μνήμη ἐκείνων ποὺ ἵδρυσαν τό Κολλέγιο καί ἀφιέρωσαν τή ζωή τους γιά τούς σκοπούς του.
Τήν Παρασκευή, 7 Ἰουνίου, δόθηκαν τά βραβεῖα καί τά διάφορα διακριτικά διπλώματα στούς καλύτερους ὁμιλητές μαθητές, στούς νικητές τοῦ λογοτεχνικοῦ διαγωνισμοῦ καί στίς πρωταθλήτριες τάξεις καί πρωταθλητές.

Τό Σάββατο, 8 Ἰουνίου, τό Commencement. Ὁ ἀποχαιρετισμός τῶν τελειοφοίτων στήν Almam Matrem, ποὺ τόσα τῆς ὀφείλουν καί βαθύτατα τό συναισθάνονται..... Τέλος οἱ διαγωνισμοί. Ἡ τελευταία δοκιμασία.
Κι ἐδῶ τελειώνει ἡ χρονιά ποὺ γιά μερικούς κλείνει ὁλόκληρη τή σχολική τους ζωή. Ἦταν ἡ περίοδος ποὺ παίρναμε. Παίρναμε ἀδιάκοπα. Τώρα εἶναι ἡ σειρά μας νά δώσουμε. Τό σχολεῖο μας θά στέκη πάντα ἐκεῖ ψηλά σάν τό μαγικό ἀστέρι, γιά νά φωτίζη τό δρόμο μας.
Ἐδῶ τελειώνει καί ἡ ἱστορία μας, ἀγαπητέ μας ἀναγνώστη. Ὅλα αὐτά τά νεανικά καί παιδικά πρόσωπα ποὺ βλέπεις στίς σελίδες τῆς Ἐπετηρίδας μας θά φύγουν γιά λίγο καιρό γιά νά περάσουν ἕνα εὐχάριστο, οἱ περισσότεροι, καλοκαίρι καί νά γυρίσουν — ἐκτός ἀπό τούς τελειοφοίτους — πάλι τό φθινόπωρο, γιά νά γράψουν μιά παρόμοια ἱστορία μ' ἐκείνη ποὺ ἀφηγηθήκαμε....

ΤΑΞΕΙΣ

BOYS' PREPARATORY FORM
ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΑΡΡΕΝΩΝ

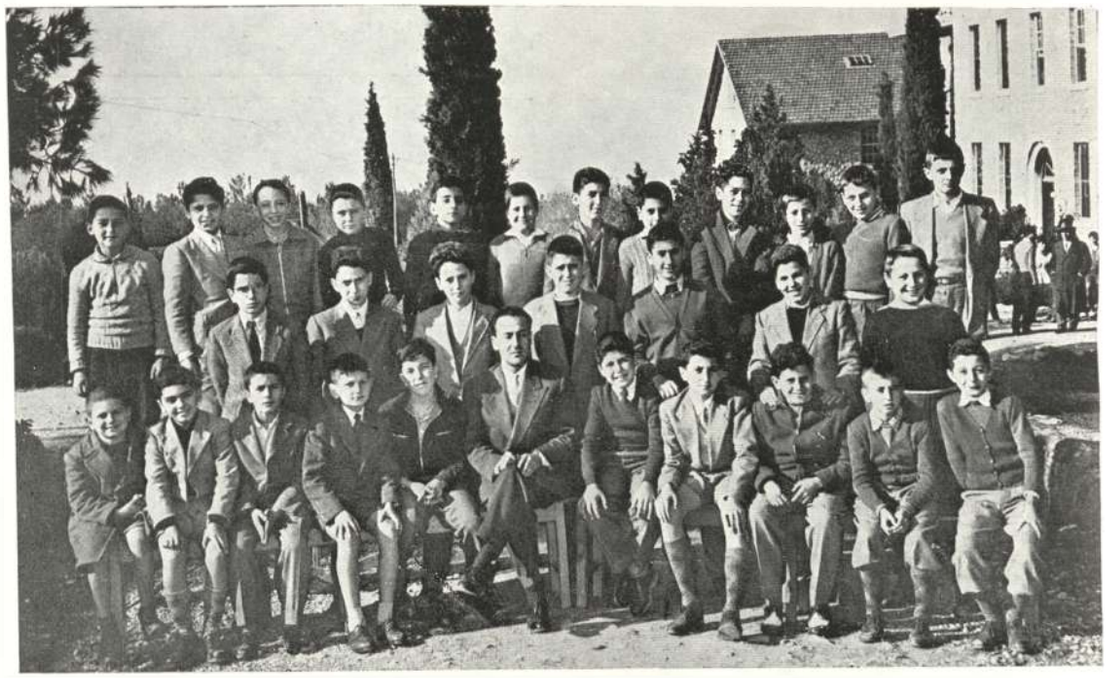

"Οταν τόν Σεπτέμβριο ἤρθαμε σ' αὐτὸ τό σχολεῖο, ἤμασταν δειλὰ καὶ συνεσταλμένα «Πρεπάκια». Τώρα ὅμως μεγαλώσαμε, πήραμε τόν ἀέρα τοῦ σχολείου καὶ γίναμε οἱ «Πρεπάρες», πού δέν σηκώνουνε κουβέντα, προπαντὸς ἀπ' τοὺς Πρωταίους!

Στὸ μάθημα εἶμαστε ἥσυχοι καὶ γενικὰ ἡ ἐπίδοσή μας εἶναι πολὺ ἱκανοποιητική. Οἱ καθηγητές μας λένε πὼς στὴν τάξη μας δέν βάλανε ποτὲ τους μονοψήφιο βαθμό.

Ἐκεῖ πού ὑστεροῦμε, καὶ δικαιολογημένα γιατὶ εἶμαστε οἱ μικρότεροι στὸ σχολεῖο, εἶναι τὰ ἀθλητικά. Οἱ ἐπιδόσεις μας εἶναι πολὺ φτωχές, ἀλλὰ ἔχουμε πολλὲς ἐλπίδες γι' ἀργότερα!

Ἀλέκος Ἀλεξιάδης, Νίκος Κασαμπαλίδης, Μιχαὴλ Τζουβάρας, Γιάννης Πολατζίδης, Σωκράτης Θεοδώρου, Γιάννης Σφενδόνης, Γιάννης Σακαλῆς, Φώτης Παπαθανασίου, Δημήτρης Πετρίδης, Ἠλίας Εὐαγγελίδης, Κώστας Λαζαρόπουλος, Σπύρος Καρδάσης.

Παναγιώτης Ἰασονίδης, Ἀρὰ Καλουστιάν, Χρῆστος Ζιούτας, Νίκος Βόσκογλου, Γιάννης Μουρατίδης, Γιῶργος Σούλας, Δημήτρης Μυρώνης.

Θανασάκης Παπαδόπουλος, Χρῆστος Χρυσάνθου, Ἀναστάσης Ξανθόπουλος, Νίκος Βακιάνης (γραμμ.), Πώλ Μάγιερ (πρόεδρ. ἀθλ.), κ. Σωκράτης Παπαδόπουλος (σύμβ.), Σωτήρης Μπονάνος (πρόεδρ.), Πέτρος Μακρίδης (ταμίας), Ἀνδρέας Σαβιολάκης, Γιάννης Βλοτίδης, Φίλιππος Κασάπης.

GIRLS' PREPARATORY FORM
ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΘΗΛΕΩΝ

Νίκη Ἀηδονίδου (μαθητ. σύμβ. β'), Κατίνα Ἀμπατζόγλου, Εἰρήνη Βελαλῆ, Ρούλα Ἄγγου, Νινὴ Γιαννοπούλου (μαθητ. σύμβ. β'), Στέλλα Χατζηγεωργίου, Κικὴ Σωτηροπούλου, Ἄννα Χατζηγεωργίου, Μάρω Κατρανίτσα, Βάγγη Πεταλᾶ, Βίκυ Ποιμενίδου, Ἀλίκη Τόγκα.

Χαρούλα Προκοπίδου, Κικὴ Μπόλλα (μαθ. σύμβ. α'), Ζιζὴ Παπαδοπούλου, Ρούλα Χατζηθεοδώρου, Μαρίνα Βραχνοῦ, Χρηστίνα Σιδηροπούλου, Φανὴ Χατζηστρατῆ, Λουίζα Σεβασλιάν, Χρυσούλα Χατζητάκη, Ἀσπασία Φίλη, Ἀλέκα Μαυρομουστάκα.

Ἰωάννα Ἰσαακίδου (γραμμ. α') Τζούλια Γεραμιάν (ταμίας α'), Μαίρη Μιχαηλίδου (ἀντιπρόεδρ. α'), Ἄννα Παπαφιλίππου (πρόεδρος α'), Δίς Μαλικέντζου (σύμβ. α') Δίς Κοντόζογλου (σύμβ. β'), Πόπη Μπίτσου (πρόεδρος β'), Μαρία Ἀθηνοδώρου (ἀντιπρόεδρος β'), Καίτη Σκανδάλη (ταμίας β'), Μπέτυ Μπαρτζιλάι (γραμμ. β').

Ἀγγελικὴ Παναγιωτίδου, Ἔφη Ἀνανιάδου (μαθ. σύμβ. α'), Καίτη Βαρλᾶ, Λούλα Βλαχογιάννη, Ἐλπίδα Καλλιπολίτου, Μαίρη Ταμπόχ, Λιλίκα Καλυβάκη, Μπουμπού Χαρατζόγλου.

GIRLS' FIRST FORM
ΠΡΩΤΗ ΤΑΞΗ ΘΗΛΕΩΝ

ΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ '62

Μάρω Παπαδοπούλου, Βηθλεέμ Πιπερίδου, Βιβή Μουρίδου, Δανάη Τζερέμογλου, Ἑλένη Φούρναρη, Μαίρη Πετρολιᾶ, Λένα Σκούντζου, Κική Κοπρή, Σουλτάνα Χουβαρδᾶ, Λίνα Σαλτοντζίδου, Ἰόλη Χαρατσάρη, Βάσω Ζάννου.

Μαίρη Ἀποστόλου, Ἀφρούλα Μακρίδου, Μοτούλα Ξάνθου, Ἀγγέλα Θεριανοῦ, Σούλα Εὐαγγελίου, Μαίρη Κουλιστανίδου, Ὄλγα Ζερβοῦ, Βίλλη Κιούση, Σόνια Ματεοσιάν, Θωμαή Ἀγγελῆ Ἄννα Μπατσώτου, Φαίδρα Τεζαψίδου, Ἀργυρούλα Παπαναστασίου, Βιργινία Γιαννάκη, Μαίρη Πεταρούδα, Θεανὼ Παπακωνσταντίνου.

Τάνια Γέσιου (μαθητ. συμβ. α΄), Σούλα Λαζαρῆ (ταμίας α΄), Φλώρα Ἀλτσέχ (γραμμ. α΄), Ζέτα Θεοδωρίδου (ἀντιπρ. α΄), Μαίρη Ματσικούδη (πρόεδρος α΄), κ. Ἀτταλειάδου (σύμβ. α΄), κ. Ἀναγνωστίδου (σύμβ. α΄), Ἀλέκα Σακελλίωνος (πρόεδρος β΄), Λουκία Παπαευγενίου (ἀντιπρ. β΄), Τάνια Μελανίδου (ταμίας β΄), Σοφία Σέρτζιου (γραμ. α΄).

Ἰσμήνη Γιαννούλη (μαθητ. σύμβ. α΄), Καίτη Μικροῦ, Παυλίνα Σπυροπούλου, Καίτη Δαφοπούλου, Ἰσμήνη Πόλιου, Ἑλένη Μυλωνᾶ, Δέσποινα Ἀδαμοπούλου, Σεμίραμις Διονυσίου, Νίκη Τρουπτσόγλου, Σόνια Πυλορώφ, Πίτσα Βασιλειάδου.

Ἄ π ο ῦ σ α : Δέσποινα Καλαϊτζόγλου.

CLASSES OF '62

Φέτος εἶμαστε ἑβδομήντα. Θά 'ταν ἀοχημη παρομοίωση ἂν ἔλεγα ὅτι ἀποτελοῦμε ἕνα πολύχρωμο μπουκέτο ἀπ' ὄμορφα λουλούδια. Γιατὶ μᾶλλον τσουκνίδες εἶμαστε!

Σὰ σύνολο λένε οἱ καθηγητὲς πὼς εἶμαστε πολὺ καλοὶ κι' ἐλπίζουμε πὼς δέν θὰ τοὺς ἀπογοητέψουμε. Ἴσως ὅμως μείνη μόνον ἡ ἐλπίδα στὸ τέλος.

Σὰν ἄτομα διαφέρουμε πολύ. Βρίσκει κανεὶς στὴν τάξη μας ὅλους τοὺς τύπους. Ἀπὸ τὸν πιὸ διασκεδαστικὸ ὡς τὸν πιὸ βαρύ, ἀπ' τὸν πιὸ αἰσιόδοξο ὡς τὸν πιὸ πεσσιμιστή, ἀπὸ τὸν πιὸ ἐπιπόλαιο ὡς τὸν πιὸ σχολαστικό. Ἔτσι ὁ «σοφὸς» τῆς τάξης εἶναι ὁ Χρῆστος. Μὲ ὕφος σαράντα καρδιναλίων ἔχει πάντα τὴν τελευταία λέξη. Ὁ «φίλαθλος» εἶναι ὁ Γιῶργος, εἰδικὸς στὶς προβλέψεις τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ πρωταθλήματος. Ἀλίμονο σ' ὁποιον πέση στὰ χέρια τοῦ Νίκου. Θὰ γελᾶ ὅλη ἡ τάξη μὲ τὶς φάρσες ποὺ θὰ τοῦ σκαρώση. Ὁ «κουτσομπόλης» δὲν λείπει. Εἶναι ὁ . . . Καλύτερα νὰ μὴν τὸν ἀποκαλύψω γιατὶ φοβᾶμαι τὴ γλώσσα του.

Καθένας ἔχει κάτι τὸ ἰδιαίτερο, ὅλοι μαζὶ ὅμως ἀποτελοῦμε ἕνα ἀξιοζήλευτο σύνολο.

BOYS' FIRST FORM
ΠΡΩΤΗ ΤΑΞΗ ΑΡΡΕΝΩΝ

Κλήμης Σεραφειμίδης, Νίκος Κολαράκης, Γιάννης Εὐκλείδης, Κώστας Εὐαγγελινός, Κώστας Μωυσίδης, Κώστας Γραμμενίδης, Θόδωρος Κύρου, Θυμιος Κασαμπαλίδης, Βασίλης Σέκκερης, Θόδωρος Τοραβάνης, Τασος Πυλαρινός, Ἀλέξης Κατινάκης, Χάρης Σπυρίδης, Δημήτρης Καρατζίκος, Στέλλιος Μαλαχιάς, Λευτέρης Ταβλαρίδης.

Ἀντώνης Ψωμαδάκης, Ἀντώνης Τσιράκογλου, Δημήτρης Τσεπελίδης, Γιάννης Μανδρίνος, Διογένης Συμεωνίδης, Ραφαὴλ Μπενβενίστε, Ματθαῖος Καλφαγιάν, Γιῶργος Φιλίππου, Νίκος Τσινίκας, Ἀριστομένης Φήκας, Γιῶργος Κελεμουρίδης, Σωτήρης Χρυσανθόπουλος, Κώστας Δεσποτόπουλος, Χρῆστος Δημορέλος, Ἱλαρίων Ἐλευθεριάδης, Δημήτρης Λάμπρου, Βαγγέλης Ἀθανασιάδης, Παντελῆς Δάμκος, Ἀντώνης Κυριοζῆς, Γιῶργος Καλομοίρης.

Γιῶργος Τριβιζᾶς, Λεὼν Ἀρούχ, Τάσος Γαϊτανζῆς, Κώστας Γεμενετζῆς, Ἀπόστολος Μποταΐτης, Λευτέρης Δόγιος, Ἀπόστολος Δικτυόπουλος, Ἰγνάτιος Μαυρομάτης, Δημήτρης Καραθόδωρος, Ἀναστάσης Παρκοσίδης, Ἀριστείδης Κωνσταντινίδης, Τάσος Δαρβέρης, Βασίλης Μπάρακλης, Μίκος Εὐθυμιάδης, Λευτέρης Κογκαλίδης, Ἀλέξης Τρουλινός, Χρῆστος Τσιλίκας, Γιάννης Σκαρκαλᾶς.

Τηλέμαχος Κλεόπας (ταμίας β΄), Νίκος Ἀλεξανδρίδης (γραμμ. β΄), Γιάννης Λιάπης (πρόεδ. ἀθλητ. β΄), Θανάσης Ἀποστολίδης (ταμίας α΄), Θόδωρος Μόδης (πρόεδρ. α΄), κ. Εὐάγγελος Καλφέλης (σύμβ. α΄), κ. Ἀριστείδης Κυριακάκης (σύμβ. γ΄), κ. Στράτος Παρασκευαΐδης (συμβ. β΄), Σεροφεὶμ Λαγός (πρόεδρ. β΄), Θωμᾶς Λιάκος (πρόεδρ. ἀθλητ. α΄), Πέτρος Βαμβακᾶς (ἀντιπρόεδρ. α΄), Νίκος Χρυσοχοΐδης (πρόεδρ. ἀθλητ. γ΄), Ἀλέξης Στεφανάτος (ἀντιπρόεδρ. γ΄), Δημήτρης Οἰκονόμου (γραμμ. α΄), Ἠλίας Κολέσκας.

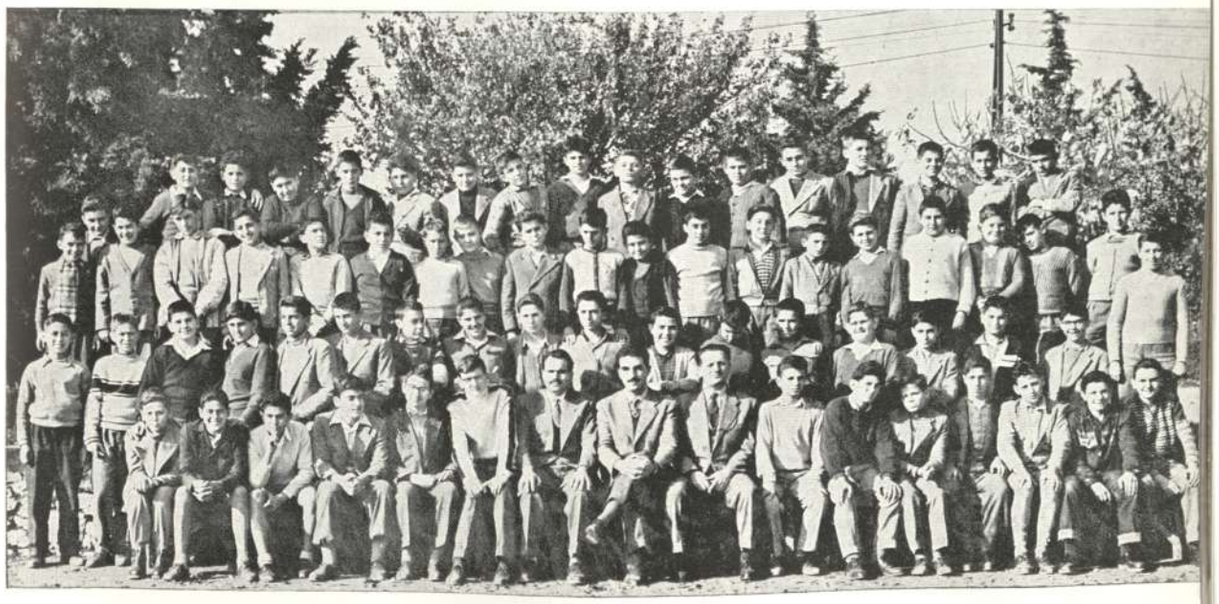

BOYS' SECOND FORM
ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΑΞΗ ΑΡΡΕΝΩΝ

Βασίλειος Ζάβαλης, Ἄρης Χαρίσης, Δημήτριος Μέλιος, Ἀντώνης Ἀντωνάκης, Παῦλος Χάιτας, Χαράλαμπος Μουροτίδης, Νίκος Ἀριστοτελίδης, Χρῆστος Μπουτζιούκας, Βασίλης Ἀνδροῦτσος, Ἄγγελος Φιλινδρῆς, Νίκος Λαλάτσης, Βασίλης Τσιβιλίκας.

Στέφανος Μηλιάτης, Λάζαρος Τορτοπίδης, Μιχάλης Μπσματζιάν, Σάββας Οἰκονομίδης, Βασίλης Γιοβάνογλου, Ἰωακεὶμ Τσατάλας, Ἀλέξης Βοονάκης, Βασίλης Λαμπαδίτης, Στάθης Καρβελέας, Σπύρος Κουκίδης, Γιῶργος Βασιλειάδης, Νίκος Κώττας, Στέλιος Βελλίδης, Θανάσης Πρόκουρας.

Ἄγγελος Ζαχαριάδης, Νίκος Διαμαντίδης, Βασίλης Ραπτόπουλος, Νώντας Παντελεμίδης, Ἀλέξανδρος Ἀνδρεόπουλος, Κρίτων Παπαργυρίου, Ἰωακεὶμ Κωνσταντίνου, Δημήτρης Δημητριάδης, Γιῶργος Κωνσταντάκης, Κώστας Νικολαΐδης, Γιαννης Βεζύρογλου, Βασίλης Βαλτσάνης, Μιχαλης Κανελλόπουλος, Κώστας Μαρμαρᾶς, Λεωνίδας Γαβριηλίδης, Γιῶργος Καρνοῦτσος, Ἠλίας Μουτόπουλος.

Πέτρος Τσιφτσῆς (πρόεδρ. ἀθλ. α΄ τμ.), Δημήτρης Πανδούλας (ταμίας α΄), Δημήτρης Κωνσταντίνου (γραμμ. α΄), Δημήτρης Κωσιάκης (ἀντιπρόεδρ. α΄), Γιῶργος Παπαευθυμίου (πρόεδρ. α΄), Mr. William Taylor (σύμβ. α΄), κ. Σοφοκλῆς Καραβέλας (σύμβ. β΄), Ἀμεντέο Ὀντόνι (πρόδρ β΄), Παναγιώτης Φωτήλας (ἀντιπρόεδρ. β΄), Γεώργιος Τζατας (γραμμ. β΄) Γιάννης Κνιθάκης (ταμίας β΄), Τσαμπερλαν Φόης (πρόεδρ. ἀθλ. β΄).

Οὔτε Προκαταρκτικὴ οὔτε Πρώτη. Δευτέρα ἀγαπητοί μου καὶ...ἔπεται συνέχεια, ἐλπίζομε, χωρὶς σοβαρές μειώσεις! Τὰ μαθήματα τὰ περιμέναμε εὐκολώτερα. Φυσικὰ εἶναι ζήτημα ἐξυπνάδας καὶ διαβάσματος. Ἀπό τὸ πρῶτο—γιατὶ νὰ τὸ κρύψουμε; —ἔχουμε ἀρκετή. Ὅσο γιὰ τὸ δεύτερο...

Οἱ ἀταξίες μας δὲν ὀφείλονται σὲ μᾶς ἀλλὰ στὴ θέση τῆς αἴθουσάς μας. Βρισκόμαστε, βλέπετε, στὸ ὑπόγειο, στὸ δρόμο πρὸς τὴν βιβλιοθήκη.

Ὁ ἀθλητισμὸς δὲν μᾶς τραβᾶει ὅσο ἄλλοτε, χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνη ὅτι δὲν ἔχουμε ἀρκετές ἐπιτυχίες. Ὅσο γιὰ ἐξωσχολικὴ δράση εἶμαστε ἄφθαστοι. Ἀπόδειξη οἱ συνεχεῖς διαδηλώσεις μας ὑπὲρ τῆς Κύπρου.

Οἱ τακτικές ἐκδρομές, γιὰ τὶς ὁποῖες ἔχουμε θερμοὺς ὑποστηρικτὲς τοὺς κ.κ. Παπαζατζῆ καὶ Χουρμουζιάδη, μεγαλώνουν τὴν ἀγάπη μας γιὰ τὴν ἑλληνικὴ φύση, καὶ δυναμώνουν τοὺς δεσμούς μεταξύ μας.

GIRLS' SECOND FORM
ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΑΞΗ ΘΗΛΕΩΝ

Ἀσφαλῶς θ' ἀκούσατε καμμιὰ φορὰ γιὰ τὴν Δευτέρα τάξη. Πρώτη στὰ παιχνίδια καὶ στὴν ...φασαρία. Σπουδαῖα παιδιά! Σὲ τίποτα δὲν ὑστεροῦμε ἐκτὸς ἀπὸ τὴν καθαριότητα τῆς τάξης. Στὰ γήπεδα πρῶτες καὶ καλύτερες. Φέτος στὰ ἀθλητικὰ θὰ τὰ βάζαμε καὶ μὲ τὴν ἕκτη τάξη, ἀλλὰ ἀπό....φόβο μᾶς κατατάξανε στὴ Β΄ κατηγορία Τί νὰ γίνη;

Ἀσφαλῶς θὰ 'χετε ἀκούσει καὶ γιὰ τὸ κουκλοθέατρο τῆς Δευτέρας. Ὅπως βλέπετε κι' ἐκεῖ τὰ καταφέρνουμε. Ὅμως καὶ στὰ μαθήματα εἴμαστε καλές. Οἱ καθηγήτριες βέβαια διστάζουν νὰ μποῦν στὴν τάξη μας, γιατὶ εἴμαστε, ὅπως λένε, «πολὺ» ἄτακτες. Πόσο μᾶς ἀδικοῦν! Κατὰ βάθος εἴμαστε καλὰ παιδιὰ καὶ ὅσο μεγαλώνουμε θὰ γινόμαστε καὶ πιὸ φρόνιμες.

Ρούλα Καρτάλη, Joan Leitch, Μάρθα Κουρνάβου, Ἰουλία Καλλιπολίτου, Ἄλκηστις Νεράντζη, Λέλα Μάριου, Ἰωάννα Ἀληχανίδου, Κάτια Πετρίδου, Μιράντα Ἰωαννίδου, Μαίρη Τουμπούλη, Νίνα Μουράτογλου, Φρόσω Τσανάκα, Φλῶρα Μανιτζατές, Ἔλσα Ὀρφανίδου.

Ἀννούλα Καλφοπούλου (μαθητ. συμβ. α΄), Μαντελέν Κουγιουμτζιάν, Μαίρη Ζάχου, Σταυρούλα Κωστάκη, Ἔλσα Ἐσκιτζιάν, Ἐλευθερία Ἰωαννίδου, Μαρίκα Εὐθυμίου, Μαίρη Μορφίδου, Μαίρη Χαριτάκη, Χαρούλα Στεργίου, Ρένα Παπαγεωργίου, Κλαίτη Σωτηριάδου, Καίτη Σιαμπάνη, Μάτα Φραντιστοῦ, Σοφία Μπονάνου, Στέλλα Χατζηιωάννου (μαθητ. συμβ. β΄), Νάντια Μαρουκιάν, Ἄννα Βιδάλη.

Δέσποινα Κιριμλόγλου (μαθητ. συμβ. α΄), Μαίρη Καρατσινίδου (γραμμ. α΄), Ἔφη Ἀσλανίδου (ταμίας α΄), Ἰωάννα Ἰωαννίδου (ἀντιπρ. α΄), Βασιλική Θεοχάρη (πρόεδρος α΄), Δίς Ἀτέσογλου (σύμμβ. α΄), κ. Φάλαρη (σύμβ. β΄), Καίτη Σιαφάκα (πρόεδρος β΄), Δέσποινα Χαΐτογλου (ἀντιπρ. β΄), Μαίρη Φλιώνη (ταμίας β΄), Φυλλίς Σαμαρᾶ (γραμματ. β΄).

Αὐγή Φασιανοῦ, Δροσούλα Καρβουνάρη, Τιτίκα Βουλώνη, Βίκυ Δημητρακοπούλου, Λίζα Ἀλεξανδρίδου, Βάσω Πέρρου.

Ἀποῦσες: Ἀθηνᾶ Μιχαήλ (μαθητ. συμβ. β΄), Ἄννα Καλιοῦ.

Κίτσα Ἀδαμίδου, Φωτεινή Μουρατίδου, Κούλα Ποτουρίδου, Μάγια Φουντοπούλου, Ἔφη Παπατζίκου, Παυλίνα Μπασματζίδου, Ἑλένη Ἀντωνιάδου, Μαίη Ψυλίδου.

Μαίρη Ραπτοπούλου, Σούλα Σαμαρᾶ, Ἀγάθη Ἀναγνωστοπούλου, Νανά Βολιώτη, Ἄβα Κωνσταντοπούλου, Ἐριφίλη Καλαφάτη, Μαριάννα Ρυζίδου, Καίτη Γκέκα.

Βιργινία Βαλάση, Σούλα Πολυχρόνη, Ρούλα Ἀργυρίου (ταμίας), Ἄννα Μιχαηλίδου (ἀντιπρόεδρος), Miss Scott (σύμβουλος), Ἄγλα Μόδη (πρόεδρος), Ἀθανασία Παμπόρη, Δέσποινα Ταούρκα (μαθητ. συμβ.), Ἔλσα Μουρατογλου, Ἔλλη Μουράτογλου.

Πασχάλης Ἠλέκτρης, Μιχάλης Φωτιάδης, Μανόλης Πικουλάκης, Γιῶργος Παρισάκης, Μάκης Σαμούχος, Μιλτιάδης Βέλλος, Μανόλης Κυρατζόγλου, Βαγγέλης Κεχαγιᾶς, Μανόλης Μπακόπουλος, Θεόφιλος Κυριακίδης, Παναγιώτης Καρουσάκης, Στράτος Καλογερόπουλος, Θανάσης Ἀναγνώστου.

Δημήτρης Τριανταφύλλου, Γιάννης Φουρνιάδης, Στέργιος Χατζημιχάλογλου, Κώστας Χατζηματθαίου, Δημήτρης Ξουρῆς, Δημήτρης Παπαστερίου, Δημήτρης Δόλγηρας, Αἰμίλιος Στεφανίδης, Θανάσης Ἀχταρίδης, Ἀνδρέας Χριστοδούλου.

Βασίλης Μπίκος (πρόεδρ. ἀθλητ. β'), Δανιήλ Σαπιρίδης (ταμίας β'), Κώστας Χατζηγιαννάκης (γραμμ. β'), Γιάννης Μπουτάρης (ἀντιπρόεδρ. β'). Ἀριστείδης Τερζῆς (πρόεδρ. β' τμήμ.), κ. Νίκος Χουρμουζιάδης (σύμβ. β'), κ. Χρῆστος Φράγκος (σύμβ. α'), Γιῶργος Κρομμυδόπουλος (πρόεδρ. α' τμ.), Γιῶργος Γεωργιάδης (ἀντιπρόεδρ. α' τμ.), Δημήτρης Βρασίδας (γραμμ. α' τμ.), Δημήτρης Δημητρίου (ταμίας α' τμ.), Ναζαρὲτ Βοσκερτζιὰν (πρόεδρ. ἀθλητ. α' τμ.).

Ἴσως δέν θά σᾶς ἐνθουσιάσουμε παρουσιάζοντάς σας τόν «μέσο» τριταῖο. Ὄχι ἐξαιρετικά πρόθυμος στά μαθήματα. Θά τόν συναντήσετε νά γράφη βιαστικά καὶ πρόχειρα τά «ἐντελῶς» ἀπαραίτητα Ἀρχαῖα ἢ Μαθηματικά στά διαλείμματα ἢ σέ κάποιες «ἀπαγορευμένες» ὧρες. Τότε μή νιώσετε καμμιάν ἔκπληξη, ἄν διαπιστώσετε πώς ὅλ' αὐτά δέν ἀποτελοῦν τήν κύρια ἀπασχόλησή του. Σ' αὐτό συμφωνοῦν, ἄλλωστε, ὅλοι σχεδόν οἱ καθηγητές πού μᾶς χαρακτηρίζουν ὡς τήν πιό «ἀδιάφορη» τάξη. Φυσικά οὔτε στά clubs θά δῆτε τόν τριταῖο — μιλᾶμε πάντα γιά τόν «μέσο» τριταῖο — νά συχνάζη, ἄν καί μέ τή συμμετοχή μερικῶν στό Mavroraki Committee δίνουμε διέξοδο στά φιλανθρωπικά μας αἰσθήματα, ἐνῶ τίς καλλιτεχνικές μας τάσεις ἱκανοποιοῦν οἱ «σποραδικές» παρουσίες μας στό Drama καὶ στό Literature Clubs. Ὡστόσο μή βιαστῆτε νά σχηματίσετε μιά κακήν ἰδέα γιά τόν «μέσο» τριταῖο μας. Μέ τό τραγούδι καὶ τό γέλιο εἶναι πάντα ἕτοιμος νά σᾶς προσφέρη μιάν ἀνοιχτόκαρδη, εὐχάριστη συντροφιά. Δέ νομίζετε πώς καὶ μόνο γι' αὐτό δημιουργεῖ στό σχολεῖο μιά παρουσία ἀξιαγάπητη;

BOYS' FORTH FORM
ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΑΞΗ ΑΡΡΕΝΩΝ

Εἶμαστε οἱ τεταρταῖοι. Ἡ τελευταία λέξη δὲν σᾶς θυμίζει ἕνα εἶδος πυρετοῦ; Μὴ φοβᾶστε ὅμως. Δὲν πρόκειται ν' ἀρρωστήση κανείς, ἀν μᾶς πλησιάση. Σᾶς συσταινόμαστε λοιπὸν καὶ σᾶς παρακαλοῦμε νὰ μᾶς προσέξετε.

Πολλοὶ στὸ σχολεῖο μᾶς ἔχουν γιὰ «ἐλαφρούς»· ἴσως γιατὶ ἀντιμετωπίζουμε ὅλες τὶς καταστάσεις χωρὶς στενοχώρια καὶ ἀπογοήτευση.

Στὰ μαθήματα φέτος ἀρκετὰ καλοί. Ἄρχισε κιόλας νὰ μᾶς ἀπασχολῆ τὸ τί θ' ἀκολουθήσουμε τοῦ χρόνου: Πρακτικὸ ἢ Κλασσικό; Ἔτσι κάθε μεσημέρι θὰ βρεθοῦν δυὸ τρεῖς νὰ παιδεύωνται μὲ μιὰ ἄσκηση γεωμετρίας—«μέλλοντες» πρακτικοὶ—ἐνῶ, μερικοὶ ἄλλοι, προσπαθοῦν νὰ βροῦν τοὺς ὀρχικοὺς χρόνους κάποιου ρήματος τῆς λατινικῆς— «κλασσικοὶ» κατὰ πᾶσαν πιθανότητα.

Στ' ἀθλητικὰ εἶμαστε ἄτυχοι. Ἔτσι στὰ πρωταθλήματα ἔχουμε πάντα ἐξασφαλισμένη τὴν τρίτη θέση, μολονότι πολλοὶ ἀπὸ μᾶς εἶναι βασικὰ στελέχη τῶν μεικτῶν τοῦ σχολείου.

Ἴσως νὰ εἶμαστε λίγο ἀφελεῖς καὶ νὰ μᾶς λείπη ἡ πρωτοβουλία, ἰδίως στὶς ἐξωσχολικὲς δράσεις. Γενικὰ τὰ καταφέρνουμε ἀρκετὰ καλὰ καὶ νομίζομε πὼς ὁ ἐπιτυχέστερος χαρακτηρισμός μας εἶναι αὐτός: Εἶμαστε μεγάλα παιδιά.

Σπύρος Μαστρογεωργόπουλος, Τζοβάνι Σάκκο, Νίκος Παραλῆς, Δημήτρης Δημητριάδης, Μίμης Λαμπράκης, Νίκος Ἀθανασιάδης, Γιῶργος Σταγάκης, Νίκος Κιουτσούκης, Διονύσης Κανελλόπουλος, Ἀντώνης Ἀντωνιάδης, Δημήτρης Νάκος, Γιῶργος Γκανούλης.

Φαίδων Οἰκονομίδης, Σούλης Ματσούκης, Γιῶργος Σολεμετζίδης, Φαίδων Τότσκας, Μιχάλης Γιοβάνογλου, Γιῶργος Ἀσημακόπουλος, Γιῶργος Χρηστίδης, Μιχάλης Λιάτσος, Γιάννης Στυλιανοῦ, Μίμης Καπόν, Βασίλης Ραβάνης, Δώρης Σίνης

Γιῶργος Δήμητσας (ταμίας β΄), Ἀγγελῆς Σκίζας (πρόεδρος ἀθλ. β΄ τμ.), Γιῶργος Ἀντύπας, Ἠλίας Τερζόπουλος (ἀντιπρ. β΄ τμ.), Βασίλης Μαρκόπουλος (πρόεδρος β΄), κ. Θόδωρος Μαυρόπουλος (σύμβ. β΄), Mr. Spyros Iekas (σύμβ. α΄ τμ.), Δημήτρης Χάιτας (πρόεδρος α΄), Γαβριὴλ Γαβριήλογλου (ταμ. α΄), Γιῶργος Παπαχριστόπουλας, Ἄκης Ταστόγλου (πρόεδρ. ἀθλ. α΄), Νίκος Καρνασιώτης.

Ἀ π ό ν τ ε ς: Κωστῆς Μοσκώφ, Κώστας Κρανιᾶς, Δημήτρης Ματσικούδης.

GIRLS' FORTH FORM
ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΑΞΗ ΘΗΛΕΩΝ

Μαίρη Ἀποστολοπούλου, Νινὼ Βάσιου, Χρυσούλα Μπουγιουκλῆ, Αἰμιλία Γκαρίπη, Γλυκούλα Μακρῆ, Αἴγλη Οἰκονομου, Βάσω Τρουπτσογλου, Ρένα Τσίκουλα, Λουΐζα Ρουμελιώτου, Μπουλοῦ Σαρῆ.

Δέσποινα Κουρουμιχάλη (σύμβ α΄), Ντία Ζυγούρα, Ἀντωνία Ἀντωνιάδου, Καίτη Βασιλειάδου, Λίνα Ἀναγνωστοπούλου, Ἔφη Πλατάκη, Σέσιλ Πορτεμιάν, Ζέτα Φρέγκογλου, Βαρβάρα Τσιλίκα, Τασούλα Ψώνη Εἰρήνη Πετρίτση (σύμβ β΄).

Ἔλλη Μικροπούλου (μαθητ. συμβ. α΄), Σούλα Ἀγγελίδου (ταμίας α΄), Τούλα Ἀναγνωστοπούλου (γραμμ. α΄), Τούλα Δεληδημήτρη (ἀντιπρόεδρ. α΄), Καίτη Μιχούδη (πρόεδρ. α΄), κ. Μπαγλάνη (σύμβ α΄), κ. Φράγκου (σύμβ. β΄), Ἀριάδνη Παπαδοπούλου (προεδρος β΄), Νίκη Προυσανίδου (ἀντιπρ. β΄), Ζωή Παπαϊωάννου (ταμίας β΄), Ρέα Σαββοπούλου (γραμμ. καὶ μαθητ. σύμβ. β΄).

Ἀ π ο ῦ σ α: Τούλα Πεχλίδου.

Θόδωρος Σαροκηνός, Μπάμπης Παπαδόπουλος, Ἀπόστολος Ἀναστασιάδης, Νούλης Μίσιος, Νίκος Βονοφάκος, Λάκης Τσιτώτας, Στέφανος Ζήκας, Πάνος Φούρναρης, Γιάννης Περιστάνογλου, Ἀλέκος Τσαχτσιρλῆς.

Τάκης Ἀδαμόπουλος, Γιάννης Ἠλιάδης, Θέμης Παπαγιαννόπουλος (ταμίας), Ρήγας Τζελέπογλου (πρόεδρος), κ. Νίκος Παπαχατζῆς (σύμβ.), Νίκος Ζελομοσίδης, (γραμμ.), Σάκης Παπαδημητρίου (πρόεδρ. ἀθλητικῶν), Φίλιος Χαδάβας.

Ἀπών: Σοφοκλῆς Θεοδωρίδης (ἀντιπρόεδρος).

ΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ '58

ΚΛΑΣΣΙΚΟ — ΠΕΜΠΤΗ ΤΑΞΗ ΑΡΡΕΝΩΝ

Ὥρα 8.20! Ἡ πιό χαρακτηριστική στιγμή τῆς τάξης. Ἡ ἀνησυχία ἀπό τά μαθήματα πού σὲ λίγο θά ἀκολουθήσουν δέν κατορθώνει νά ἐξαλείψη τό γέλιο ἀπό τά χείλη μας. Ἔτσι βλέπει κανεὶς τόν Θέμη καὶ τόν Μπάμπη νά μιλοῦν γιά τά ἀεροπλάνα, τό τέννις καὶ τήν χρησιμότητα τῆς πέτρας... ὡς κυνηγετικοῦ μέσου. Οἱ φωνές τοῦ Σάκη καὶ τοῦ Σοφοκλῆ, πού συζητοῦν ζωηρότατα γιά πλάκες καὶ κινηματογραφικά ἔργα, δέν τούς ἐνοχλοῦν καθόλου. Τό κακό τριτώνει μέ τόν Ἠλιάδη, πού ὑποστηρίζει τήν δικιά του ἄποψη... Ὁ Βονοφάκος, παρακάτω, διαβάζει ἕνα λογοτεχνικό περιοδικό καὶ προσπαθεῖ, ματαίως, κάτι νά ἁρπάξη. Ὁ Ἀπόστολος μιλᾶ γιά τό ποδόσφαιρο—εἶναι ἡ ἀδυναμία του—ἐνῶ ὁ Παναγιώτης κανονίζει μέ τόν Μπάμπη νά πᾶνε τό μεσημέρι γιά ξύρισμα. Τό παράρτημα κουρείου στεγάζεται, ἤ μᾶλλον εἶναι ἄστεγο... στό δασάκι. Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ πίνακες γεμίζουν ἀπό τά σκίτσα τοῦ Λάκη καὶ τά μαθηματικά τοῦ Ζελομοσίδη, πού εἶναι ὁμολογουμένως μεγάλο κεφάλι (ὄχι στήν κυριολεξία), ἀπό τά ὁποῖα ὁ Θόδωρος προσπαθεῖ νά καταλάβη κάτι, μάταια ὅμως, γιατὶ σκέπτεται πότε θά παίξη ποδόσφαιρο (ἐπιτραπέζιο) καὶ τί θά φάη τό μεσημέρι. Ὁ Ἀλέκος βγάζει πάλι κορῶνες (οἱ κακές γλῶσσες λένε ὅτι ἀπέκτησε καλή φωνή φωνάζοντας στό γήπεδο τοῦ Π.Α.Ο.Κ.). Ἀλλά τί βλέπω; Ἄνθρωπο σοβαρό. Εἶναι ὁ πρόεδρος, ὁ Ρήγας, πού πολλές φορές μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι στήν τάξη δέν πρέπει νά κυριαρχῆ... ἀταξία. Μπά; Νά καὶ ὁ τυπογράφος μας, ὁ Περιστάνογλου. Ὁ Γιάννης κάθε πρωὶ κάνει δέκα λεπτά γιά νά βρῆ τά βιβλία του. Καὶ ἀνάμεσα σ' ὅλους αὐτούς ὁ Τάκης τραγουδᾶ «τὶς καινούργιες ἐπιτυχίες», ὁ Φίλιος μαθαίνει φιγοῦρες χοροῦ, ὁ Ἠλιάδης μιμεῖται τόν Satchmo καὶ ὁ Ζήκας ἐξηγεῖ ἀγγλικά.

Τέλος τό κουδούνι κτυπᾶ, ἡ αἴθουσα εὐπρεπίζεται καὶ τό μάθημα ἀρχίζει. Ὁ σύμβουλός μας κ. Παπαχατζῆς, ἀφοῦ ἔβαλε τά ἀπαραίτητα «ἐρωτηματικά» στόν κατάλογο, μᾶς συμβουλεύει νά διαβάζουμε πολύ, διότι στούς διαγωνισμούς... «θά κλάψουν μάννες». Ἀλλά πάντοτε ὁ κ. Παπαχατζῆς μᾶς βοηθεῖ πολύ μέ τὶς συμβουλές, πού μᾶς δίνει στὶς δύσκολες στιγμές μας.

Ξαφνικά κτυπᾶ ἡ πόρτα καὶ ἐμφανίζεται ἀργοπορημένος ὁ Μίσιος. Συνηθισμένο πράγμα. Ὁ Γιάννης εἶναι ὁ πιό ὑπναράς ἀπ' ὅλους μας.

Αὐτή εἶναι μιά εἰκόνα τοῦ μικροῦ μας τμήματος. Ἀλλά, πρός Θεοῦ, μή νομίσετε ὅτι παρουσιάζομε πάντα καὶ μόνο αὐτή τήν εἰκόνα. Ἄν μᾶς γνωρίσετε ἀπό κοντά — καὶ σᾶς προσκαλοῦμε γι' αὐτό — θά πεισθῆτε καὶ σεῖς πῶς στό Κολλέγιο δέν ὑπάρχουν καλύτερα παιδιά.

Νίκος Σιπητάνος, Γιάννης Χουρμουζιάδης, Δαμιανός Λαμπίδης, Μάκης Μπενσανσών, Νίκος Εὐμοιρίδης, Ἀργύρης Παπαδόπουλος, Δῆμος Βουδούρογλου, Ξενοφῶν Ἀναστασίου, Κώστας Ἀρβανιτάκης, Σταῦρος Κοκκινίδης, Σάκης Πουλιάδης.

Γιάννης Μικρού, Χρῆστος Σίσκος (ταμίας), Ἀχιλλέας Κόκκας (πρόεδρ. ἀθλητικῶν), Χρῆστος Χατζηθεοδώρου (πρόεδρος), κ. Γιῶργος Ἰωαννίδης (σύμβ.), Μίμης Σεγούρας (ἀντιπρόεδρος), Θανάσης Ζάχος (γραμμ.), Γιάννης Βακιάνης, Γιῶργος Κσραμάνος.

Ἀπών: Γιάννης Λυγεράκης.

CLASSES OF '58

BOYS' FIFTH FORM — ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Τό ἄν ἀξίζουν ἤ ὄχι τά σχολικά χρόνια στήν πλατειά τους ἔννοια εἶναι κάτι, πού ἀμφισβητεῖται ἀπό πολλούς. Ἀλλά δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι μερικές στιγμές μονάχα σχολικῆς ζωῆς ἀξίζουν πραγματικά, καὶ αὐτές οἱ στιγμές θά μᾶς συντροφεψουν ἀργότερα, στήν κατοπινή μας ζωή. Ὅσο πιό δυνατές εἶναι οἱ ἀναμνήσεις τῶν στιγμῶν αὐτῶν, τόσο πιό εὔκολα θά μᾶς γυρνᾶνε πίσω στά χρόνια αὐτά. Τέτοιες στιγμές προσέφερε ἀρκετές ἡ τάξη μας. Εἶναι μιά τάξη μέ ἀδυναμίες, μέ ἀντικρουόμενες ἰδιότητες, μέ ἀνθρώπους ἀστείους καὶ σοβαροὺς μαζί. Ἡ ἀφέλεια ἡ ἀνεπιτήδευτη, ἡ ἐξυπνάδα, μιά δόση κακεντρέχειας, τό καλαμπούρι τῆς τάξης θά μᾶς μείνουν ἀξέχαστα. Ὁ καθένας διαφορετικός τύπος, διαφορετικός ἄνθρωπος—πολύπλευρη τάξη. Κι αὐτό ἀκριβῶς ἔρχεται νά δείξη ἡ ἐπίδοσή μας στὶς ἐξωσχολικές δράσεις, πού δέν εἶναι καθόλου εὐκαταφρόνητη. Μετροῦνται στά δάχτυλα τοῦ ἑνός χεριοῦ αὐτοί, πού δέν ἀνήκουν τουλάχιστον σ' ἕνα club. Ποῦ εἶναι ὁ Χρῆστος; Μά, ἔχει Student Council, Debate, Assembly Committee καὶ τόσες ἄλλες ἀσχολίες! Οἱ πέντε καλλίφωνοι τῆς τάξης—τρεῖς μπάσοι, δύο τενόροι—εἶναι τόσο ἀπασχολημένοι μέ τὶς πρόβες τοῦ Choral, ὥστε νά καθιστοῦν ἀδύνατη μιά συνεδρίαση τῆς τάξης λόγῳ τῆς ἀπουσίας των. Τό Γιάννη, ποῦ τόν χάνεις ποῦ τόν βρίσκεις; Τή μιά θά 'χη πρόβα γιά τό ἔργο τοῦ Bazaar, τήν ἄλλη γιά τό ἔργο τῆς 25ης Μαρτίου, ἄλλοτε γιά τό μεγάλο ἔργο τοῦ τέλους τῆς χρονιᾶς κι ἄλλοτε πρόβα γιά τά Chapel mornings μοντέρνας λογοτεχνίας τοῦ κ. Sanford. Ὁ Χρηστάκης πάντα κάτι θά κάνη γιά τή Μαυροράχη καὶ ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι μέ κάτι θ' ἀσχολοῦνται. Κι ὅλα αὐτά μή τυχόν σᾶς περάση ἡ ἰδέα ὅτι γίνονται εἰς βάρος τῶν μαθημάτων. Κάθε ἄλλο! Διαβάζουμε τόσο ὥστε κανένας καθηγητής μας νά μήν ἔχη παράπονο.

Στή διαγωγή; Ἄν κάνετε μερικές συγκρίσεις, ἐκτός ἀπό μιά - δυό ἀποβολές καὶ δυό - τρεῖς κοσμίες... θ' ἀποδειχθοῦμε μιά πολύ συμμαζεμένη τάξη, πού ἀποφεύγει νά δίνη συχνά ἀφορμές στούς καθηγητές μέ σοβαρά παραπτώματα.

Γενικά, μιά τάξη, πού τίποτε δέν ἔχει νά ζηλέψη ἀπ' τὶς ἄλλες καὶ ὅπου ἐπικρατεῖ τό πνεῦμα συνεργασίας, ἀπ' τά πιό σοβαρά ζητήματα, πού ἔχει ν' ἀντιμετωπίση ὡς καὶ τὶς λύσεις τῶν Μαθηματικῶν!

GIRLS' FIFTH FORM
ΠΕΜΠΤΗ ΤΑΞΗ ΘΗΛΕΩΝ

Βέτα Κοέν, Ρούλα Βερβελίδου, Νένη Κορακατσάνη, Βιόλα Μπαλῆ, Ζερμαὶν Ἰσπιριάν, Λένα Μακρῆ, Σιμόνη Ζαχαροπούλου, Angy Smallwood, Σούλα Στυλιανοῦ, Ζωὴ Παπαθανασίου, Καίτη Πετρίδου, Νανὰ Νάλτσα, Σούλα Στεφανίδου, Ἰωάννα Τσουγκράκη.

Ρούλα Δημητριάδου, Εὔα Ἀναστασιάδου, Σούλα Κολέσκα, Ἀρμινὲ Διαριάν, Καίτη Κουΐδου, Ὄλυ Κωνσταντινίδου, Ρούλα Ναΐδου, Λουλοὺ Παπαδοπούλου, Καίτη Φράγκο, Θάλεια Σαρόγλου, Ἀλίκη Παπαευγενίου, Λένα Ψωμογερίδου, Βούλα Νασούδη.

Ντίνα Κισκήρα (μαθητ. συμβ α΄), Ἀμαλία Ἰωαννίδου (μαθητ. συμβ. α΄), Ἕνη Καλομοίρου (ταμίας α΄), Κικὴ Δήμου (γραμ. α΄), Λένα Γιόγλου (ἀντιπρόεδρος α΄), Μένη Γιαννακοῦ (πρόεδρος α΄), κ. Χατζητζανῆ (σύμβ. α΄), κ. Πλαταρίδη (σύμβ. β΄), Ἀλκμήνη Σταυρίδου (πρόεδρος β΄), Νάντια Μπασματζιὰν (ἀντιπρόεδρος β΄), Σάντα Νούσια (ταμίας β΄), Λένα Τζίμα (μαθητ. συμβ. β΄), Μαρία Μπαρῆ (μαθητ. συμβ. β΄).

Ἀ π ο ῦ σ ε ς : Εὔη Εὐκλείδου, Ράνια Λαδᾶ, Ἀθηνᾶ Στεφανίδου, Λίτσα Σακελλαρίδου.

THE GRADUATING CLASSES

(Οἱ κλασσικοὶ μὲ πλάγια στοιχεῖο, οἱ πρακτικοὶ μὲ ὄρθια).

Νίκος Φιλινδρῆς, *Χρῖστος Γίσιος*, Παναγιώτης Τατσόπουλος, Τάσος Σταϊκόπουλος, Γιῶργος Μισιρλῆς, Πέτρος Δρατσίδης, Πάνος Παππᾶς, *Χρῆστος Μιχαλέας*, *Κώστας Γλεούδης*, Ντίνος Μπιτσάκης, Γιάννης Θεοφανίδης, Γιῶργος Κύρου, *Χάρης Μαργαριτίδης*, Μπαρούχ Ἀλτσέχ, Πάνος Ἰωαννίδης, *Ἄρης Ξανθόπουλος*, *Βύρων Κοσμιδης*, Γιῶργος Διδασκάλου, Γρηγόρης Πουλιάδης, Θόδωρος Γκοτζαμάνης, *Βασίλης Καμπουράκης*.

Κώστας Χατζηνάκος, Πόλης Πετρόπουλος, Τάσος Ἀγάπης, Μανόλης Σαμουηλίδης, Παῦλος Βοῦρος, *Βύρων Βλάχος*, Γιάννης Κονιόρδος, *Σιέργιος Παρίσης*, *Νίκος Μανδρίνος*, Στέλιος Νεγρεπόντης, *Φράνκ Μπλετζιάν*, Μίμης Γεωργιάδης, Χρῆστος Σακιζλῆς, Σάββας Μιχαηλίδης, Φώτης Παπαδόπουλος, *Ἡρακλῆς Τακατζόγλου*, Παῦλος Λεοντιάδης, Νίκος Γεωργίου, Παναγιώτης Μπακόπουλος, *Κλέαρχος Ἠζιβζῆς*.

Γιάννης Ἀδαμαντίδης, Ἐρρίκος Σασσών, *Δημήτρης Παρίσης*, *Στέφανος Ἀχιαβαείλης*, Θόδωρος Χατζηπανταζῆς, Σπύρος Παγιατάκης. Ἄκης Δῶδος (πρόεδρος β' τμ.), κ. Β. Ἀτταλειάδης (σύμβουλος πρακτικοῦ), *Ἄγγελος Μυλωνάδης* (πρόεδρος ὅλης τῆς τάξης), κ. Α. Γεωργοπαπαδάκος (σύμβουλος κλασσικοῦ), Γιάννης Μίσιος (πρόεδρος Γ' τμ.), *Λάκης Παπαδήμας*, *Λάκης Παπαγεωργίου*, *Στέργιος Σγουρός*, *Μάκης Ζαχαριάδης*, Θανασάκης Κωσταρόπουλος, *Γιάννης Μεσθανέας*.

Ἀπόντες: *Τάσος Λερετζῆς*, *Τόλης Νικηφόρου*, Μίμης Καραμητόπουλος, Ντίνος Παπασπύρου, Γιῶργος Λάμπος.

ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΕΣ ΤΑΞΕΙΣ

Εἰρήνη Πολίτη, Ἀλίκη Ροῦσο, Λίνα Γαϊτάνη, Βίκυ Νίκου, Κατίνα Ἀναστασιάδου, Μαρίνα Κωσταροπούλου, Ἀθηνᾶ Λαμπαδαρίδου, Βούλα Χρυσομαλλίδου, Γεωργία Μανολίδου, Νέλλη Σαπόρτα, Βασιλικὴ Τσικούδη (μαθ. συμβ. Β'), Βέτα Οἰκονομίδου.

Βίκυ Καλογεροπούλου, Ἔμιλυ Σαρικτζιάν, Γιάννα Ζωΐδου, Ἄλεξ Λάμπρου, Ἐλισάβετ Βασιλάκη, Κάτια Τσεμπερτζῆ, Μαριέτα Ξάνθου, Νίνα Φούντου, Γιούλη Σμυρλῆ, Κοκαρίκ Κουγιμτζιάν, Ἄρτεμις Κουνάβου, Κούλα Μπλιούρα.

Νέλλη Λώλου, Θούλη Καρακιουλάκη, Ἀλέκα Ἀναγνώστου, Μαίρη Λαζαρίδου, Φωτεινὴ Ἐπιβατιανοῦ, Φρόσω Κυριακοπούλου, Φωτεινὴ Δάπη, Εὐρυδίκη Γέροντα, Μένη Τούμπη, Χρυσούλα Ἀθανασοπούλου, Μηλιὼ Κωνσταντινίδου, Καίτη Βασιλάκου.

Φιλίτσα Γουλοπούλου (μαθητ. συμβ. Α'), Καίτη Παπασυμεὼν (ταμίας Α'), Ὄλγα Μπούσιου, Miss Lake (σύμβουλος), Σταυρούλα Σπηλιάκου (πρόεδρος), Καίτη Βαμβακᾶ (ταμίας Β'), Μαίρη Σμυρλῆ (μαθητ. συμβ. Β'), Σοφία Κουμαντάρου, Στέλλα Μανθοπούλου.

Ἀποῦσες: Βασιλικὴ Βαλσαμάκη, Ἐσκιτζιάν Ἀλίκη, Ἀθηνᾶ Καλλία, Ντίνα Παπανακλῆ, Θάλεια Ψωμογερίδου.

Α. ΓΕΩΡΓΟΠΑΠΑΔΑΚΟΣ Β. ΑΤΤΑΛΕΙΑΔΗΣ

Δεχθῆτε τὴν εἰλικρινῆ εὐγνωμοσύνη μας σὰν ἐλάχιστη ἀνταμοιβὴ γιὰ τὴν ἀληθινὴ φιλία, τὴν πατρικὴ ἀγάπη καὶ τὴν ἀνυστερόβουλη συμπαράστασή σας σὲ ὅλα τὰ προβλήματα καὶ τὶς δυσκολίες ποὺ ἀντιμετωπίσαμε στὴν σχολική μας ζωή.

Οἱ τελειόφοιτοι τοῦ '57

ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΜΕ

Βρισκόμαστε σ' ἕναν ἀπό τοὺς σημαντικώτερους σταθμοὺς τῆς ζωῆς μας, ἐκεῖ ποὺ παύει ὁ νέος νὰ εἶναι παιδὶ καὶ γίνεται ἄνδρας, καὶ σὰν ἀληθινὸς ἄνδρας πιά, πρέπει ν' ἀντιμετωπίση ὅλα τὰ ἐμπόδια ποὺ θὰ τοῦ παρουσιαστοῦν στὴ ζωή του. Τὴ στιγμὴ αὐτὴ τὴν περιμέναμε μὲ μεγάλη λαχτάρα ἐπὶ ἑπτὰ χρόνια. Καὶ ἦλθε πιὸ γρήγορα ἀπ' ὅ,τι νομίζαμε. Τὸ σχολειὸ αὐτὸ μᾶς ἔδωσε τὰ ἐφόδια ποὺ, ἂν θελήσωμε νὰ τὰ χρησιμοποιήσωμε, εἶμαι βέβαιος, πὼς θὰ πετύχωμε στὴν κοινωνικὴ ζωή μας.

Ὅταν ἤλθαμε ἐδῶ ἤμασταν μικρὰ ἀσχημάτιστα παιδάκια καὶ τὸ σχολειό, καθημερινά, μᾶς σμίλεψε τὸ νοῦ καὶ τὴν ψυχὴ μὲ τὰ μαθήματα, τὶς πρωινὲς ὁμιλίες, τὸ δημοκρατικό του πνεῦμα, τὶς ἐξωσχολικὲς δράσεις.

Τώρα ποὺ φεύγομε, νιώθουμε βαθύτατα τί χρωστᾶμε στὸ ἀγαπημένο μας σχολειό. Εἶμαι βέβαιος πὼς κανεὶς μας ποτὲ του δὲν θὰ τὸ ξεχάση. Σχεδὸν διαισθανόμαστε πὼς ἡ κατοπινὴ ζωή μας θ' ἀποδείξη πὼς τὰ χρόνια ποὺ περάσαμε ἐδῶ ἦταν τὰ ὡραιότερα.

Καθένας μας θ' ἀκολουθήση ἕνα διαφορετικό δρόμο στὴ ζωή του. Ἄλλος ἀπὸ μᾶς θὰ γίνη μηχανικός, ἄλλος γιατρός, ἄλλος δικηγόρος· ὅλους ὅμως θὰ μᾶς συνδέη τὸ σχολειὸ τοῦτο, τὸ γεγονὸς δηλαδὴ ὅτι ἤμασταν κάποτε συμμαθηταὶ στὸ Anatolia.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν στὴ ζωή τους στιγμὲς ποὺ τὶς ζοῦν πιὸ ἔντονα· ἔτσι κι ἐμεῖς ζοῦμε πιὸ ἔντονα τὴν μέρα τὴν σημερινή, ποὺ ἀφήνομε τὸ Κολλέγιο. Εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς μας, ἡ ἀρχὴ ἑνὸς ἀνηφορικοῦ καὶ δυσκολοδιάβατου μονοπατιοῦ, τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ διαβοῦμε γιὰ νὰ φτάσουμε στὸ σκοπό μας, στὴν ἐπιτυχία μας στὴ ζωή. Ἐλπίζω κι εὔχομαι πὼς ὅλοι μας θ' ἀγωνιστοῦμε τίμια στὴ ζωὴ γιὰ ν' ἀναδειχθοῦμε, ὅπως μᾶς ἔμαθε τὸ ἀγαπημένο μας σχολειὸ ν' ἀγωνιζόμαστε.

Τελειώνοντας θέλω νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνη ὅλης τῆς τάξεως τοῦ '57 πρὸς τοὺς σεβαστοὺς καὶ ἀγαπητοὺς καθηγητές μας, ποὺ ἀφήνομε νὰ συνεχίσουν τὸ δύσκολο ἔργο τους. Νὰ εἶστε βέβαιοι πὼς ὁ δεσμός μας μ' ἐσᾶς καὶ τὸ σχολειὸ τοῦτο θὰ μείνη γιὰ πάντα ἀκατάλυτος.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΥΛΩΝΑΔΗΣ
Πρόεδρος τῶν τελειοφοίτων

ΙΑΣΟΣ
ΑΓΑΠΗΣ

Ὁ Ἰάσος φωνάζει μ' ὅλη του τὴ δύναμη γιὰ νὰ ἀκουστῆ καὶ γελᾶ μ' ὅλη τὴν ψυχή του γιὰ νὰ ζῆ χαρούμενα. Ἡ ἐπίδοσή του στὰ μαθήματα, ἐκτὸς ἀπ' τὰ φυσικομαθηματικὰ ποὺ ἄμεσα τὸν ἐνδιαφέρουν, δὲν εἶναι ξεχωριστή. Διακρίνεται ὡς ἀνεβαδόρος στὴ μεικτὴ τοῦ volley. Θὰ σπουδάση ἠλεκτρολόγος - μηχανολόγος.

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

Ἡ μεγάλη του ἀγάπη τὸ βιολί. Σκοπεύει νὰ συμπληρώση τὶς σπουδές του καὶ ν' ἀσχοληθῆ μελλοντικὰ μ' αὐτό. Παράλληλα θὰ ἀκολουθήση καὶ ἕνα ἀπὸ τοὺς θεωρητικοὺς κλάδους στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Ὡς μαθητὴς εἶναι πάντα καλὸς σ' ὅλα τὰ μαθήματα.

ΜΠΑΡΟΥΧ
ΑΛΤΣΕΧ

Φίλος τῆς κλασσικῆς μουσικῆς καὶ τῶν βιβλίων. Ἀπὸ τὶς μικρὲς τάξεις ἦταν καλὸς στὰ μαθήματα καὶ κυρίως στὰ θεωρητικὰ καὶ τ' ἀγγλικά. Εἶναι μέλος τοῦ Press Club καὶ τοῦ International Relations Club. Εἶναι πρόθυμος νὰ βοηθᾶ τοὺς ἄλλους. Ὁ Μπαρουὺχ σκοπεύει νὰ σπουδάση ἰατρικὴ στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΑΧΤΣΙΒΑΣΙΛΗΣ

Ἰδιαίτερα καλὸς στὰ ἀγγλικὰ ὁ Στέφανος, θὰ συνεχίση τὶς σπουδές του στὸ Ἰνστιτοῦτο ξένων γλωσσῶν. Φέτος ἦταν πρόεδρος τοῦ International Relations Club καὶ μέλος τοῦ συμβουλίου τῆς Μαυροράχης. Διακρίθηκε στὰ ἀθλητικὰ ὡς τὸ καλύτερο καφφὶ τῆς μεικτῆς τοῦ βόλεϋ καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους στὸ ἄλμα τριπλοῦν.

ΚΛΕΑΡΧΟΣ
ΒΖΙΒΖΗΣ

Ἀπὸ τοὺς μελετηροὺς τῆς τάξης, συνήθως σοβαρὸς καὶ ἀκεφος. Ποτὲ δὲν ἀντιλέγει στοὺς καθηγητές. Μέλος τοῦ choral, τοῦ ἀρέσει ν' ἀσχολῆται καὶ μὲ τὸ μπάσκετ καὶ τὸν κλασσικὸ ἀθλητισμό. Ὁ Κλέαρχος δὲν ἔχει πάρει ἀκόμα τελικὲς ἀποφάσεις γιὰ τὴν μελλοντική του ἀπασχόληση.

ΒΥΡΩΝ
ΒΛΑΧΟΣ

Πρὶν λίγους μῆνες τὸν Βύρωνα τὸν θεωρούσαμε ἀκόμα παιδί· τελευταῖα ὅμως δείχτηκε τὸ ἴδιο μεγάλος μ' ἐμᾶς. Φέτος πῆρε τὸ πρωτάθλημα στὸ πίνγκ πόνγκ. Μέτριος μαθητὴς στὴν τάξη, θ' ἀκολουθήση Πολιτικὲς καὶ Οἰκονομικὲς Ἐπιστῆμες καὶ θὰ συνεχίση τὴν ἐργασία τοῦ πατέρα του.

ΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΥΣ ΤΟΥ 1957

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΟΥΡΟΣ

Ἰσόβιος πρόεδρος τοῦ ἑνὸς τμήματος τῆς τάξης, ἐξελέγη φέτος πρόεδρος τοῦ Athletic Association. Εἶναι ἕνο ἀπ' τά παιδιά ποὺ θά βρῆς τούς περισσοτέρους νά τά ἀγαποῦν. Ἀθλητής διακρινόμενος γιά τὸ ἦθος του, καλός ἀνεβαδόρος στό volley καὶ τερματοφύλακας τῆς μεικτῆς ποδοσφαίρου. Πάντοτε μελετηρός καὶ ἥσυχος, θά σπουδάσῃ χημικός - μηχανικός μὲ ὑποτροφία στήν Ἀμερική.

ΧΡΙΣΤΟΣ
ΓΕΣΙΟΣ

Ὁ Χρίστος εἶναι ὁ μαθητής μὲ τὴ μεγαλύτερη ἐξωσχολική δράση-Πρόεδρος τοῦ Press Club καὶ τοῦ Anatolian καὶ ἐργατικώτατο μέλος πολλῶν ἄλλων συλλόγων. Διακρίνεται γιά τὸ θετικό του χαρακτήρα καὶ τὴν ἀξιολογη ἐπίδοση στή ζωγραφική. Μετριόφρονας καὶ συγκρατημένος στις ἐκδηλώσεις του εἶναι πραγματικά ἕνα ἀξιόλογο παιδί. Θά σπουδάσῃ Νομικά, θά ἀσχοληθῆ ὅμως παράλληλα καὶ μὲ τὸ ἐμπόριο.

Ἀγαπητοί μας φίλοι:

Τελείωσε γιά σᾶς ἡ σχολική ζωή, ποὺ γιά ἕξι ἢ ἑπτά χρόνια μᾶς συνέδεσε μὲ δεσμούς ἀκατάλυτους, κι ἀρχίζει μιά ἄλλη, ἄγνωστη ἀκόμη σὲ σᾶς, ἀλλά γιά τὴν ὁποία ἔχετε ἀκούσει πῶς εἶναι δύσκολη, γεμάτη ἐμπόδια καὶ εὐθύνες. Εἶναι ἀλήθεια αὐτό κι εἶναι ὑποχρέωσή μας τὴν ἀλήθεια αὐτή νά σᾶς τὴν ποῦμε. Αὐστηρά καθήκοντα σᾶς περιμένουν. Ἡ μεγαλύτερη ἐλευθερία ποὺ ἀποκτᾶτε στὴν κυβέρνηση τοῦ ἑαυτοῦ σας μὲ τὴν ἀποφοίτησή σας ἀπό τὸ σχολεῖο, δέν σημαίνει καὶ ξαλάφρωμα ἀπό τά βάρη τῆς ζωῆς. Ἡ ἐλευθερία φαινομενικά εἶναι ἀνακούφιση· στὴν πραγματικότητα εἶναι φορτίο. Κι αὐτή εἶναι ἡ ὑπεροχή της. Πρέπει λοιπόν πραγματικά νά θεωρήσετε τή ζωή ποὺ σᾶς περιμένει σάν κάτι βαθύ καὶ γεμάτο εὐθύνες.

Ὅλα αὐτά τά χρόνια στό Κολλέγιο προσπαθήσαμε νά σᾶς μάθωμε νά ἐργάζεστε — εἴτε ἐπιστήμονες γίνετε εἴτε ἐπαγγελματίες ἢ ὑπάλληλοι – σ κ λ η ρ ά καὶ τ ί μ ι α. Σᾶς βεβαιώνω πῶς δέν πρόκειται ποτέ νά μετανοήσητε γι' αὐτό. Ἀντίθετα, θά νιώθετε πάντα μιάν ἱκανοποίηση ποὺ θά ἀντισταθμίζη κάθε ἀπογοήτευση.

Θά βρῆτε τή ζωή εὐχάριστη ἂν δέν περιμένετε νά σᾶς δώση ἐκεῖνο ποὺ δέν ἔχει. Μιά εἶναι ἡ βάση τῆς εὐτυχισμένης ζωῆς: νά ἀναζητᾶ κανεὶς πάντα τὸ κ α λ ό καὶ τὸ ἀ λ η θ ι ν ό. Θά ἱκανοποιηθῆτε ἀπό τή ζωή ἂν κάμετε καλή χρήση της, ἂν εἶστε εὐχαριστημένοι ἀπό τὸν ἑαυτό σας.

Εἶναι ἀλήθεια πῶς ἡ ζωή εἶναι σύντομη· εἶναι ὅμως ἐξ ἴσου ἀληθινό πῶς ἡ λιγόχρονη αὐτή ζωή κάνει καρποὺς ποὺ διαρκοῦν: τὴν ἀρετή, τὴν καλωσύνη, τὴν ἀφοσίωση, τὴν ἀγάπη στὴν πατρίδα, τὴν ἐκπλήρωση τοῦ χρέους. Βεβαιωθῆτε πῶς ἡ καλύτερη ζωή εἶναι ἡ ζωή τοῦ τοῦ τ ί μ ι ο υ ἀ ν θ ρ ώ π ο υ. Διῶξτε ἀπό κοντά σας τή μεγάλη ἀρρώστια τῆς ἐποχῆς μας, τὴν ἀπαισιοδοξία, ποὺ δέν παραδέχεται οὔτε εἰλικρίνεια οὔτε ἀρετή. Πιστέψτε στό καλό. Τό καλό εἶναι ὅμοια πραγματικό, ὅπως καὶ τὸ κακό καὶ μονάχα ἐκεῖνο θεμελιώνει κάτι· τὸ κακό εἶναι ἄγονο. Ὑπερασπίστε πάντα καὶ μὲ ὅλη σας τὴ δύναμη τὸ δίκαιο. Ἀγαπῆστε μὲ πάθος τὴν ἐλευθερία σας καὶ σεβαστῆτε τὴν ἐλευθερία τῶν ἄλλων. Φυλάξτε ἀνεξάρτητη τὴν κρίση σας.

Γιά νά γίνετε καὶ νά μείνετε τίμιοι ἄνθρωποι πρέπει νά στηρίζεστε γερά σὲ κάτι αἰώνιο· αὐτό εἶναι μόνον ὁ Θ ε ό ς. Ἡ πίστη στὸ Θεὸ θά σᾶς βοηθήση νά διαμορφώσετε μιάν ὑγιῆ συνείδηση ποὺ θά εἶναι τὸ ὁδηγητικό φῶς τῆς ζωῆς σας. Τὸ φῶς αὐτό θά σᾶς ὁδηγήση ἀσφαλῶς ὡς τὸ τέρμα καὶ θά σᾶς βοηθήση νά δοκιμάσετε τίς ἀληθινές χαρές τῆς ζωῆς, πράγμα ποὺ τὸ εὔχομαι ὁλόψυχα σὲ ὅλους σας.

Α. ΓΕΩΡΓΟΠΑΠΑΛΑΚΟΣ
Σύμβουλος τῶν κλασσικῶν τελειοφοίτων

ΜΙΜΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Ὁ ἡσυχος ἄνθρωπος τῆς τάξης. Ποτέ δέν ἔδωσε ἀφορμή γιά παρατήρηση ἢ θόρυβο γύρω ἀπ' τὸ ὄνομά του. Καλός μαθητής, ἀσχολεῖται μόνο μὲ τὰ μαθήματά του μετρημένος σέ κάθε ἐκδήλωσή του. Ἡ βοήθειά του ἐπίσης στὴν καντίνα ἦταν σημαντική. Σκοπεύει νά γίνη χημικός ὕστερα ἀπό σπουδές στό ἐδῶ Πανεπιστήμιο.

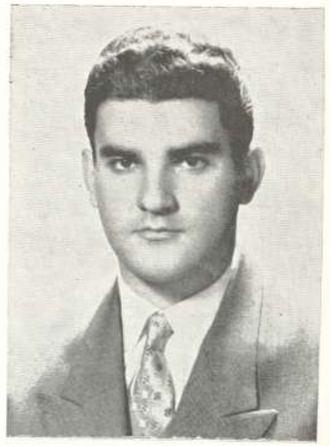

ΝΙΚΟΣ
ΓΩΡΓΙΟΥ

Ἡ ὅλη ἐμφάνιση τοῦ Νίκου ἐμπνέει σεβασμό. Διαπρέπει στά φυσικομαθηματικά—ὅπου ἀποτελεῖ τὸ ἀτού τῆς τάξης—καὶ στὴν ,,ἀργοπορία Διαχειριστής τῆς καντίνας φέτος ἐργάστηκε καλά καὶ αὐτή ἦταν ἡ μόνη ἐξωσχολική ἀπασχόληση του. Θά δώση ἐξετάσεις στό Πολυτεχνεῖο τῶν Ἀθηνῶν γιά μηχανολόγος.

Στὶς ἄγριες φυλές τῆς Ἀφρικῆς, ὅταν τὸ παιδί φτάση στὴν ἐφηβική ἡλικία, οἱ γονεῖς του μπροστά στοὺς ἐπίσημους τοῦ χωριοῦ, τὸ βάφουν μὲ μιά εἰδική βαφή ποὺ κρατᾶ ἀρκετὲς ἑβδομάδες, καὶ ἀφοῦ τὸ ὁπλίσουν μὲ ἕνα δόρυ τό ἀφήνουν στὴ ζούγκλα νά ζήση μόνο του. Αὐτό σημαίνει ὅτι, ὅσο καιρὸ μένει ἡ βαφὴ αὐτή στό σῶμα, τὸ παιδί εἶναι ὑποχρεωμένο νά ἀντιμετωπίση ἐντελῶς μόνο ὅλα τά προβλήματα ποὺ τοῦ παρουσιάζονται καὶ ποὺ εἶναι πολύ σοβαρά: προφύλαξη ἀπό τά ἄγρια ζῶα, κυνήγι, εὕρεση τροφῆς, μαγείρεμα, ἀπόκρυψη τοῦ ἑαυτοῦ του ἀπό τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι, σύμφωνα μὲ τὸ ἔθιμο, μποροῦν καὶ νά τὸ σκοτώσουν ὅταν ὑπάρχη ἡ βαφὴ στό σῶμα του κ.ἄ. Δίνεται δηλαδὴ μία εὐκαιρία στό παιδί νά κάνη πρακτική ἐφαρμογὴ τῶν γνώσεων ποὺ διδάχθηκε ἀπό τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς φυλῆς του. Ὅταν ἡ βαφὴ αὐτὴ ἐξαφανιστῆ καὶ τὸ παιδὶ ὑπάρχη ἀκόμα στὴ ζωή, τότε ἐπιστρέφει στὸ χωριό του ὅπου τοῦ γίνεται μεγάλη ὑποδοχὴ καὶ κατατάσσεται μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν τῆς φυλῆς του.

Κάτι παρόμοιο μπορεῖ νά πῆ κανείς, παιδιά, γίνεται καὶ μὲ σᾶς τώρα. Μείνατε στό σχολεῖο αὐτό ἄλλοι 6 καὶ ἄλλοι 7 χρόνια. Γαλουχηθήκατε μὲ τὶς ἠθικὲς ἀρχὲς τῆς θρησκείας μας καὶ τὰ ἰδανικὰ τῆς φυλῆς μας. Πήρατε τὶς ἀπαραίτητες πνευματικὲς γνώσεις καὶ ἀσκήσατε τὸ κορμί σας. Καὶ τώρα μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐφόδια εἴσαστε ἕτοιμοι νά μπῆτε στὴ ζωὴ γιά νά «κυνηγήσετε» μόνοι σας, νά βρῆτε τὴν «τροφή» σας, νά τὴ «μαγειρέψετε», καὶ τελικά νά τὴ δημιουργήσητε τὴ ζωὴ αὐτὴ ὅπως ἐσεῖς θέλετε, μὲ τὰ δικά σας χέρια.

Προσέξτε ὅμως, παιδιά, γιατὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ δέν κρατᾶ λίγες ἑβδομάδες, ἀλλὰ μία μεγάλη περίοδο, τὴν περίοδο ποὺ εἴσαστε προωρισμένοι νά ζήσετε σ' αὐτὸν τὸν κόσμο.

Βαδίστε λοιπὸν ἐμπρὸς μὲ ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό σας, καὶ μὴν ξεχνᾶτε ὅτι στὴν προσπάθειά σας αὐτὴ δέν θά εἴσαστε μόνοι. Ἐμεῖς ποὺ σᾶς γνωρίσαμε τόσα χρόνια καὶ προσπαθήσαμε νά σᾶς βοηθήσουμε στὰ πρῶτα βήματά σας, θά σᾶς παρακολουθοῦμε πάντοτε στὴ νέα σας ζωὴ καὶ θά περιμένουμε μὲ λαχτάρα τὴν ἡμέρα ποὺ θά σᾶς ὑποδεχθοῦμε νικητές.

«Καλὸ κυνήγι» λοιπὸν παιδιά.

Β. ΑΓΓΑΛΕΙΑΔΗΣ
Σύμβουλος τῶν πρακτικῶν τελειοφοίτων

ΡΟΥΛΗΣ
ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ

'Απ' τοὺς καλύτερους ποδοσφαιριστὲς τοῦ σχολείου καὶ ἀνεβαδόρος τῆς μεικτῆς τοῦ volley ὁ Ρούλης, πρωτοστατεῖ σὲ κάθε φασαρία «ἐκ τῶν παρασκηνίων». Παιδὶ μὲ σπάνιες ζωηρὲς ἐκδηλώσεις, ἀσχολεῖται συστηματικὰ μὲ τὰ μαθήματά του. Σκέπτεται νὰ σπουδάση ἀρχιτέκτονας στὴ Γερμανία.

ΚΩΣΤΑΣ
ΓΛΕΟΥΔΗΣ

Πρόθυμος πάντα νὰ γελάση ἄλλα καὶ νὰ σοβαρευτῆ. Πιέρνει τὸ καθετί ἀπὸ τὴν εὐχάριστη ὄψη του· ἔτσι εἶναι πάντα αἰσιόδοξος. Μέτριος στὰ μαθήματα, πρόεδρος τοῦ Camera Club μὲ ἀξιοσημειώτες ἐπιτυχίες στὴ φωτογραφία. Μελλοντικά του σχέδια: Πολιτικὲς καὶ Οἰκονομικὲς ἐπιστῆμες καὶ ἐμπόριο καπνοῦ.

ΤΑΣΟΣ
ΔΕΡΕΤΖΗΣ

Ὁ Τάσος ἦρθε στὴν τάξη μας πέρυσι καὶ στὸ πρόσωπό του γνωρίσαμε ἕνα μεγαλωμένο φίλο. Ὑπόδειγμα μαθητοῦ, παρ' ὅλες τὶς στενοχώριες ποὺ εἶχε ν' ἀντιμετωπίση ἔξω ἀπὸ τὸ μάθημα. Ἡ ἀγάπη του στὸν ἀθλητισμὸ τὸν ἀνέδειξε ἐπανειλημμένα στέλεχος τῆς μεικτῆς ποδοσφαίρου. Διακρίνεται γιὰ τὸ ἦθος του.

ΜΑΚΗΣ
ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

Σοβαρὸς στὴν τάξη, χωρὶς ἐξαιρετικὴ ἐπίδοση στὰ μαθήματα, καλόκαρδος καὶ συγκρατημένος στὴν παρέα, εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ κοσμικούς. Λαμπρὸ μέλλον περιμένει τὸν Μακη ποὺ θὰ ἐργαστῆ στὴν Ἑταιρεία Θαλασσίων Μεταφορῶν τοῦ πατέρα του. Θὰ σπουδάση καὶ νομικά.

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΘΕΟΦΑΝΙΔΗΣ

Γεροδεμένος, σοβαρὸς ὁ Γιάννης, γινόταν πολὺ γρήγορα ἀγαπητὸς σ' ὅσους τὸν γνωρίσαν. Τὰ ἀπρόοπτα καλαμπούρια του εἰπωμένα στὴν πιὸ ἀκαταλλήλη στιγμὴ σκόρπισαν ἄφθονο γέλιο. Στὰ μαθήματα δὲν βρῆκε δυσκολίες, ἂν καὶ δὲν διακρίθηκε σ' αὐτά. Σκοπεύει νὰ σπουδάση πολιτικὸς μηχανικὸς στὴν Ἀμερική.

ΠΑΝΟΣ
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Δίκαια χαρακτηρίζεται «ὁ ἐπιχειρηματίας τῆς τάξης». Συνεχῶς εἶναι ἀπασχολημένος μὲ ἀπίθανες ἀγοραπωλησίες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες βγαίνει συχνὰ χαμένος. Τὰ μαθήματα δὲν εἶναι γιὰ τὸν Πάνο κάτι ποὺ ἀξίζει τὸν κόπο ν' ἀσχοληθοῦμε σοβαρά· ὡστόσο κι ἐκεῖ τὰ καταφέρνει. Ὅσο γιὰ τὸ μέλλον, τὸν ἑλκει ἡ Ἀμερική, ὅπου ἔχει ἐξασφαλίσει τὶς σπουδές του.

ΓΙΩΡΓΟΣ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

Ἰσχυρὴ θέληση, ἄφθονα καλαμπούρια καὶ καλὴ ἐπίδοση στὰ φυσικομαθηματικὰ χαρακτηρίζουν τὸν Γιώργο. Ἐν ὄψει τῶν ἐξετάσεών του στὸ Πολυτεχνεῖο γιὰ ἠλεκτρολόγος - μηχανολόγος διαβάζει συστηματικά, κι ἔτσι ἀναγκάστηκε νὰ ἐγκαταλείψη τὰ ἀγαπημένο του hobbies, τὸ σκάκι καὶ τὴν γυμναστική. Ἱδρυτὴς καὶ πρόεδρος τοῦ chess club πέρυσι, busines manager τοῦ Anatolian ἔφετος.

ΠΕΤΡΟΣ
ΔΡΑΤΣΙΔΗΣ

Ὁ «καλλιτέχνης» τῆς τάξης εἶναι ὁ συνηθισμένος γιὰ τὸν Πέτρο χαρακτηρισμός. Κολὸς σχιτοσγράφος, ἀσχολεῖται καὶ μὲ τὴν λογοτεχνία, ὅπου βραβεύτηκε πέρυσι καὶ φέτος. Στὶς ἐκδηλώσεις του βίαιος καὶ ὁρμητικός, διαρκὴς κίνδυνος γιὰ τὰ ὀρανία, πάντα πρόσχαρος καὶ γελαστός. Ἀγαπᾶ τὴν μουσικὴ καὶ εἶναι μέλος τοῦ Choral καὶ τοῦ Press Club. Σκοπεύει νὰ σπουδάση ἀρχιτέκτονας στὴν Ἀμερική

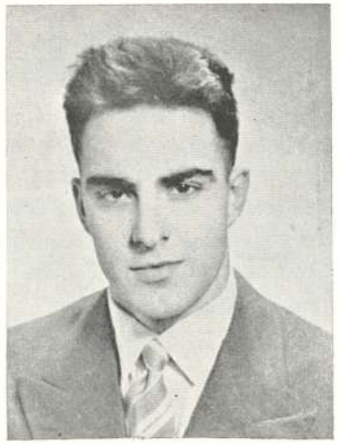

ΘΟΔΩΡΟΣ
ΔΩΔΟΣ

Καλοντυμένος καὶ τυπικὸς μὲ σπινθηροβόλο μυαλὸ καὶ χαρούμενη διάθεση ποὺ εὐκολώτατα γίνεται θυμός, ὁ Ἄκης ἀγαπήθηκε ἀπ' ὅλους. Στὰ μαθήματα δὲν σκόνταψε ποτέ. Εἶναι γραμματέας τοῦ Christian Association καὶ πρόεδρος τοῦ ἑνὸς τμήματος τὰ δύο τελευταῖα χρόνια. Θὰ σπουδάση πολιτικὸς μηχανικὸς στὴ Γερμανία.

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΚΑΜΠΟΥΡΑΚΗΣ

Εὔθυμος καὶ πρόσχαρος, χωρὶς μεγάλη ἐπίδοση στὰ μαθήματα ἢ στὶς ἄλλες ἐξωσχολικὲς ἀπασχολήσεις. Μέλος τῆς μεικτῆς volley καὶ μὲ καλὴ γενικὰ ἐπίδοση στὸν ἀθλητισμό. Ὁ Βασίλης ὑπῆρξε πραγματικὰ φίλος, καλόκαρδος καὶ φιλότιμος. Εἶναι ἀπὸ τὰ παιδιὰ ποὺ εὐκολα συμπαθοῦνται καὶ δύσκολα ξεχνιοῦνται.

ΜΙΜΗΣ
ΚΑΡΑΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ

Συχνὴ αἰτία γιὰ νὰ προκληθῆ γέλιο μέσα στὴν τάξη ἕνα αἰφνιδιαστικὸ καλαμπούρι του. Στὰ μαθήματα τὰ βγάζει πέρα πιὸ πολὺ μὲ τὴν κρίση παρὰ μὲ τὴν μελέτη. Τὴν ἐπίδοσή του στὰ Ἀγγλικὰ τὴν ὀφείλει κυρίως στὴν ἀγάπη του γιὰ τὰ pocket - books. Θὰ συνεχίση τὶς σπουδές του στὴν Ἀμερικη γιὰ ἠλεκτρολόγος μηχανολόγος.

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΟΝΙΟΡΔΟΣ

Ψηλὸς καὶ γειρτὸς ὁ Γιάννης, ἀποτελεῖ ἕναν ἀξιοπρόσεχτο τύπο καὶ ἕνα καλὸ φίλο. Καλὸς στὰ φυσικομαθηματικὰ θὰ μποροῦσε νὰ ἀποδώση πολλά, ἂν δὲν τὸν χαρακτήριζε μιὰ διαρκὴς βιασύνη καὶ ἀκαταστασία. Ἀφιερώνει τὶς ἐλεύθερές του ὧρες σὲ πειράματα Φυσικῆς. Σκέπτεται νὰ σπουδάση ἠλεκτρολόγος - μηχανολόγος στὴν Ἀθήνα ἢ στὴ Γερμανία.

ΕΦΤΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΜΙΑ ΖΩΗ

Τί συγκινεῖ, ἄραγε, περισσότερο τὸν ἄνθρωπο σὰν διαβοῦν τὰ χρόνια καὶ ζῇ μὲ τὶς ἀναμνήσεις καὶ τὶς ρυτίδες μονάχα γιὰ συντροφιά; Τί θὰ 'κανε ἕνα δάκρυ ν' ἀργοκυλήση στὰ γέρικα του μάγουλα καὶ τὴν καρδιὰ νὰ ξαναχτυπήση γοργά, τὸ αἷμα του νὰ ξανατρέξη μὲ δύναμη στὶς φλέβες του; Τί ἄλλο ἀπὸ τὰ χρυσά, τ' ἀξέχαστα χρόνια τῆς νιότης· τότε ποὺ τὸ λογισμὸ καὶ τὴ σκέψη πλημμυρίζουν ἀμφιβολίες χιλιάδες κι ὄνειρα ἀμέτρητα. Τότε ποὺ πρωταρχίζεις νὰ ζῆς πραγματικὰ μιὰ ζωὴ ποὺ τὸ νόημα της μέσα στὸ σκοτάδι μ' ἁπλωμένα τὰ χέρια τῆς ψυχῆς σου ψάχνεις νὰ βρῆς, σὰν ψηλαφᾶς γιὰ ν' ἀγγίσης μὲ παιδιάστικα ἀκόμη χέρια σου αὐτὸ ποὺ τὸ νιώθεις νὰ κυλᾶ μέσα σου, τὸ αἰσθάνεσαι νὰ φωνάζη κι ὅμως μένεις ἐκθαμβος μπροστά του: τὴ ζωή.

Εἶναι ἀναπόφευκτο ν' ἀγαπήσης καὶ νὰ συνδεθῆς στενὰ μ' ὅλους κι ὅλα ποὺ σὲ συνόδεψαν καὶ σοῦ παραστάθηκαν σὲ κάθε προσπάθεια σου, σὲ κάθε βῆμα σου, σ' αὐτὰ τὰ ἑφτὰ καρποφόρα χρόνια.

Ὅταν βλέπης τοὺς μικροὺς νὰ τρέχουν, νὰ φωνάζουν, νὰ γελᾶνε δυνατά, τότε νομίζεις πὼς βλέπεις τὸν ἑαυτό σου τὸν ἴδιο ἐδῶ κ' ἑφτὰ χρόνια. Κι εὐχεσαι νὰ μποροῦσες μιὰ λέξη νὰ πῆς μαγικὴ κι ὅλα νὰ ξαναγυρίσουν καὶ νὰ πάρουν τὴν παλιά τους μορφή. Νὰ γίνης ξανὰ παιδὶ μὲ κοντὸ παντελόνι κι ἄταχτα μαλλιὰ καὶ νὰ πλάσης καὶ πάλι ὄνειρα καὶ κόσμους παραμυθένιους μὲ τὴν χρυσὴ σου φαντασία.

Σταματᾶς ὅμως καὶ κοιτᾶς μπροστὰ στὶς ὁμίχλες τοῦ μέλλοντος, κοιτᾶς γιὰ λίγο κάτω· ἀλήθεια, πατᾶς σταθερά; Κι ὕστερα μὲ μόνο ἐφόδιο ζηλευτὸ αὐτὰ ποὺ κέρδισ' ἡ ψυχή σου μέσα σ' αὐτὰ τὰ χρόνια τῆς σπορᾶς, εἶσαι ἕτοιμος μὲ μεγάλες δρασκελιὲς νὰ γράψης στὸ βιβλίο τῆς ζωῆς σου μιὰ νέα ἱστορία: τῆς συγκομιδῆς τὴ φορὰ αὐτή. Χωρὶς ἀμφιβολία, θὰ 'ρθη καιρὸς ποὺ θὰ νοσταλγήσης τὰ θρανία καὶ τὶς στιγμὲς ποὺ ἔδινες τὴν παιδική σου πνοὴ καὶ λαχτάρα κι ἔπαιρνες αὐτὸ ποὺ σοῦ 'διναν αὐτοὶ μὲ τὴ μεστωμένη ὕπαρξη, ποὺ 'ξεραν τὴ ζωὴ καλά. Θὰ θυμηθῆς τότε κάποια γωνιὰ ἀποκλειστικὰ δική σου. Κεῖ πήγαινες καὶ ρέμβαζες κι ὀνειροπολοῦσες. Γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη θὰ σύρης τὰ βήματα στὸ chapel ἢ στὴν τραπεζαρία καὶ θὰ σὲ κυριέψη τότε ἕνα αἴσθημα ἀκατάλυτο κι ἄσβηστο. Καὶ θὰ ἀγκαλιάσης σ' ἕνα δάκρυ μέσα μιὰ ὁλόκληρη ἑφτάχρονη, μὰ ἀθάνατη ζωή. Στὸ βάθος τῆς καρδιᾶς σου θὲ νὰ 'χης τὴν πιὸ κρυφὴ κι ἱερὴ θέση γιὰ τὸ σχολεῖο, τοὺς συμμαθητὲς καὶ τοὺς καθηγητὲς σου, γιὰ καθετὶ ποὺ 'ζησες γιὰ καθένα ποὺ ἀγάπησες ἢ μίσησες—θὰ τοὺς θυμᾶσαι ὅλους τότε μ' ἀγάπη, μὴν ἀμφιβάλλης—γιὰ ὅλα τὰ χρόνια ποὺ πέρασες ἐκεῖ καὶ γιὰ κάθε μέρα καὶ ὥρα ξεχωριστά. Θὰ πάρης ὕστερα τὸ δρόμο γιὰ τὸ γήπεδο καὶ στ' αὐτιά σου θὰ φτάσουν ἰαχὲς καὶ ζητωκραυγές... Θὰ αἰσθανθῆς ἕνα κόμπο στὸ στῆθος νὰ σὲ πιέζη βασανιστικὰ καὶ θὰ θέλης νὰ κλάψης, νὰ κλάψης ἀσταμάτητα. Θὰ μπῆς τέλος στὴ μεγάλη αἴθουσα τοῦ σχολείου, θὰ τ' ἀγκαλιάσης ὅλα μ' ἕνα βλέμμα καὶ θὰ νομίσης ὅτι βλέπεις παλιοὺς γνώριμους ξανά. Θὰ καταλάβης ὅτι ἐδῶ ὑπάρχει κάτι ἀπὸ τὴν ψυχή σου τὴν ἴδια, κάτι ποὺ δὲν βγαίνει καὶ δὲν χάνεται καὶ ὅτι τὰ πάντα ἔχουν κάτι ἀπὸ

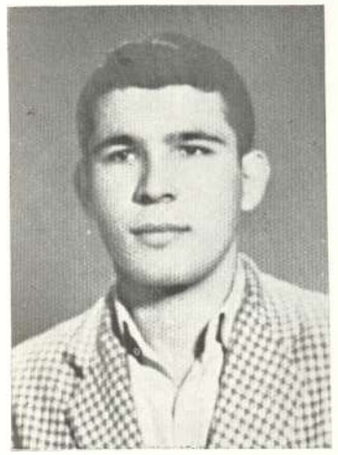

ΒΥΡΩΝ
ΚΟΣΜΙΔΗΣ

Τὸν Βύρωνα τὸν γνωρίσαμε διαφορετικὸ σὲ διάφορες περιστάσεις: βαρὺ ἄλλα καὶ ὀπαδὸ τῆς ἀθώας καζούρας. Ἰδιαίτερα ἐργατικὸς στὴν φυσικοχημεία, γιατὶ σκοπεύει νὰ σπουδάση Ἰατρικὴ ἂν δὲν φύγη γιὰ τὴν Ἀμερική. Συγκρατημένος ἀλλὰ εἰλικρινὴς φίλος, εἶναι παιδὶ μὲ ἰδέες ἀξιοπρόσεκτες.

ΣΑΚΗΣ
ΚΟΣΤΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Καὶ τὸ ἁπλούστατο πράγμα τοῦ κόσμου στὰ χέρια τοῦ Θανασάκη γίνεται γρίφος πολύπλοκος. Δὲν ξεχώρισε ποτέ του στὰ μαθήματα καὶ ἦταν ἕνας καλόκαρδος φίλος, ἂν καὶ κάπως κλεισμένος στὸν ἑαυτό του. Ἀσχολεῖται μὲ τὸ σχέδιο, τὸ πυθηλατο καὶ τὸν κλασσικὸ ἀθλητισμό, ὅπου σημειώνει καλὲς ἐπιδόσεις. Θὰ σπουδάση ἀρχιτέκτονας.

ΓΙΩΡΓΟΣ
ΚΥΡΟΥ

Γελαστός, ἕτοιμος πάντα νὰ εἰρωνευτῆ τὸν καθένα καὶ νὰ πετάξη τὸ καλαμπούρι του στὴν πιὸ κατάλληλη στιγμή, ὁ Γιώργης εἶναι ἕνας ἀπ' τοὺς τύπους τῆς τάξης. Στὰ μαθήματα ποτὲ δὲν εἶχε ἰδιαίτερη ἐπίδοση. Σὰν μέλος τῆς μεικτῆς ποδοσφαίρου διακρίθηκε γιὰ τὸ τεχνικό του παίξιμο. Σκοπεύει νὰ σπουδάση Ἰατρικὴ στὸ ἐδῶ Πανεπιστήμιο.

ΓΙΩΡΓΟΣ
ΛΑΜΠΟΣ

Καλὸς μαθητὴς στὶς μικρότερες τάξεις τὸ 'ριξε κάπως ἔξω τελευταία, ἂν καὶ δὲν τοῦ λείπουν οἱ ἱκανότητες. Ἀγαπᾶ τὴν μοντέρνα μουσικὴ καὶ τοὺς χορούς. Θὰ σπουδάση μεταλλειολόγος στὴν Ἀμερική.

ΠΑΥΛΟΣ
ΛΕΟΝΤΙΑΔΗΣ

Σοβαρός, λιγομίλητος, μελετηρὸς ἀδιαφορεῖ γιὰ κάθε ἐξωσχολικὴ ἐκδήλωση. Ἀσχολεῖται μόνο μὲ τὴ γυμναστικὴ καὶ ἀρέσκεται νὰ κριτικάρη τὸ καθετί. Ἀποτελεῖ κλασσικὸ τύπο μαθητοῦ καὶ πιστὸ ὀπαδὸ τοῦ τελευταίου λεωφορείου. Ἡ καλή του ἐπίδοση στὰ Φυσικομαθηματικὰ τοῦ ὑπόσχεται ἄνετες σπουδὲς στὴ Γερμανία γιὰ πολιτικὸς μηχανικός.

ΝΙΚΟΣ
ΜΑΝΔΡΙΝΟΣ

Ὁ Νίκος εἶναι πάντα διαβασμένος καὶ ὁ χαρακτήρας καὶ ἡ συμπεριφορά του γενικὰ τὸν βοηθοῦν ν' ἀντεπεξέρχεται στὶς δυσκολίες τῶν μαθημάτων. Θὰ μείνη ὡστόσο ἀξέχαστη ἡ μουρμούρα του καὶ τὸ παραπονιάρικο ὕφος του. Πιστεύουμε πὼς θὰ πετύχη στὴ ζωή, γιατὶ ἐργάζεται ὁκληρά.

τὸ νεανικό σου εἶναι, πού 'χει σβήσει γιὰ πάντα καθὼς φύσηξε ὁ χρόνος μὲ τὸν παγωμένο ἀέρα τῆς λήθης.

Κι ὅταν ξυπνήσης ἀπὸ τὸ παραλήρημα καὶ δῆς τὴν ψυχή κι ὑπολογιστική ἀτμόσφαιρα πού σὲ περιβάλλει, θὰ θέλης ἡ ψυχή σου νὰ γίνη πουλὶ καὶ νὰ πετάξη ἀδέσμευτη γι' ἀκόμα μιὰ φορὰ ἐκεῖ ὅπου πλάστηκαν μέσα σου τὰ ἱερώτερα αἰσθήματα καὶ δημιουργήθηκαν τὰ ὑψηλότερα ἰδανικά.

Γι' αὐτὸ τώρα πού φεύγεις γιὰ πάντα ἀπὸ τὸ σχολεῖο, νιώθεις μέσα σου τὴν ἀνάγκη νὰ πῆς κάτι, ἴσως νὰ φωνάξης—ὄχι ὅμως νὰ κλάψης, γιατὶ εἶσαι ἄνδρας δυνατὸς—νὰ ξαλαφρώσης. Κι ὅμως δὲν μπορεῖς.

Θὰ φύγουμε. Πιστεύουμε ὅμως πὼς πίσω μας ἀφήνουμε μιὰ παράδοση καὶ εἴμαστε βέβαιοι πὼς ὅπου κι ἂν μᾶς ρίξη ἡ μοίρα θ' ἀκολουθήσουμε πιστὰ τὴν παράδοση πού ἄφησαν ἄλλοι πολλοὶ γιὰ μᾶς. Ἀφήνοντας τὸ σχολεῖο πού μᾶς δέχτηκε παιδάκια καὶ μᾶς ἔκανε ἄνδρες μὲ προσωπικότητα καὶ θέληση, ἀφήνουμε μαζὶ καὶ ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας τὸν ἴδιο. Τὶς μαθητικές μας συγκινήσεις καὶ τρεμοῦλες, τὰ πρῶτα σκιρτήματα τοῦ ἔφήβου καὶ τὴν πρόωρη σοβαρότητα τοῦ ἄνδρα, τὰ βήματά μας στὰ δρομάκια του, τὰ παιχνίδια μας στὰ γήπεδά του, ὁλάκερη τὴν ὕπαρξή μας γιὰ τὰ ἑφτὰ πιὸ γεμάτα χρόνια τῆς ζωῆς μας. Σ' αὐτοὺς πού μᾶς δώσανε ὅ,τι καλύτερο εἶχαν ἀπὸ τὴ μόρφωση καὶ τὴν πεῖρα τους, καὶ ἀπὸ τὸν νεανικό ἀκόμη παλμό τους, αὐτὰ τὰ λόγια ἂς μείνουν σὰν ἀνάμνηση μιᾶς συνεργασίας εἰλικρινοῦς καὶ μιᾶς φιλίας ἀνακατεμένης μὲ σεβασμὸ καὶ στοργή πού δὲν πρόκειται νὰ μᾶς κάνη νὰ τοὺς ξεχάσουμε ποτέ.

Ἡ μόνη μας εὐχὴ εἶναι ποτὲ νὰ μὴ σβήση μέσα μας ἡ φλόγα πού ἄναψε τὸ σχολεῖο μας γιὰ πρώτη φορά. Γειά σας, παιδιά!

ΤΟΛΗΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ

ΧΑΡΗΣ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΔΗΣ

Σοβαρὸς πάντα ὁ Χαρης, λιγομίλητος και μελετηρος Μέλος τοῦ Harmonica Club ἀσχολοῦνταν στὶς μικροτερες τάξεις καὶ μὲ τὸ ποδόσφαιρο. Θ' ἀκολουθήση θεωρητικὲς ἐπιστήμες στὸ Πανεπιστημιο Θεσσαλονίκης, ἂν δὲν μπορέση νὰ πάη γιὰ σπουδές στὴν Ἀμερικη, ὅπως ἐπιδιώκει.

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΜΕΣΘΑΝΕΑΣ

Ὁ Γιάννης θὰ σπουδάση μηχανολόγος στὴ Γερμανία καὶ θὰ ἐργαστῆ στὸ ἐξωτερικό. Καλόκαρδος, φίλος εἰλικρινής, μελετηρὸς καὶ προσεκτικὸς στην τάξη. Εἶναι ἀπὸ τὰ παιδιὰ πού συμπληρώνουν παντα τὸ σύνολο. Στοὺς συλλόγους τυπικὰ δὲν ἔλαβε μέρος· ἦταν ὅμως πάντα πρόθυμος νὰ βοηθήση μὲ τὴ γραφομηχανη πού διαθέτει.

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΜΙΣΙΟΣ

Πρόεδρος ἐφέτος τοῦ τρίτου τμήματος. Μὲ τὴ θέλησή του κατάφερε νὰ γίνη τὸ φαβορὶ μας στὸν ἀνώμαλο. Παράλληλα ἡ ἐπίδοσή του στὰ μαθήματα εἶναι ἐξ ἴσου καλή. Ὁ Γιάννης προορίζεται γιὰ τὴ Στρατιωτικὴ Ἰατρικὴ Σχολὴ καὶ ἡ ἐπίδοση του στὴ φυσικοχημεία δίνει πολλὲς ἐλπίδες ἐπιτυχίας.

ΓΙΩΡΓΟΣ
ΜΙΣΥΡΛΗΣ

Πάντα τακτικὸς καὶ καλὸς στὰ μαθήματα, διακρίθηκε φέτος στὰ μαθηματικὰ χωρὶς στὸ ὑπομονητικό του διαβασμα. Εὐθυμος καὶ θορυβώδης στὶς ἐκδηλώσεις του. Εἶναι μέλος τοῦ Press Club καὶ τοῦ Drama Club. Ὁ καλύτερός μας στοὺς ἀρόμους ταχύτητος, ἐπιδόθηκε ἐφέτος κυρίως στὸ μπόσκετ. Ὁ Γιώργος θὰ σπουδάση μηχανικὸς μὲ εἰδίκευση στην ἀτομικη ἐνέργεια.

ΙΑΚΗΣ
ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀποδίδει ἄριστα στὸ πρακτικὰ μαθήματα, χωρὶς αὐτὸ νὰ τὸν ἐμποδίζη νὰ εἶναι καλὸς καὶ στὰ ὑπόλοιπα. Ἔχει πολλὲς καὶ συχνὰ παράξενες ἰδέες πάνω σὲ διαφορα ζητήματα. Ἐπιδίδεται μ' ἐπιτυχία στὸ μπιλιάρδο. Θὰ γίνη μηχανολόγος, ἀκολουθώντας τὴν κλίση του στὰ φυσικομαθηματικά, σὲ μια μακρινὴ καὶ ἄγνωστη χώρα: τὸν Καναδᾶ.

ΣΑΒΒΑΣ
ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Τὸν Σάββα ὅλλοτε θὰ τὸν δῆς σοβαρὸ νὰ διαφωνῆ ριζικὰ μὲ μιὰ γνώμη κι ἄλλοτε γελαστό, ἕτοιμο νὰ πειραξη καὶ νὰ καλομπουρίση. Στὴν ὁμαδα τοῦ μπάσκετ τῆς τάξης προσέφερε ἀξιόλογες ὑπηρεσίες. Εἶναι τακτικὸς τοῦ Christian Association καὶ μέλος τοῦ Choral. Μελλοντικὰ του σχέδια: νὰ σπουδάση νομικὰ ἢ στὴν Ἀνωτάτη Ἐμπορικὴ Σχολη.

ΝΤΙΝΟΣ
ΜΠΙΤΣΑΚΗΣ

Ἂν καὶ πρακτικός, ἐνδιαφέρεται περισσότερο γιὰ τὰ φιλολογικὰ μαθήματα, ἰδιαίτερα τὰ Νέα καὶ τὰ Ἀγγλικα. Καπως ὀξύθυμος καὶ ἰσχυρογνώμων ὁ Ντίνος εἶνσι στὸ βαθος καλο παιδὶ καὶ καλὸς φίλος. Εἶνσι ἀντιπρόεδρος τοῦ Θεατρικοῦ Ὁμίλου καὶ ἀσχολεῖται μὲ τὸ Θέατρο καὶ τὴν Τέχνη. Ἂν δὲν γίνη ἐμπορομηχανικὸς θὰ σπουδάση ἰατρικὴ στὴ Γερμανία

ΧΡΗΣΤΟΣ
ΜΙΧΑΛΕΑΣ

Ὁ Χρῆστος ἦταν πάντα καλοντυμένος καὶ στὶς περισσότερες ἐκδηλώσεις του μεγαλόφωνος ἀντιρρησίος. Φίτος ἦταν μέλος τοῦ συμβουλίου τοῦ International Relations Club, γραμματέας τοῦ Press Club καὶ μέλος τοῦ Christian Association. Ἐργάστηκε ἐπίσης στὸ Bazaar. Θὰ σπουδάση στὴν Γερμανία.

ΦΡΑΝΚ
ΜΠΛΕΤΖΙΑΝ

Εἰλικρινής, ἀνοιχτόκαρδος, μὲ μεγάλη ἐξωσχολικὴ δράση. Εἶναι πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Μαυροράχης καὶ τοῦ Music Study Group. Ἀπὸ τὰ συμπαθέστερα παιδιὰ τῆς τάξης. Οἱ ἀγαπημένες του ἀπασχολήσεις ἡ βάρκα, ἡ κλασσικὴ μουσικὴ καὶ τὰ κοινωνικὰ προβλήματα. Γιὰ τὰ τελευταία ἔχει νὰ παρουσιάση πρωτότυπες λύσεις.

Δὲν σᾶς φαίνεται πῶς ἀλλάξαμε κάπως ἀπὸ τότε;

Οἱ ἐκδρομὲς ἦταν πάντα ἡ ἀδυναμία μας. Καὶ ποῦ δὲν πήγαμε: Καστοριά, Ἀμφίπολη, Ἔδεσσα καὶ Πέλλα, Θάσο, Κέρκυρα, Δελφοὺς καὶ — φυσικά! — καὶ στὸν Χορτιάτη, τὸ Κουρὶ καὶ τὴν Ἁγία Γριάδα.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΜΑΣ ΣΤΑ ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Ἀπό τήν στιγμή πού πρωτοήρθαμε στό Κολλέγιο, τά γήπεδα μᾶς τράβηξαν σάν μαγνήτης. Βλέπαμε τότε τούς μεγάλους πού ἔπαιζαν καί τούς θαυμάζαμε. Ὅσο ὅμως μεγαλώναμε, γρήγορα διαπιστώναμε ὅτι μπορούσαμε κάλλιστα νά τούς φθάσωμε καί νά τούς ξεπεράσωμε. Ἔτσι τώρα μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι δέν ἔχομε τίποτε νά ζηλέψωμε ἀπό τούς παλιούς, ἀλλά, ἀντίθετα, αὐτοί θά πρέπη νά μᾶς ζηλεύουν γιατί ἀνεβάσαμε πολύ ψηλά, ἴσως ψηλότερα ἀπό κάθε προηγούμενη τάξη, τόν ἀθλητισμό τοῦ Κολλεγίου.

Στό basket-ball ἔχομε πολύ ἰσχυρή ὁμάδα πού χάρισε πολλές νίκες στήν τάξη. Ἀρκεῖ νά ἀναφέρω ὅτι ὅταν ἦμασταν τρίτη τάξη νικήσαμε τήν τότε ἕκτη, τάξη τοῦ '54, πού ἀποτελοῦσε τήν μεικτή τοῦ σχολείου. Τήν ἑπόμενη χρονιά πήραμε τό πρωτάθλημα, τό ὁποῖο, ἀφοῦ τό χάσαμε πέρυσι, τό ξανακερδίσαμε φέτος γιά τελευταία φορά νικώντας μέ εὐκολία σέ ὅλα τά παιχνίδια. Ἀρχηγός τῆς ὁμάδας ὁ Χατζηνάκος, ψυχραιμότατος παίκτης, ἀπό τούς βασικώτερους συντελεστές τῶν ἐπιτυχιῶν. Ὁ Τατσόπουλος, ἀπό τούς λίγους μπασκετμπολίστες πού πέρασαν ἀπό τό Κολλέγιο, ἔπαιξε σέντερ - φόρ καί πάντοτε πετύχαινε τούς περισσότερους πόντους στά μάτς. Ὁ Παπαγεωργίου, ἀσυναγώνιστος στό fast-break καί στήν ντρίπλα, ἔδωσε πολλές φορές τήν νίκη στήν ὁμάδα. Κοντά σ' αὐτούς τούς τρεῖς ὁ πανύψηλος Δημήτρης Παρίσης, ἕνα νέο ἀστέρι στό basket, καί ὁ τεχνίτης Παπαδήμας, συμπλήρωναν τήν πεντάδα. Ἀναπληρωματικοί ὁ Μιχαηλίδης, ὁ μαχητικός Κοσμίδης, ὁ Παρίσης Ἀστέριος, ὁ Μισυρλῆς, ὁ Σγουρός, ὁ Κύρου.

Τό ποδόσφαιρο ἦταν ἴσως τό μόνο ἄθλημα πού κάπως εἴχαμε παραμελήσει τά τελευταῖα χρόνια. Τό ἀποτέλεσμα ἦταν νά πάρωμε τίς τελευταῖες θέσεις στό πρωτάθλημα τίς δυό πρῶτες χρονιές πού μπήκαμε στήν πρώτη κατηγορία. Φέτος ὅμως δείξαμε ὅτι καί σ' αὐτό τό σπόρ ἔχομε ἱκανότητες. Ἔτσι ἀθλητές πού εἶχαν ἐγκαταλείψει τό ποδόσφαιρο κατέβηκαν φέτος στό γήπεδο καί τό ἀποτέλεσμα ἦταν νά κατακτήσωμε τό πρωτάθλημα νικώντας στόν τελικό τήν ἰσχυρή τάξη τοῦ '58 μέ 1 - 0. Στήν ὁμάδα φέτος ἔπαιξαν: τερματοφύλακας ὁ Βοῦρος μέ μπάκ τούς: Σταϊκόπουλο, Παρίση Δ. καί δεξί μπάκ τόν Τατσόπουλο ἤ τόν Νικηφόρου. Χάφ ἔπαιξαν οἱ: Μίσιος, Γεωργιάδης. Στήν ἐπίθεση σέντερ - φόρ ὁ Γκοτζαμάνης, ἀρχηγός τῆς ὁμάδος καί παίκτης πού κατέχει ὅσο λίγοι τά μυστικά τοῦ ποδοσφαίρου. Δεξί ντεμί ὁ Πετρόπουλος, πολύ καλός ποδοσφαιριστής πού δυστυχῶς δέν προπονεῖται, μέ ἀριστερό ντεμί τόν Κύρου. Δεξί ἐξτρέμ ὁ Παπαγεωργίου καί ἀριστερό ὁ Φιλινδρῆς ἤ ὁ Παρίσης Α.

Τό volley - ball τῆς τάξης τοῦ '57 χωρίς ἀμφιβολία θά ἀφήση ἐποχή στό Κολλέγιο. Ὅταν ἤμασταν τρίτη τάξη δίναμε δύο παίκτες στήν μεικτή τοῦ σχολείου καί καταλάβαμε τήν τρίτη θέση στό πρωτάθλημα. Τήν ἑπομένη ὅμως χρονιά κατακτήσαμε τό πρωτάθλημα τό ὁποῖο διατηρήσαμε ἀπό τότε. Φέτος φτάσαμε στό ζενίθ τῆς ἀποδόσεώς μας. Νικήσαμε, ἀγωνιζόμενοι ὡς μεικτή Κολλεγίου, τήν ὁμάδα τῆς Χ.Α.Ν.Θ., ἐπίδοξη πρωταθλήτρια Θεσσαλονίκης, μέ 2 - 1 σέ ἀγῶνα ρεβάνς, ἀφοῦ στόν πρῶτο ἀγώνα χάσαμε δύσκολα μέ 0 - 2. Τήν ὁμάδα ἀποτελοῦν οἱ: Τατσόπουλος, Ἀχτσιβασίλης, Παρίσης Δ. ὡς κατεβαδόροι, μέ ἀντιστοίχους πασαδόρους τούς: Βοῦρο, Γκοτζαμάνη καί Ἀγάπη· ἀναπληρωματικός ὁ Καμπουράκης. Ἡ ἑξάδα αὐτή ἀποτελεῖ καί τήν μεικτή τοῦ σχολείου πού εἶναι ἀήττητη ἀπό ἄλλα γυμνάσια.

Τό καθαρά ἀμερικανικό σπόρ τοῦ base - ball κίνησε τό ἐνδιαφέρον τῶν φετινῶν ἑκταίων ἀπό νωρίς. Στήν τρίτη τάξη ἡ ὁμάδα μας, προπονημένη ἀπό τόν καθηγητή David Redmayne, κατέκτησε τό πρωτάθλημα νικώντας σ' ὅλα τά παιχνίδια. Ἀπό τότε κρατοῦμε τόν τίτλο τοῦ πρωταθλητοῦ τοῦ Κολλεγίου. Στήν ὁμάδα παίζουν οἱ: Παρίσης Δ. (ἀρχηγός), Τατσόπουλος, Σγουρός, Φιλινδρῆς, Σταϊκόπουλος, Μιχαλέας, Μπιτσάκης, Θεοφανίδης, Ἀγάπης.

Στό στίβο παρουσιάσαμε ἕνα ἐξαιρετικό σύνολο μέ βασικά στελέχη τούς: Τατσόπουλο στίς ρίψεις καί Χατζηνάκο στά ἄλματα. Πολύ καλός ἐπίσης ὁ Κωσταρόπουλος στό ἁπλοῦν καί στούς δρόμους. Στούς δρόμους ταχύτητος ἐπίσης μετέχει ὁ Μισυρλῆς, ἐνῶ στά 800 μ. οἱ Μίσιος καί Καμπουράκης. Στίς ρίψεις καί στό ἄλμα εἰς ὕψος πολύ καλοί καί οἱ Παρίσης Α. καί Βζιβζῆς. Στό ἄλμα τριπλοῦν οἱ Παρίσης Δ. καί Ἀχτσιβασίλης μέ ρεκόρ πάνω ἀπό 12 μ. Ὁ Κοσμίδης στήν σφαίρα, μέ τίς καλές του ἐπιδόσεις, δείχνει ὅτι ἔχει πολλές ἱκανότητες. Στό περσινό field - day καταλάβαμε τήν πρώτη θέση καί εἴμαστε φαβορί καί φέτος.

Μέχρι τώρα ἡ τάξη τοῦ '57 κέρδισε δύο φορές τήν σημαία τῆς γενικῆς βαθμολογίας τοῦ σχολείου, κατά τά προβλεπόμενα δέ θά τήν κερδίση καί φέτος, πρᾶγμα πού καμμιά τάξη μέχρι τώρα δέν τό κατώρθωσε.

Βλέπουμε λοιπόν ὅτι πραγματικά στήν τάξη μας ἐπικρατοῦσε ἀθλητικός ἐνθουσιασμός. Δέν πρέπει ὅμως νά ξεχάσουμε καί ποιός ἔδωσε στόν ἐνθουσιασμό αὐτό τή δυνατότητα νά μετατραπῆ σέ πραγματικότητα. Πρέπει λοιπόν τελειώνοντας νά εὐχαριστήσωμε τόν γυμναστή καί σύμβουλο τῆς τάξης μας κ. Ἀτταλειάδη πού τόσα πολλά προσέφερε στόν τομέα αὐτό μέ τίς γνώσεις του καί τίς ἀνεξάντλητες προσπάθειές του.

Σέ λίγους μῆνες ἡ τάξη τοῦ '57 θά ἔχη περάσει καί ἴσως πολλοί δέν θά θυμοῦνται πρόσωπα. Στό Athletic - room ὅμως τοῦ Κολλεγίου θά εἶναι γραμμένες οἱ ἐπιτυχίες πού σημείωσε ἡ τάξη τοῦ '57 καί τά ρεκόρ πού πέτυχαν οἱ ἀθλητές της, τά ὁποῖα θά παρακινοῦν τούς νεώτερους νά τά ξεπεράσουν, μέσα στά πλαίσια τοῦ «καλῶς καί τιμίως ἀγωνίζεσθαι», τό ὁποῖο πάντα προσπαθήσαμε νά κρατήσωμε ψηλά.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΟΥΡΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ
ΜΥΛΩΝΑΔΗΣ

Ὅλα τά χρόνια — καί φέτος — πρόεδρος τῆς τάξης ὁ Ἄγγελος, ἐκπροσωπεῖ τόν ὑποδειγματικό μαθητή. Εἶναι μελετηρός, χωρίς νά καταντᾶ σχολαστικός. Πρόεδρος ἄλλου τοῦ σχολείου φέτος, πρόεδρος τοῦ Choral, ταμίας τῆς ἐπιτροπῆς Μανιοράχης, ἔχει ἐπιδείξει ἀξιόλογη δράση. Τό ὄνειρό του: νά γίνη χειροῦργος γιατρός.

ΣΤΕΛΙΟΣ
ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΣ

Μέ ἑτοιμες πάντα τίς ἀντιρρήσεις του προβάλλει, ἰδίως στίς ἐκθέσεις του, μεστές καί πρωτότυπες ἀντιλήψεις. Γερό μυαλό τύσο στα θεωρητικά ὅσο καί στα πρακτικα μαθήματα. Συνήθως χαμογελαστός, ἀγαπαει τήν μουσική, τα καλά βιβλία καί ἔχει γενικά, καλλιτεχνικα ἐνδιαφέροντα. Ὁ Στέλιος θα σπουδάση μηχανικός, πιθανον στη Γερμανία.

ΤΟΛΗΣ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ

Πλούσιος ὁ πνευματικος κόσμος καί ἀναμφισβήτητες οἱ λογοτεχνικές ἱκανότητες τοῦ Τόλη. Στά ἐξωσχολικά, πρόεδρος τοῦ Φιλοσοφικοῦ Ὁμίλου καί λογοτεχνικος συντάκτης στο Anatolian καί στα «Κολλεγιανα Νέα». Παίζει καλά ποδόσφαιρο καί μπιλιαρδο. Στό πρόσωπό του ἀναγνωρίζεις το νέο πού πιστεύει στον ἑαυτό του καί βασίζεται στίς ἱκανότητές του. Σκοπεύει νά σπουδάση στή Γερμανία ἤ ἐδῶ Χημικά.

ΑΡΗΣ
ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Ἄρης ἔχει δικό του τύπο. Εἶναι κάπως κλειστος. χωρίς νὰ τὸν ἐμποδίζη νὰ φέρεται φιλικὰ στους περισσότερους συμμαθητές του. Ἀρκετα καλὸς στὰ μαθήματα, δείχνει ἕνα ἀνδρομητισμὸ στις κρίσεις του Δὲν ἔχει ἀκόμη ἀποφασίσει τί θὰ σπουδάση.

ΣΠΥΡΟΣ
ΠΑΓΙΑΤΑΚΗΣ

Ἀσχολεῖται μὲ τὴ μουσικὴ καὶ τοῦ ἀρέσει τόσο ἡ κλασσικὴ, ὅσο καὶ ἡ μοντέρνα. Παίζει πιάνο πολὺ καλὰ Ἔχει κάνει πολλὰ ταξίδια στὴν Εὐρώπη καὶ ξέρει καλὰ τὰ Γερμανικὰ. Στὰ μαθήματα δὲν διακρίνεται για τὴν ἐπίδοση του. Τὰ σχέδια του γιὰ τὶς σπουδές του, μετὰ τὴν ἀποφοίτησή, τὰ κρατάει μυστικά!

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ

Ὁ Λάκης συνεισφέρει καὶ στὴ σοβαρὴ ἀλλὰ καὶ στὴν εὐθυμη ζωὴ τῆς τάξης Μέλος τοῦ Φιλοσοφικοῦ Ὁμίλου καὶ τῆς μικτῆς basket, μὲ σημαντικὴ ἀπόδοση στὸ πεταχνίδι του, μέλος τοῦ Ἀθλητικοῦ Συμβουλίου. Ἔχει προετοιμασιὰ ἐντατικὰ γιὰ τὰ Νομικὰ καὶ ἡ ἐπιτυχία του μπορεῖ νὰ θεωρηθῆ μάλλον βέβαιη.

ΦΩΤΗΣ
ΠΑΠΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ «διαμαρτυρόμενος» τῆς τάξης Πιστεύει ὅτι τα μαθητικὰ χρόνια πρέπει νὰ γλεντιοῦνται Τὰ πειράματα στὸ χημεῖο πάντα ἄρεσαν ἰδιαίτερα στὸ Φώτη Στὰ μαθήματα ἀπολίδει καλὰ, θὰ μποροῦσε ὅμως ν' ἀποδώση περισσότερο ἂν δὲν ἀρκοῦνταν σ' ἕνα «ὑποτυπῶδες» διάβασμα. Θὰ σπουδάση πολιτικὸς μηχανικὸς στὸ Ἀγκυρεμπ

ΛΑΚΗΣ
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Στὸ μπάσκετ καὶ στὸ ποδόσφαιρο ἀπ' τοὺς καλύτερους παίκτες τῶν μεικτῶν. Τὸ κυριώτερο ὅμως χαρακτηριστικὸ τοῦ Λάκη εἶναι ἡ διαρκὴς εὐθυμία. Μελλοντικὰ θὰ ἐργασθῆ στὴν Ἑταιρεια Μεταφορῶν τοῦ πατέρα του, ἀφοῦ παρακολουθήση ἐμπορικὲς σπουδὲς στὸ Βερολῖνο.

ΝΤΙΝΟΣ
ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

Ἕνας ἀπὸ τοὺς μέλλοντες ἐπιστήμονές μας ὁ Ντίνος προετοιμάζεται ἀθόρυβα για τις ἐξετάσεις του. Διαβάζει συστηματικὰ τὰ μαθήματα πού τὸν ἐνδιαφέρουν χωρὶς νὰ παραμελῆ καὶ τὰ ἄλλα Κάπως κλεισμένος στὸν ἑαυτό του δὲν συμμετέχει παρὰ μόνο στὴ «Κολλεγιανὰ Νέα». Θὰ λάβη ἐξετάσεις στὴ Στρατιωτικὴ Ἰατρικὴ Σχολή.

ΠΑΝΟΣ
ΠΑΠΠΑΣ

Ὁ Πάνος εἶναι ὁ «κεφαλαιοῦχος» τῆς τάξης λόγῳ τῶν προσωπικῶν καταθέσεών του στὴν Τράπεζα. Ἁπλὸς καὶ ἤρεμος στὴν συντροφιὰ του καὶ στὶς ἐκδηλώσεις του, παρουσιάζεται καμμία φορὰ σὲ παιδικὲς μικροπαιξίες. Ἠθικιστὴ του ἀγάπη ὁ χορός. Λογαριάζει νὰ σπουδάση πολιτικὸς μηχανικὸς στὴ Γερμανία.

ΠΟΛΗΣ
ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Παραγωγικὴ ἀκέψη καὶ πνευματικὴ ὡριμότητα χαρακτηρίζουν τὸν Πόλη καὶ ἀ' αὐτὰ συνετέλεσαν τὰ πολλὰ βιβλία πού διάβασε. Ὅσοι ἤκαναν στενὴ παρέα μαζί του, βρῆκαν ἀ' αὐτὸν ἕναν εὔθυμο φίλο. Πρωτοστάτης στὰ παρασκήνια τῶν καλαμπουριῶν τῆς τάξης μὲ ἐπίσης ἀξιόλογη ἐπίδοση στὸ ποδοσφαιρο. Φέτος ἐργάσθηκε καλὰ ὡς πρόεδρος τοῦ Ὁμίλου Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ
ΠΑΡΙΣΗΣ

Ἂν καὶ μερικὲς φορὲς ἀπερίσκεπτο τὸ φέρσιμό του, εἶναι ἐν τούτοις ἕνα ἀγαπητὸ παιδί. Ἀπὸ τὰ βασικὰ στελέχη τοῦ Choral, μέλους τοῦ Harmonica Club καὶ ἀπὸ τοὺς καλυτέρους παίκτες στὸ πίνγκ-πόνγκ (πρωταθλητής). Τὰ ἐνδιαφέροντα καὶ οἱ γνώσεις του γιὰ τὴ μουσικὴ σημαντικές. Κάποτε θὰ δοῦμε τὸν Στέργιο γιατρο.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ
ΠΟΥΛΙΑΔΗΣ

Ἰδιαίτερές του ἀγάπες τὸ ποδήλατο, τὸ σκί καὶ ὁ... ὕπνος, ἐξ οὗ καὶ οἱ καθημερινές του ἀργοπορίες. Καλοντυμένος, σοβαρός, πάντα πρόθυμος γιὰ καλαμπουρι ὁ Γρηγόρης ἔχει δικό του τύπο, ἀγαπητὸ ἀπὸ τοὺς περισσότερους. Σχεδιάζει ν' ἀκολουθήση τὴ σταδιοδρομία του πατέρα του, νὰ σπουδάση δηλαδὴ γιατρός

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΠΑΡΙΣΗΣ

Πανύψηλος, λεπτός, χιουμορίστης Στὸ ἀθλητικὰ, παίκτης στὶς μεικτὲς μπάσκετ καὶ βόλεϋ, διακρίθηκε γιὰ τὶς καλές του ἐπιδόσεις. Στα ἐξωσχολικὰ ἀθλητικὸς συντάκτης στα «Κολλεγιανὰ Νέα», μέλος τοῦ Christian Association καὶ ἄλλων συλλόγων. Ἀξιόλογη εἶναι καὶ ἡ ἐπίδοση του στὴ ζωγραφική. Τὰ μελλοντικὰ του σχέδια: σπουδὲς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ διακοσμητικῆς στὴν Ἀμερική.

ΧΡΙΣΤΟΣ
ΣΑΚΙΖΛΗΣ

Ἔχει ἀγκεκτὲς ἱκανότητες, καὶ μὲ λίγη προσοχὴ καὶ σταθερότητα, θὰ ἦταν ἀσφαλῶς ὁ καλύτερος μαθητής. Εἶναι μέλος σὲ διάφορα clubs, γιὰ τὰ ὁποῖα ἐργάστηκε μὲ ὄρεξη Πηγαίνει στὸ Κατηχητικὸ καὶ ἐκεῖ βρίσκει λύση στὰ ζητήματα πού τὸν ἀπασχολοῦν. Μετὰ τὸ σχολεῖο θὰ ἀσχοληθῆ μὲ τὸ ἐμπόριο.

Χωρὶς ἀμφιβολία, τὸν σημαντικώτερο ρόλο στὴν σχολική μας ζωὴ τὸν παίζουν οἱ καθηγητές μας, ποὺ ἡ ἀνάμνηση τους μένει ἄσβηστη, ὅσο κι ἂν περάσουν τὰ χρόνια. Ἕνας ἑφτάχρονος σύνδεσμος καὶ μιὰ διαρκὴς συνεργασία εἶναι πράγματα ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ξεχαστοῦν εὔκολα. Θὰ μᾶς μείνη ἀξέχαστος..

Ὁ κ. Καλφέλης μὲ τὰ «γράμματά» (!) του.

Ὁ συμπαθέστατος κ. Καραβέλας μὲ τὸ δεφτεράκι καὶ τὴν χαρακτηριστικὴ γκριμάτσα του.

Ὁ κ. Billy Compton μὲ τὰ ἱπτάμενα βιβλία ποὺ ἐξαπέλυε κατὰ καιρούς.

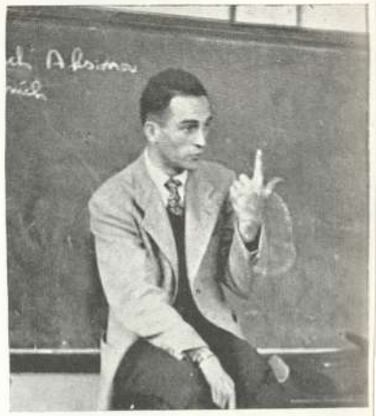

Ὁ κ. Samuel Yoder, ὁ πιὸ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ποὺ πέρασε ποτὲ ἀπὸ τὸ Κολλέγιο.

Οἱ μετὰ δακρύων ἀπαγγελίες τοῦ σεβαστοῦ γυμνασιάρχη κ. Παραρᾶ.

Ὁ κ. Redwayne καὶ ὁ κ. Bergeron, οἱ καθηγητές μας στ' ἀγγλικὰ στὴν 4η ποὺ μὲ τὶς φιλικές συζητήσεις μᾶς χάρισαν ἀλησμόνητες στιγμές.

Ὁ σύμβουλός μας κ. Γεωργοπαπαδάκος, ποὺ πιστεύουμε ὅτι ἄφησε κάτι μέσα μας περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον.

Ὁ κ. Παπαχατζῆς, τὰ καλαμπούρια του καὶ οἱ καρπαζιές του.

Ὁ κ. Ἀτταλειάδης μὲ τὶς συμβουλές του καὶ τὶς ἄπιαστες κατεβασιές.

Ὁ καλόκαρδος κ. Καραδῆμος μὲ τὰ χαρακτηριστικά του χαμόγελα καὶ τοὺς θυμούς.

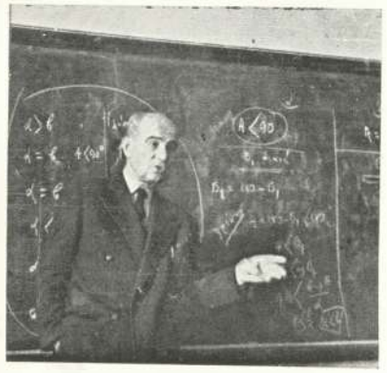

Ὁ κ. Παπαδημητρίου μὲ τὶς ψυχαναλύσεις του καὶ τὰ στρατιωτικά του ἀπομνημονεύματα.

Ὁ κ. Παρούτης, ἡ χαριτωμένη του φωνούλα καὶ τὰ στερεότυπα ἀστεῖα του.

Καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι καθηγητές, παρ' ὅλα ποὺ δὲν ἔχουμε φωτογραφία τους καὶ δὲν μποροῦμε νὰ τοὺς σκιτσάρουμε πετυχημένα θὰ μᾶς μείνουν ἀξέχαστοι. Ὅλους μαζὶ θέλουμε τώρα νὰ τοὺς εὐχαριστήσουμε ποὺ, ἴσως περισσότερο καὶ ἀπὸ τοὺς γονεῖς μας, συνεισέφεραν στὴν ἀνδρωσημας, στὴν διαμόρφωση τῆς προσωπικότητας μας. Εἴμαστε σ' ὅλους βαθύτατα εὐγνώμονες.

ΜΑΝΟΛΗΣ
ΣΑΜΟΥΗΛΙΔΗΣ

Ἥσυχος, συμπαθητικός, μικρο-καμωμένος, ἐργατικός, ἦταν πάντα φίλος μ' ὅλους καὶ ἀπὸ τοὺς πρώτους στὴν τάξη. Μέλος τοῦ Ὁμίλου Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας. Θὰ σπουδάση μηχανολόγος, δὲν ἀπουφάσισε ὅμως ἀκόμη ἂν τὶς σπουδές θὰ τὶς κάμη στὴν Ἑλλάδα ἢ στὴ Γερμανία ἢ στὴν Ἀμερική.

ΤΑΣΟΣ
ΣΤΑΥΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Εἶναι χαρακτῆρας σταθερός καὶ χάρις σ' αὐτὴν ἐπεβλήθη ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους μαθητὲς τῆς τάξης μας. Προσέχει πολὺ τὸ νεύπιμό του, τοῦ ἀρέσει νὰ ξεχωρίζη, καὶ ἡ συμπεριφορά του μὲ ὅλους εἶναι ἐγκάρδια. Ἀγαπᾶ τὴ χορὰ καὶ ἐπιδίδεται κυρίως στοὺς μοντέρνους. Εἶναι πρόεδρος τοῦ Christian Association. Γιὰ τὸ μέλλον σκέφτεται νὰ σπουδάση μηχανολόγος, μᾶλλον στὴ Γερμανία.

ΕΡΡΙΚΟΣ
ΣΑΣΣΟΝ

Ἰδιαίτερή του ἀγάπη οἱ μοντέρνοι χοροί, ὅπου καταγίνεται μ' ἐπιτυχία, καὶ χαρακτηριστικό του μιὰ εὔθυμη διάθεση. Ὅταν ὅμως πρόκειται γιὰ σοβαρὴ ἐργασία, τόσο σχολική ὅσο καὶ ἐξωσχολική, ἀντικρίζεις ἕναν διαφορετικὸ Ἔρρικο. Ἐφέτος κυρίως ἐργάστηκε γιὰ τὸ fishing στὸ bazaar καὶ γιὰ τὰ College News. Θὰ δράση ὡς ἐμπορικὸς ἀντιπρόσωπος.

ΗΡΑΚΛΗΣ
ΤΑΚΑΤΖΟΓΛΟΥ

Ὁ Ἡρακλῆς, ἀπὸ τοὺς καλύτερους μαθητὲς τὸ πρῶτο χρόνιο κι ἀπ' τοὺς καλοὺς τώρα, ἀντιμετώπισε—ἴσου κανένας μας—μεγάλες δυσκολίες, χωρὶς νὰ χάση τὸ ἥθός του καὶ τὴν εἰλικρινεία του. Εἶναι μέλος τοῦ Harmonica Club. Θὰ δώση ἐξετάσεις στὸ Ἰνστιτοῦτο Ξένων Γλωσσῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ
ΣΓΟΥΡΟΣ

Εἰλικρινὴς καὶ εὐχάριστος στὴν παρέα μ' ἐνδιαφέρουσες ἀπορίες στὴν τάξη ἀλλὰ μέτριο ἐπίδοση στὰ μαθήματα. Ἰδιαίτερές του ἀγάπες τὸ μπάσκετ, τὸ μπέιζ καὶ ἡ μουσικὴ χωρυό. Ὁ Στέργιος θὰ σπουδάση ἀρχιτέκτονας στὴ Γερμανία ἀκολουθώντας τὴν οἰκογενειακὴ παράδοση.

ΤΑΚΗΣ
ΤΑΪΣΟΠΟΥΛΟΣ

Γεροδεμένος καὶ ἀγαπητὸς σὲ ὅλους. Ρίχνοντιμον στὴ σφαῖρα καὶ στὸν δίσκο, ἀπαραίτητος στὴν μικτὴ μπάσκετ καὶ καρφὶ στὴν μικτὴ βόλεϋ, ἀπολίδει ἐξ ἴσου καλὰ καὶ στὰ μαθήματα. Πρόεδρος τοῦ Ἀθλητικοῦ Συμβουλίου πέρυσι, μέλος τοῦ Choral ἐφέτος. Σκέπτεται νὰ δώση ἐξετάσεις στὸ Πολυτεχνεῖο γιὰ μηχανολόγος.

ΑΘΗΝΑ
ΡΟΔΟΣ

Τακτοποιηθήκαμε (διάβαζε στοιβαχτήκαμε) σὲ δύο βαγόνια—ποὺ δὲν διέφεραν καὶ πολὺ ἀπὸ τὰ παλιὰ ἐκεῖνα ἄνδρες 40, ἵπποι 12—καὶ ἀφοῦ ρίξαμε μιὰ ματιὰ στὸ σταθμὸ καὶ στὸν κόσμο ποὺ μᾶς ἀποχαιρετοῦσε, κρεμασμένοι στὰ παράθυρα τοῦ τραίνου, χαθήκαμε μέσα στὴ νύχτα.
Μᾶς συνώδευαν οἱ σύμβουλοί μας κ. κ. Γεωργοπαπαδάκος καὶ Ἀτταλειάδης καὶ ὁ συμπαθέστατος κ. Χουρμουζιάδης.
Ὕστερα ἀπὸ μιὰ νύχτα καταπλήξεων, μὲ τὸ σκάκι καὶ τὸ τάβλι στὴν ἡμερήσια διάταξη, καὶ ποὺ ἄλλοτε κοιμόμασταν, ἄλλοτε μᾶς ξυπνοῦσαν καὶ ἄλλοτε ξυπνούσαμε ἀπὸ τὴν ὀσμὴ τοῦ καπνοῦ ποὺ ἔμπαινε ἀπὸ τὰ παράθυρα στὰ τοῦνελ, φτάσαμε τὰ χαράματα στὸ λεκανοπέδιο τῆς Ἀττικῆς καὶ τρέχαμε ὁλοταχῶς γιὰ τὴν Ἀθήνα. Ὅλοι ἀγουροξυπνημένοι καὶ ἀγουροκοιμισμένοι βγάζαμε τὰ κεφάλια μας ἀπ' τὰ παράθυρα προσπαθώντας νὰ διακρίνουμε στὸ βάθος τὴν πρωτεύουσα.
Τὰ ξενοδοχεῖα στὴν Ἀθήνα τὰ βρήκαμε ὅλα γεμάτα. Ἔτσι, πρὸς μεγάλη του τιμή, μᾶς φιλοξένησε ὁ Πειραιάς.

Ἐπισκεφθήκαμε τὸ Θησεῖο, τὴν Ἀκρόπολη, τὸ Διονυσιακὸ Θέατρο καὶ τὸ Ὠδεῖο τοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, τοῦ κ. Γεωργοπαπαδάκου δίδοντος τὶς ἀναγκαῖες ἐξηγήσεις. Τὶς ἐλεύθερες ὧρες ὁ καθένας τὶς διέθεσε κατὰ τὴν ἐπιθυμία του. Μιὰ ὁμάδα προτίμησε τὸ θέατρο, ἐνῶ μιὰ ἄλλη ἐπισκέφθηκε στὴν Πλάκα τὸ εὐπρεπὲς λαϊκὸ κέντρο «Τὰ ἑφτὰ ἀδέλφια» ὅπου ψυχαγωγήθηκε μὲ τὸν καλύτερο, ἀλλὰ καὶ κοσμιώτερο τρόπο.

Κατά τό μεσημέρι φτάσαμε στή Ρόδο καί τακτοποιηθήκαμε στόν ξενώνα «Βενετόγλειο». Πλυθήκανε, ξυριστήκαμε, ξαναγίναμε άνθρωποι καί βγήκαμε πρός άναζήτησιν τῆς πόλεως!

Τό άπογευματάκι πήγαμε στό Ἐνυδρεῖο. Ἦταν κάτι πού δέν εἶχαμε φανταστεῖ πώς μπορούσε νά ὑπάρχη στή Ρόδο. Ὅπως εἶναι φυσικό μᾶς ἔκανε μεγάλη ἐντύπωση. Θαυμάσαμε τόσο τά ζωντανά δσο καί τά βαλσαμωμένα θαλάσσια ζῶα.

Τό βράδυ ἐπισκεφθήκαμε τό Σεβ. Μητροπολίτη Ρόδου κ. Σπυρίδωνα, πού τόν θυμόμασταν οἱ περισσότεροι ἀπ' ἐδῶ ὡς Ἐπίσκοπο Ἀπαμείας. Μᾶς δέχθηκε ἐγκάρδια, μᾶς εἶπε λίγα ἀλλά σημαντικά λόγια, καί πρόσφερε σέ καθένα μας κόκκινα πασχαλινά αὐγά.

Τό βράδυ τῆς ἴδιας μέρας, τά κωμικοτραγικά γεγονότα ἐξ ἀφορμῆς τῶν περιβοήτων σεισμῶν. Ἦταν κοντά ἐννιάμισι ὅταν συνέβη ἡ πρώτη ἰσχυρή δόνηση. Ἄλλοι βρίσκονταν στήν παλιά πόλη, ἄλλοι δειπνοῦσαν σ' ἕνα ἐξοχικό κεντράκι πάνω σέ μιά ἐξέδρα στή θάλασσα, ἄλλοι στό «Μαντράκι», στό κέντρο τῆς πόλεως κοντά στήν παραλία, καί τέλος οἱ κ. κ. Ἀτταλειάδης καί Χουρμουζιάδης βρίσκονταν στόν κινηματογράφο. Οἱ πρῶτοι εἶδαν γριοῦλες νά γονατίζουν κατα μεσῆς τοῦ δρόμου καί νά προσεύχωνται, οἱ δεύτεροι ἑτοιμάζονταν νά ... πέσουν στή θάλασσα σέ περίπτωση πού θά γκρεμίζονταν τό κεντράκι, οἱ τρίτοι παρακολουθοῦσαν ἀγωνιωδῶς τή θάλασσα μή τυχόν καί τούς καταπιῆ, καί οἱ τελευταῖοι δήλωναν ἀργότερα ὅτι «διετήρησαν τήν ψυχραιμία τους». Φαντάζεστε πόσο διασκεδαστικές εἶναι κάτι τέτοιες περιπέτειες ὅταν ἔχουν πιά περάσει. Ἀκολούθησαν καί ἄλλες δονήσεις τή νύχτα καί μαζί ἄλλα κωμικοτραγικά γεγονότα. Μερικοί κοιμήθηκαν μέ τά ροῦχα, ἐνῶ ἄλλοι, ὑπναράδες αὐτοί, πληροφοροῦνταν τήν ἑπομένη τά περί τοῦ σεισμοῦ καί ἀποροῦσαν πῶς δέν εἶχαν ξυπνήσει!

Ἡ ἀκρόπολη τῆς Λίνδου εἶναι ἀρχαιότερη ἀπό τήν Ἀκρόπολη τῶν Ἀθηνῶν. Ἐπισκεφθήκαμε τόν ἐπιβλητικό βράχο τήν Πέμπτη τό πρωί καί ἀφοῦ θαυμάσαμε τίς ἀρχαιότητες καί ἀκούσαμε τό φύλακα νά ἀπαγγέλλη στήν ἐντέλεια τό ποίημά του γυρίσαμε στίς 2.30' στή Ρόδο.

Τό γεῦμα τήν ἡμέρα ἐκείνη μᾶς τό πρόσφερε ἡ καντίνα. Τό ἴδιο ἀπόγευμα ἡ ὁμάδα μπάσκετ τῆς τάξης μας νίκησε μιάν ἰσχυρή ὁμάδα τῆς Ρόδου. Τ' ἀπόγευμα τό 'χαμε ἐλεύθερο καί πολλοί γυρνόφερναν στούς δρόμους μέ μοτοσακό. Ἄλλοι κάναν ἐκδρομοῦλες μ' αὐτά καί ἐπισκέφθηκαν τήν Φιλέρημο, τήν Καλλιθέα, τό Ροδίνι καί ἄλλα μέρη τοῦ νησιοῦ.

Τό πρωί τῆς Παρασκευῆς μερικοί τ' ἀφιέρωσαν σέ ψώνια, ἐνῶ οἱ περισσότεροι ἐπισκέφτηκαν τά κάστρα καί τόν περίφημο πύργο τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου.

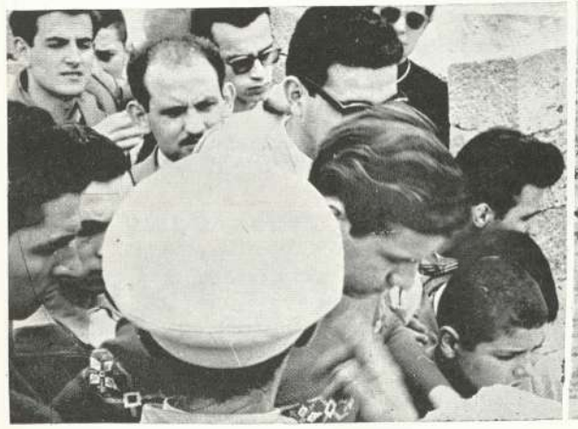

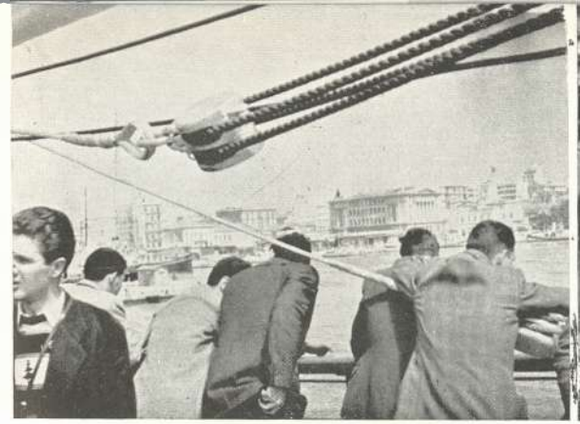

Τό μεσημέρι βρισκόμαστε καί πάλι στό πλοῖο, στόν «Κανάρη» τή φορά αὐτή, γιά τό ταξίδι τοῦ γυρισμοῦ.

Τραβήξαμε μερικές—τίς τελευταῖες—φωτογραφίες τῆς Ρόδου γιά νά πνίξουμε ἔτσι τή θλίψη πού μᾶς κυρίευε. Ποιός θά μπορέση ποτέ νά ξεχάση τίς τρελές κοῦρσες μέ τά μοτοσακό, τό παγωμένο μπάνιο στά νερά τῆς Ρόδου πού μᾶς ἔβγαλε σάν κομμάτια κατεψυγμένο κρέας, τίς περιπλανήσεις μας στούς ὡραίους δρόμους τοῦ νησιοῦ;

Φτάσαμε στόν Πειραιᾶ τό Σάββατο τό μεσημέρι. Ἀφοῦ ἀλλάζαμε ταξί καί ἠλεκτρικό χρειάστηκε κάμποση ὥρα νά περιμένουμε στήν πλατεία Ὁμονοίας, διασκεδάζοντας τούς περαστικούς, ὥσπου νά τακτοποιηθοῦμε σ' ἕνα ξενοδοχεῖο, στήν Κηφισιά!

Τήν Κυριακή τό βράδυ, στίς 11, φτάναμε στή Θεσσαλονίκη. Αὐτό σήμαινε τό τέλος τῆς ἐκδρομῆς πού περιμέναμε ἐφτά ὁλόκληρα χρόνια καί πέρασε σάν μιά σκιά ἡλιαχτίδας ἀπό τήν πραγματικότητα στίς ἀναμνήσεις. Καί ἡ ἐκδρομή αὐτή ἔκλεισε οὐσιαστικά τό ὁμορφότερο κεφάλαιο τῆς ζωῆς μας: τά μαθητικά μας χρόνια.

ΝΙΚΟΣ
ΦΙΛΙΝΔΡΗΣ

Σέ θέση πάντα νά λύση κάθε ἀπορία μέ τίς «σύθετικές» του ἀπαντήσεις. Μέ τό πλῆθος τῶν ἐργαλείων πού κουβαλᾶ ἔχει καθιερωθῆ ὡς ἐπιδιορθωτής κάθε ἀπίθανης βλάβης. Δείχνει ζωηρό ἐνδιαφέρον γιά τά Φυσικά. Ἁπλός καί ἐξυπηρετικός πάντα, ἔχει καί στιγμές ἐπιπολαιότητας. Σχεδιάζει νά ἀσχοληθῆ μές τις ἠλεκτρικές συσκευές.

ΘΟΔΩΡΟΣ
ΧΑΤΖΗΠΑΝΤΑΖΗΣ

Ἔχει ἐνδιαφέροντα κυρίως καλλιτεχνικά καί περνᾶ τήν ὥρα του διαβάζοντας βιβλία καί ἰδίως ποίηση. Στά μαθήματα ἔχει μιά μᾶλλον καλή ἐπίδοση ἄν καί θά μποροῦσε ν' ἀπολύση περισσότερο. Εἶναι πρόεδρος τοῦ Θεατρικοῦ Ὁμίλου καί διακρίνεται γιά τήν ἠθοποιία καί ἀπαγγελία του. Σκέπτεται νά συνεχίση τίς σπουδές του στή Γερμανία.

ΚΩΣΤΑΣ
ΧΑΤΖΗΝΑΚΟΣ

Κατέχει τά Κυλλεγιανά ρεκόρ στά ἄλματα σέ ὕψος καί μῆκος. Ἀπό παλιά στέλεχος τῆς μεικτῆς μπάσκετ καί φέτος ἀρχηγός, διακρίθηκε γιά τή σωτήρια ψυχραιμία του. Πρόθυμος πάντα νά καλαμπουρίση μέ κείνη τήν χαρακτηριστική προσποιητή βραχνάδα. Στά μαθήματα ὁ Κώστας κατορθώνει πάντα νά περνᾶ μέ μιά καλή προσπάθεια στό τέλος. Θά σπουδάση ἀρχιτέκτονας στήν Ἀμερική.

TO THE MEMBERS OF THE SIXTH FORM

CARRIE LAKE

We thank you heartily for being our advisor this year, for your help and advice.
The sixth form

In addressing you, the members of the Sixth Class, I can find no better words of advice than that you take to heart and make your very own the vow that each year's graduates give as they leave Anatolia College:

> *"Wherever I am, whatever I do, I will make the guiding light of my life not wealth, nor power, nor fame, but the love of God and the love of my fellow men.*
>
> *I will live not for myself alone, but for the good of my community, my country, and the whole brotherhood of men".*

....."Not wealth, nor power, nor fame". The names of those who have made these their aim are known to us all and are remembered with horror and fear: Nero, Napoleon, Hitler..... to them, wealth, fame and power were ends in themselves, to be gained by whatever means available, at the expense of those they dominated. How different from the wealth and the fame and the power that have come to such as Alexander Fleming, the discoverer of penicillin, or to Florence Nightingale, the pioneer of the noble profession of nursing, or to Albert Schweitzer, musician, philosopher, physician and missionary! Their fame has echoed around the world, wealth has passed through their hands and the power of their great spirits has held sway over the hearts of countless men and women, yet they never sought to be either rich or well known. All three dedicated the talents of mind and body and spirit with which the divine Creator and human endeavor had endowed them, to one great aim: the service of God and man. The rest was incidental.

May you students, as you leave Anatolia College, so dedicate your time and strength, your heart and intellect, that the Kingdom of God may be more visible on this earth when you leave it than when you entered it. And to the humblest ones—those who will never become either rich or renowned — let me add: wealth and fame never guaranteed happiness. The deepest satisfactions come from that communion with God which results from a life dedicated to the service of His children. This ultimate and deepest satisfaction is open to you all. It depends only upon your awareness of God's love for you and for all men, and upon your response to that love in the eager consecration of your spirits. May you, one and all, know these satisfactions! God bless you!

MARY INGLE
Dean of the Girls School

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΛΕΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

ΚΑΤΙΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ

ΚΑΙΤΗ ΒΑΜΒΑΚΑ

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΒΑΣΙΛΑΚΗ

ΚΑΙΤΗ ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ

ΛΙΝΑ ΓΑΓΓΑΝΗ

ΕΥΡΥΔΙΚΗ ΓΕΡΟΝΤΑ

ΦΕΥΓΟΝΤΑΣ...

Ὅταν φτάνης σ' ἕνα τέλος, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μείνης ἀσυγκίνητη. Ὑπάρχει κάτι στὴν ἔννοια αὐτὴ τοῦ τέλους, ποὺ σοῦ ἀγγίζει στὴν καρδιὰ χορδὲς χαρᾶς μαζὶ καὶ λύπης· κι ἔτσι γίνεται μέσα σου μιὰ συμφωνία, ποὺ οὔτε σύ ἡ ἴδια μπορεῖς νὰ τὴν ξεκαθαρίσης: Κάποτε ἡ χαρὰ συνοδεύει τὴ μελωδία τῆς λύπης καὶ τῆς ἀπογοήτευσης καὶ κάποτε μελωδία γίνεται ἡ χαρά.

Ἔτσι αἰσθάνεσαι μέσα σου, ὅσο νιώθεις τὸ τέλος νὰ πλησιάζη, ὅσο βλέπεις γύρω σου τὶς μικρότερες νὰ χαίρωνται ξέγνοιαστες, μὲ λιακάδα πάντα στὸν ὁρίζοντά τους. Τώρα νιώθεις πὼς ἐσύ βρίσκεσαι πιὰ στὸ τελευταῖο σκαλοπάτι καὶ ἄδικα ψάχνεις νὰ βρῆς τὶς μεγαλύτερες, ποὺ εἶχες πάντα συνηθίσει. Πολλὲς φορὲς νιώθεις τὶς μικρότερες νὰ σὲ κοιτάζουν μὲ δέος κι ἀπορεῖς... Ἐσύ εἶσαι τώρα γι' αὐτὲς ἡ μεγάλη; Θεέ μου, πῶς πέρασαν τὰ χρόνια... Καὶ νὰ φανταστῆς πὼς πέρυσι κιόλας σοῦ φαίνονταν ἀτέλειωτα! Ἀλλὰ τὸ τέλος δὲν εἶναι πιὰ ὄνειρο. Ἔφτασε καὶ σὲ λίγες μέρες θὰ σοῦ κλείση τὴν πόρτα τοῦ σχολειοῦ γιὰ πάντα. Τότε μονάχα θὰ καταλάβης πέρα γιὰ πέρα πὼς κάτι ἀπ' τὴ ζωή σου τέλειωσε καὶ δὲ θὰ ξανάρθη ποτὲ πιά... Τότε ἴσως ἕνα δάκρυ ἀναπόλησης νὰ χύσης, μπορεῖ τὸ μόνο. Τὸ μόνο, γιατὶ ἐκείνη τὴ στιγμὴ εἶσαι σκληρὴ καὶ—ἂν καὶ ἔχης καλὰ καταλάβει πὼς πιὰ τέλειωσε, πάει—δὲ νιώθεις τὸ «ἀγύριστο» σὲ ὅλο του τὸ βάθος. Μόνο ὅταν μεγαλώσης θὰ θυμᾶσαι μὲ συγκίνηση αὐτὰ τὰ χρόνια σου καὶ θὰ θέλης νὰ ξαναγυρίσης σ' αὐτά... Ἔτσι μᾶς λένε τώρα οἱ μεγαλύτεροι. Ἄραγε θὰ τὸ νιώσουμε ποτέ;

Ἐμεῖς ὅμως τώρα μέσα στὸ τέλος βλέπουμε μιὰν ἀρχὴ γιὰ κάτι ἀτέλειωτο καὶ μεγάλο. Αὐτὸ τὸ σημερινὸ τὸ τέλος μᾶς ἀνοίγει διάπλατα τὴν πόρτα τῆς ζωῆς, κλείνοντας μιὰν ἄλλη πίσω μας, ποὺ τὴν προσέχουμε λιγώτερο. Ἡ κάθε μιὰ μας ἔχει στήσει μπροστά της ἕνα ὄνειρο, ἕνα ἰδανικὸ καὶ πρὸς αὐτὸ τραβᾶει τώρα. Αὐτὸ εἶναι ποὺ συγκινεῖ περισσότερο αὐτὴ τὴν ὥρα τοῦ τέλους - ἀρχῆς.

Μπροστά μας ἀνοίγεται τὸ ἄγνωστο, ποὺ μᾶς τραβᾶει. Πολλὲς νομίζουμε πὼς ἡ ζωὴ δὲν εἶναι τὸ ἄγνωστο πιὰ γιὰ μᾶς, πὼς ξέρουμε καλὰ γιὰ ποῦ τραβᾶμε. Κι ὅμως εἶναι ἀληθινό, πὼς ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια τὰ μαθητικὰ ἀτενίζαμε, βέβαια, καὶ παρακολουθοῦσαμε τὴ ζωὴ γύρω μας, ἀλλὰ ἦταν σὰ νὰ μᾶς εἶχαν βάλει παρωπίδες· γιατὶ τὸ κακὸ εἶναι ὅτι μόνο παρακολουθοῦσαμε, χωρὶς νὰ παίρνουμε ἐνεργὸ μέρος οἱ ἴδιες. Τώρα λοιπὸν ποὺ πρόκειται νὰ βγοῦμε ἀπ' τὸ θεωρεῖο καὶ νὰ πάρουμε ἕνα σημαντικὸ ρόλο στὴ σκηνή, τώρα θὰ μπορέσουμε νὰ ποῦμε πὼς ξέρουμε ποῦ βρισκόμαστε. Ἡ κάθε μιὰ ἔχει λίγο - πολὺ ἑτοιμάσει τὸ ρόλο της καὶ εἴμαστε ἕτοιμες γιὰ τὸ ξεκίνημα.

Ἡ συγκίνηση ποὺ νιώθουμε, λοιπόν, ὅλες εἶναι γιὰ τὴν ἀρχὴ καὶ ὄχι γιὰ τὸ τέλος. Γι' αὐτὸ ἡ παράξενη αὐτὴ μουσικὴ ποὺ γεννιέται μέσα μας, θὰ δώση, στὸ τέλος, τὴ μελωδία στὴ χαρὰ κι ἡ λύπη κι ἡ συγκίνηση θὰ τὴν συνοδεύουν...

Προτοῦ ὅμως κλείσουμε γιὰ πάντα πίσω μας τὴν πόρτα, θέλουμε νὰ ρίξουμε στὰ περασμένα μας χρόνια μιὰ τελευταία κλεφτὴ ματιά. Τὰ ἑφτὰ χρόνια εἶναι ξεκάθαρα μπροστά μας:

Στὶς πρῶτες, τὶς μικρὲς τάξεις, βλέπουμε τὶς μικρογραφίες μας. Πᾶνε αὐτὰ τὰ καλὰ χρόνια... ἀναστενάζουν μερικές. Στὴν ἀρχὴ δειλὲς καὶ ἀβουλες, παίρναμε ἀμέσως ἐπάνω μας μὲ καμμιὰ μικρὴ σκανταλιά. Σιγὰ - σιγὰ πήραμε θάρρος. Στὴ δεύτερη τάξη ὅμως ἀρχίσαμε νὰ σοβαρευόμαστε σημαντικά....! Πολλὲς τὸ εἶχαν πάρει ἀπόφαση νὰ φρονιμέψουν στὰ σοβαρὰ καὶ προσπαθοῦσαν μὲ τὰ σωστά τους νὰ νουθετήσουν καὶ τὶς ἄλλες! Αὐτὸ συνέβηκε κυρίως στὸ ἕνα τμῆμα. Ἄρχισαν λοιπὸν οἱ ὁμηρικὲς μάχες στὸ... διάδρομο ποὺ χώριζε τὶς δυὸ τάξεις. Ἔτσι, στὴν τρίτη, βρεθήκαμε... ἀνακατεμένες! Ἀκούστηκε ὅτι ἔγινε ἕνα μεῖγμα γιὰ νὰ μπῆ σὲ κάθε τμῆμα ἀπὸ λίγη.... μαγιὰ καὶ νὰ ἐξουδετερωθοῦν τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα! Στὴν τετάρτη ὅμως ἡ μαγιὰ... ἀρχισε νὰ χαλάη καὶ τὰ πειράματα εἶχαν ἀντίθετο ἀποτέλεσμα. Στὴν πέμπτη πιά, μὴν τὰ ρωτᾶτε! Ὅλες, κακοποιὰ στοιχεῖα τώρα πιά, ξεχυθήκαμε ἀσυγκράτητες, σὰ νὰ ἔπρεπε σώνει καὶ καλὰ νὰ βγάλουμε τὸ χειρότερο ὄνομα στὸ σχολεῖο. Ἀλλὰ τὸ ὄνομα αὐτὸ μᾶς κόλλησε καὶ εἶναι ἀδύνατο νὰ μᾶς ξεκολλήση πιά, ὕστερα μάλιστα ἀπὸ ὅσα ἔγιναν στὴν ἕκτη. Τί νὰ γίνη; καλύτερα, λέει, νὰ σοῦ βγῆ τὸ μάτι παρὰ τὸ ὄνομα!

Μετὰ ἀπ' αὐτὴ τὴ γρήγορη ματιά, κλείνουμε πιὰ καὶ μεῖς τὴν πόρτα πίσω μας.

Ποτὲ ὅμως δὲ θὰ ξεχάσουμε πόσο πολλὰ ἐφόδια μᾶς ἔδωσε τὸ σχολειό μας. Συνήθως τὶς τελευταῖες μέρες θυμόμαστε μόνο τὰ φαιδρὰ τῆς σχολικῆς μας ζωῆς. Τὰ ἄλλα, τὰ βαθιὰ καὶ τὰ ὡραῖα ποὺ μᾶς ἔδωσε, τὰ φυλᾶμε, ἡ κάθε μιὰ ξεχωριστά, μέσα μας, σὰν ἕνα φυλαχτό, ποὺ μᾶς κόστισε ἑφτὰ χρόνια προσωπικῆς μας πείρας. Θέλουμε λοιπὸν νὰ εὐχαριστήσουμε ὅλες μας τὶς καθηγήτριες καὶ τοὺς καθηγητές μας, ποὺ μᾶς παραστάθηκαν σ' ὁλόκληρη αὐτὴ μας τὴ ζωή. Πρέπει νὰ εἶναι σίγουροι μερικοί, πὼς θὰ μᾶς μείνουν ἀξέχαστοι στὴ μνήμη μας καὶ στὴν καρδιὰ μας. Ἂν κάναμε κάποτε—ἴσως θὰ ἔπρεπε νὰ ποῦμε πάντα—παιδιαρίσματα καὶ ἀνοησίες, εὐχόμαστε μὲ ὅλη μας τὴν καρδιὰ νὰ τὰ ξεχάσουν ὅσο μποροῦν, γιὰ νὰ μπορέσουμε καὶ μεῖς νὰ μείνουμε μέσα τους ἕνα ὡραῖο καταστάλαγμα μνήμης.

ΦΙΛΙΤΣΑ ΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΦΙΦΗ ΔΑΠΗ

ΦΩΤΟΥΛΑ ΕΠΙΒΑΤΙΑΝΟΥ

ΑΛΙΚΗ ΕΣΚΙΤΖΙΑΝ

ΓΙΑΝΝΑ ΖΩΙΔΟΥ

ΑΘΗΝΑ ΚΑΛΛΙΑ

ΜΗΛΙΩ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΜΑΡΙΝΑ ΚΩΣΤΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΑΙΡΗ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ

ΒΙΚΥ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΘΟΥΛΗ ΚΑΡΑΚΙΟΥΛΑΚΗ

ΚΟΧΑΡΙΧ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΙΑΝ

ΑΘΗΝΑ ΛΑΜΠΑΡΙΔΟΥ

ΛΙΝΑ ΛΑΜΠΡΑΚΗ

ΑΛΕΞ ΛΑΜΠΡΟΥ

ΣΟΦΙΑ ΚΟΥΜΑΝΤΑΡΟΥ

ΦΡΟΣΩ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΡΤΕΜΙΣ ΚΟΥΝΑΒΟΥ

ΝΕΛΛΗ ΛΩΝΟΥ

ΣΤΕΛΛΑ ΜΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΝΩΛΙΔΟΥ

Ἔτσι ἀρχίσαμε.

Ἡ πρώτη μας ἐκδρομή.
Τὸ μέλλον φαίνεται λαμπρό!

Πέμπτη: Εἴμαστε
ἀκόμη... μωρά!

Τὰ πιὸ πετυχημένο μας christmas-party, ἄν καὶ εἶχε προηγηθῆ ὀφοδρὴ φιλονικία.

Μεγαλώσαμε! Φοράμε καὶ τὴ
στολὴ τοῦ σχολείου μὲ παπιγιὸν
καὶ κορδελάκια.

Δευτέρα: Τὸ Κατηχητικό, ἡ
κυριώτερη ἀπασχόλησή μας.

Ἕκτη: Θαλίτσα, βαρέθηκα πιά. Ἔχουμε μόνο 45 μέρες
ἀκόμη σχολεῖο χωρὶς τὶς γιορτὲς καὶ τὶς Κυριακές.

Φεύγουμε! Ἀντίο σχολεῖο,
ἀντίο σας ὅλοι.

Ἐκδρομὴ στὴ Θάσο:
Ξαναζωντανέψαμε!

Τετάρτη: Διαπρέψαμε στό Sports
Week. Ἡ Θούλη εἶναι τὸ φαβορί μας.

ΚΟΥΛΑ
ΜΠΛΙΟΥΡΑ

ΟΛΓΑ ΜΠΟΥΣΙΟΥ

ΒΙΚΥ
ΝΙΚΟΥ

ΜΑΡΙΕΤΤΑ
ΞΑΝΘΟΥ

ΒΕΤΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

ΝΤΙΝΑ
ΠΑΠΑΝΑΚΛΗ

ΚΑΙΤΗ
ΠΑΠΑΣΥΜΕΩΝ

ΕΙΡΗΝΗ ΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΑΙΚΗ
ΡΟΥΣΟΥ

ΝΕΛΛΗ
ΣΑΠΟΡΤΑ

ΕΜΙΛΥ ΣΑΡΚΙΖΙΑΝ

ΓΙΟΥΛΗ
ΣΜΥΡΛΗ

ΜΑΙΡΗ
ΣΜΥΡΛΗ

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΣΠΗΛΙΑΚΟΥ

ΜΕΝΗ
ΤΟΥΜΠΗ

ΚΑΤΙΑ
ΓΣΕΜΠΕΡΤΖΗ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΙΚΟΥΔΗ

ΝΙΝΑ
ΦΟΥΝΤΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ

ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ ΣΤΗ ΡΟΔΟ

Ἀρχίσαμε μὲ ὄνειρα καὶ σχέδια μεγάλα. Δεκαπέντε μέρες ταξίδι στὴ Ρώμη ἢ στὴ Βιέννη εἶναι τὸ πρόγραμμά μας. Μὰ λίγο καιρὸ πρὶν ἀπὸ τὸ Πάσχα καταλήξαμε μόνο σὲ ἑφταήμερο ταξίδι στὴ Ρόδο. Πάντα τέτοιες ἦμασταν. Ἀρχίζαμε ἀπὸ πολὺ ψηλά, μὰ καταλήγαμε χαμηλά.

Τὸ πρωὶ τῆς τρίτης ἡμέρας τοῦ Πάσχα ξεκινήσαμε μὲ τὸ τραῖνο γιὰ τὴν Ἀθήνα. Ἡ διαδρομὴ δὲν εἶχε καὶ πολὺ ἐνδιαφέρον. Μόνο μερικοὶ ἐνοχλητικοὶ συνταξιδιῶτες στοὺς διαδρόμους. Ἡ miss Lake ὅμως μᾶς εἶπε ὅτι ἦταν περήφανη γιὰ μᾶς, γιατὶ φερθήκαμε σὰν πραγματικές ladies.

Στὴν Ἀθήνα μείναμε στὸ Pierce College.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης, στὶς ἕξι, βρισκόμασταν ἐπὶ τέλους στὸ ἀεροδρόμιο τῆς Ρόδου. Ἐνῶ τὸ αὐτοκίνητο ἔτρεχε πρὸς τὴν πόλη τῆς Ρόδου, ἐμεῖς ἀπὸ τὰ παράθυρα θαυμάζαμε τὸ ἄφθονο πράσινο τοῦ νησιοῦ καὶ τοὺς γραφικοὺς νερόμυλους, ποὺ βλέπαμε κάθε τόσο.

Στὶς ἑφτὰ βρισκόμασταν στὸ ξενοδοχεῖο μας. Τακτοποιηθήκαμε γρήγορα στὰ δωμάτιά μας καὶ βγήκαμε ἔξω νὰ κατοπτεύσουμε τὸν τόπο.

Τὸ ὄμορφο νησὶ ὅμως δὲν μᾶς καλοδέχτηκε. Ἡ ὥρα ἦταν ἐννιάμισι ὅταν ξέσπασε ὁ σεισμός. Στὴν ἀρχὴ νομίσαμε ὅτι περνοῦσε ἕνα βαρὺ φορτηγὸ καὶ κουνήθηκε τὸ κτήριο. Μὰ γρήγορα ἀλλάξαμε γνώμη, γιατὶ τὸ κούνημα δυνάμωνε συνεχῶς. Εἴχαμε ἀνοίξει τὰ μάτια διάπλατα, τὰ νεῦρα μας βρίσκονταν σὲ ὑπερένταση καὶ δὲν τολμούσαμε νὰ κουνηθοῦμε, οὔτε νὰ μιλήσουμε, οὔτε κἂν νὰ σκεφτοῦμε. Ἡ ἀγωνία ἦταν ζωγραφισμένη ἔντονα πάνω στὰ πρόσωπα ὅλων. Μόλις ἐπὶ τέλους σταμάτητε καὶ συνήλθαμε λιγάκι, βάλαμε στὶς τσάντες τὰ χρήματά μας καὶ ὅ,τι ἄλλο πολύτιμο εἴχαμε καὶ ξεχυθήκαμε στοὺς δρόμους.

Καθίσαμε σ' ἕνα ζαχαροπλαστεῖο γιὰ νὰ πάρουμε ἀπὸ ἕνα παγωτὸ καὶ νὰ χαλαρώσουν λίγο τὰ νεῦρα μας. Ἄλλες ἀναλογίζονταν τὴν τρομάρα ποὺ θὰ 'παιρναν οἱ δικοί μας, ὅταν θὰ τὰ μάθαιναν, ἄλλες σκέφτονταν μὲ πιὸ τρόπο θὰ μπορούσαμε νὰ ἐπιστρέψουμε στὴν Ἀθήνα τὸ γρηγορώτερο, καὶ ἡ Θάλεια παραπέρα φιλοσοφοῦσε: «Δὲν φοβᾶμαι μόνο γιὰ τώρα, μὰ γιὰ πάντα. Βλέπω ὅτι δὲν ὑπάρχει πουθενὰ ἀσφάλεια, οὔτε στὴ στεριά, οὔτε στὸν ἀέρα, οὔτε στὴ θάλασσα». Ὕστερα ἀπὸ δυὸ τρεῖς ὧρες δὲν μπορούσαμε νὰ ἀντισταθοῦμε περισσότερο στὴν κούραση. Τὰ μάτια μας ἄρχισαν νὰ βαραίνουν. Μὲ μισὴ τὴν καρδιὰ πήραμε τὸ δρόμο γιὰ τὸ ξενοδοχεῖο.

Μόνο δυὸ τρεῖς ὧρες εἴχαν περάσει ἀπὸ τότε ποὺ εἴχαμε ἀποκοιμηθῆ καὶ ξαφνικὰ τὰ κρεβάτια μας μᾶς πέταξαν ψηλά. Μόλις νιώσαμε τὸ ἔδαφος κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μας κάπως πιὸ στερεὸ ἀρχίσαμε νὰ ἑτοιμαζόμαστε. Ντυθήκαμε ὅλες γρήγορα, μαζέψαμε τὰ πράγματά μας καὶ περιμέναμε πότε νὰ ξημερώση.

Εὐτυχῶς αὐτὸς ἦταν ὁ τελευταῖος ἰσχυρὸς σεισμός. Οἱ ἄλλοι ἦταν ἀσήμαντοι. Τί τὰ θέλετε ὅμως, ὁ φόβος ἔμεινε μέσα μας. Στὸν παραμικρὸ θόρυβο ἢ κίνηση τέντωναν τ' αὐτιά μας, τὰ νεῦρα μας, ἄνοιγαν τὰ μάτια μας διάπλατα καὶ ἄρχιζε νὰ χτυπᾶ ἡ καρδιά μας δυνατά. Τὸ βράδυ τῆς δεύτερης μέρας καθόμασταν ὅλες στὸ σαλόνι τοῦ ξενοδοχείου καὶ συζητούσαμε. Κάποια στιγμὴ πετάχτηκε ὄρθια ἡ Βέττα, ἀγκάλιασε τὴν miss Ingle ποὺ καθόταν δίπλα της καὶ κατατρομαγμένη φώναξε. «Miss Ingle, earthquake». Εἶχε περάσει κάποιος ἀπὸ δίπλα της καὶ εἶχε κτυπήσει στὴν πολυθρόνα ποὺ κάθονταν.

Σιγὰ σιγὰ ὁ φόβος μας ἐξαφανίζονταν. Τὴν τελευταία μέρα μάλιστα παρακαλούσαμε πρὶν φύγουμε νὰ ξαναγίνη ἕνας σεισμός!... Τὸ ὡραιότατο νησὶ καὶ οἱ

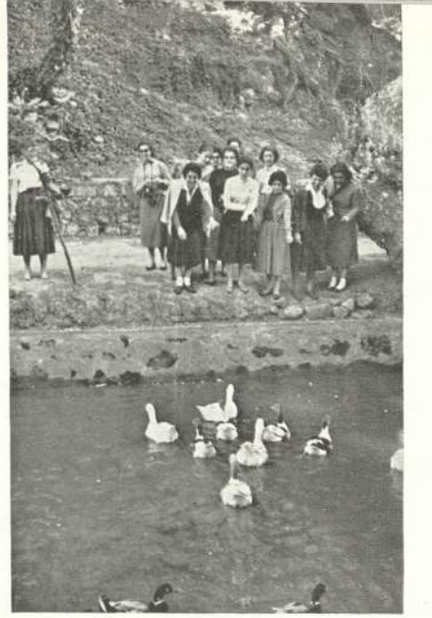

εὐγενικοὶ καὶ φιλόξενοι Ροδίτες μὲ τὴν τραγουδιστή φωνή τους μᾶς κατέκτησαν. Τοὺς σεισμοὺς τοὺς εἴχαμε σχεδὸν ξεχάσει. Ὁ καιρὸς ἦταν λίγος καὶ ἔπρεπε νὰ χαροῦμε τὶς ὀμορφιὲς τοῦ νησιοῦ. Ὑπῆρχαν τόσα καὶ τόσα γιὰ νὰ δοῦμε, ποὺ δὲν ξέραμε τί νὰ προλάβουμε

Ἀρχίσαμε ἀπὸ τὸ Ροδίνι. Ἦταν ὄμορφο, ἄγριο, πράσινο, καλλιτεχνικώτατο! Τὸ ἕνα θαυμάσιο ἀκολουθοῦσε τὸ ἄλλο. Ἕνα ρυάκι, ποὺ δὲν ἤξερες ἀπὸ ποῦ ἄρχιζε καὶ ποῦ τελείωνε, διέσχιζε ὅλον τὸν κῆπο. Κατὰ διαστήματα ἔβλεπες νὰ συνδέουν τὶς δυὸ ὄχθες του κυρτὲς γεφυροῦλες φτιαγμένες ἀπὸ κορμοὺς μὲ ρόζους, τελείως ἀκατέργαστους. Σ' ἕνα μέρος, ὅπου τὰ νερὰ ἦταν βαθιά, κολυμποῦσαν πάπιες καὶ χῆνες. Πάνω στὸν βράχο ποὺ ξεπετιόνταν ἀπ' τὸ νερὸ ἦταν σκαρφαλωμένη ἡ καλυβίτσα τους. Ἦταν κι αὐτὴ φτιαγμένη ἀπὸ τὸ ἴδιο ἀκατέργαστο ξύλο μὲ τὶς γεφυροῦλες. Τὰ παγώνια, οἱ πισίνες μὲ τὰ χρυσόψαρα καὶ τὰ κλουβιὰ μὲ τὰ πιὸ ὄμορφα πουλιὰ πρόσθεταν ζωντάνια στὸ Ροδίνι.

Ἡ Λίνδος, ἡ Φιλέρημος καὶ ἡ Κάμιρος, οἱ τρεῖς ἀρχαῖες πόλεις τῆς Ρόδου, μᾶς ἄφησαν κατάπληκτες. Δὲν ξέραμε τί νὰ θαυμάσουμε περισσότερο, τὰ ἀρχαῖα τους μνημεῖα ἢ τὴν φυσική τους ὀμορφιά. Τὰ μαρμάρινα λείψανα τῆς ἀρχαιότητος συνδυάζονταν τόσο ὄμορφα μὲ τὸ βαθὺ μπλὲ τῆς θάλασσας, μὲ τὰ ἀπότομα γκρίζα βράχια καὶ μὲ τὸ πράσινο χόρτο. Ὅταν βρισκόμασταν στὴν Φιλέρημο, μπροστὰ σ' ἕνα τέτοιο συνδυασμὸ ὀμορφιᾶς, ἡ Βίκη παρατήρησε: «Δὲν ὑπάρχει ὄμορφος τόπος ποὺ νὰ μὴν ἔχη ἀφήση τὰ ἴχνη της ἡ ἀρχαία ζωή».

Στὴ Λίνδο δὲν μπορούσαμε ν' ἀποχωριστοῦμε τὴν φύση της. Εἴχαμε σκύψει μὲ προφύλαξη πάνω ἀπὸ ἕνα ἀπότομο βράχο καὶ κοιτάζαμε κάτω μὲ θαυμασμό. Πενήντα μέτρα πιὸ κάτω ἀπὸ μᾶς ἁπλώνονταν ἡ θάλασσα μ' ἕνα μπλὲ τόσο γλυκὸ καὶ τόσο καθαρό, ποὺ μᾶς μαγνήτιζε. Κάτι ἀνεξήγητο σ' ἔκανε νὰ θές νὰ φήσης τὸν ἑαυτό σου ἀπὸ τὸ ὕψος ἐκεῖνο νὰ πέση μέσα στὰ κατάγλυκα νερά. Κάποια στιγμὴ ἦρθε ἀπὸ πίσω μας ἡ mis Lake καὶ μᾶς τράβηξε μιὰ μιά, γιατὶ δὲν ἐννοούσαμε νὰ ξεκολλήσουμε ἀπὸ κεῖνα τὰ βράχια.

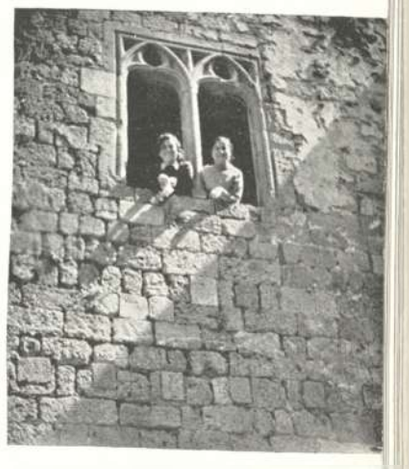

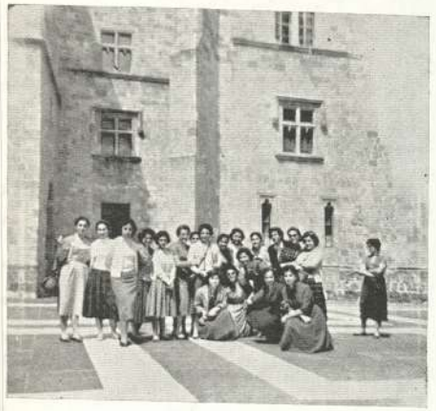

Ἡ Λίνδος ἐκτὸς ἀπὸ τὴν φυσικὴ ὀμορφιὰ ἔχει καὶ ἀξιόλογα μνημεῖα ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, τὴν βυζαντινὴ ἐποχὴ καὶ τὴν ἐποχὴ τῶν Ἱπποτῶν. Ἀπὸ τὴν τελευταία σώζεται ἕνας πύργος σχεδὸν ἀκέραιος. Προσπαθήσαμε νὰ τοῦ δώσουμε ζωὴ ἄλλες μιμούμενες χαριτωμένα τὶς μαρκησίες καὶ ἄλλες ἀγναντεύοντας τοὺς ἱππότες τους ἀπὸ τὰ ψηλότερα σημεῖα τοῦ πύργου...

Τὸ χωριὸ τῆς Λίνδου μᾶς ἔκανε ἐξαιρετικὴ ἐντύπωση μὲ τὰ ἄσπρα σπιτάκια καὶ τὰ κατακάθαρα δρομάκια του. Ἐδῶ οἱ κάτοικοι εἶναι κατ' ἐξοχὴν φιλόξενοι κι εὐγενικοί. Ἀπ' ὅπου περνούσαμε μᾶς καλωσόριζαν χαρούμενα καὶ μᾶς προσκαλοῦσαν μέσα στὰ σπίτια τους μὲ τὴν μακρόσυρτη τραγουδιστὴ φωνή τους.

Ὁ «δρόμος τοῦ Γολγοθᾶ» στὴν Φιλέρημο ἦταν κάτι τελείως διαφορετικὸ ἀπ' ὅσα εἴχαμε δεῖ ὡς τώρα. Εἶναι ἕνα μονοπάτι πάνω σ' ἕνα λόφο. Ἐνῶ προχωρεῖς στὸ μονοπάτι, δεξιά σου βλέπεις κάθε τόσο ἀνάγλυφες παραστάσεις πάνω σὲ χαλκὸ ἀπὸ τὴν πορεία τοῦ Χριστοῦ στὸν πραγματικὸ Γολγοθᾶ. Τὸ τέρμα εἶναι ἡ κορφὴ ἑνὸς ἀπότομου λόφου. Ἐκεῖ κάποτε ἦταν στημένος ἕνας πελώριος σταυρός. Ἔχει ἀνατιναχθῆ ὅμως ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς στὸν Β' παγκόσμιο πόλεμο. Ἦταν ἕνα μονοπάτι ξερὸ κι ἐρημικό. Σοῦ θύμιζε κάτι ἀπὸ τὸν ἀληθινὸ Γολγοθᾶ.

Τὴν τελευταία μέρα τὸ πρωὶ ἐπισκεφθήκαμε τ' ἀξιοθέατα τῆς πόλης. Ἐπειδὴ ἦταν Κυριακὴ ἀρχίσαμε ἀπὸ τὴν ἐκκλησία.

Ὕστερα πήγαμε στὸ Καστέλλο. Ἡ μεγάλη σιδερένια γέφυρα ἦταν πεσμένη. Περάσαμε πάνω της γεμᾶτες θαυμασμό. Κάτω μας ἔχασκε ἡ βαθιὰ τάφρος, ποὺ περιτριγυρίζει ὅλο τὸν πύργο. Μόλις μπήκαμε μέσα βρεθήκαμε σ' ἕνα χῶρο ἀνοιχτὸ στολισμένο μὲ ἀγάλματα. Τὸ κεφάλι ἑνὸς ἀγάλματος ἔλειπε. Μιὰ ἀπὸ μᾶς σκαρφάλωσε γρήγορα πίσω ἀπὸ τὸ ἄγαλμα καὶ συμπλήρωσε τὸ κεφάλι ποὺ ἔλειπε. Οἱ φύλακες ποὺ βρίσκονταν ἐκεῖ ἔτρεξαν θυμωμένοι νὰ τὴν κατεβάσουν. Ἦταν τόπος ἀρχαιολογικὸς καὶ δὲν ἔπρεπε οὔτε κἂν νὰ ἀγγίζουμε τὰ ἀγάλματα. Ἐνῶ γυρίζαμε στὰ ὑπόλοιπα μέρη τοῦ Καστέλλου, προσέχαμε πολὺ μὴν ξανακάνουμε κάτι ἀπαγορευμένο.

Ὕστερα ἐπισκεφτήκαμε τὸ Μουσεῖο καὶ τὴν ὁδὸ τῶν Ἱπποτῶν. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ μέρη παρουσίαζαν πολὺ ἐνδιαφέρον.

Τὶς τελευταῖες ὧρες μας στὴ Ρόδο τὶς περάσαμε μὲ προετοιμασίες γιὰ τὴν ἐπιστροφή....

Κ. Κ.

ΒΟΥΛΑ ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΙΔΟΥ

ΘΑΛΕΙΑ ΨΩΜΟΓΕΡΙΔΟΥ

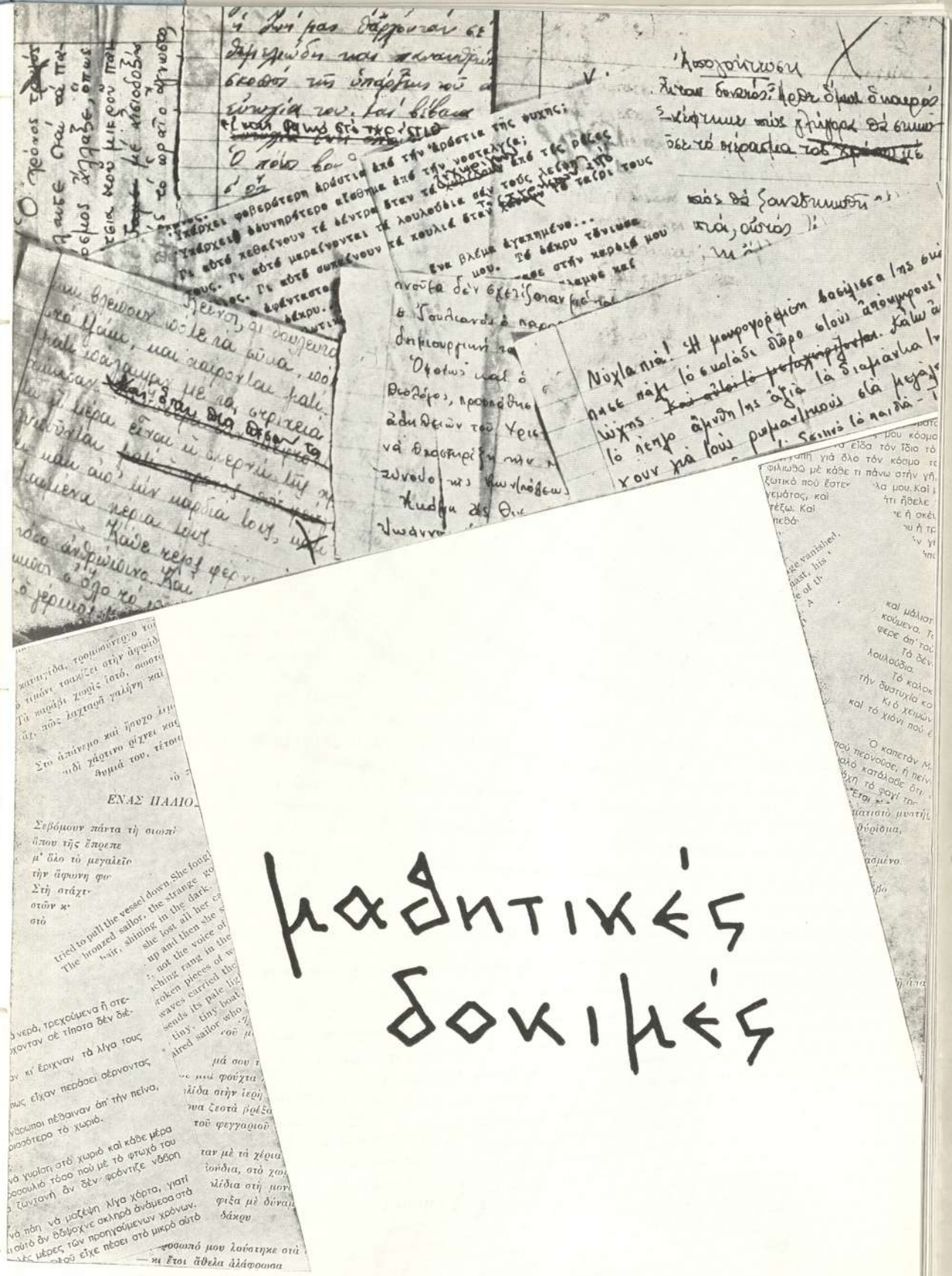

μαθητικές δοκιμές

Ὁ Τόλης Νικηφόρου ἔγραψε τὸ καλύτερο ἑλληνικὸ πεζό.

Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Ἦταν κοντά σούρουπο. Τότε ποὺ γέρνει ἡ μέρα ἀποκαμωμένη στῆς νύχτας τὴν ἀγκαλιά. Ἡ φθινοπωριάτικη γλύκα ἦταν διάχυτη στὸ μελαγχολικό τοπίο π'ἀπὸ ψηλά, μέσα ἀπὸ τὰ θαμπὰ τζάμια τοῦ ἀτελιέ, ἔβλεπε ὁ ζωγράφος. Ὁ γκριζόμαυρος καπνὸς ποὺ μπερδεύοταν μὲ τ' ἀριὰ συννεφάκια, τὸ κίτρινο τῶν φύλλων κι ἡ πλατίνα τ' οὐρανοῦ, ὅλα αὐτὰ τοῦ χάιδευαν τὴν ψυχή του, τὸν ἔκαναν νὰ νιώθη μιὰν ἀνεξήγητη ζεστασιὰ στὸ κρύο περιβάλλον τῆς σοφίτας. Κι αὐτὸς ὁ ἥλιος ποὺ 'γερνε πέρα μακριὰ καὶ ποὺ θαρρεῖς πὼς πρὶν σβήση τὰ πάντα νὰ κάψη ἤθελε, ἄφησε μιὰν ἀχτίδα ἀπ' τὸ στερνὸ του φῶς νὰ πέση πάνω στὰ τζάμια, νὰ φωτίση ἕνα δωμάτιο ἀκατάστατο, φανερὰ μποέμικο καὶ φτωχικό, ἐγκάρδιο ὅμως.

Ἀναστέναξε, γύρισε μπροστὰ σ' ἕνα μουσαμά, βούτηξε τὸ πινέλο στὴν γεμάτη χρώματα παλέτα καὶ στάθηκε μὲ τὸ χέρι βαρύ.

Ἄγνωστος στοὺς πολλοὺς ὁ ζωγράφος. Νέος πολύ, ἀνώριμος, εἶχε χαθῆ μέσα στοὺς τόσους καὶ τόσους ἄλλους...

Καθάρια σὰν κρύσταλλο ἡ ζωή του ὡς τότε. Ἕνα ζωηρὸ ρυάκι π' ἀπ' τὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ ξέκοψε, δὲν ἔσβησε ὅμως ἀκόμα καὶ δὲν στέρεψε. Καὶ νόμισε γιὰ μιὰ στιγμὴ πὼς—ναί!—ἦταν ἱκανὸς νὰ δημιουργήση κάτι ποὺ νὰ τὸν ἀφήση γιὰ πάντα, φλόγινη ἀνάμνηση στὰ Ἠλύσια τῆς Τέχνης. Ἄλλη φιλοδοξία δὲν εἶχε. Ἀναστατώνοταν στὴν ἰδέα πὼς ἡ λήθη μποροῦσε νὰ 'ταν τὸ τέρμα τοῦ δρόμου του. Βαθιὰ σκεφτικός τώρα, μ' ἀνίκανο τὸ χέρι νὰ δημιουργήση, νὰ δώση ζωή, σ' ὅ,τι αἰσθανόταν. Ἡ φύση, τόσο πρόσφορη γιὰ ὅσους νιώθουν, τοῦ 'στελνε τὰ μηνύματά της, μὰ κεῖνος ἦταν ἀδύνατος νὰ τὰ συλλάβη... Ἡ γλυκειὰ ὀμορφιὰ της τὸν συγκινοῦσε, ἀλλὰ δὲν τὸν ἠλέκτριζε. Ἡ ἀπαλή της μουσικὴ δὲν μιλοῦσε στὴν ὕπαρξη του ὁλόκληρη κι οὔτε ἐπιδροῦσε ἐπάνω του μὲ τὴν κοσμογονικὴ ἐκείνη δύναμη ποὺ δημιουργεῖ τὰ ἀριστουργήματα. Ὁ ζωγράφος ἄν καὶ στὴ στέρηση ζοῦσε, δὲν εἶχε ὡστόσο αἰσθανθῆ πόνο βαθύ, συθέμελο, κι οὔτε χαρὰ ἀπροσμέτρητη, δυνάμεις ὑπέρτατες, ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ τὸν ὁδηγήσουν στοῦ ταλέντου του τὴν τελείωση καὶ στὴν ἀπόδοση ἐκείνου ποὺ 'ταν κρυμμένο μέσα του: στὴν ἀνθρώπινη δημιουργία κάτι ἀθάνατου.

Βράδιασε πιά! Στὴ συνοικία ποὺ' μενε τὴ μακρινὴ οἱ θόρυβοι ἔφταναν ἀπόμακροι, μισοσβησμένοι. Μιὰ γρίλια ἀπέναντι φωτίστηκε, μιὰ μελωδία δυνατὴ κι ἀπὸ παλμὸ ξέχειλη ἀκούστηκε. Ποιός τῆς ψυχῆς τὴ φλόγα μὲ νότες ξεχύνει; Ποιός τῆς καρδιᾶς τὸ πάθος πάει μὲ τὴ μουσικὴ νὰ σβήση; Ἕνας χείμαρρος πλημμύρισε τὸ νέο, ἀναμνήσεις ἀπόκρυφες, μ' ἀξέχαστες γιὰ πάντα. Κι'ὅσο πιὸ ὁρμητικὴ κι αἰθέρια γίνοταν ἡ μουσικὴ, τόσο ξυπνοῦσαν μέσα του αἰσθήματα ἄγνωστα ὡς τότε, μιὰ συγκίνηση ὑπέρτατη, ἀνάκατη μὲ μιὰν ὑπερκόσμια δύναμη ποὺ κοιμισμένη μέσα του ὡς τότε λὲς καὶ περίμενε νὰ ξυπνήση...

Μ' ἕνα πλούσιο «κρεσέντο» ξεσπᾶ ξάφνου ὅλο τὸ πάθος τοῦ μουσικοῦ ποὺ διαπερνᾶ τοῦ ζωγράφου τὴν ψυχὴ καὶ τὴ φλογίζει καὶ σὰν σβήνει τὸν ἀφήνει σὲ μιὰ ἀναστάτωση ποὺ πρώτη φορὰ τὴν ἔνιωθε.

Ποιός εἶπε πὼς ἡ μουσικὴ εἶναι κομμάτι ἀπ' τὴ ψυχὴ τὴν ἴδια; Πὼς ὁ ζωγράφος ἔχει ψυχὴ μουσικοῦ κι ὁ μουσικὸς ζωγράφου;

Ἔμεινε ἐκστατικός, γιὰ μιὰ στιγμὴ μονάχα, λὲς κι ἤθελε ν' ἀδράξη τὸ μεγαλεῖο τῆς σιγῆς, ποὺ 'χε ἀπλωθῆ παντοῦ. Στάθηκε λίγο μ' ἀπλανὲς τὸ βλέμμα λὲς καὶ φωτίζοταν τὸ εἶναι του ὁλάκερο μ' ἕνα φῶς πρωτόγνωρο κι ἀνέσπερο. Ἦταν ἀπόκοσμη ἡ στιγμή, πέρα γιὰ πέρα κι ὅμως ἀλάθητα στὴν ψυχή του μιλοῦσε.

Ἔτρεξε στὸ στημένο καβαλέτο καὶ συνεπαρμένος ἄρχισε νὰ ζωγραφίζη. Τί; Οὔτε κι αὐτὸς ἤξερε. Τὸ χλομὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ ποὺ τὸν φώτιζε μὲ χρυσαφένιες ἀνταύγειες τὸν ἔδειξε ξάφνου μεγάλο, πελώριο. Τὰ χείλη σφιγμένα, ἡ ὄψη του ὁλόκληρη ἀποφασιστική. Ἔφτασ' ἡ ὥρα τῆς δημιουργίας.

Μεγαλόπνοο θὰ λάμψη τὸ ταλέντο σου πιά. Τώρα ποὺ ξύπνησ' ἡ ψυχή σου ζωγράφισε, ζωγράφισε κι ἡ ἀθανασία θὰ σ' ἀγκαλιάση γιὰ πάντα μέσα στὶς θεϊκές της φτεροῦγες.

Τὸ ἀχνὸ φῶς τῆς αὐγῆς, καθὼς ἔλειωνε τῆς νύχτας τὰ σκοτάδια, γέμιζε τὰ πάντα μὲ ροδόφυλλα. Κι αὐτὸς δούλευε ἀκόμη, δούλευε σὰν μανιακός. Δὲν τολμᾶ νὰ κοιτάξη τὸ ἔργο του στῆς μέρας τὸ φῶς. Ἄς εἶναι, δὲν πειράζει. Εἶναι ἡ χαραυγή! Τώρα θὰ ζήσης, γιὰ τὸν ἑαυτό σου, γιὰ τοὺς ἄλλους, γιὰ τὸν κόσμο ὁλόκληρο. Τὸ φῶς ποὺ σοῦ 'δωσε τὴν ἔμπνευση θὰ γίνη φῶς ἀλλιώτικο καὶ θὰ ζεστάνη καὶ τῶν ἄλλων τὶς καρδιές. Μὴ δακρύζεις! Κι ἄς εἶναι τ' ὄραμα ποὺ φεγγοβολᾶ τόσο λαμπερό! Μὴν κλαῖς! Κι ἄς εἶν' ἀπὸ χαρὰ κι ἀπ' τὴν ἐλπίδα τοῦ μεγαλείου!

Ἀστράφτει κι ἀκτινοβολεῖ μ' ἕνα φῶς ἐκθαμβωτικὸ ὁ ἥλιος ὁ πρωινός. Κι ὅλα τριγύρω λὲς καὶ ξεχύνουν τὸ ἴδιο φῶς. Μὰ στοῦ νέου τὰ μάτια λάμπει μιὰ λάμψη ἀλλιώτικη! Ἡ λάμψη τῆς δημιουργίας.

ΤΟΛΗΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
ἕκτη κλασσικοῦ

Ὁ Πόλυς Πετρόπουλος ἔγραψε τό καλύτερο ἑλληνικό ποίημα.

Irene Petritsi wrote the best literary piece in English

ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ

ΑΙΣΘΗΣΗ

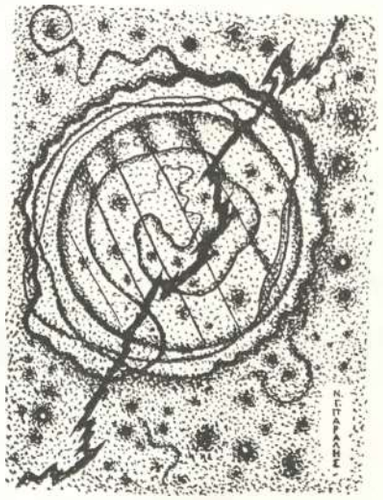

Σχῆμα πού διαγράφεται ἀβέβαιο,
μιά εὐθεία, ἕνας κύκλος,
πού ἐν τούτοις διατηρεῖ τήν ὑλικότητά του
συμπυκνωμένη,
γιατί προέρχεται ἀπό συγκέντρωσην ὀδυνηρή
καί ἄκραν ὑπερένταση αἰσθήσεων
Αὐτό εἶμαι.

Μιά εὐθεία πού δονεῖται μές στόν χῶρο
μ' ἡδονικό τρεμούλιασμα,
κι αἰσθάνεται τ' ἀγγιγμά του
νά τήν μεταπλάθη ἀδιάκοπα.
Διαγράφει τροχιές ἀμφίβολες,
μετεωρίζεται μὲ δέος,
βυθίζεται στό χάος δαιμονικά.
Ἰσορροπεῖ,
πυκνή ἀπό ἐνέργεια.
Πάλλεται μαζί μὲ τά μόρια τῆς ἀτμόσφαιρας
ρυθμικά,
μές στήν ὑγρή διαφάνεια τοῦ χώρου.

Π. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ἕκτη πρακτικοῦ

FIRST PRIZE

THE CASTLE

In our childish dreams, we once dreamed of a castle. It was a great, gray stone-made castle, built on the top of a rocky mountain. It was surrounded by a thick impregnable wall. Its railed windows were dark and lifeless. Its high towers were lost in the clouds. And the castle was entirely encircled with pale wisps of mist. This was the castle that enclosed the mystery of life.

This dream disturbed our heedless sleep. We suddenly woke up with our hearts full of a strange feeling, a thirst for something new, a longing for adventure. There was a wild desire which could not be subdued. We joined our hands and set out to conquer the castle.

In the beginning we all walked together. But we were soon separated into little groups. The way was difficult. We had to clear out the thick vegetation, to open narrow paths, to build little bridges over the streams. Wind and rain buffeted us mercilessly. But we went on obstinately.

Some groups opened different paths and we were separated. Each group thought that it had chosen the right path which led easily to the castle. Our separation, and competition always brought quarrelling. Our way was usually interrupted by fierce fights, and we felt the need of strong weapons. Beginning with primitive sticks, we ended with terrible flying iron birds that vomited fire. Now we knew the most effective and most horrible ways to kill one another.

In spite of our fights we continued our way up to the castle. It was this castle that tied our souls together. We were like a big wave. A wave is made up of many little waves which compete with each other to reach the shore first. But they are still one wave. And we fought each other, but our eyes always strained toward the misty image of the castle.

The first ones who opened the paths built up fires so that the rest could walk in the light easily. The way was tedious, but we, poor souls, believed that the castle should be conquered in spite of all sacrifices. We rushed blindly, urged on by our desires, our great purpose: to conquer the castle, the unknown.

But the end of our story was sad. We never succeeded. We only reached a certain point, and then we suddenly found ourselves at the spot where we had begun our forward movement.

A wave of the stormy sea, splashed with noise against a rock and then, retreated, abashed and disintegrated into the broad sea.

IRENE PETPITSI
fourth

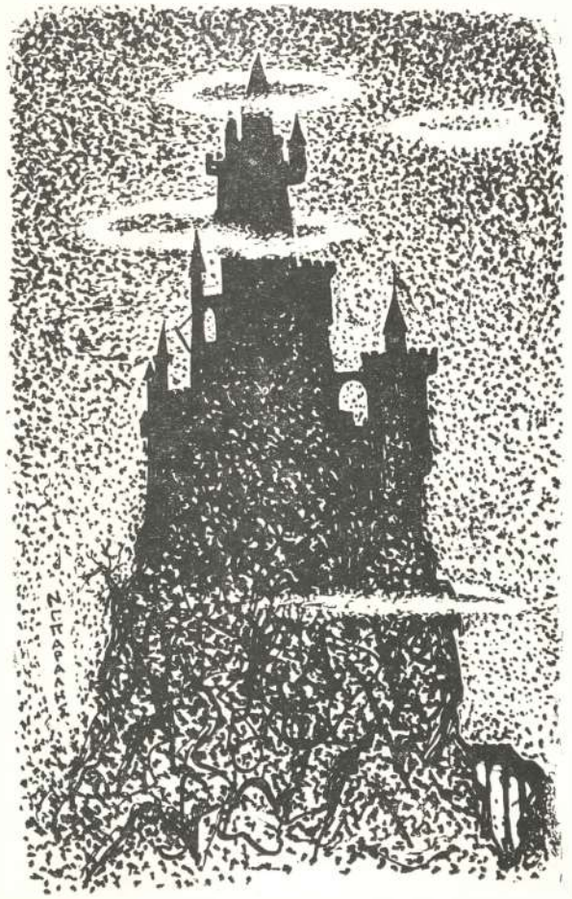

Η ΜΕΡΑ

Κοίταξε ὁ Θεός στή γῆς, χάραζε· πρόσταξε τόν ἥλιο ν' ἀρχίση τό δρομολόγιό του. Ἄκουσε ὁ ἥλιος τήν προσταγή, σηκώθηκε μαχμουρλῆς — καλά κοιμόταν τόσην ὥρα κι εὐλογοῦσε τό φεγγάρι πού τόν ξεκούραζε — πάτησε τό βουνό κι ἄρχισε νά μισολάμπη. Βαριόταν στήν ἀρχή, θολό ἦταν τό φῶς του, μά ὡς καλοεῖδε τή γῆς, τήν ἀγαπητικιά του, ἔβαλε τά δυνατά του, δυνάμωσε τήν λάμψη του, νά τόν δῆ κι αὐτή, νά τόν ἀποθαμάση.

Σιγαπλώθηκε τό φῶς τοῦ ἥλιου στήν καπνόμαυρη πολιτεία, σειρῆνες καὶ μαυροφούγαρα γεμάτη, τήν ἄσπρισε. Λές καὶ πῆραν θάρρος καὶ πνοή οἱ σειρῆνες ἀπ' τό χαϊδευτικό φῶς του, ἄρχισαν νά βραχνοσφυρίζουν.

Ἄκουγαν τό βροντοσφύριγμα οἱ ἐργάτες, κι ἕνας - ἕνας ξυπνοῦσαν. Ἔμπαιναν οἱ ἡλιαχτίνες ἀπ' τά παράθυρα τῶν καλυβόσπιτων, τοὺς χτυποῦσαν τά μάτια, σηκώνονταν. Δουλειά εἶχαν ξανά, νά κατεβοῦνε, λέει, δυό χιλιάδες ὀργιές κάτω στή γῆς νά βγάλουν καρβουνόπετρες. Στέριωναν ἀπάνω τους τήν φορεσιά τοῦ ἀνθρακωρύχου, μαυροκέντητη, βαρυπένθιμη, κινοῦσαν γιά τή δουλειά. Κι ὁ ἥλιος ἀπό ψηλά τοὺς λαμπρογελοῦσε, εὐχαριστιόταν· δέν χρειάζονταν αὐτός νά κατεβαίνη στή μαυροφορεμένη γῆς νά βγάλη τή ζήση του...

* * *

Ἔπεσε πάνω στό χωριό τό φῶς τοῦ ἥλιου, τό λαμπροφώτισε· πρῶτα τό ἀντίπερα δάσος, ὕστερα τήν ἐκκλησία, κατόπι τίς στέγες καὶ μετά ὁλάκερο.

Βαριοξύπνησε φουρκισμένος ὁ χωριάτης, ξανάρχιζε ἡ μέρα τοῦ Θεοῦ. Γροίκησε στό πλάι γιά λίγο τή γυναῖκα του· ξύπνησε κι αὐτή. «Οἱ ἀγελάδες», τῆς φώναξε ἄγρια. Ντύνονταν αὐτός, βιάζονταν. Ἔβριζε τόν ἥλιο πού τόν ξύπνησε ἀργά, θυμήθηκε πού θά ἔπιαναν πιό νωρίς δουλειά σήμερα γιά νά δουλέψουν δεκάωρο, γιατί, λέει, ἔσπασε χτές μιά πριονοκορδέλα στό ἐργοστάσιο κι ἔπρεπε νά δουλέψουν παραπάνω νά μή λιγοστέψη ἡ παραγωγή.

«Κουρουφέξαλα», ἔγρουξε ὁ χωριάτης. Ξεκατώφλισε ἀνταρεμένος, ἀλαφροκοίταξε τή γυναίκα του ν' ἀρμέγη τήν ἀγελάδα, θυμήθηκε πού τήν ἀγριοξύπνησε, τήν λυπήθηκε — γυναίκα εἶναι αὐτή, ἀδύναμο πλάσμα — ἔκανε νά τῆς μιλήση. Ἐκείνη τή στιγμή ἄκουσε τό βουητό τῆς πριονοκορδέλας. Παράτησε τή γυναῖκα του καὶ ξεπόρτισε, φοβοσκιασμένος, γιά τό ἐργοστάσιο, νά βγάλη τό μεροκάματο. Τόν εἶδε ἀπό ψηλά ὁ ἥλιος, μονογέλασε. Δέν ζήλεψε τήν τύχη του.

* * *

Ἔψαχνε πολύ ὥρα τό φῶς στόν τουβλότοιχο, μά στό τέλος τά κατάφερε: βρῆκε χαραμάδα, ὁρμοβόλησε στό σκοτάδι, στό ὑπόγειο. Ἀντάμωσε τά βλέφαρα τοῦ ἀλήτη, τά 'νοιξε· πέταξε ἀπό πάνω του τά τρυπιοτσούβαλα ὁ ἀλήτης, σηκώθηκε. Ἔτριψετά μάτια του, νά βλέπουν καλύτερα, ἀναμάζωξε τό πουκάμισό

του, ἔσφιξε τή ζώνη του, ἔδεσε τ' ἀρβυλοπάπουτσα, τράβηξε τό σουγιά ἀπ' τήν τσέπη του, τόν ἀνοιγόκλεισε τόν ξανάχωσε μέσα, ἔστρωσε τά μαλλιά του καὶ ἄντε γιά τό λιμάνι. Ἔκρινε νά τρέξη, νά προφτάση, ἐρχόταν ὑπερωκεάνιο σήμερα τό πρωί, κάτι θά μαζέψη. Μά ὡς πάτησε στήν ξυλόσκαλα βούλιαξε κι αὐτός, χώθηκε ὡς τό γόνατο τό πόδι του μέσα, ἄφησε κραυγή θανατική. Ἀναμέριασε τά σαπιόξυλα μὲ τά σκουριασμένα καρφιά, ἔβγαλε τό πόδι του· κατάμαυρο ἔτρεχε τό αἷμα ἀπ' τά ἀντικνήμια. Εἶχαν σφηνωθῆ μέσα τά καρφιά. Τοῦ πονοῦσε φοβερά, ἔπεσε ἀνήμπορος στό τσουβαλόστρωμα, ἀναθυμήθηκε τό ὑπερωκεάνιο, ἔσχιζαν τό σκοτάδι οἱ κραυγές καὶ τά βογγητά, μά δέν μποροῦσαν νά τρυπήσουν τόν τουβλότοιχο νά πᾶνε στούς ἀνθρώπους, νά τούς μιλήσουν· τά 'πνιγε τό μισοσκόταδο. Ἔσταζαν τά δάκρυα τοῦ ἀλήτη στό σακατεμένο πόδι, ἀνακατώνουνταν μέ τό πηχτόμαυρο αἷμα, κι ἀδερφωμένα τά δυό κυλοῦσαν στό χῶμα, νά τά ρουφήξη ἡ γῆς, ἡ μάννα τους...

* * *

Ἔφτασε γελαστός, κεφάτος, στήν μέση τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἥλιος κι ἔχασκε τούς ἀνθρώπους νά δουλεύουν. Κέφια εἶχε, βάλθηκε νά τούς πειράζη· πότε πότε τούς ἴδρωνε μέ τίς πυρωμένες ἀχτίνες· πότε πότε τούς ἄφηνε νά ξεϊδρώσουν, γιά νά τούς ἰδρώση πάλι κατόπι· τοῦ φαίνονταν ἀστεῖο, κουφογελοῦσε. Κάποτε σοβάρεψε. ἔψαχνε μέ τίς ἀχτίνες του τή γῆς νά δῆ ποιός δουλεύει καὶ ποιός τεμπελιάζει νά κάνη τήν ἀναφορά του στό Θεό, νά κρίνη Αὐτός ποιούς θά 'παιρνε κοντά του νά ζήσουν παντοτινά, ποιούς θά 'φηνε νά βασανίζωνται...

Ἔτρεχε ὁ χρόνος, κουράστηκε νά δίνη φῶς ὁ ἥλιος, ἄρχισε νά νυστάζη, βιάζονταν νά δύση, νά κοιμηθῆ. Κουράστηκαν κι οἱ ἄνθρωποι, σταμάτησαν στήν μέση τή δουλειά, γύρναγαν σπίτια τους νά ἀναπαυτοῦν, αὔριο πάλι δουλειά εἶχαν, ἔπρεπε νά 'ναι ξεκούραστοι.

Ἡ νύχτα εἶχε ἁπλωθῆ. Ἄκουσε τήν προσταγή τοῦ Θεοῦ τό φεγγάρι, βγῆκε ἀπ' τόν κρυψώνα του κι ἄρχισε νά φέγγη στή γῆς. Εἶδε τούς ἀνθρώπους νά ληθαργοκοιμοῦνται, αἰχμάλωτοι τῆς κούρασης, τούς λυπήθηκε. Μά σκέφτηκε «Ποιός τούς λέει νά κουράζουνται; τί ψάχνουν νά βροῦν;» Δέν μπόρεσε νά βρῆ ἀπάντηση. «Τί μ' ἐνδιαφέρει» μονολόγησε καὶ χασκογέλασε. Κι ἄρχισε νά ψάχνη τόν οὐρανό νά βρῆ κανένα ἀστέρι νά τοῦ κάνη συντροφιά.

ΠΕΤΡΟΣ ΔΡΑΤΣΙΔΗΣ
Ἕκτη πρακτικοῦ

ΛΥΤΡΩΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Νύχτα γεμάτη πόθων σπινθῆρες.
Νύχτα μυστικόπυθη, καλεστική
Κάτασπρη,
Κάτασπρη.
Σελαγισμοί καὶ ἠχοι τρισμάκαρων κόσμων
τῆς φαντασίας,
τοῦ ὀνείρου.
Μυριάδες
πυρσοὶ καὶ λαμπάδες, ρίχνουν τὸ ἄπλετο φῶς τους
ἐπάνω σου...

Ὥρες που περνᾶν γλυκά,
ἀνέμελα.
Στιγμές μπλεγμένες σ' ἄστρων ἀσήμια
λουσμένες μὲ τὸ θλιμμένο φεγγαρόφως.

Καὶ νά! Μέσα στὴ σιγαλιὰ
κάπου μακριὰ
κάποιο τραγούδι φτάνει
μέσα στὴν ξέχωρη τούτη νυχτιά.

Τί λέει; τί μήνυμα φέρνει;

Σκύβουν οἱ σκλαβωμένοι ν' ἀκούσουν
κι ἀκοῦν τὸ μήνυμα τῆς λευτεριᾶς.
Σκύβουν οἱ ἁμαρτωλοὶ
κι ἀκοῦν τὸ μήνυμα τῆς λύτρωσης.
Σκύβουν οἱ ταπεινωμένοι, οἱ καταφρονεμένοι
κι ἀκοῦν τὸν ἴδιο τὸ Θεὸ νὰ τοὺς καλῆ.
Σκύβουν οἱ ἄπιστοι
κι ἀκοῦν τὸ μήνυμα τῆς πίστεως.
Σκύβουν κι οἱ δυστυχισμένοι, οἱ ἀνήμποροι
κι ἀκοῦν τὸ μήνυμα τοῦ θανάτου νὰ τοὺς φωνάζη
γιὰ νὰ τοὺς χαρίση τὴν εὐδαιμονία,
ποὺ τόσο πολὺ πεινᾶ ἡ ψυχή τους.

Ἀλλὰ τὸ τραγούδι σιγοσβήνει καὶ φεύγει πάλι
μακριά, μακριά...

Ὅλα ἔμειναν ὅπως πρίν,
σιωπηλά, γαληνεμένα, ἥσυχα.

Κάπου
κάποιο τραγούδι πέρασε
κι ἔφυγε μέσα στὴν μαγεμένη νυχτιὰ
σκορπώντας ἐλπίδες, προσδοκίες καὶ πόθους,
σὲ ραγισμένες, φτωχὲς καρδιές.

ΚΩΣΤΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ
πέμπτη πρακτικοῦ

ΟΝΕΙΡΟΦΑΝΤΑΣΙΑ

Ἔφεγγαν τὰ χρυσόμαλλα
στοῦ φεγγαριοῦ τὶς ἀσημιὲς ἀχτίδες,
λυτά, χυτὰ στοὺς ὤμους.

Μ' ἄσπρο πέπλο ἀνάερο,
τὸ θεϊκὸ κορμί σου εἶχες τυλίξει,
νεράιδα ἀφρόπλαστη.

Ἀντήχησε κρουστάλλινο
στ' ἀκρογιαλοῦ τὴ σιγαλιὰ τὸ γέλιο,
μ' ἐκοίταξες, κι ἐχάθης.

ΜΑΡΙΑΝΑ ΡΟΖΙΔΟΥ
Τρίτη

ΦΩΣ

Μιὰ φλόγα καίει μέσα μας γιὰ ἕνα καινούργιο δρόμο.
Τῆς γέφυρας τὸ τόξο μας νὰ ρίξουμε μέ τρόπο,
γιὰ νὰ βρεθῆ ἀντίκρυ ἡ ψυχὴ καὶ γιὰ ν' ἀνέβη
στὸ ὑπερύψηλο βουνό, στὸ φῶς π' ἀνασαλεύει.

Ἂν μᾶς ἀρνιοῦνται τὸ ψωμὶ καὶ τὸ νερὸ δῶ πέρα,
ἔμπρός! Δὲν εἶναι τίποτα γιὰ μᾶς αὐτὴ ἡ φοβέρα·
γιατ' εἶν' ἀπέραντος ὁ ὁρίζοντας, δὲν σταματᾶμε,
πέρα, ἔμπρός, παντοῦ ὑπάρχει φῶς ποὺ τ' ἀγαπᾶμε.

Ἔμπρὸς λοιπόν! Ὑπάρχει φῶς, ζωὴ γιὰ νὰ τὴν ζήσης,
ἀκόμα κι ἀπ' τὸν τάφο τοὺς νεκροὺς γιὰ ν' ἀναστήσης·
γιὰ νὰ σκιρτήση ἡ ψυχή, ὦ τί εὐτυχία!
Καὶ ν' ἁπλωθῆ στὸν κόσμο αὐτὸ εἰρηνικὴ ἁρμονία.

Γιὰ νὰ πετάξουν οἱ ψυχές, νὰ πᾶνε ὅπου θένε,
— Βρήκανε τὴν ἀλήθεια πιά, ποτέ τους δὲ θὰ κλαῖνε —
πάνω στὰ ὄρη τὰ ψηλά, στῆς θάλασσας τὰ βάθη·
τὰ βλέπουν ὅλα καθαρὰ καὶ δὲν ὑπάρχει λάσπη.

ΣΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
πέμπτη πρακτικοῦ

ΟΙ ΟΥΡΑΝΟΙ ΑΝΟΙΞΑΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΜΑΣ

«Ὅλοι οἱ εὐτυχισμένοι εἶναι τὸ ἴδιο· κάθε δυστυχισμένος ὅμως ἔχει τὴν δικιά του στενοχώρια».
ΛΕΩΝ ΤΟΛΣΤΟΗ

Ὁ συνοικισμός μας βρισκόταν μέσα σ' ἕνα γούπατο μακριά ἀπό τήν γειτονική πόλη καί τόν κόσμο. Ἦταν ξεκομμένος ἀπό τήν θορυβώδη κίνηση, ἀπό τόν τεχνικό πολιτισμό τῆς πόλης καί ἀπό τήν ἄνεση τῶν περισσοτέρων κατοίκων τῆς πόλης. Δέν διέφερε ἀπό ἕνα χωριό.

Στό μεταξύ ὅμως τά σπίτια εἶχαν πληθύνει ἀπελπιστικά, ὁ χῶρος λιγόστεψε. οἱ ἄνθρωποι ἄρχισαν νά γκρινιάζουν καί νά μαλώνουν δίχως λόγο, σά νά μή τούς ἔφτανε ἡ τόση φτώχεια καί δυστυχία Τό μάτι τους θόλωσε, ἡ καρδιά τους πέτρωσε, γινήκανε κακοί καί σκληροί. Θάνατος!... Ἡ τόση καταθλιπτική δυστυχία τούς εἶχε ἀλλάξει, τούς εἶχε σβήσει μέσα τους τήν ἀγάπη, τήν ἀνθρωπιά, τήν πίστη καί τήν ἐλπίδα, πού ὅσο καί νά φαίνεται ψεύτικη δίνει στόν ἄνθρωπο τή θετική ἐκείνη δύναμη νά συνεχίση τό βαρύ καί κακοτράχαλο δρόμο τῆς βασανισμένης του ζωῆς.

Τότε ἦταν πού ξέπεσε στό γούπατό μας ἕνας καλόγερος. Ὅσο θυμοῦμαι ἦταν ἕνας παράξενος γέρος μέ τ' ἄσπρα μαλλιά του, τό καμπουριασμένο κορμί του καί τά βαθουλωμένα ἀλλά ἀστραφτερά μάτια του. Τήν ἱστορία του οὔτε τήν ξέραμε οὔτε καί τήν μάθαμε ποτέ, ἀλλά μέ τόν ἔρχομό του μᾶς τάραξε τήν τόση ἀβάσταχτη ἀνία μας. Μᾶς παραξένεψε πῶς, ξένος ἄνθρωπος, θυμήθηκε ὅτι ὑπάρχουμε καί ἐμεῖς.

Μέ τόν καιρό ἀρχίσαμε νά ἐνδιαφερόμαστε γι' αὐτόν, γιατί πράγματι αὐτός ὁ γέρος εἶχε κάτι τό ξεχωριστό ἀπό τούς ἄλλους, κάτι ἀπόκοσμο πού σέ τάραζε καί σέ συγκλόνιζε μαζί. Καί δέν ἦταν μόνο αὐτό. Ὁ καλόγερος, στήν παράγκα πού καθόταν, ἔφτιαχνε ὄμορφα καλάθια καί ζωγράφιζε ὡραῖες βυζαντινές εἰκόνες γιά τίς ἐκκλησιές μέ λεπτά χρώματα πού ἀνάδιναν μιά μυστικοπαθη θρησκευτική εὐωδιά. Ἡ φήμη του γρήγορα ξεπέρασε τό μικρό συνοικισμό μας καί ἀπό τήν πόλη ἄνθρωποι «καθώς πρέπει» ἔρχονταν νά δοῦν καί νά ἀγοράσουν τίς εἰκόνες τοῦ καλόγερου. Τό γούπατό μας πῆρε μιάν ἀσυνήθιστη κίνηση, βλέπαμε καί ἄλλους κοντά μας... Ὄχι, δέν εἴχαμε λησμονηθῆ ἐντελῶς ἀπό τόν ἄλλο κόσμο! Εἴχαμε ξεχάσει λίγο τή φτώχεια καί τή δυστυχία πού μᾶς βάραιναν. Ἡ παρουσία του μᾶς ζέσταινε κάπως, μέσα στήν ἀπελπισία καί τήν ἀπογοήτευση πού μᾶς ἔπνιγε, καθώς οἱ ἡμέρες μας ἦταν ἀβάσταχτα ὅμοιες κι οἱ νύχτες βαρειές σά μολίβι ἀπό τήν κούραση καί τήν τραγικότητα τῆς ζωῆς μας.

Πρίν ἔρθη ὁ καλόγερος νιρεπόμασταν γιά τό συνοικισμό μας. Ἦταν βρόμικος καί ἄθλιος μέ λάσπες παχειές καί κόκκινες τό χειμώνα καί μέ σύννεφα σκόνης καί βρομιᾶς τό καλοκαίρι. Ἡ ὀμορφιά, τό φῶς καί κάτι ἄλλα τέτοια δέν βρίσκονταν ἐδῶ. Ἐδῶ εἶχε ἀνία καί δυστυχία μονάχα...

Ἀλλά τώρα μέ τόν ἔρχομό τοῦ καλόγερου, πράγμα παράξενο, ἀρχίσαμε νά γινόμαστε περήφανοι γιά τόν τόπο πού κατοικούσαμε. Εἴχαμε μαζί μας τόν καλόγερο πού ἦταν ἄνθρωπος σοφός καί σπουδασμένος καί ἔκανε εἰκόνες πού μιλοῦσε γι' αὐτές ὅλος ὁ κόσμος. Ἡ σβηστή φλόγα τῆς ἐλπίδας σιγοάναψε μέσα μας, ἀλλά μονάχα μιά ἀχνή ἐλπίδα, δίχως πίστη καί βεβαιότητα γιά τήν ἀλλαγή πού μᾶς μέλλονταν νά γίνη. Κάτι μακρινό, ἀόριστο, φευγαλέο... Ναί, εἶχε δημιουργηθῆ μιά τοσούτσικη ἐλπίδα μ' ὅλο πού ἀπ' τόν καιρό πού βρεθήκαμε ἐδῶ, σ' αὐτόν τόν βρομερό τόπο πού ἔμελλε νά κλείση τή δυστυχισμένη ζωή μας, εἴχαμε πάψει νά ἐλπίζουμε καί νά περιμένουμε. Καί ὅμως, τώρα τό νιώθαμε, πώς ἀνεβαίναμε πάνω ἀπό τά χαμηλοτάβανα σπιτικά μας, φεύγαμε ἀπό τήν ἀβάσταχτη ἀπελπισία μας καί σχεδόν ὀνειρευόμασταν πώς κάποτε μπορούσαμε ν' ἀγγίσουμε τούς κλειστούς ὡς τώρα γιά μᾶς οὐρανούς. Ποιός ξέρει; Ἴσως γλιστρήση ἀπό κεῖ κάποιος λευκοντυμένος ἄγγελος, σάν κι αὐτόν πού γνωρίζαμε ἀπό τά μακρινά παιδικά μας παραμύθια, καί μᾶς γλυτώση ἀπό τή βρομιά καί τή δυστυχία.

Ἴσως σταθῆ πάνω στό γούπατό μας, μᾶς λυπηθῆ καί κάνει ν' ἀνθίσουν οἱ λασπωμένοι καί σκονισμένοι δρόμοι καί κάνει νά γελάσουν τά τσιμπλιάρικα καί βρόμικα παιδάκια πού ποτέ δέν εἶχαν μάθει νά γελᾶνε, νά παίζουν χαρούμενα καί νά περιμένουνε.

Ἔτσι περνοῦσε ὁ καιρός σέ μιά γλυκειά προσμονή γιά κάποια ἀλλαγή πού ἴσως γινόταν, ἀλλά δίχως πάλι νά τό πιστεύουμε ἀπόλυτα. Βλέπαμε ὅμως τόν καλόγερο μ' ἐμπιστοσύνη, λές καί ὅλες μας τίς λίγες τίς ἐλπίδες τίς εἴχαμε στηρίξει πάνω του.

Μιά μέρα ὁ καλόγερος στάθηκε στή μέση τοῦ δρόμου καί μᾶς φώναξε γύρω του γιατί ἤθελε, λέει, νά μάς μιλήση γιά κάτι σημαντικό. Μαζευτήκαμε λοιπόν ἀπό περιέργεια καί ἀπό προσδοκία μαζί. Μήπως, ἄραγε, πλησίαζε ἡ ὥρα; Μήπως θά γινόταν κανένα θαῦμα; Περιμέναμε ν' ἀκούσουμε. Ἀφοῦ ἔγινε ἡσυχία, ὁ καλόγερος ἄρχισε νά μᾶς μιλᾶ σιγά-σιγά, μέ ζεστή φωνή πού πάλλονταν ἀπό ἀγάπη καί πίστη, ἄρχισε νά μᾶς ἐξηγῆ πώς ἡ ζωή ὁλωνῶν μας δέν θά τελειώση στό πλαϊνό νεκροταφεῖο μέ τούς ξύλινους σταυρούς, ἀλλά πέρα ἀπό τούτη τή ζωή ὑπάρχει ἕνας ἄλλος κόσμος μεγάλος καί ἀτέλειωτος πού εἶναι γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους, φτωχούς καί πλούσιους, γιά τούς δυνατούς καί τούς καταφρονεμένους γιά ὅλους, καί ἐκεῖ δέν ὑπάρχει οὔτε πείνα, οὔτε φτώχεια, οὔτε πίκρα.

Στό ἄκουσμα αὐτῶν τῶν λόγων κοιταχτήκαμε θλιμμένα μιά καί ὁ καλόγερος μᾶς θύμισε τήν ἀθλιότητά μας, τίς μικρότητες καί τίς ἀδυναμίες μας. Σά νά θυμώσαμε λίγο μέ τόν καλόγερο. Κάποιος, μάλιστα, πετάχτηκε καί τόν ρώτησε ἄν μπορούσαμε ἀπό τώρα νά πᾶμε σ' αὐτόν τόν κόσμο, γιατί πολύ πεινάγαμε καί, καθώς ζύγωνε ὁ χειμώνας, ἡ ζωή θά γινόταν ἀκόμα πιό σκληρή καί δύσκολη. Ὁ καλόγερος ὅμως τοῦ ἐξήγησε ἥσυχα καί πειστικά πώς γιά νά πάη σ' αὐτόν τόν ὀνειρεμένο κόσμο, ἔ-

πρεπε νὰ ζήση πρῶτα πάνω σὲ τούτη τὴ γῆ καὶ νὰ πεθάνη ἀλλὰ αὐτὸ πολὺ τοῦ κακοφάνηκε τοῦ δικοῦ μας.

Ἀλλὰ ὁ σύντροφός μας συνέχισε καὶ τοῦ εἶπε πὼς ὁλημερὶς σκοτώνεται γιὰ νὰ ζήση καὶ ὅλοι συμφωνήσαμε πὼς ἔτσι γίνοταν. Ὁ καλόγερος ὅμως παρακάλεσε νὰ γίνη ἡσυχία καὶ συνέχισε νὰ μιλᾶ γι' αὐτὸν τὸν ἄλλο ὀνειρεμένο κόσμο, ποὺ δὲν ὑπάρχει δυστυχία, δὲν ὑπάρχει πόνος καὶ βρίσκονται μονάχα ὡραῖα πουλιὰ ποὺ κελαηδοῦν πάνω σὲ δέντρα φορτωμένα φροῦτα, καὶ λουλούδια, καὶ ρυάκια δροσερὰ ποὺ κυλᾶνε πάνω σὲ ἀνθισμένες βραγιές...

Τότε καταλάβαμε πὼς ὁ γέρος μᾶς μιλοῦσε γιὰ τὸν Παράδεισο ποὺ εἶχε χαθῆ πιὰ γιὰ μᾶς, εἶχε χαθῆ μέσα στὴν ἀθλιότητα καὶ τὴ φτώχεια μας. Τὸ εἴπαμε στὸν καλόγερο ἀλλὰ αὐτὸς δὲν συμφώνησε. Εἴχαμε ἀκόμα πολὺν καιρὸ μπροστὰ μας νὰ ξαναγίνουμε καλοί, νὰ σηκωθοῦμε καὶ νὰ παλαίψουμε μὲ τὴ φτώχεια μας καὶ ὄχι νὰ τὴν δεχτοῦμε ἔτσι μοιρολατρικὰ σκύβοντας τὸ κεφάλι. Καὶ μεῖς ἄνθρωποι εἴμαστε, κρύβουμε μέσα μας δυνάμεις ποὺ οὔτε κὰν τὶς γνωρίζουμε, πρέπει νὰ σηκωθοῦμε ξανὰ ἀπὸ τὸ βοῦρκο τῆς ἀπραξίας, τῆς κακίας καὶ τῆς διχογνωμιᾶς, ποὺ μᾶς εἶχε ρίξει ἡ φτώχεια καὶ ἡ ἀπελπισία.

Ὁ καλόγερος συνέχισε μὲ τὸν ἴδιο τόνο, ἔτσι ζεστά, πειστικά, ἁπλοϊκά. Καὶ ἡ φλόγα τῆς ἐλπίδας καὶ τῆς πίστης ποὺ εἶχε σιγοανάψει ἄρχισε νὰ φουντώνη μέσα μας καὶ νὰ μᾶς συνεπαίρνη καὶ νὰ ξυπνᾶ τὶς κοιμισμένες δυνάμεις ποὺ εἴχαμε μέσα μας. Τώρα πιὰ οὔτε καὶ ἀκούγαμε τὸ τί ἔλεγε ὁ καλόγερος. Ἀκούγαμε μονάχα τὸν τόνο τῆς φωνῆς του, σταθερό, γλυκό, θερμό. Ξύπνησε μέσα μας παλιὰ ὄνειρα καὶ πόθους, ἀλαργινὲς εὐτυχισμένες στιγμὲς ποὺ εἴχαμε κάποτε. Ἦταν δὲν ἦταν ὄνειρο, δὲν θυμοῦμαι καλά. Ἀλλὰ ὅλοι μας, ὅσοι τὸν ἄκουσαν, ἄλλος πιὸ πολύ, ἄλλος πιὸ λίγο, βρίσκονταν σὲ μιὰ εὐδαιμονία, σὲ μιὰ ἀσυνήθιστη ἔξαρση. Καὶ ἡ ἔξαρση αὐτὴ μᾶς πλημμύριζε ἀπὸ τὸν αἰώνιο καὶ ἀκατάλυτο πόθο γιὰ τὴ ζωή. Στὸν καθένα μας εἶχε ξυπνήσει ὁ ἄνθρωπος, ὁ ψηλός, ὁ εὐγενικὸς ἄνθρωπος, ἐνῶ ὁ ἄλλος, ὁ κακός, ὁ μίζερος εἶχε χαθῆ, εἶχε πεθάνει, ἴσως γιὰ πάντα. Κάποιο θάμα εἶχε γίνει σίγουρα. Καὶ τὸ θάμα εἶχε γίνει μέσα μας, στὴν ψυχή μας.

ΚΩΣΤΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ
πέμπτη πρακτικοῦ

LOVE AND HATE

I love and hate
I don't know why,
Perhaps I' m alone,
Perhaps I' m shy.

I hate and love
I don't know if it's right.
I want to get free,
I want to fight.

But I can't, so I love,
But I hate too:
Oh, strange world
Can't you distinguish those two ?

DINOS PAPASPUROU
sixth practical

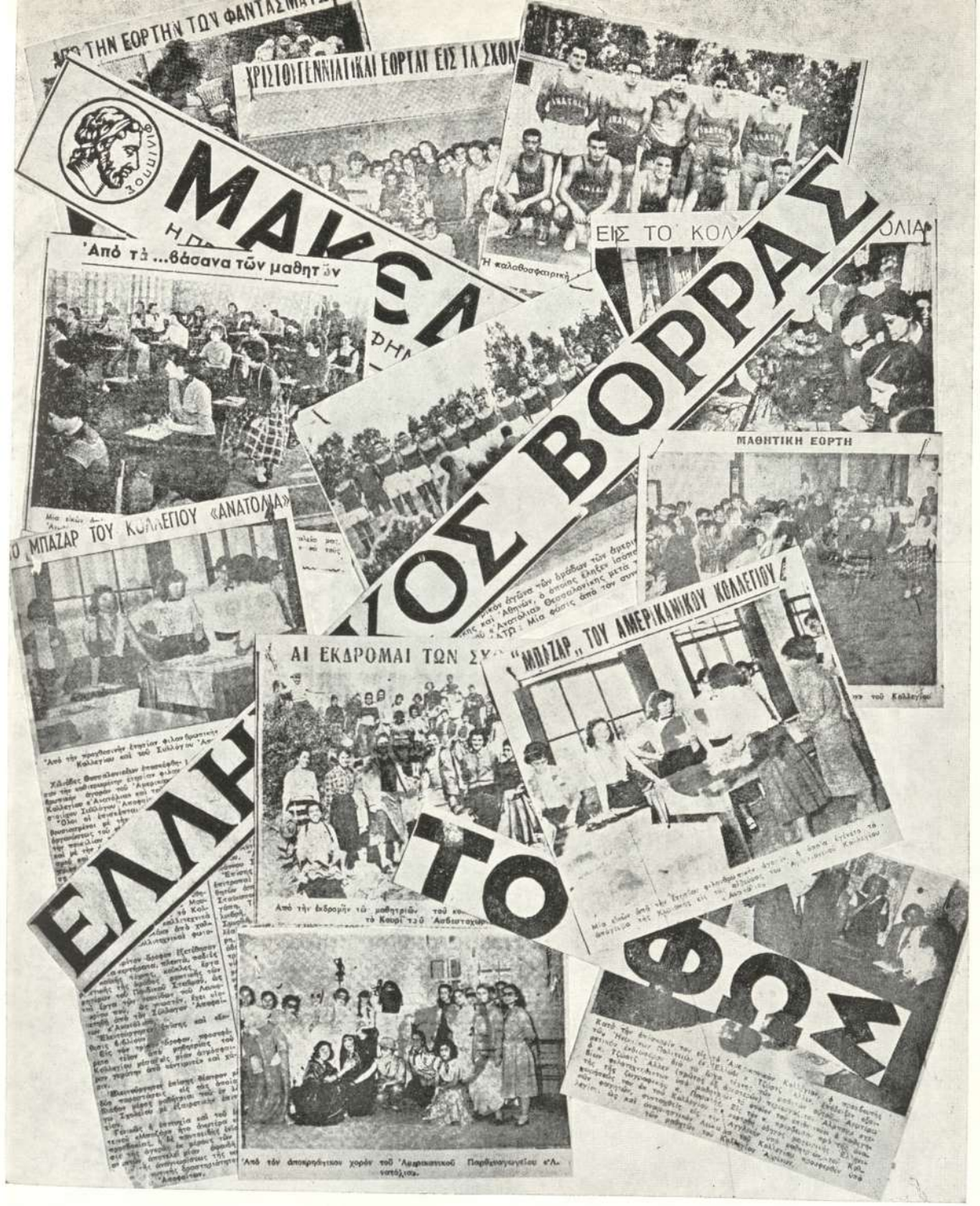

Χάρις στὶς συχνὲς ἐπισκέψεις στὸ σχολεῖο μας τοῦ φωτορεπόρτερ Γιάννη Κεσίσογλου ὁ τύπος τῆς Θεσσαλονίκης ἦταν πάντα ἐνημερωμένος γιὰ τὴν κίνηση στὸ Κολλέγιο.

Thanks to the frequent visits of the photoreporter and our alumnus John Kesisoglou, the daily press of Thessaloniki was well informed with our activities at Anatolia.

A N A T O L I A N

CHRIS YESSIOS
Editor - in - chief

ROULA VERVELIDOU
Assistant Editor

GEORGE DIDASKALOU
Business Manager

ALKMENE STAVRIDOU
Secretary

A. GEORGOPAPADAKOS

JOHN DENNIS

Advisors

TOLIS NIKIFOROU

OLGA BOUSIOU

VIKY KALOYEROPOULOU

LINA LAMBRAKI

CHRIS HATJITHEODOROU

RIGAS TZELEPOGLOU

THANASIS MATSOUKIS

REA SAVVOPOULOU

AGLA MODI

DEMETRIOS DEMETRIOU

Τὴ γενικὴ φροντίδα τῆς Ἐπετηρίδας εἶχαν οἱ σύμβουλοι κ. κ. Α. Γεωργοπαπαδάκος καὶ J. Dennis καὶ ὁ ἀρχισυντάκτης Χρ. Γέσιος, ὁ ὁποῖος τακτοποίησε καὶ τὶς σελίδες. Τὰ κείμενα τῆς «Ἱστορίας τῆς χρονιᾶς» γράφτηκαν ἀπὸ τὸν Τόλη Νικηφόρου καὶ ἄλλους συντάκτες τῆς ἐπιτροπῆς. Ὑπεύθυνοι γιὰ τοὺς Συλλόγους ἦταν ὁ Ρήγας Τζελέπογλου καὶ ἡ Ἀλκμήνη Σταυρίδου, γιὰ τὶς τάξεις ὁ Χρῆστος Χατζηθεοδώρου καὶ ἡ Ρούλα Βερβελίδου καὶ γιὰ τὴ λογοτεχνικὴ ὕλη ὁ Τόλης Νικηφόρου καὶ ἡ Ὄλγα Μπούσιου. Τὸ ἐξώφυλλο καὶ οἱ ἄλλες εἰκόνες μὲ τοὺς τίτλους καὶ τὰ σκίτσα τοῦ ἡλίου ἔγιναν ἀπὸ τὸ Χρῖστο Γέσιο. Ἡ εἰκονογράφηση τῆς λογοτεχνικῆς ὕλης ἔγινε ἀπὸ τὸ Νίκο Παραλῆ. Ὁ Θανάσης Ματσούκης βοήθησε στὶς διορθώσεις.

Τὴν οἰκονομικὴ διαχείριση εἶχε ὁ Γιῶργος Διδασκάλου, ὁ ὁποῖος μαζὶ μὲ τὴ Βίκυ Καλογεροπούλου φρόντισαν καὶ γιὰ τὶς διαφημίσεις.

Τὶς σελίδες τῶν τελειοφοίτων τακτοποίησε δωδεκαμελὴς ἐπιτροπὴ τῶν δύο τάξεων τῆς ἕκτης καὶ ὁ σύμβουλος κ. Α. Γεωργοπαπαδάκος.

Οἱ φωτογραφίες τῆς «Ἱστορίας τῆς χρονιᾶς» καὶ τῶν τάξεων εἶναι τοῦ φωτορεπόρτερ καὶ ἀποφοίτου τοῦ Κολλεγίου Γιάννη Κεσίσογλου.

Τὰ κλισὲ ἔγιναν στὸ Τσιγκογραφεῖο τῆς «Μακεδονίας» ἀπ' τοὺς τσιγκογράφους Σωτήρη Ζήση καὶ Τάσο Δούκα.

Ἡ ἐκτύπωση ἔγινε στὸ τυπογραφεῖο Ν. Νικολαΐδη.

We wish to thank our School's President Dr. Carl C. Compton and the Deans, Veo F. Small and Mary Ingle, for their interest and help in making this publication possible.

We also thank our advisors: Mr. J. Dennis and Mr. A. Georgopapadakos; Dr. Smallwood, Mrs Hadjidjani, Mr. G. Paralis, and all other teachers and students who helped us in our work.

διαφημίσεις

Mobiloil
Special

ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΕΛΑΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΟ ΣΕ..
3.250.000 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ
(80 ΦΟΡΕΣ Ο ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ)
ΣΕ ΚΑΘΕ ΤΥΠΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ, ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΣ ΔΡΟΜΟΥ
ΣΕ ΚΑΘΕ ΚΑΙΡΙΚΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ

ΤΟ ΛΑΔΙ ΤΩΝ 4 ΕΠΟΧΩΝ

ΠΡΟΣΘΕΤΕΙ: ΟΚΤΑΝΙΑ ΣΤΗ ΒΕΝΖΙΝΗ
ΑΥΞΑΝΕΙ: ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ
ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ: ΤΟΝ ΚΙΝΗΤΗΡΑ ΑΠΟ ΦΘΟΡΑ
ΔΙΔΕΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΒΕΝΖΙΝΗΣ ΜΕΧΡΙ 23 0/0

Τὸ Μομπιλόϊλ προϊὸν πείρας 89 ἐτῶν, κατέχει πάντοτε τὴν πρώτην θέσιν σέ ποιότητα καὶ κατανάλωσιν εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΛΑΪΚΗ ΤΕΧΝΗ

ΕΓΝΑΤΙΑΣ 92 « ΑΚΙΣ » ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

- ΠΥΡΟΓΡΑΦΙΑΙ
- ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ
- ΜΠΙΜΠΕΛΟ
- ΚΟΥΚΛΕΣ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΣΙΩΝ
- ΧΑΛΚΙΝΑ - ΚΤΥΠΗΤΑ ΣΤΟ ΧΕΡΙ
- ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΡΟΤ. ΖΩΗ
- ΕΤΑΖΕΡΕΣ
- ΤΑΜΠΛΩ
- ΓΙΑΝΝΙΩΤΙΚΑ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΝΟΝ

ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ (ΤΣΙΜΙΣΚΗ) 104 - ΤΗΛ. 71.363

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ ΚΑΝΤΙΝΑΣ ΤΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ

TRANSLATIONS - INTERPRETING TYPING - DUPLICATING

HADJIMITSOS — 34, Tsimiski Street, Salonica — Tel. 32-65

◆

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ - ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ - ΠΟΛΥΓΡΑΦΗΣΕΙΣ

ΧΑΤΖΗΜΗΤΣΟΣ, Τσιμισκή 34, Θεσσαλονίκη

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΑΠΠΑ

ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 30

ΤΗΛΕΦ. 27-79

ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΙΔΩΝ ΠΡΟΙΚΟΣ

Ι. Σβορώνος

3/4 ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ
ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΝ
ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΟΥΖΟ - ΚΡΑΣΙ
ΝΑΟΥΣΣΑ
ΜΠΟΥΤΑΡΗ

Ι. ΜΠΟΥΤΑΡΗ ΥΙΟΣ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ

ΦΛΟΚΑ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1892

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΜΟΛΧΟ

ΤΣΙΜΙΣΚΗ 10
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

•

Διαθέτει:
Τὴν πλουσιωτέραν συλλογὴν Ἑλληνικῶν καὶ Ξένων βιβλίων διὰ τὸν καθένα. Βιβλία διὰ δῶρα.

•

ΤΙΜΕΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ

ΔΙΣΚΟΙ ΜΑΚΡΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ
ΚΛΑΣΣΙΚΗΣ & ΕΛΑΦΡΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΥΑΛΙΚΑ — ΕΙΔΗ
ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

ΑΜΠΡΑΒΑΝΕΛ
ΚΑΙ
ΜΠΕΝΒΕΝΙΣΤΕ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΒΑΣ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 15 ΤΗΛΕΦ. 25-98

ΦΩΤΟ
ΝΙΚΟΛΕΡΗ

ΑΘΗΝΑΙ: Σταδίου — Ὁμήρου 2
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μ. Ἀλεξάνδρου 42

ΕΙΚΟΝΕΣ
ΠΟΥ ΖΩΝΤΑΝΕΥΟΥΝ

Ο ΚΟΣΜΟΣ
ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ

Μὲ τὸ στεροσκόπιον Βιοὺ Μάστερ καὶ μὲ δίσκους ἔχετε μίαν ζωντανὴν ἐγκυκλοπαιδεία στὸ σπίτι σας.
Περισσότεροι ἀπὸ 500 δίσκοι νὰ διαλέξετε. Περιπέτειες, ταξίδια, τὰ θαύματα τῆς φύσεως, Ἱστορικὰ γεγονότα, θρησκευτικὰ θέματα. Ζητήσατε δωρεὰν τὸν εἰκονογραφημένο κατάλογο.

Πωλοῦνται σὲ καταστήματα φωτογραφικῶν εἰδῶν, χαρτοπωλείων, παιχνιδίων.

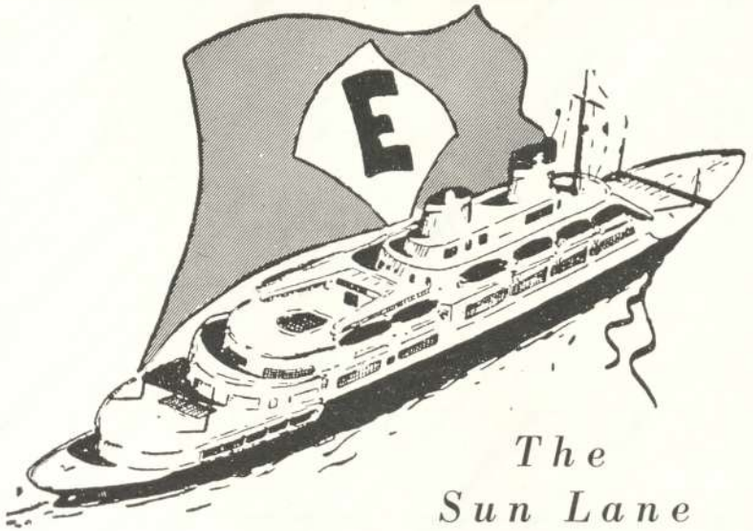

Fortnightly sailings from Piraeus to New York by the New "Four Aces".

Express Service Italy - France and Spain to New York by the new 29,500 t. Liners.

INDEPENDENCE
and
CONSTITUTION

Opportunity of seing Italy en route to the U.S.A.

Direct and fast rail service from Salonica to port of embarkation (Naples and Genoa).

The Sun Lane to the U.S.A.

CONSULT YOUR TPAVEL AGENT OR
AMERICAN EXPOPT LINES
35, NIKIS STREET—SALONIKA – TEL. 44.95

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ

ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΤΗΣ ΣΟΚΟΛΑΤΟΠΟΙΙΑΣ

ΠΑΥΛΙΔΟΥ Α.Ε.

* ΣΟΚΟΛΑΤΕΣ
* ΚΑΡΑΜΕΛΛΕΣ
* ΣΟΚΟΛΑΤΙΝΙΑ

ΔΙΣΚΟΙ LONG-PLAY

ΚΛΑΣΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΛΑΦΡΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΠΙΚΑΠ

ΡΑΔΙΟ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

ΤΣΙΜΙΣΚΗ 35
ΤΗΛΕΦ. 24-18

ΠΛΕΚΤΑ ΤΕΧΝΗΣ

"ΧΡΥΣΟΠΕΧ"

◆

Ἡ μάρκα πού ἐπεκράτησε διά τήν
ΣΤΕΡΕΟΤΗΤΑ
ΜΟΔΑΝ
καὶ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ

◆

ΜΑΓΙΩ-ΛΑΣΤΕΞ
σὲ μοντέρνα σχέδια

◆

ΧΡΥΣ. ΠΕΧΛΙΔΗΣ

ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 42 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Γ. ΚΑΜΠΟΥΡΙΔΗΣ

ΤΣΙΜΙΣΚΗ 49
ΤΗΛΕΦ. 62-88
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ὑποδήματα πολυτελείας
ἕτοιμα καὶ ἐπὶ
παραγγελία

MERCEDES - BENZ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ - ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΚΙΝΗΤΗΡΕΣ
ΜΗΧΑΝΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ - ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ

Μ. Κ. ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ: ΣΥΓΓΡΟΥ 12 - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 36

Τὰ πιὸ φημισμένα πλεκτὰ στοῦ

ΧΑΤΖΗΡΟΥΣΣΟΥ

ΕΡΜΟΥ 19 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΗΛ. 71-925

Εἰδικότης στὶς παραγγελίες ἀπὸ ἔμπειρον τεχνίτην

• • •

ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΟΝ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

SWEDISH HOUSE

ΤΕΧΝΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ 23

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: **Ι. ΣΑΜΟΥΧΟΣ**

Τὰ ΝΕΑ

GENERAL ELECTRIC

ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Μοδέλα 1957

• Μὲ τὶς μαγνητικὲς πόρτες ποὺ κλείνουν αὐτομάτως

• Μὲ τὰ περιστρεφόμενα ράφια

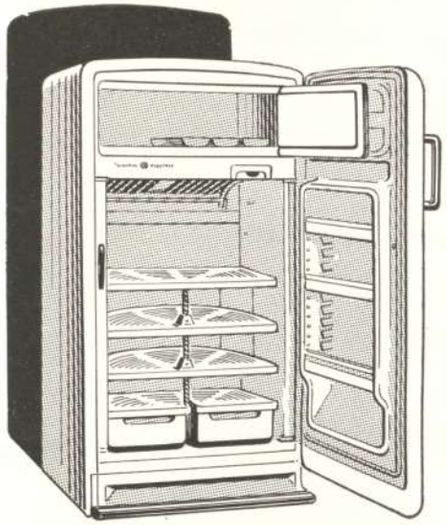

ΤΥΠΟΣ LM 11 M
11.4 Κυβ. ποδῶν

1. Μεγαλύτερος ὠφέλιμος χῶρος.
2. Κινητὰ ράφια θύρας.
3. Μεγάλος χῶρος καταψύξεως.
4. Τρία συρτάρια γιὰ παγάκια.
5. Εὐρύχωρος λεκάνη μεγάλης ψύξεως.
6. Δύο συρτάρια λαχανικῶν.
7. Εἰδικὸν δοχεῖον γιὰ βούτυρο.
8. Αὐτόματος θερμοστατικὸς διακόπτης
9. Προστατευτικὰ στηρίγματα θύρας.
10. Αὐτόματος φωτισμός.
11. Μηχανὴ G. E. ἐσφραγισμένη χωρὶς νὰ χρειάζεται λάδωμα, προστατευμένη ἀπὸ τὴ σκόνη, μὲ ἐφεδρικὸν διακόπτην διὰ τὰς μεταπτώσεις τοῦ ρεύματος
12. Ἐγγύησις 5ετής.

Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΑΡΑΚΑΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΟΜΟΙΡΟΣ ΕΥΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΥΣ ΚΑΛΗΝ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΝ

F E S T MARQUE DÉPOSÉE

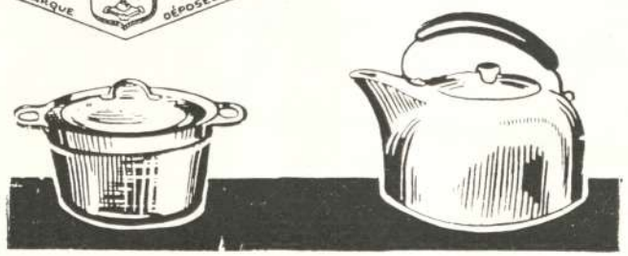

ΜΑΓΕΙΡΙΚΑ ΣΚΕΥΗ ΕΜΑΓΙΕ

ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΒΕΛΓΙΚΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ **F.E.**

ΑΣΥΓΚΡΙΤΩΣ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 60 — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 35-66

Autographs

Pictures by Tolin Elfeshishoglu

Printed in Greece by N. Nicolaïdes, Thessaloniki